

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Carlen

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΙΟΥΝΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ἩΣ Τῆ ΕΓΓΡΑΦῶ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤῆ.

ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ο ΦΟΙΝΙΣ

1889-

4592

Μ Η Ν

Ι Ο Υ Ν Ι Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου, καὶ ἑτέρου Ἰουστίνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων γ΄.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε, ἀγνωσίας ὁ κρυμὸς, πᾶσαν ἐπεκράτει τὴν κτίσιν, ταῖς ἐπηρεαίαις ἐχθροῦ, καὶ ἑθεραπεύετο ἡ τῶν εἰδώλων πληθὺς, τότε ἔνδοξοι Μάρτυρες, προθύμῳ καρδίᾳ, ζῆσει θείας πίστεως, τοῦτον ἐπαύσατε, πόθῳ ἐκκενοῦντες τὸ αἷμα, ὑπὲρ τοῦ ἰδίου αἵμα, ἐπὶ τὸν Σταυρὸν σαφῶς κενώσαντος.

Πῶν, ὁ γενναῖος ἀθλητὴς, Βαλλεριανὸς καὶ Χαρίτων, καὶ Χαριτῶ σὺν αὐτῷ, θείος Ἰουστίνος τε καὶ ὁ Εὐέλπιστος, καὶ Ἱέρας ὁ ἔνδοξος, στολὴν ἐξ αἱμάτων, θείαν ἐπιχρώσαντες, καὶ στολισάμενοι, ἅμα τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων, ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, τῷ παμβασιλεῖ Χριστῷ παρίστανται.

Οτε, ἐπινεύσει θεικῆ, πρὸς τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, προσεχωρήσατε, σῶμα τὸ φθειρόμενον ἀπαρνησάμενοι, τότε σθένει ῥωννύμενοι, τοῦ Παντοδυναμοῦ, πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ ξίφη τέμνοντα· ὅθεν τῷ Θεῷ τὸν ἀύχενά, κλίναντες μακάριον τέλος, ἐν ἀγαλλιάσει ὑπέδέξασθε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρὰ, σὺ εἶ τῶν ἀνθρώπων ἡ δόξα, σὺ τῶν πιστῶν ἡ ἐλπίς Δέσποινα πανάμωμε, καὶ προσασία ἡμῶν· καὶ πρὸς σὲ καταφεύγοντες, ἐν πίσει βοῶμεν, ὅπως ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, λύπης ψυχοφθόρου καὶ πάσης, θλίψεως ῥυσθίημεν πάντες, οἱ ἀνευφημοῦντές σε Θεόνυμφε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνου, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα· Οἶμοι! τέκνον γλυκύτατον· ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντα θέλων ῥύσασθαι, τὸς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς; Ὅθεν παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Μαρτυρικαῖς, ἠγλαῖσμένοι φαιδρότησι, τῷ καθαρῷ παρίστασθε, Μάρτυρες βήματι, τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων, ἡμῖν ἀμαρτημάτων λύσιν βραβεύοντες.

Οἱ εὐσεβεῖς, τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχοι, τυραννικοῦ πρὸ βήματος, ἀγωνισάμενοι, ὁμοφρόνως καθεῖλον, τὴν πλάνην τοῦ Βελιάρ, σθένει τοῦ Πνεύματος.

Δὶ αἰκισμῶν, διὰ μαστίγων καὶ θλίψεων οἱ εὐσεβεῖς ὠνήσαντο, Μεγαλομάρτυρες, τὴν Χριστοῦ βασιλείαν, ἐν ἧ στεφανηφόροι νῦν πολιτεύονται. Θεοτοκίον.

Κατοικτειρῶν, σοῦ τῶν χειρῶν τὸ πλαστῆρ-
γμα, ὃ ἐν ἐλέει πλούσιος, μήτραν κα-
τῶκησας, ἀπειράνδρου Παρθένου, καὶ ταύτην
προστασίαν ἡμῶν ἀνέδειξας.

ᾠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Στερέωμα Χριστὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, κατέ-
σχων ἀνδρείως ἀντικατέστης, Ἰουστίνε τῷ
δικαζόντι, ἀνομεῖν παρανόμως σε προσάττοντι.

Χορὸς θεολαμπῆς στρατὸς θεόλεκτος, Ἁ-
γίων Μαρτύρων ἅγιος δῆμος, ἀθροισθεῖς
νῦν κατεπάλασε, δυσμενεῖς ἀσωμάτους μετὰ
σώματος.

Τὸ σῶμα αἰκισμοῖς οἱ μεγάλῳψυχοι, ἐκδόν-
τες ἠγάλλοντο προορῶντες, τὴν αἰώνιον
ἀπόλαυσιν, καὶ τὴν μέλλουσαν δόξαν καὶ λαμ-
πρότητα. Θεοτοκίον.

Ασπόρως ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέλαβες, καὶ
τίκτεῖς ἀφράστως σεσαρκωμένον, εἰς ὃν
βλέπειν οὐ τολμῶσιν αἰεὶ, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις
αἰετάρθενε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὃ ξύλῳ νε-
• κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
• σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
• ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.
Ιουστίνος Χαρίτων, Πέων Εὐέλπιστος, Χαρι-
τῷ καὶ Ἱεράξ καὶ Βαλλερειανός, οἱ φωστῆ-
ρες οἱ φαιδραὶ οἱ καταυγάζοντες, τὰ πληρώμα-
τα τῆς γῆς, ταῖς φρυκτωρίαις τῶν αὐτῶν, ἀγῶ-
νων μεγαλοφώνως ἀνευφημείσθωσαν πάντες,
Χριστῷ πρεσβεύοντες σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ηθερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος,
ἡ ἐλπίς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος,
τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόν-
των σοι, αἰετάρθενε Ἁγνή, τὸν Υἱόν σου καὶ
Θεὸν ἰκέτευε σὺν Ἀγγέλοις, εἰρήνην δοῦναι τῷ
κόσμῳ, καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ σε ὀρώσα Χριστέ ἡ Μήτηρ σου,
ἐκούσιως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμάμενον,
κοπτομένη μητρικῶς τὰ σπλάγχνα ἔλεγον. Ἀ-
ναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ, ὡσπερ
κακῆργος ἐπάγης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων
ζωῶσαι θεῶν ὡς ὑπεράγαθος!

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ιουστίνου Χαρίτωνος, καὶ Χαριτῆς καὶ Πέω-
νος τοὺς ἄθλους, τῶν Ἀγγέλων τάγματα
κατεπλάγησαν.

Συντριβόμενα σώματα, τοῖς αἰκισμοῖς τὴν
θεῖαν προεξέτει, τοῖς γενναιοτάτοις μα-
καριότητα.

Εὐελπίστου Ἱερακος, τῶν ἀκλινῶν Μαρτύ-
ρων τὴν ἀνδρείαν, οἱ τοῦ σκότους ἄρχον-
τες ἐπτοήθησαν. Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἀχραντε, τὴν τὸν Θεὸν ἀ-
σπόρως συλλαβῆσαν, τοῦ αἰεὶ πρεσβεύειν
ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Πνεύματος θεοῦ πλησθεῖς, τῆς πονηρίας
τὰ δεινὰ πνεύματα, τοῖς ὀχετοῖς, Μάρ-
τυς τῶν αἱμάτων, τῶν σῶν Ἰουστίνε, ἀπέπνι-
ξας μάκαρ, ἀθλήσας στερρότατα.

Ηχαριτώνυμος, χάριτος ἐμπλεως Θεοῦ γέ-
γονε, καὶ γυναικῶν, ἐπιλαθομένη σαφῶς
τῷ ἀσθενῆς, ἠθλήσε νομίμως, καὶ δόξης ἠξιώται.

Χαριτωθεῖς τὴν ψυχὴν, ὁμολογίαις ἱεραῖς
ἠμβλυνας, τοῦ παλαιοῦ, ἐχθροῦ τὴν κα-
κίαν Χαρίτων ἀθλητῆ, θεῖων ἀθλοφόρων, σε-
πτὸν ἐγκαλλῶπισμα.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς
Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε Ἁγνή, χαῖρε
ἢ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἢ χωρήσα-
σα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

ᾠδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οὐρανόθεν τὴν κλῆσιν δεξάμενος, ὡσπερ ὁ
θεσπέσιος Παῦλος Θεόσοφε, εὐθυδρομή-
σας ἄριστα, μαρτυρίου τὸ στάδιον ἠνυσας.

Ακυμάντως βασιάνων τὸ πέλαγος, θεῖα κυ-
βερνήσει διήλθετε Μάρτυρες, καὶ πρὸς λι-
μένα εὐδίων, τῆς Χριστοῦ βασιλείας ἐφθάσατε.

Απλανεῖς ὡς ἀστέρες ἐμπρέποντες, τῷ τῆς
Ἐκκλησίας σεπτῷ στερεώματι, τὴν οἰ-
κουμένην ἅπασαν, φωταυγείαις τῶν ἄθλων
φωτίζετε.

Θεοτοκίον.

Απειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιω-
νίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς
θεότητος τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλῆμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
• με ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Μην Ίουνιος, ἔχων ἡμέρας λ΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιε΄. καὶ ἡ νύξ ὥρας θ΄.

Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου.

Στίχοι.

Ἰουστίνον κώνειον ἦρεν ἐκ βίου,
Ὡς εἶθε πρῶτον τοὺς πιεῖν δεδωκότας.

Πρώτη Ἰουνίου Ἰουστίνε ἔλλεβορίζη.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Φλαβίας Νεαπόλεως τῆς Συρίας, υἱὸς Πρίσκου τοῦ Βακχείου. Ἐλθὼν δὲ ἐν Ῥώμῃ Ἀντωνίῳ τῷ βασιλεῖ, κατὰ τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, καὶ ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως καὶ ὁμολογίας, λιβέλλους ἐπίδεδωκε, τὴν μὲν κρατύνων, τὴν δὲ καθαίρων γραφικαῖς ἀποδείξεισι. Φθονηθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου Κρήσκεντος, ἀναιρεῖται, πολλαῖς πρότερον βασάνοις καθομιλήσας. Οὗτος, διὰ τὸ καθαρὸν τοῦ βίου καὶ ἀκατάγνωστον, εἰς ἀκροῦν ἀρετῆς ἔλασας σοφίας τε πάσης ἐμπλεως γεγονώς τῆς τε Θείας καὶ ἀνθρωπίνης, καταλίλοιπε πᾶσι τοῖς πιστοῖς συντάγματα, πάσης σοφίας καὶ ὠφελείας γίμοντα· ὑπερφυῆ γὰρ τὴν γνώσιν τοῖς ἐντευξομένοις παρέχουσι.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἰουστίνου, Χαρίτωνος, Χαριτοῦς, Εὐελπίστου, Γέρακος, Πέωνος, καὶ Βαλλεριανοῦ.

Οὗτοι εἰ Ἅγιοι ἤθλησαν ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Ῥωστικοῦ τοῦ Ἐπαρχοῦ· καὶ μετὰ πολλὰς βασάνους, τὰς κεφαλὰς ἀπειμήθησαν. Λέγεται δὲ, πρὸ τῆς ἐκτομῆς, εἰπεῖν τῷ Ἀγίῳ Ἰουστίνῳ τὸν Ἐπαρχον· Εἰ οἴεσθε, ἀναιρεθῆντες, εἰς οὐρανοὺς ἀνελθεῖν, ἀγαθὰ τινα ληψόμενοι; Τὸν δὲ Μὴ οἴεσθαι εἰπεῖν, ἀλλὰ πληροφορίαν ἔχειν, ὡς αὐτίκα ἡμᾶς χρῆσται τινες ἀντιδρόσεις καὶ φιλοφροσύναι ἐκδέξονται. Καὶ οὕτως τὰς κεφαλὰς ἀπειμήθησαν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Φίρμου τοῦ Μάρτυρος.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν συλληφθεὶς, ἀγεται πρὸς Μάγον (τὸν Ἡγεμόνα ἴσως, οὕτω καλούμενον), καὶ μὴ πεισθεὶς σπονδὰς προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις, γυμνωθεὶς, μαστίζεται νεύροις· καὶ ἀναρτηθεὶς, ξίεται, καὶ ξυρῶ τὰ νεῦρα τέμνεται, καὶ ἐξαρθροῦται τὰς ἀρμονίας, καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τὰς κνήμας καὶ τοὺς μηρούς μαχαίραις κατατέμνεται, καὶ λίθοις βάλλεται· καὶ τέλος τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται καὶ τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως δέχεται.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Θεσπεσίου.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀλεξάνδρου τοῦ Βασιλέως· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κρατηθεὶς παρὰ Συμπλικίου, ἀρχοντος Καππαδοκίας, Καππαδόξ ὄν καὶ αὐτός, ἀγεται ἐπὶ τὸν τῶν εἰδώλων ναόν, θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις. Μὴ πεισθεὶς οὖν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον μυκτηρίσας τὰ εἰδῶλα, κρημασθεὶς ξίεται, καὶ εἰς κλίβανον πυρωθέντα ἐμβαλλεται. Τῆ δὲ Χριστοῦ χάριτι ἀβλαβῆς διαμείνας, ἀγεται πάλιν εἰς τὸν τῶν εἰδώλων ναόν, ἐνθα θυσίας προσήγον οἱ Ἕλληνες· καὶ πλησιάσας, τὸν βωμὸν καταβάλλει. Παραχρῆμα οὖν εἰ τήγανον ἐμβαλλεται πεπυρακτωμένον, ἐλαίῳ καὶ πίσσῃ καὶ στίατι μεστόν, καὶ ἐπὶ οὐσίῳ ἡμίρῳ ἐν αὐτῷ προσκαρτερήσας, ἐξέρχεται

ταὶ ἀβλαβῆς, μηδοτιοῦν καύσεως ἐν τῷ σώματι ἔχων· καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετήγαγε, διὰ τὸ τοῦ θαύματος μίγεθος. Ἐξάγει οὖν αὐτὸν ὁ Ἄρχων ἐξω τῆς πόλεως, καὶ τῆ τοῦ θανάτου καταδικάζει τομῆ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Απάτης βυθόν, τῶν αἱμάτων ποταμῷ ἀποξηράναντες, κρουνοὺς θαυματῶν ἀνεβλύσατε, κατασβευνύοντες ἀνθρακας, Μάρτυρες δεινῶν παθημάτων, τῶν βωόντων ἐκάστοτε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σοφία Θεοῦ, Ἰουστίνος ὁ σοφὸς κεκοσμημένος, τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀπεμώρανε, φιλοσοφίαν ἐν χάριτι, πείσας προσκυνεῖν τὴν Τριάδα, ὀρθοδόξως κραυγάζειν τε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ενθέῳ πυρὶ, ἀγαπήσεως σοφοὶ ὕλην κακίας, γενναιοφρόνως κατεφλέξατε, καὶ ὡς πυρσοὶ ἀναλάμπαντες, πάντων τῶν βωόντων καρδίας, εὐσεβῶς ἐφωτίσατε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρπολουμένην, προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον, αἴγλην τῆς ἀρρήτου οὐσίας, ἐνωθείσης παχύτητι, σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, ἀγίων ὑποστάσεων.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ως ἐν καμίνῳ τῷ πυρὶ, τῶν βασάνων καρτερῶς δοκιμασθέντες, Ἀθλοφόροι Κυρίου, ὑπὲρ χρυσὸν ἀληθῶς, ἐνθέως βωόντες ἠεράψατε· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺν Ἰουστίνῳ τῷ σοφῷ, ἀνυμνεῖσθω Χαρίτῳ Πέων Χαρίτων, καὶ Ἱεράξ ὁ μέγας, σὺν Βαλλεριανῷ, ἀθλήσει τὴν πλάνην μειώσαντες, καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέλων, χορείαις συναφθέντες.

Πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ἐπειγόμενοι σοφοὶ γενναιοφρόνως, τὸν αὐχένα τῷ ξίφει, ἐν ὁμοιοῖα ψυχῆς, οἱ πάντες ἐκλίνατε Μάρτυρες, θύματα καθάπερ, Θεῷ προσενεχθέντες.

Θεοτοκίον.

Μύρον κενούμενον ἡμῖν, Θεοτόκε τὸν Χριστὸν κυφοροῦσα, εὐωδίασας κόσμον, ἐν θεοπνεύστοις ὄσμαῖς· διό σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• **Τ**οῖς Παισὶ συγκαταβάνα, καὶ τὴν

» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Θεῖα λαμπόμενοι δόξη, τὸν κρυμὸν τῆς ἀ-
πάτης, ἐλύσατε γενναῖοι Ἀθηταί· καὶ
κοινωνοὶ χρηματίσαντες, ἱερῶν παθημάτων, τῆ
σάρκα εἰληφότος δι' ἡμᾶς, σὺν αὐτῷ αἰωνίως,
εἰς οὐρανοὺς ἀγάλλεσθε.

Τὴν Ἰουστίνου σοφίαν, Χαριτοῦς τὴν ἀν-
δρείαν, Χαρίτωνος τὴν τόλμην ἀληθῶς,
Πέωνός τε Ἰέρακος, τῆς γενναίου ἀγῶνας, καὶ
Βαλλεριανοῦ πρὸς τὰ δεινά, τὴν πολλὴν καρ-
τερίαν, οἱ Ἄγγελοι ἐθαύμασαν.

Ὡσπερ ἐν ἄρματι θείῳ, ἐπιβάντες ἐνδόξως,
τῷ αἵματι ὑμῶν πρὸς οὐρανὸν, χαρμονι-
κῶς ἀνεδράμετε, καὶ χειρὶ ζωφόρῳ, τῆς νίκης
ἐκομίσασθε Σοφοί, τοὺς στεφάνους ἀπαύστως,
ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες. Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς ἀπορρήτως, ἐξ ἀγνῶν σου αἰμά-
των, ὡς ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, Πάναγνε
Μήτηρ ἀνύμφευτε, τῶν αἰῶνων ἀπάντων, ὁ πρὶν
Πατρὶ συνάναρχος Υἱὸς, καὶ τὸ σκότος διώξας,
ἐφώτισε τὰ σύμπαντα. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
» φία ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρῶσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.
Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου
Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ
Ὁμολογητοῦ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αληθείας ἐδραῖωμα, καὶ τῆς πίστεως ἔρει-
σμα, καὶ δαγμάτων πρόβολον σὲ γινώ-
σκομεν, τῆς εὐσεβείας συνήγορον, ἀγνείας τε
σκήνωμα, καὶ δοχεῖον ἐκλεκτὸν, εὐωδίας τοῦ
Πνεύματος, καὶ παμμέγιστον, θησαυρὸν διδαγ-
μάτων καὶ κρηπίδα, τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλη-
σίας, Ἱεροφάντα θεόπνευστε.

Α'ποστόλων διαδόχον, Ἀθλοφόρων ὁμότρο-
πον, Ἀσκητῶν ὁμόζηλον εὐφημοῦμέν σε,
καὶ Διδασκάλων ἐκσφράγισμα, καὶ θεῖον ἐκ-

τύπωμα, καὶ Χριστοῦ μυσταγωγόν, Ἱεράρχα
μακάριε, καὶ θεόρρυθτον, ποταμὸν ἰαμάτων τῆς
ἀνόμου καὶ βλασφήμης διανοίας, κατακαλύ-
πτοντα πάνσοφε.

Τῆς σοφίας τὸ ταλαντον, πλεονάσας Πανόλ-
βιε, τῆς χαρᾶς ἠξίωσαι τοῦ Κυρίου σου,
πεποικιλμένος τῇ χάριτι, τῆς θείας ἐλλάμψεως,
καὶ τῇ αἴγλῃ νοητῶς, ἀποστίλθον τοῦ Πνεύμα-
τος, νῦν παρίστασαι, δεξιᾶ ζωφόρῳ λαμπη-
δόσιν, οὐρανόις ἀεννάως, καταστραπτόμενος
ἐνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζω σε Πάναγνε, τὴν βροτῆς ἀφαρ-
πάσασαν, ἐκ βυθῆ κακίας καὶ ἀπογνω-
σεως· ὕμνολογῶ σε Θεόνυμφε, τὴν ἀειμχαρί-
στον, καὶ δοξάζω σου σεμνὴ, τὴν ἀπόρρητον,
κύησιν, ὅτι ἔτεκες, τὸν Σωτῆρα τῆς κόσμου, καὶ
κατάρτας, ἠλευθέρωσας Παρθένε, προγονικῆς τὸ
ἀνθρώπινον. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένο καὶ Μήτηρ
σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο,
καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν,
οἱ πολλῶν σε δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσπο-
τα; Ἀλλὰ δέομαι· Μή με μόνην ἐάσης ἐν τῷ
κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν
τοὺς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κανόνα πίστεως.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ αἱ Κανόνες τῆς
Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀ-
κροστιχίς·

Τὸν Νικηφόρον ὡς νικηφόρον ἄσμασι μέλπω.
Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὴν πράξιν τῆς θεωρίας ἔδειξας, σαφῶς ἐπί-
βασιν· τὴν γὰρ ψυχὴν ρυθμίσας παρακτι-
κῶς, Νικηφόρε πανόλβιε, πρὸς θεωρίαν ἀρι-
στον, τὴν ἀκροτάτην ἀνεπτέρωσας.

Ὁ λόγος ὠραῖσμένος πράξεσιν, ὁ βίος λόγῳ
δὲ κεκόσμημένος ὠφθη σε λαμπρῶς, Νι-
κηφόρε θεόληπτε· διὸ ἐπὶ τοῦ θρόνου σε, τοῦ
ὑψηλοῦ Χριστὸς ἀνέθετο.

Νοσήσας τοῦ Μαμωνᾶ τὴν αἵρεσιν, Λέων ὁ
δειλαῖος, καὶ τῇ στερόρᾳ σοὶ πέτρα προσ-
βαλὼν, Νικηφόρε συντέτριπται, καὶ θυμαστὴ
τις γέγονεν, ἡ συμφωνία τῆς σοφίας σου (*).

(*) Ἐν χειρογράφοις κεῖται· Νικηφόρε θεόληπτε, διεσκορπί-
σθη τάχιστα, παρὰ τὸν Ἄδην ὁ παράφορος.

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς φρονήματα, σὺ δὲ ἀσκήσεως, καὶ τὴν ψυχὴν ἰθύνας ἐμμελῶς, Νικηφόρε θεόπνευσε, πρὸς τοὺς λιμένας ἔφθασας, τῆς ἀκυμάντου καταστάσεως.

Θεοτοκίον.

Γάσω τὴν συντριβὴν Πανάμωμε, τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν Ποιτὴν τεκοῦσα τοῦ παντός, τὸν ἡμᾶς ἀνορθώσαντα, καταρράγέντας πτώματι, τῶν προπατόρων θεονύμφευτε.

ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Κατακοσμήσας, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις τὸν βίον σου, καὶ φωστὴρ λόγον ζωῆς, σαφῶς ἐπέχων γενόμενος, Χριστοῦ τὴν πανίερον, ποιήσασθαι ἐποίμανας.

Ηθεορρήμων, καὶ πυρίνη σου γλῶσσα καὶ ἔνθεος, τῷ πυρὶ τῷ νοητῷ ταῖς ἀκανθῶδεις κατέφλεξεν, αἰρέσεις θεόσοφε, Πάτερ αἰοῖδιμε.

Φιλοσοφία, τῆς σοφίας τὸ βάθος ἠρεύνησας, καὶ δογμάτων σου πλοκαῖς, τοὺς ἀθετηντας εἰκόνα Χριστοῦ, τρανῶς ἀπηγγόνησας, Ἀξιολογῶμε.

Θεοτοκίον.

Ομολογῶντες, τὸν Πατρὶ πρό αἰώνων συνάναρχον, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς σῆς, γασρὸς τεχθέντα Πανάμωμε, Κυρίως δοξάζομεν, σὲ Θεομήτορα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ
• **Ο**καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν
• Ἄγιος, πλὴν σου φιλόανθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χοροὶ Πατριαρχῶν, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς Νικηφόρε τιμῶσι· προσθήκη γὰρ ἐδέξαντο, τὴν ψυχὴν σου τὴν ἔνδοξον· ὅθεν σήμερον, καὶ ἡ σепτὴ Ἐκκλησία, μεγαλύνουσα, τὸν Βασιλέα δοξάζει, τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον ὄφθεισαν, ἀπόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μητήρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Ἰῆ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἀφατος οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργήμα;

ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ρώμη τῇ θείᾳ ταῖς μύλας ἱεροφάντα, τῶν ἀσεβῶν συνέθλασας, τῷ στερῶ σου λόγῳ, τοὺτους τροπωσάμενος, καὶ σέβειν ἐδίδαξας, θεῖον τοῦ Σωτῆρος εἰκόνισμα.

Ομολογία τὴν θείαν ἱερωσύνην, περιφανῶς ἐφαίδρυνας, Πάτερ Νικηφόρε, Λέοντος ὠμότητι, ὑπεροριζόμενος, μύστα τῶν ἀρρήτων θεόληπτε.

Νεανικῶς προϊστάμενος Νικηφόρε, τῶν εὐσεβῶν δογμάτων, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, μάστιγι τῶν λόγων σου, τοὺς λύκους ἐδίωξας, πίστιν τὴν ὀρθὴν καπηλεύοντας.

Ως παραδείσειον τὴν καρδίαν σε κεκτημένος, ὠξύλον ζωῆς ἐν μέσῳ ταύτης πεφυτευμένον, πᾶσιν ἐφανέρωσας τὸν λόγον τῆς πίσεως, Πάτερ Νικηφόρε θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν ἄσαρκον πρὶν τεκοῦσα, Λόγον Θεοῦ πανύμνητε Κεχαριτωμένη, κόσμον ἀνεκαίνισας· διό σε Θεόνυμφε, πιστεὶ ὀρθοδόξῳ γεραίρομεν.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κυρίε μου φῶς.

Νοῦν ἔχων καθαρὸν οὐρανοῦς ἐμβατεύοντα, τῆς γνώσεως καὶ σοφίας, τὸ ἀμάραντον ἄνθος, ἐδρέψω Παμμακάριστε.

Γάματα ψυχαῖς, ὀρθοδόξοις ἐβράβευσας, τοὺς λόγους σου Θεοφάντορ, τὴν δὲ γῆν τῶν ἀφρόνων, κατέστρεψας τοῖς δόγμασι.

Καὶ λόγον πρακτικόν, καὶ ζωὴν ἔχων ἀμειπτον, ὡς ἥλιος ἐξαστραπτῶν, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, λαμπρύνεις τὸ στερέωμα.

Θεοτοκίον.

Ηλύσις τῆς ἀρᾶς, τῆς προμήτορος γέγονας, Πανάμωμε συλλαβοῦσα, τὸν ἡμᾶς εὐλογίας, ταῖς θείαις στεφανώσαντα.

ᾠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Φωσφόρος, ταῖς ἀκτίσιν ἐκλάμπων τῷ Πνεύματος, ταῖς Ἐκκλησίαις Θεόφρον, ἀνεδείχθης στύλος οὐρανομήκης, καὶ νεφέλη, πρὸς κληρουχίαν ἄγων οὐράνιον.

Ολὴν σου, τὴν ζωὴν τῷ Θεῷ καθιέρωσας, διαφερόντως ἐντεῦθεν, καὶ εἰς πᾶσαν ἄρχων τὴν οἰκουμένην, κατεστάθης, ἱεροφάντα Πάτερ μακάριε.

Ρήγνυσι, ταῖς πλοκαῖς τῶν ἀθέων αἰρέσεων, σοῦ ὁ θεόπνευστος λόγος, τῷ διστόμῳ ξίφει τοῦ Παρακλήτου, τὸ δὲ φέγγος, τῆς ἀληθείας πᾶσι προδείκνυσιν.

Θεοτοκίον.

Οἱ νόμοι, παραδόξως τῆς φύσεως λύνονται, ὅτι Παρθένος νῦν τίκτει, καὶ θηλάζει

Κόρη ἀπειρογάμως, συλλαβοῦσα, τὸν τῶν ἀπάντων Κτίστην καὶ Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη
» κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν τῆς νίκης στέφανον, ὦ Νικηφόρε, οὐρανόν
νόθεν σήμερον, ὡς εἰληφῶς παρὰ Θεοῦ,
σῶζε τοὺς πίστει τιμῶντάς σε, ὡς Ἱεράρχην
ὁμοῦ καὶ Διδάσκαλον.

Συναξάριον.

Τῆ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Ἀρχιεπισκόπου Κων-
σταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Τοῦ Πατριάρχου Πατριάρχης πλησίον,
Θείου γέροντος Ἀβραάμ Νικηφόρος.

Δευτερὴ Νικηφόρος εἰς Ἐδέμ εὐρατο μοίρην.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ
δυσσεβοῦς Κοπρωνύμου, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς
Βασιλίδος τῶν πόλεων· πατέρες δὲ αὐτῷ ἐξ εὐπατριδῶν
καὶ περιωνύμων, Θεόδωρος καὶ Εὐδοκία. Οὗτος ὁ Θεό-
δωρος γέγονεν ἀπογραφεὺς τῶν βασιλικῶν ἐνταλμάτων·
καὶ διαβληθεὶς ὡς προσκυνητὴς τῶν θείων εἰκόνων, μά-
στιγι καταξαιίνεται, καὶ ἐπὶ Μύλλασαν στέλλεται τὸ δει-
νότατον φρούριον. Καὶ μετὰ ταῦτα ἀνακληθεὶς, καὶ μὴ
εἶξας τοῖς βασιλικαῖς προστάγμασι, πάλιν ὑπὲρ τὴν Νί-
καιαν ὑπερορίζεται· κακίαις διαρκέσας χρόνους ἐξ ἐν κα-
κῶσι πολλῇ, τὸν βίον καταλιμπάνει.

Ὁ δὲ τούτου παῖς, ὁ τίμιος Νικηφόρος, τοῖς τῆς ὀρ-
θοδοξίας σπαργάνοις ἐξ αὐτῆς τῆς λοχείας ἐνειλίσσεται,
καὶ εὐσεβείας γαλακτι τρέφεται· καὶ τὸ νηπιῶδες παρα-
μειψάμενος, καὶ καλῶς παιδευθεὶς, εἰς τοὺς ὑπογραφεῖς
κατατάσσεται. Ἐπειτα, σκύβαλα πάντα καὶ ὡς ἀράχνην
λογισάμενος, ἀναχωρεῖ τῆς πόλεως, καὶ τὴν Προποντιδα
τοῦ ἁστεος καταλαμβάνει· κακίαις μόνος μόνῳ Θεῷ προ-
σανεῖχε, πλείστοις πόνοις καὶ τλαιπωρίαις προσομιλῶν.
Ἐπί' δὲ Ταράσιος ὁ μέγας Ἀρχιερεὺς ἀπεβίω, Νικηφό-
ρος οὗτος, ὑπὸ Νικηφόρου ἀνακτος βιασθεὶς, καὶ παρακλη-
θεὶς, τὸν θρόνον ὑπεισέρχεται Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ
μετὰ μικρὸν τοῦ αὐτοῦ Βασιλέως ἀναπαυσαμένου, καὶ
Σταυρακίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ διαδεξαμένου τὴν βασιλείαν,
καὶ αὐτοῦ τάχιον ἀποβιώσαντος, Μιχαὴλ ὁ εὐσεβίστατος
τῆς Βασιλείας τὰ σκήπτρα διαδέχεται.

Τούτον δὲ καθελὼν Λέων ὁ Σηριώνυμος τῆς βασιλείας
καὶ ταύτης ἐγκρατῆς γενόμενος, κατὰ τῶν Ἀγίων Εἰκό-
νων χωρεῖ, καὶ κατὰ τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως. Ὅσα
δὲ καὶ ὅποια ὁ σεβασμιος Πατὴρ ἡμῶν Νικηφόρος πρὸς
τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀλιτήριον διεξῆλθε παρρησιασάμενος, ἀδύ-
νατον λέγειν καὶ γράφειν. Ὁ δὲ Θεομισθῆς, παραυτίκα
καθελὼν αὐτὸν τοῦ θρόνου, καὶ ὑπερορίσας, καὶ εἰρκτῆ
τούτου ἀπορρίψας, μηδεμιᾶς παραμυθίας παροῖουδήποτε
προσάττει τούτου μεταλαθεῖν. Καὶ οὕτω διήρκεσεν ὁ γεν-
νάδας τλαιπωρούμενος, μέχρις ἂν ὁ δειλαῖος οὗτος τὴν
ψυχὴν ἀπέρρηξεν, ὑπὸ τῶν οἰκίων μαχαίραις μεληδὸν
κατακοπίαις, ἐν τῷ τοῦ Φάρου νεφ. Ὁ δὲ μακάριος οὗτος,

χρεναῖς τλαιπωρίαις καὶ κακοπαθείαις καταπονηθεὶς
ἐβδμηκοστὸν που χρόνον πληρώσας, εἰς χεῖρας Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα παρέθετο, ἐννία ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ
διατελέσας χρόνος, δεκατρεῖς δὲ ἐν ἐξορίᾳ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ναόν σε ζῶντα, Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἐπιστάμε-
θα, ἔνδον ὡς λυχνίαν ἔχοντα χρυσαυγῆ,
τὴν Τριάδα καὶ κραυγάζοντα· Εὐλογημένος εἶ
ἐν τῷ Ναῶ, τῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Αἱρετιζόντων, καὶ γλωσσαλγίας καταλέλυ-
κας, πείθων τὴν εἰκόνα σέβειν τὴν τοῦ
Χριστοῦ, Νικηφόρε τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλο-
γημένος εἶ ἐν τῷ Ναῶ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Σοφίας πλοῦτον, καὶ πολιτείαν ἔχων ἔνθεον,
πᾶσαν διαβάς τὴν αἴσθησιν νοερῶς, τῷ
Χριστῷ ψάλλον περίστασαι· Εὐλογημένος εἶ
ἐν τῷ Ναῶ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μὴ διαιροῦντες, τὰ ἠνωμένα μηδὲ συγγέον-
τες, ἕνα τὸν Χριστὸν δοξάζομεν τὸν ἐκ
σοῦ σαρκωθέντα Λόγον κράζοντες· Εὐλογημέ-
νη, σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε.

ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Αἷματι Χριστοῦ λελυτρωμένος, τῇ γνώμῃ
τὸν δι' αὐτὸν ὑπέστης θάνατον· τῆς γὰρ
συνειδήσεως, ἠνεγκας μαρτύριον, ὁμολογίας χά-
ριτι καταλαμπόμενος, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυ-
γάζων, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σῶμα καὶ ψυχὴν κεκαθαυμένος, τὸν λόγον
τῷ παντεπόπτη Λόγῳ τέθεικας, τοῦτον
πρὶν ἀσώματον, ἀναρχον δεικνύοντα, καὶ συμ-
παθῶς γενόμενον ἄνθρωπον ὑσερον, τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Ἰνα κληρουχίας οὐρανοῦ, καὶ δόξης ἀδιαδό-
χου τύχης ἔνδοξε, δόξαν τὴν εὐμάραντον,
Πάτερ κατελέλοιπας, ὑπερορίας ἅπασαν φέ-
ρων πικρότητα, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μόνην καθαρὰν ὁ καθαρὸς σε, νυμφίος ὁ
νονητὸς εὐρῶν Πανάμωμε, κρίνον εὐωδέσα-
τον, ἄνθος ὠραιότατον, καὶ φωτοφόρον θάλαμον
νύμφην προσήκατο· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦ-
μεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἴκου-

» μένην ἅπασαν ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Εὔρες τὸ μακάριον τέλος, ὑπεξεληθόντων τῶν ἐσόπτρων, καὶ τῆς ἀληθείας φανείσης, τῇ θεωρίᾳ τοῦ ἀκηράτου κάλλους· οὐπερ νῦν ἐμφορημένος, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμῶν μέμνησο.

Λάρνακα κυκλοῦντες τὴν θείαν, τοῦ θεοφόρου Νικηφόρου, δεῦτε χριστοφόροι προθύμως, ὡς νικηφόρον τοῦτον ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν αὐτοῦ πανήγυριν, μετ' εὐφροσύνης ἑορτάσωμεν.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, ἐπὶ τῷ τέλει τῶν ἀγώνων, τῆς ὁμολογίας τῷ στέφει, Ἱερομάρτυς ὠφθης κοσμούμενος· ὃ καθωραϊζόμενος, τῷ σὺ Δεσπότη νῦν παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ρίζαν πηγὴν καὶ αἰτίαν, τῆς ἀφθαρσίας σε Παρθένε, πάντες οἱ πιστοὶ πεπεισμένοι, ταῖς εὐφημίαις καταγεραίρομεν· σὺ γὰρ τὴν ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» **Λ**σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ.

Εἰς τὸν ἐσημερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τῶν κυριοκτόνων σε δεινοί, παῖδες προδεδωκάσι, φθόνῳ τηκόμενοι ἔνδοξε· καὶ ἀνδρισάμενος, ἀκαταγωνίστως, Παραδείσῃ εἴληφας, ὃ Λουκιλλιανέ τὴν ἀπόλαυσιν· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παῖδες οἱ πανιέροι πατρί, ὡς περ πειθαρχοῦντές σοι, σὺν σοὶ ἀθλοῦσι στερόροτατα, καὶ ἡ αἰοίδιμος, καὶ Ὁσία Παῦλα, Μάρτυς ἀξιάγαστε· μεθ' ὧν νῦν καταικῶν τὰ οὐράνια, Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ιάσεωννάματα ἢ σὴ, θήκη τοῖς προστρέχουσιν, ἀναπηγάζει ἐκάστοτε, Μάρτυς πολυάθλη, καὶ ἐκπλύνει πάθη, καὶ βυθίζει φαλαγγας, δαιμόνων συνεργεία τοῦ Πνεύματος· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εμέ τὸν κατάκριτον ἐμέ, τὸν ἀναπολόγητον, τὸν ἀπωσμένον καὶ ἄθλιον, Ἄγνη ἐλέησον, καὶ μὴ καταισχύνῃς, ἀλλὰ τάχος πρόσφθασον, καὶ ῥῦσαι ὅταν μέλη ὁ Κύριος, κρίνειν τὰ σύμπαντα, καὶ κολάσεως ἐξάρπασον· ὅσα θέλεις Σεμνή καὶ γὰρ δύνασαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία διήλθεν ὡς Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς παλαι Συμεὼν μοι προέφησεν. Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον Ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, εἴ ἢ Ἀκροστιχίς·
Λουκιλλιανοῦ Μάρτυρος μέλπω κλέος.

Ποίημα Ἰγνατίου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγράν διοδεύσας.

Λόγου σε τοῦ θείου θεραπευτὴν, Μαρτύρων τὸ κλέος, ἀνυμνῶ Λουκιλλιανέ· διὸ μοι πρεσβείαις σου παράσχου, τὸν ἰλασμόν τῶν κακῶν καὶ τὴν ἴασιν.

Ὀλη διανοία τε καὶ ψυχῇ, ὄλος ἀνεκράθης, τῇ ἀγάπῃ τῇ τῷ Χριστῷ, καὶ τῆς τῶν εἰδώλων ἐξαπάτης, καὶ ἀσθενείας σοφῆ κατεφρόνησας.

Υπὲρ πᾶσαν δόξαν τὴν ἐπὶ γῆς, τὴν διαβασάνων, δόξαν θείαν ἐπιποθῶν, τῆς ἀγῆρω δόξης Θεομαίκαρ, τῶν οὐρανῶν τερπνῶν κατετρύφησας. Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἦν ἐώρακεν Ἰακώβ, σὺ εἶ Θεοτόκε· διὰ σοῦ γὰρ τοῖς ἐπὶ γῆς, ὁ Λόγος συνήφθη καὶ πρὸς ὕψος, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν ἀνείλκυσεν.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Γούδας προδεδώκε, τὸν λυτρωτὴν Χριστὸν Κύριον, θεοκτόνοισι, σέ δὲ τοῖς ἀνόμοις, Ἰουδαῖοι προέδωκαν.

Λόγοις σε ὁ βάσκανος, ἐξαπατᾶν θωπείαις πειρώμενος, ὠφθης τοῖς σοῖς, λόγοις ἀντιλίθων, Ἀθλοφόρε βαλλόμενος.

Λύχνος φαινότατος, τοῖς συναθροισί σοι γέγονας, φωταγωγῶν, ἐν ταῖς θείαις τρίβοις, τῆς ἐκεῖ ἀπολαύσεως.

Θεοτοκίον.

Γλέων γενέσθαι μοι, σέ δυσωπῶ ταῖς σαῖς Δέσποινα, παρρήσιαις, τὸν ἐκ σου τεχθέντα, ἐν ἡμέρα τῆς κρίσεως.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πυρὶ προσομιλῶν, οὐδαμῶς κατεφλέχθης, ὡς Ληκιλλιανέ, ἀθλητὰ γενναιόφρον, τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησο, τῆ Θεῶ ἀναψύχουσαν· ὅθεν ἦνυσας, τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἀγαλλόμενος μετὰ νηπίων Ἁγίων, μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σέ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν· σέ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργήμα;

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Απαστράπτεις τοῖς λόγοις σου, καὶ φωταγωγεῖς τὸν κόσμον τοῖς ἄθλοις σου, τῶν τυράννων δὲ τὴν ἐνστασιν, ὡς ἀχλὺν διώκεις ἀνυπόστατον.

Νέος ὠφθης ἐκ πίστεως, Ἀβραάμ ὡς παλαίδικαιωθεῖς ἐν Χριστῷ· ἐπιγνώσει γὰρ τῆ Κτίστου σου, ἀπρηνήσω πᾶσαν ματαιότητα.

Ολετήρα τῆς πλάνης σε, καὶ τῶν ἀλγεινῶν παθῶν ἰατῆρα πιστοὶ, κεκλημένοι Μάρτυς ἐνδοξε, ἐντροφῶμεν πάντες τῶν ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ νοῦν τὸ μυστήριον, τῆς κυοφορίας σου Μητροπάρθενε· ἐν γαστρὶ γὰρ συλλαβοῦσα Θεόν, ἀνεκφράστῳ λόγῳ ἀπεκύησας.

Ὡδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Μόνε ἰατρέ, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, τῶν Μαρτύρων ταῖς ἐντεύξεσι, τῶν πάθημάτων τὴν ὀδύνην μου θερᾶπευσον.

Ανθος ἱερὸν, γεωργία τῆ τοῦ Πνεύματος, ἀνεδείχθης Μάρτυς ἐνδοξε, τὴν εὐκαρπίαν ἐν τοῖς ἄθλοις προβαλλόμενος.

Ρήματα ζωῆς, ἐν καρδίᾳ κεκτημένος Σοφέ, τῶν τυράννων τὰ θωπεύματα, τῆ σῆ ἐνστάσει ἀπενέκρωσας αἰοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Τεῖχος ἀρράγε, καὶ λιμένα καὶ ὀχύρωμα, καὶ ἐλπίδα Θεομήτορ ἀγνή, καὶ θείον ὄπλον, κεκτημένοι σε σωζόμεθα.

Ὡδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Υψώσας σου νοητῶς, τὸν τῆς ψυχῆς θείον ἔρωτα, πρὸς πῦρ τὸ τυραννικόν, θάρρῶν, ἠύτομόλησας, καὶ δρόσω τοῦ Πνεύματος, σὺν παισὶν ἐθάλφθης, Ἀθλοφόρε καρτερώτατε.

Ρώσθεισα Μάρτυς σοφέ, καὶ Παῦλα ταῖς ὑποθήκαις σε, ἠνδρίσατο καρτερῶς, κατὰ τοῦ ἀλάστορος, καὶ στέφανον ἤρατο τῆς δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀθλοθέτου Χριστοῦ.

Ορῶν σου τὸ ἀκλήνές, ὡς ὄρος Σιών ἀσάλευτον, οὐκ ἠνεγκεν ὁ ἐχθρός· ἀλλ' ὅμως αἰσχύνεται, καὶ πρὸς γῆν πατούμενος, ὑπὸ σῆ Θεόφρον, ἐν τῷ σκάμματι συντρίβεται.

Θεοτοκίον.

Συνείληφας ἀληθῶς, τὸν Θεὸν Λόγον ἐν μήτρα σου, καὶ τῆτον ὑπερφωῶς, Πανάχραντε, τέτοκας· ὃν λιταῖς ἰλέωσαι, τῶν κινδύνων πάντας, ἐκλυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλοὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῆ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ, Παύλης, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς νηπίων, Κλαυδίου, Ὑπατίου, Παύλου, καὶ Διονυσίου.

Στίχοι.

Λουκιλλιανὸς σὺν τε Παῦλα νηπίοις,
Αἵματι ὠνήσαντο Μαρτύρων στέφη.

Σταυρῷ ἀμφὶ τρίτην Ληκιλλιανὸς τετάνυσο.

Ούτος ὁ Ἅγιος Λουκιλλιανὸς ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Ἀυρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἱερεὺς τῶν εἰδώλων πρότερον, γηραιὸς τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν τρίχα λευκός, τὴν οἰκίαν ἔχων οὐ πρόρω τῆς πόλεως Νικαμηδείας. Μετατεθεὶς δὲ πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ προσαχθεὶς Λιβανίῳ τῷ Ἄρχοντι, καὶ μὴ πεισθεὶς ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ τὴν προτέραν εἰσοῦσαι θρησκείαν, θλάττεται τὰς σιαγόνας, καὶ τύπτεται ῥάβδοις, καὶ κατὰ κεφαλῆς κριμάται. Εἶτα βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, κάκεισε παῖδιά τέσσαρα, διὰ τὴν

εἰς Χριστὸν πίστιν τεθίντα, εὐρών, μετ' αὐτῶν αὖθις τῷ Κόμητι ἐμφανίζεται· καὶ ἐπιμίνων τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, εἰς κάμινον πυρὸς μετὰ τῶν παίδων ἐμβάλλεται. Ἄνωθεν δὲ ἐπιχεθίντος ὄμβρου, καὶ τῆς φλογὸς σθεσθείσης, ἐξίρχονται ἀβλαβεῖς. Καὶ δεξάμενος ἅμα τοῖς παισὶ τὴν ἀπόφασιν, ἤχθη εἰς τὸ Βυζάντιον, τῆτο τοῦ Κόμητος, προστάξαντος. Καὶ τὰ μὲν παιδία ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν· ὁ δὲ Ἅγιος Λουκιλλιανὸς, σταυρῷ ἀναρτηθεὶς, τῷ Θεῷ παρέθετο τὴν ψυχὴν, τῆς Ἁγίας Παρθένου Παύλης συμπαρούσης, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν μολώπων αὐτοῦ ἐπιμελησαμένης, καὶ ἐν τῷ τελειωθῆναι, τῶν Ἁγίων τὰ λείψανα συναγαγούσης, τὴν γὰρ ἐκ προγόνων πιστὴ, καὶ τοῦτο τὸ ἔργον ἐποιεῖτο· ἐν ταῖς φυλακαῖς εἰσιέναι, καὶ τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ πάσχοντας θεραπεύειν, καὶ ἰατρῆειν, καὶ διατρέφειν.

Ἦτις κατασχεθεῖσα, ἤχθη πρὸς τὸν Κόμητα· καὶ μὴ πεισθεῖσα ὕσαι τοῖς εἰδώλοις πρῶτον μὲν γυμνωθεῖσα, ἰμάσι τύπεται εἰτα ράβδοις. Ἐνθα δὴ ταῖς ἐπιφοραῖς τῶν πληγῶν τὸ σῶμα διαλωβηθεῖσα, ἐπιστάσια Ἀγγέλου καθίσταται ὑγιής, καὶ Σαρσοποιεῖται πρὸς τὸ μαρτύριον. Καὶ πάλιν προσαχθεῖσα τῷ Κόμητι, κατὰ τοῦ στόματος τύπεται, εἰς αὐτὸν ἐξυβρίσασα. Καὶ τεθεῖσα ἐν φυλακῇ, πάλιν εἰς ἐξίτασιν ἄγεται. Καὶ ἐν καμίνῳ βληθεῖσα, ἀβλαβῆς ἐξῆλθε καὶ ἀφλεκτος. Διξαμένη δὲ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, καὶ τὸ Βυζάντιον φθάσασα, κατὰ τὴν τῆ Κόμητος πρόσταξιν, καὶ γενομένη κατὰ τὸν τόπον, ἔνθα ὁ Ἅγιος Λουκιλλιανὸς ἐτελειώθη σὺν τοῖς παισὶ, τὸν αὐχένα ἐτμήθη καὶ τὸν τῆς μαρτυρίας ἐκομίσατο στέφανον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Ἀγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ἐντι πλησίον τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ ἐν τῇ Ὁσίᾳ (Νῆσος δὲ αὕτη τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἔρημος ἦδη).

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μετὰ Παύλου ἐβόας· Οὐ χωρίσει με, Μάρτυς, ἐκ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, οὐ κίνδυνος οὐ λύπη, λιμός τε οὐδὲ ξίφος· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ πέτρᾳ ἐρείσας, τῇ τῆς ὁμολογίας τῆς Δείους πόδας σου, ἀτίνακτος ἐδείχθης, τῷ σάλῳ τῶν κυμάτων· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθείημεν πάντες, ἐκ παθῶν καὶ κινδύων καὶ περιστάσεων, καὶ νόσων πολυτρόπων, πρεσβείαις σου πανάγνοις, Θεομήτορ κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Παρά τὰς Δείας ὡς ἀληθῶς διεξόδου, φυτευθεῖς τῆς πίστεως Κυρίου, ξύλον ἀνεδείχθης, Παμμακάρι ζωηφόρον.

Ὁραιωθέντες οἱ ἀθληταὶ ἐν τῷ κάλλει, τῆς Χριστοῦ σεπτῆς ὁμολογίας, στέφος οὐρανῶν, ἐδέξαντο ἀξίως.

Θεοτοκίον.

Κατακλιθέντα τοῖς ἀλγεινοῖς καὶ πεσόντα, διανάστησόν με Θεομήτορ· ὅπως σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Βασιλέα, τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Μεγαλύνομέν σε.

Λογικοῦ λειμῶνος, ἄνθη βλέποντες, Χριστοῦ εὐωδέστατα, τοὺς Μάρτυρας σήμερον, τιμοῖς μεγαλύνωμεν.

Ἐσφόροι φανέντες, ἀληθῶς τῇ Ἐκκλησίᾳ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, οἱ Μάρτυρες λάμπουσι, τῆς ὁμολογίας τὸ φῶς.

Ὁπαθῶν ὀδύνας, ταῖς εὐχαῖς τῶν Ἀθλοφόρων ἰώμενος, κάμου νῦν θεραπεύσον, τὸ ἄλγος Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ σκέπη, καὶ ἀχείμαστον λιμένα Πανάμωμε, οἱ πιστοὶ κεκτήμεθα, δι' ἧς καὶ σωζόμεθα.

Ὁ Εἰρμός.

Μεγαλύνομέν σε τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ δοξάζομεν σε Θεοτόκε Παρθένε, ὡς Σωτῆρα τεκοῦσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σὺνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Στιχολογῶμεν τὴν α'. γασίν τῆ, Μακάριος ἀνὴρ· Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια (*).

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῆς Τριάδος τὸν πρόμαχον, εὐσεβείας τὸν πρόβολον, ὄργανον τῆς χάριτος τὸ θεοπνευστον, τῶν Ἀποστόλων διάδοχον, Ἀγγέλων συνόμιλον, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀκολούθως θεμέλιον, ἀρράγέστατον, Ἱεράρχην τὸν μέγαν

(*). Σημειῶσαι, ὅτι τὰ πρῶτα ταῦτα Προσόμοια, τὰ Ἀπόστιχα, καὶ οἱ Αἶνοι ὁμοῦ φέρουσιν Ἀκροστιχίδα. Τοῦ Μαλαξοῦ, ἐξ οὗ δείκνυται ὁ τούτων ποιητὴς. Τοῦ αὐτοῦ Μαλαξοῦ ἐστὶν ἐτι καὶ ὁ α'. Κανὼν, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῆς ἡδη πρώτον σημειωθείσης Ἀκροστιχίδος τῶν Θεοτοκίων. Ἄλλα καὶ πᾶσαν τὴν ἐορτάσμεν Ἀκλευθίαν τοῦ Ἁγίου τούτου Μητροφάνους ὁ αὐτὸς ἐμελούργησε Μαλαξὸς, περὶ οὗ ὄρα πλατύτερον ἐν τῷ Προλόγῳ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Μητροφάνην, ἱεραῖς ἐν ὑμνωδίαις, ἀνευφημήσω-
μεν σήμερον.

Οτε σκῆπτρα βασιλεία, ἢ τῶν πόλεων Ἄ-
νασσα, κατ' ἀρχαῖς καὶ στέμματα ἀνεδέ-
ξατο, τότε σοῦ πρώτου ἠμιοίρησε, παμμακάρα
Μητρόφανες, Δεῖα ψήφω τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχη
Δεόφρονος, προεξάρχοντος, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλη-
σίας καταλλήλως, τῇ ἐνθέῳ βιοτῇ σου, ἀνυψω-
θέντος λαμπρότατα.

Υπὲρ ἧλιον ἔλαμψας, ταῖς ἀκτίσι τῆς χά-
ριτος, πάνσοφε Μητρόφανες καὶ λαμπρό-
τησι, τῶν ἀρετῶν καὶ δογμάτων σε, τῶν Δείων
καὶ ἀπαντας, κατεφώτισας λαοὺς, ἐκδιδάσκων
τρανότατα, ὀρθῶς σέβεσθαι, ὁμοούσιον κράτος
τῆς Τριάδος, καταισχύνων τὰς Ἀρείου, ἐρε-
σχελίας τοῦ ἄφρονος.

Ἔτερα Στιχηρά, Προσόμοια, Ἦχος πλ. β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ολος ἱερώτατος, καὶ Δεοφόρος ἐδείχθης,
Χρῖσμα Δεῖον ἅγιον, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι
περικείμενος, καὶ φαιδρῶς πάντοτε, προσχωρῶν
Ὅσιε, τῶν Ἀγίων εἰς τὰ Ἅγια, καὶ ταῖς λαμ-
πρότησι, ταῖς Δεαρχικαῖς ἀστραπτόμενος, καὶ
χάριτι μυούμενος, τὰ σωτηριώδη μυστήρια, ὡς
ἱερομύστης, ὡς ὄντως Ἱεράρχης εὐκλεῆς, καὶ
παρρήσια δεόμενος, ὑπὲρ ψυχῶν ἡμῶν.

Ηστραψεν ὁ βίος σου, τῶν ἀρετῶν λαμπη-
δόσι, παμμακάρα Μητρόφανες, καὶ τῆς
πλάνης ζόφωσιν διεσκέδασεν· ἀληθῶς ὠφθης
γάρ, φωταυγῆς ἧλιος, Ἱεράρχα παμμακάρισε·
καὶ νῦν ἐσκήνωσας, ἔνθα φῶς ὑπάρχει ἀνέσπε-
ρον, υἱὸς ἡμέρας χάριτι, Πνεύματος Ἁγίου γε-
νόμενος· ὅθεν σου τὴν μνήμην, τὴν Δεῖαν καὶ
φωσφόρον καὶ σεπτήν, ἐπιτελοῦντες Μητρόφα-
νες, πόθῳ σε γεραίρομεν.

Ονοῦς σε ταῖς νεύσεσι, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον
Θεόφρον, πίστει καλλυνόμενος, καὶ λαμ-
πρῶς Δεούμενος παναοίδιμε, ἐν θνητῷ σώματι,
καὶ φθαρτῷ πάνσοφε, ἀφθαρσίαν ἐμελέτησε,
καὶ προσεκλήσατο, τὴν τῶν ἀσωμάτων λαμ-
πρότητα, παθῶν ἔξω γενόμενος, καὶ τῇ ἀπα-
Δεῖα κοσμήμενος, Πάτερ Ἱεράρχα, Μητρόφανες
λαμπρότατε φωστῆρ, καὶ πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν, τῶν μακαριζόντων σε.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Τὸν ἐν σαρκὶ ἰσαγγελον βίον σε, Ἄγγελαι καὶ
ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, ἱερεῖς καὶ μονάζον-
τες, νύλαβήθησαν, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες ἠδέ-
σθησαν, Θεὸς δὲ ἐδόξασεν, ὁ αὐτὸς ὑπὸ σε δοξα-
σθεῖς· ὃν νῦν ἡμῖν ἐξιλέωσαι, Πάτερ ἀγιώτατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος
ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βία οὐκ ἐκαίετο
καταφλεγόμενη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ
παρθένος ἔμεινας· Ἀντὶ στυλοῦ πυρός, δικαιο-
σύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστὸς,
ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος β΄.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Μέγας ἀνεδείχθης ἀληθῶς, σὺ Ἀρχιερεὺς τῆ
Ἐκκλησίας φωστῆρ, ἔρεισμα
τῆς πίσεως, καὶ πύργος ἀσειστος, εὐσεβῶν πε-
ριτειχισμα, ἀκλόνητος στυλος, κανὼν ἀκριβέ-
στατος, ἀρχιερέων Χριστοῦ· ὅθεν εὐσεβῶς σε
τιμῶμεν, καὶ τὴν σὴν πανίερον μνήμην, ἱερώς
γεραίρομεν Μητρόφανες.

Στίχ. Τίμιοι ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Αγεῖ κατὰ χρέος ἡ σεπτή, Πάτερ Ἐκκλη-
σία αἰσίως, πανευκλεῆ ἑορτήν, ἐν τῇ Δεῖα
μνήμῃ σου, πιστοὺς εὐφραίνουσαν, καὶ λαοὺς
διεγείρουσαν, πρὸς δόξαν Κυρίου, καὶ ὕμνον
καὶ αἴνεσιν τοῦ σε δοξάσαντος, Λόγου καὶ
Θεοῦ, ὃν δυσώπει, ἐκ παντὸς κινδύνου λυτροῦ-
σθαι, τοὺς αὐτὴν τελοῦντας πανσεβάσμιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Λῦμν τῆς Ἀρείου δυσσεβοῦς, Πάνσοφε αἰ-
ρέσεως σθέσας, ὡς πῦρ παμφάγον τοῖς
σοῖς, δόγμασι κατέκλυσας, καθάπερ ὕδασι, πο-
ταμῶν αἰεὶ βρῦουσι, τῆς σῆς ἐκ κοιλίας· οἷς
περ δροσιζόμενοι πιστοὶ δοξάζομεν, ὕμνοις εὐ-
σεβῶς τὴν Τριάδα, ὑπὲρ ἧς Δερμῶς ἠγωνίσω,
πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνθιστάμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ἱεράρχου ἡ σε-
βάσμιος πανήγυρις, ὡς ἔαρ ἠδύπνοον τοὺς
πιστοὺς εὐωδιαζούσα, καὶ πάσας συγκαλοῦσα
τὰς Ἐκκλησίας, πρὸς εὐφροσύνην μυστικὴν.
Γδοῦ γὰρ παραγίνεται, τῇ ἐτησίῳ μνήμῃ, χάρι-
τας νέμων πνευματικαῖς, ὁ μέγας φωστῆρ, χρι-
στομύσης Μητροφάνης, ὁ λάμψας ἐν τῷ κόσμῳ
εὐσεβείας ταῖς ἀκτίσι, καὶ τὸ σκότος διώξας
τῆς Ἀρείου μαρίας, ἐκ τῆ ὕψους τῆς καθέδρας,
ὡς ἀπὸ λυχνίας ὑψηλῆς, ἐν ἧ ἀξίως ἐτέθη, τῇ
ἄνωθεν προμηθείᾳ, τὰς αὐγαῖς ἐξαστραπτῶν
τῆς χάριτος· σὺ γὰρ ἔδει τὸν λύχνον ὑπὸ τὸν
μόδιον κρύπτεσθαι. Διὸ πάντας αὐτὸν κατὰ
χρέος ἀνυμνήσωμεν, ὡς κήρυκα τῆς ἀληθείας,
καὶ τοῦ θρόνου κοσμήτορα, καὶ πρεσβεύοντα
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.
 Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄. Τῆ λίθῃ σφραγισθέντος.
Τὸ μέγα τῆς Τριάδος μυσῆριον κηρύττων, τὴν
 ἐν Χριστῷ οἰκονομίαν διετραίνωσας πᾶσιν, ὡς
 ποιμνῆς ποιμὴν τῆς λογικῆς, διώξας λύκους τῆς
 νοητοῦς, καὶ τὰ θρέμματα τῆς τούτων, φθορο-
 ποιῶν λύμης σώσας βρωῶντα· Δόξα τῷ δεδωκό-
 τι σοὶ ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ ὑψώσαντι· δόξα τῷ
 βεβαιοῦντι διὰ σοῦ, πίστιν τὴν ὀρθόδοξον.
 Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Δόγμα ἐνθεον ἐπικρατύνας, ἐπεσήρξας τὴν
 Ἐκκλησίαν, ὧ Μητρόφανες καταισχύνας
 τὸν Ἀρειὸν· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοῖσιον,
 ἀνακηρύξας πιστοὺς ἐβεβαίωσας. Πάτερ Ὅσιε,
 Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
 μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενομέ-
 νος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐναν-
 θρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα,
 παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανά-
 μωμον, μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενωῶς ἰκέτευε,
 δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας
 πίστεως ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς
 Θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετήσας λαοῖς τὴν
 εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριάδος μυστηρίου Μητρό-
 φανες· ὅθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνή-
 μην σου, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας σικνηὴ τοῦ Λόγου, μόνῃ πάν-
 αγενε Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγ-
 γέλους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμέ γοῦν
 γενομένον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμα-
 σιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμα-
 σι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κατὰ παθῶν βασιλεύσας τῶν τῆς σαρκὸς,
 Ἱεράρχης ἐχρίσθης Θεοπρεπῶς· καὶ τὴν
 Βασιλεύσασαν, ὀρθοδόξως ἐποίμανας, ἀπελάσας
 θῆρας αἰρέσεων Ὅσιε, βακτηρίᾳ λόγων, τῶν
 θείων θεόπνευστε· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτη-

τον χάριν, ἀξίως κεκλήρωσαι, Ἱεράρχα Μητρό-
 φανες· δια τῆτο βρωῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ
 τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
 τοῖς ἑορταζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον Πύλιν καὶ Κιβωτόν, τὸ πανά-
 γιον Ὄρος τὴν φωτεινὴν, Νεφέλην ὑμνήσω-
 μεν, Βάτον τὴν ἀκατάφλεκτον, τὸν λογικὸν Πα-
 ράδεισον, τὴν τῆς Εὐσας ἀνάκλησιν, τῆς οἰκου-
 μένης πάσης, τὸ μέγα Κειμήλιον· ὅτι σωτη-
 ρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφε-
 σις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· δια τῆτο βρωῶ-
 μεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
 πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦ-
 σιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Ἀχραντε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ· τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον· Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, εἰς Ἱεράρχας. Ὁ Ν΄.

Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς

Θεοτόκῃ. Εἶτα τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, εἰς ἡ-

χον β΄. Τὸν ἐν σαρκὶ ἰσαγγελον. Ζήτηε εἰς τὸν

Ἐσπερινόν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον β΄.

Ο΄ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς

ς΄. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο εἰς ἡ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν ἀρχιθύτην Μητροφάνην αἰνέσω.

Ἐν δὲ ταῖς Θεοτοκίαις· Ὁ Μαλαξός.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου,

Τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἐξ ὕψους

παράσχου μοι, Θεοῦ Λόγε ἀναρχε, φωτί-

ζουσάν μου τὸν νοῦν, εὐφημησαί σου, τὸν μέγαν

Ἱεράρχην, τὸν σὲ ὁμοούσιον Πατρὶ κηρύξαντα.

Οβίος σου ἐνθεος, ὁ τρόπος δὲ σου θεόλη-

πτος, ὁ ζῆλος διάπυρος, τὸ ἦθος σεμνο-

πρεπές, ὁ δὲ λόγος σου, ζωῆς πλήρης θεόφρον·

ὅθεν ἀναδέδειξαι φωστὴρ Μητρόφανες.

Ναὸς ἐχηρημάτισας, τῆς τρισηλίου Θεότητος,

καὶ πόλις σὺ ἐμψυχος, εὐφραινομένη Θεῷ,

ὡς περ ὕδασι, τοῖς δόγμασι Παμμακάρ· δι ὧν

κατεφαῖδρυνας κόσμου τὰ πέρατα.

Ανοίξας τὸ στόμα σου, λόγῳ Θεοῦ Πνεῦμα

εἴλκυσας, καὶ ῥήματα ἐβλυσας, τῆς αἰῶ-

νίου ζωῆς, καὶ ἐκύρωσας, ἐνώπιον Συνόδου, πί-

στιν τὴν ὀρθόδοξον, σοφὴ Μητρόφανες.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος ὁ Ἀναρχος, ὁ τῷ Πατρὶ συννοήμε-

νος, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, νῦν ἐπ' ἐσχά-

των ἐκ σῆ, σὰρξ γεγένηται, καὶ ἐν ἡμῖν δι' οὐ-

κτον, ἐσκήνωσεν Ἀχραντε, ὡς περ ηὐδόκησεν.

"Ετερος Κανών, τοῦ Ἁγίου, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς
Μέγιστον ὕμνῳ τοῦ Μητροφάνους κλέος.
Θεοφάνους.

Ωδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας ὡς ἱερεὺς, ὡς Θεῶ δια-
κονος, παρεσῶς ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκτενώς ἰκέτευε
τυχεῖν, αἰωνίων ἀγαθῶν, Πάτερ Μητρόφανες.

Εκλελεγμένος Κυρίῳ ἱερουργεῖν, τὸ σεπτὸν
μακάριε, Εὐαγγέλιον αὐτοῦ, εἰς Θεοῦ ἐπί-
γνωσιν λαοὺς, παραινέσει σοφαῖς, Πάτερ ἐπέ-
στρεψας.

Γνωσὶν τὴν θείαν πλουτήσας λόγον ζωῆς, ἐκ
καρδίας ἔβλυσας, καταρδεύοντα ψυχὰς,
χερσωθεῖσας πάθει σοφῆ, Ἱεράρχα τοῦ Θεοῦ,
θεορακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ιερωτάτη χορεία αὐτῶν Προφητῶν, προεδήλθ ἰσχύ-
ρωθεν, ἐσομένην σε Θεοῦ, ἀληθῆ λοχεύτριαν
Ἀγνή, ἀνωτέραν Χερουβὶμ, καὶ πάσης κτίσεως.

Ωδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Ρητόρων ἀπάσας φληναφίας, διέλυσας Μά-
καρ ταῖς στερῶσαις ἐνστάσει τῶν λόγων
σου, καὶ ἀδρανεῖς ἀπέδειξας, ἰσχυρῶ τῆ θεόθεν
σοι, χορηγηθείση θεόσοφε.

Χριστοῦ ὀπαδὸς γεγεννημένος, τὸν θρόνον
αὐτοῦ ἐπὶ γῆς, ἐκκληρώσω Μητρόφα-
νες, πρῶτον εἰς πόλιν Ἀνασσαν, Πατριαρχῶν
δεικνύμενος, ἀξίως θεομακάριστε.

Ιδῶν σου τὰ εὐθετον τῆς γνώμης, ὁ πρῶτος
Ἀνάκτων εὐσεβῶν, τῷ θείῳ ἐφεπόμενος,
βουλήματι Μητρόφανες, Πατριαρχῶν σε πρό-
κριτον, θεία Συνόδῳ ἀπέφηνε.

Θαυμάσασα Σύνοδος ἡ πρώτη, τὴν λάμπου-
σαν χάριν τῶν ἐν σοὶ δωρημάτων τοῦ
Πνεύματος, τῆ θείᾳ ψήφῳ Ὅσιε, Θεοῦ καὶ τῆ
τοῦ Ἀνακτος, ἀκολουθαῦσα δοξάζει σε.

Θεοτοκίον.

Μεγάλων χαρίτων ἀξιόθης, Μαρία Κυρία τῆ
παντός, ὡς τὸν Θεὸν γεννήσασα, ἐν σαρκὶ
ὑπὲρ ἔννοιαν, τὸν ἐν ταυτῷ σε δείξαντα, Παρ-
θένον καὶ Θεομήτορα.

"Ετερος - Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Σταλάζων θείον γλυκασμὸν, ἐκ χειλέων σου
Πάτερ, τῆς πικρᾶς ἀθείας, ἀπεξήρανας
κρουνούς, ποτίσας τοὺς εὐσεβεῖς, θείον ὕδωρ,
μάκαρ ἐπιγνώσεως.

Τῆ θείᾳ ψήφῳ προκριθεὶς, Ἱεράρχης ἐχρή-
στης, ἀναιμάκτους θυσίας, ἀναφέρων τῷ
Θεῷ, τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν, θεαφόρε, Πάτερ Ἱε-
ρώτατε.

Ο τάφος ἐνθα τὸ σεπτὸν, σοῦ κατάκειται
σῶμα, εὐωδίαν ἐκπέμπει, ὡς Παραδει-
σος Θεῶ, εὐωδιαζῶν ἡμᾶς, Ἱεράρχα ἐνδοξε Μη-
τρόφανες.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν τοῦ τόκου σου Ἀγνή, τὸ ἀπόρρητον
βάθος, ἀπορεῖ νοῦς ἀνθρώπων· ὁ Θεὸς
γὰρ ἑαυτὸν, κενώσας δι' οἰκτιρμούς, ἐν γαστρὶ
σου, ἔσωσε τὸν ἄνθρωπον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Αποστόλων τοὺς τρόπους καὶ ταῖς φωνὰς,
ἐκμιμούμενος ὠφθης παναληθῶς· ὡς Πέ-
τρος γὰρ ἐνώπιον, τῆς Συνόδου ἐκήρυξας, τῷ
Θεῷ Πατρὶ Λόγον, Υἱὸν ὁμοούσιον, Ἰωάννου
πλουτήσας, θεόφθογγα ῥήματα· ὡσπερ δὲ ὁ
Παῦλος, τὴν ψυχὴν ὑπὲρ ποιίμνης, τέθυκας αἰο-
διμε· κατὰ δὲ τὸν Πρωτόκλητον, τὸν ποθούμε-
νον ἔδειξας. Διὸ πρέσβευε σὺν αὐτοῖς τῷ Χρι-
στῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορταζουσιν πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς
μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι,
καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πται-
σμάτων, ἀφρόνως ὧν ἐπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ
τὸ σῶμα, μολύνσας ὁ ἄθλιος. Οἶ μοι! τί ποιήσω,
ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἠνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν
μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος;
τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενου, καὶ προστα-
της θερμότητος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνά-
ξιος δοῦλός σου.

Ωδὴ δ΄. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Υψωθείς ἐπὶ καθέδραν, ἀκροτάτην ἐκάθι-
σας, καὶ Πατὴρ Πατέρων, σὺ περιφανῶς
ἐχρημάτισας, ὕμνολογῶν καὶ δοξαζῶν, τὸν Δε-
σπότην σου, ἐκβοῶν αὐτῷ· Δόξα Χριστέ τῆ
δυναμεί σου.

Τὴν πρὸς Πέτρον ἐκκληρώσω, τοῦ Χριστοῦ
φωνὴν Ὅσιε· ἐν τῇ σῆ γὰρ πέτρα, τῆς
ὁμολογίας ἐπήξατο, τῆς Ἐκκλησίας τὰ βάθρα,
ἧς οὐδέποτε, κατισχύσαι πύλαι τοῦ Ἄδου δυ-
νήσονται.

Η θρησκεία τῶν εἰδώλων, διδαχαῖς ταῖς
ἐνθέοις σου, εἰς Θεοῦ λατρείαν, Πάτερ
προφανῶς μετενήνεκται· τὰ εἰδωλεῖα δὲ τού-
των εἰς ναοὺς σεπτῶν, μεταβέβληνται, θείαν
στολὴν εἰσδεχόμενα.

Θεοτοκίον.

Απόρρητως τὸν Δεσπότην, τῶν ἀπάντων γε-
γέννηκας, καὶ τεκοῦσα τοῦτον, Κόρη αἰε-

πάρθενος ἔμεινας, καὶ Θεοτόκος ἐδείχθης κατ' ἀλήθειαν· ὅθεν Δέσποιναν, σέ τοῦ παντός καταγγέλλομεν.

Ἔτερος. Χριστός μου δύναμις.

Υπάρχων ἔμπλεως, τοῦ Δείου Πνεύματος, ἱερώτατε Πάτερ τὰ πονηρὰ, πνεύματα ἀπήλασας, καὶ Θεοῦ οἴκους τοὺς βροτούς, διδάχαῖς σου ἀπετέλεσας.

Μονάδα ἀκτιστον, ἐθεολόγησας, ἐν τρισὶ χαρακτῆρσι διαιρητὴν, ἀτμητον ἀσύγχυτον, φωταγωγῶν τοὺς εὐσεβεῖς, ἱεραῖς θεολογίαις σου.

Νεκρώσας πρότερον, σαρκὸς σκιρτήματα, ἐγκρατεία καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, θεῖος ἐχρημάτισας, ἱεουργὸς τοῦ Πλαστούργου, ἱερώτατε Μητρόφανες.

Θεοτοκίον.

Ως πύλην φέρουσαν, πρὸς θεῖαν εἴσοδον, ὡς Παράδεισον θεῖον ὡς νοητὸν, τόπον ἀγιάσματος, ὡς καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νυκτὶ προσκαθήμενον, καὶ σκότει λαὸν Πάνσοφε, εἰδωλομανίας τῷ φωτί σου, τῶν διδαγμάτων ἐφωταγώγησας, καὶ θεογνωσίας ἀστραπαῖς, πάντα κατεφαίδρυνας, ὡς λαμπτῆρα παμφαέστατος.

Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοῦσιον, μίαν θεαρχίαν ἐν προσώποις, τρισὶν ὑπάρχουσαν ἀδιαίρετον, ἀτμητον ἀσύγχυτον ἀπλήν, πᾶσιν ἀνεκκήρυξας, ὀρθοδόξως Τρισόλβιε.

Ηλίθ λαμπρότερον, ἐξέλαμψας Μητρόφανες· σὺ γὰρ τῆς ἀπάτης σκότος λύεις, καὶ δραπετεύεις ζοφώδεις δαίμονας, νύκτας τῶν παθῶν ἀποσοβεῖς, καὶ δεινὴν σκοτόμαιναν, φυγαδεύεις αἰρέσεων.

Θεοτοκίον.

Λυτήριον εὔρατο, τὸν τόκον σου θεόνυμφε, φύσις γηγενῶν τῆς πρὶν κατάρτας, καὶ εὐλογίας θεοπρεποῦς πλουτισμὸν· ὅθεν εὐλογοῦμέν σε πιστοὶ, πάντες καὶ δοξάζομεν, Μαριάμ παντευλόγητε.

Ἔτερος. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Τιὰ θεῖα θεῖως ἐπιτελῶν, καὶ καθαρωτάτῳ λογισμῷ, τῶν καθαρῶν ἐφαπτόμενος, ἀμεμπτος ἐδείχθης ἱεργῶν τῷ θεῷ, ἀπλήτητι καρδίας, Πάτερ Μητρόφανες.

Οτῶν εἰδώλων θεραπευταί, ὠφθησαν θεοῦ νῦν λατρευταί, σοῦ ταῖς σεπταῖς παραινεσεσεν· οὗς ἐξ ἀναξίων ἀξίους ἐξαγαγῶν, θεράπων ἀνεδείχθης τοῦ Παντοκράτορος.

Υπό τῆς χάριτος προσκληθεῖς, ἔλυσας αὐχμὸν εἰδωλικὸν, ταῖς ἐπομβρίαις τῶν λόγων σου, καὶ κεχερσωμένας καρδίας· Ὅσιε, γονίμους ἀπειργάσω Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν κύησιν τὴν φρικτὴν, ἔμεινας Παρθένος ὡς τὸ πρὶν· Θεὸς γὰρ ἦν τὸ τικτόμενον, ὁ μετασκευάζων πάντα βουλήματι, ἀνύμφευτε Μαρία θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ ε'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Τὸ θεῖον σκεῦος τοῦ Πνεύματος, τὸν ἀνθρώπον Θεοῦ τὸν ἐράνιον, ἐνσαρκον Ἄγγελον, ἱεραρχίας ἀγλαῖσμα, τὸν σοφὸν Μητροφάνην ὑμνοῖς τιμήσωμεν.

Ρημάτων θεῶν ἡ δύναμις, καὶ φθόγγος τῶν ἐνθέων λογίων σου, πάντα διέδραμε, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, ὀρθοδοξίαν πᾶσι Μακάρι κηρύττοντα.

Ο πάντα καὶ πρὸ γενέσεως, γινώσκων ὡς Θεὸς ὦ Μητρόφανες, σέ ἐκ κοιλίας μητρὸς, προεγνωκῶς καθηγίασε, καὶ Πνεύματος δοχεῖον σέ ἀπειργάσατο.

Θεοτοκίον.

Απόρρητός σου ἡ σύλληψις, ἀνέκφραστος ὁ τόκος θεόνυμφε, καὶ ἀνερμήνευτον, τὸ τῆς ἀγνείας μυστήριον· διό σε πιστεῖ μόνῃ αἰεὶ δοξάζομεν.

Ἔτερος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Η γλῶσσά σου Πνεύματι, τεθηγμένη νοητῶς, ὡς γραμματέως κάλαμος, καλλιγραφεῖ καρδίαις τῶν εὐσεβῶν, τὸν λόγον τῆς χάριτος, ἱερώτατε Πάτερ θεῷ πνεύματι.

Τιὰ θεῖα μυσούμενος, ὡς χωρῶν πρὸς νοητὰ, τὰ τῶν Ἁγίων Ἁγία, μυσταγωγεῖς ἐν Πνεύματι τοὺς πιστῆς, Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, ἱερώτατε Πάτερ τελειώτατα.

Ροαῖς τῶν δογμάτων σου, κατακλύσας θολερὰ, τῆς ἀθείας ὕδατα, ὡς ποταμὸς ὠράνης τὰ εὐσεβῆ, ἀρδεύων συστήματα, τῶν πιστῶν Ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος ἐν μήτρᾳ σου, παχυνθεῖς ἀνευ σποράς, βροτὸς ὠράθη τελείος, καινοτομῶν τὰς φύσεις θεοπρεπῶς, ὡς μόνος ἐπίσταται, θεοκόσμητε Κόρη παναμώμητε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τὸν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ Μητροφάνην, τῆς Ἐκκλησίας τὸν φωσφόρον λαμπτῆρα, τὸν ὁμοούσιον τὸν Λόγον τῷ Πατρὶ, ἐν μέσῳ κηρύξαντα, θεοφόρων Πατέρων, καὶ θρόνον κοσμήσαντα, Βασιλίδος ἐν πρώτοις, καὶ προφητείας

χάριν ἐκ Θεοῦ, σαφῶς λαβόντα, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Ὁ Οἶκος.

Ο μυστολέκτης τῶν Θεοῦ ἀρρήτων μυστηρίων, Ἀπόστολος ὁ μέγας Παῦλος, τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ, πόρρωθεν προβλέπων τὸ μέλλον, προέγραφε τὸν ἄξιον τοῦ θρόνου πῆς τῶν πόλεων Βασιλίδος· Τοῖθτος ἡμῖν, φάσκων, ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς, ὅσιος καὶ ἀνακτος, δίκαιος καὶ ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἠνωμένος τῷ πνεύματι ταῖς ἄνω οὐρανίαις Δυνάμεσιν· ὅς, ἔχων παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Ἁγίων, παρίσταται αἰεὶ τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, αἰτῆμενος δοθῆναι ἡμῖν ἔλεος, καὶ χάριν εὐρεῖν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν. Αὐτὸν οὖν χρεωστικῶς ἀνευφημοῦντες, ὡς χάριν ἐκ Θεοῦ σαφῶς λαβόντα, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Συναξάριον.

Τῆ Δ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως,

Στίχοι.

Τῆς μητρὸς ἐκξάς, Μητρόφανες παμμακάαρ,
Ἐκεῖ μετήρας, οὐ Πατὴρ πάντων μέγας.

Μητροφάνης δὲ τετάρτη ἔδυ χθόνα βωτιαίνειραν.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ πρώτου ἐν βασιλευσὶ Χριστιανῶν, υἱὸς ὑπάρχων Δομετίου. Ὁ δὲ Δομέτιος ἀδελφὸς ἦν Πρόβου τοῦ βασιλέως· ἐγέννησε δὲ δύο υἱούς, Πρόβον καὶ Μητροφάνην. Οὗτος, λογισμῷ σώφρονι τὴν τῶν εἰδώλων θρησκείαν κατανοήσας, ὡς πεπλανημένην καὶ ψευδῆ, προσῆλθε τῇ πίσει τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν ἐβαπτίσθη. Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ Βυζάντιον, συνῆν Τίτῳ Ἐπισκόπῳ τοῦ Βυζαντίου, ἀνδρὶ Ἁγίῳ καὶ Θεοφόρῳ· ὅς αὐτὸν εἰς τὸν τῆς Ἐκκλησίας ἐνέταξε κληρὸν. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Ἐπισκόπου τελειήν, ὁ Δομέτιος καθίσταται πρόεδρος· ὃν διαδέχεται Πρόβος ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Κατασχὼν δὲ τὴν Ἐκκλησίαν ἔτη ιβ΄. πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ, καὶ εὐθὺς Μητροφάνης, ὁ τοῦ Πρόβου μὲν ἀδελφός, τοῦ δὲ Δομετίου υἱός, εἰς τὸν πατριαρχικὸν ἀνάγεται θρόνον.

Τούτου εὐρῶν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐν τῷ Βυζαντίῳ Ἐπίσκοπον, καὶ τὴν ἀρετὴν, καὶ τὸ τῶν τρόπων εὐθές, τὴν τε περικειμένην αὐτῷ ἀγιωσύνην κατανοήσας, οὐχ ἥττον λέγεται δὲ αὐτὸν, ἢ διὰ τὴν τῆς πόλεως θείαν, εὐφυῶς πρὸς τε κρᾶσιν ὡρῶν ἔχουσαν, καὶ καρπῶν ἀφθονίαν, καὶ θαλάσσην ἀρδουομένην, καὶ ἅμα προσκαθημένην τῶν δύο τῆς οἰκμένης τμημάτων, τῆς τε Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας, ἐρασθῆναι τε τοῦ χωρίου, καὶ φιλοτίμως διατεθῆναι περὶ αὐτό, καὶ φείσασθαι μὲν οὐδενὸς ἀναλώματος, ἀνεγείραι δὲ πόλιν, πάσας τὰς παρὰ ἀνθρώπων γεγενημένας νικῶσαν, καὶ τῶν ὑπερκειμένην, εἰς ἣν τὸ κράτος καὶ τὴν βασιλείαν ἔταξεν, ἀπὸ τῆς Προσβυτέρας Ῥώμης ταύτην μεταγαγῶν.

Τῆς δὲ κατὰ Νίκαιαν πρώτης Συνόδου συναθροισθείσης,

ὁ μὲν μακάριος Μητροφάνης, διὰ γῆρας καὶ νόσον, ἀπελήφθη· καὶ γὰρ ἤδη κλινοπετιτὴς ἦν, τῷ χρόνῳ τῆς φυσικῆς μαρανθείσης δυνάμεως. Τὸν δὲ πρώτον ἐν πρεσβυτέροις Ἀλέξανδρον, ἀνδρα τίμιον, ἐξαπίστειλεν, ὃν καὶ διάδοχον ἀπεφύνατο. Ἐπανελθόντος γὰρ τοῦ Βασιλέως μετὰ τῶν Θεοφόρων Πατέρων, καὶ τῆς Συνόδου λυθείσης, ἐκ Θεοῦ λέγεται ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ τὸν τε Ἀλέξανδρον, καὶ τὸν μετ' αὐτὸν Παῦλον ἐπιτηδείους ἔντας, καὶ Θεῷ ἀρίσκοντας, πρὸς τὴν τοιαύτην διακονίαν. Κοιμηθεὶς δὲ καὶ ἀναπαυσάμενος ὁ μακάριος, πρὸς τὸν Θεὸν μετατίθεται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς Σύναξις ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐν τῷ σεβασμῷ αὐτοῦ οἴκῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀκακίου ἐν τῷ Ἑπτασκάλῳ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Φῶς ἀνέτειλε τῆς εὐσεβείας Ὅσιε, πᾶσι τοῖς πέρασιν, ἐν τῷ εὐθέτῳ καιρῷ, τῆς ἱεραρχίας σου· διὸ καὶ ἔψαλλες· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Α'πεκάλυψας τοὺς μέλλοντας τῷ Ἀνακτι, ἐμπνευσθεὶς ἄνωθεν, καὶ μέχρι τρίτου Σοφῆ, διαδεξαμένους σου, θρόνον καὶ φρόνημα, εὐσεβέστατον, ὡς τῆς Τριάδος γνήσιος, καὶ πιστότατος θεράπων.

Νέον παῖδα μὲν Χριστὸς ἐνστερνισάμενος, θεοφορούμενον, καὶ ἱεράρχην σοφῆ, καὶ Μάρτυρα ἔδειξε· σὺ δὲ μιμούμενος, τοῦτον Πάνσοφε, τὸν νέον Παῦλον ἔσεσθαι, σοῦ διαδόχου προέφης.

Η'τὲ Πνεύματος σοὶ χάρις ἐνοικήσασα, προφήτην ἔδειξε, προβλέποντα τὰ μακρὰν, καὶ σαφῶς προλέγοντα· ὅθεν προεἶρηκας, ταῖς αἰτούσί σε, περὶ πολλῶν Θεσπέσιε, καὶ σῆς θείας ἐκδημίας.

Θεοτοκίον.

Εὐλου βρώσεως γευσάμενοι προπάτορες, ἀπεστερηθήσαν, τῆς Παραδείσου τρυφῆς· ἡμεῖς δὲ γενόμενοι, σαρκὸς τοῦ τόκου σου, Θεο-νύμφευτε, τὴν ἐν Ἐδέμ ἀπόλαυσιν, καὶ ζωὴν κληρονομήμεν.

Ἄλλος. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Φωτιζόμενος τοῦ Πνεύματος τῇ χάριτι, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον νεύσεσι, καὶ μεθέξεσι, φωτοβόλος γέγονας ἀστήρ, φωτιζὼν τοὺς ψάλλοντας Σοφῆ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Α'γιώτατος ναὸς ἀγλαϊζόμενος, ταῖς ἐναρέτοις πράξεσι, σὺ μενόμενος, ἐνοικοῦσάν ἔσχες ἱερώς, ἐν σοὶ τὴν Τριάδα ἐκβοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νυσαγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀπώσάμενος, ταῖς θείαις ἐργηγόρσεσι, θείαν ἔλλαμψιν εἰσε-

δέξω, Ἄγγελος φωτός, καὶ στύλον καὶ ἔρεισμα πιστῶν, καὶ Ἱεράρχην ἀποτελοῦσάν σε.

Θεοτοκίον.

Ο καθήμενος ἐν κόλποις τοῦ Γεννήτορος, ἀπεριγράπτως Ἄχραντε, ἐν τοῖς κόλποις σου καθέζεται νῦν περιγραπτῶς, τὴν σὴν περικείμενος μορφήν, διὰ τὸ σῶσαι τὸν Ἀδάμ, νέος Ἀδάμ γεγωνός.

Ἦδη ἡ Παῖδας εὐαγεῖς.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος Θεόφρον, ὡς πλήρης ζωοπαρόχων ἀναβλύσεων, ποταμός ἐξέχεας, εὐσεβείας ὕδατα, ψυχὰς πιστῶν δὲ ἠρδευσας, ψάλλειν διδάσκων αἰεὶ τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανὴρ ἐπιθυμιῶν Πνεύματος ὠφθης, καὶ σκεῦος ἐκλελεγμένον Ἱερώτατε ὅθεν ἐρωτήσαντι, Ἱεράρχῃ εἰρηκας, Ἀλεξανδρέων πρόεδρον, προοπτικῶς μετ' αὐτὸν, τὸν μέγαν Ἀθανάσιον εἶναι, τὸν πολὺν τὰ θεῖα, καὶ λαμπρὸν ἀριστέα.

Ιθύνκας τὸ σκάφος Ἐκκλησίας, πρὸς ὄρμον ὀρθοδοξίας γαληνότατον, οἷα ἐμπειρότατος, κυβερνήτης Πάνσοφε, τὴν ἄνω πόλιν ἐφθασας, γέρα ληψόμενος, τῶν πόνων καὶ ἰδρώτων σε μάκαρ, παρὰ τοῦ Δεσπότη, Χριστοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο λην προσλαβὼν τὴν ἀνθρωπίνην, οὐσίαν ἐκ σοῦ Σεμνῆ ὁ ὑπερούσιος, ὅλον με τὸν ἀνθρωπον, ἔσωσε βουλήματι, καὶ κοινωνὸν ἀνέδειξε, νῦν θεῖας φύσεως διό σε γεγηθότες ὑμνεῖμεν, ὡς καλῶν αἰτίαν, Παρθένε εἰς αἰῶνας.

Ἔτερος.. Ἐκ φλογός τοῖς ὁσίοις.

Υπερήφανον ὄφιν τῆ ταπεινώσει σου, ἐταπεινώσας Μάκαρ προσανυψούμενος, ταῖς πρὸς τὸν Θεὸν καθαρὰς σε ἐντεύξεσιν (*) ὅθεν σε τιμῶμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες.

Σαρκωθέντα τὸν Λόγον ἐθεολόγησας, καὶ λαοὺς ἐκ δουλείας πλάνης διέσωσας, τὴν εἰδωλικὴν, ἀπελαύνων δυσσέβειαν, Πάτερ Ἱεράρχα, Μητρόφανες θεόφρον.

Καὶ τὸν βίον τῷ λόγῳ ἔχων ἀρμόζοντα, καὶ τὸν λόγον τῷ βίῳ ἔχων ἐμπρέποντα, πλήρης ἡμερῶν, γεγωνός τῶν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ πρὸς τὰς ἄνω, μετέβης κατοικίας.

Θεοτοκίον.

Αυτρωθέντες τῆς πρώην ἀράς τῷ τόκῳ σου, Παντευλόγητε Κόρη Θεογεννήτρια, τὴν

τοῦ Γαβριὴλ, φωνὴν σοὶ ἀναμείλομεν· Χαῖρε ἡ αἰτία, τῆς πάντων σωτηρίας.

Ἦδη δ' Ἄπας γηγενής.

Νάμος ὁ γραπτὸς, παρῆλθε τῆς χάριτος ἐπιφανείσης Χριστοῦ· ἡ Ἀαρωνίτις δὲ, ἱερωσύνη τῆ σῆ Μητρόφανες, ἱεραρχία πάνσοφε, παραχωρεῖ ἐμφανῶς, ὡς ἡλίου, τηλαυγῶς ἐκλάμποντος, τὸ ἀστέριον φέγγος συγκρῦπτεται.

Εἰρήνη πολλή, ἐκ Θεοῦ γεγένηται σοὶ Ἱερώτατε, οὗ ὠραῖοι ἔδραμον, πόδες εἰρήνης ὁδὸν κηρύττοντος, εἰρήνην ὑπερέχουσαν, ἅπαντα λόγον καὶ νοῦν, καὶ εἰρήνης, τόποις ἐνσηκνωσάντος, καὶ εἰρήνην λιταῖς νέμοντος.

Σὺν Πατριαρχῶν, καὶ Μαρτύρων τάγμασιν Ὀσίων καὶ Προφητῶν, καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέλων δὲ, ταξιαρχίαις ὡς παριστάμενος, τῷ θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, ἀπαύστως πρέσβευε, κραταιοῦσθαι, ἄτρωτον τὸ κήρυγμα, εἰς αἰῶνας αἰῶνων τῆς πίστεως.

Ο παμβασιλεῦ, Θεὲ Τρισυπόστατε ἡμῖν εὐλίματος, γενοῦ ταῖς θεῖαις λιταῖς, τοῦ Ἱεράρχου καὶ παῦσον ἅπαντα, τῆς Ἐκκλησίας σκάνδαλα, καὶ τὰ φρυάγματα, τῶν ἀθέων, ἐχθρῶν ἐξαφάνισον, καὶ εἰρήνευσον πάντα τὸν κόσμον σου.

Θεοτοκίον.

Σῶζε πειρασμῶν, καὶ παντοίων θλίψεων ἀγνή Μητρόθεε, ἅπαντας τοὺς δούλους σου, καὶ αἰωνίου ῥύσαι κολάσεως, καὶ τῆς χαρᾶς ἀξίωσον, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τοὺς ἐκ πόθου, σὲ ὕμνοις γεραίροντας, καὶ τὴν θεῖαν τιμῶντας εἰκόνα σου.

Ἔτερος. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ἦν γῆ πραέων σὺ κατεσκήνωσας, Ἀρχιερεῦ πραῦς ἐν ἀκακίᾳ γεγόμενος, καὶ τοῖς ἄνω συνήφθης στρατεύμασιν, ὅλος ὠραῖσμένος, θεῖαις λαμπρότησιν, ὅλος τῷ φωτὶ τῶν ἀρετῶν περιχεόμενος.

Ο ρᾶς Ἀγγέλων θεῖας λαμπρότητας, Πατριαρχῶν Μαρτύρων Ἀποστόλων Μητροφανές, σὺν αὐτοῖς δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, ἄφεισιν τῶν πταισμάτων, βίου διόρθωσιν, Ὅσιε δωρήσασθαι ἡμῖν τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Σταγὼν καθ' ἅπερ ἡ ἐπουρανίος τῆ σῆ γαστρὶ Παρθένε ὑετὸς καταβέβηκε, καὶ ξηράνας τῆς Πλάνης τὰ ρεύματα, ὠμβρῖσεν ἀφθαρσίαν καὶ ἀπολύτρωσιν, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σοῦ Θεοχαρίτωτε.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει· συννεύσεις.

δῶλως φέρον, καὶ δειλιῶ τὴν ἐκκοπὴν, μήπως εἰς τὸ πῦρ βληθῶ τὸ ἄσβεστον· ὅθεν δυσωπῶ σε· Τούτου ῥύσαι με, δεῖξασα καρποφόρον, Ἄχραντε, τῷ Υἱῷ σου τῇ μεσιτεῖᾳ σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η δάμαλις ἢ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐδελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς· Οἱ μοι! ἀνεθόα ποθεινότατον τέκνον, τί σοι δῆμος ἀντάπεδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνωῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Ἄωρον Θεῶ σε παμμάκαρ Πάτερ σέβω. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δ ῶρον Θεῶ παμμάκαρ σεαυτὸν προσῆξας καθαρῶτατον, διὰ βίου τελείου, καὶ σεπτοῦ μαρτυρίου Δωρόθεε.

Ο ῥιμον ὡς περ βότρυν, Πάτερ ἀποθλίψας τὴν διάνοιαν, εὐφροσύνης κρατῆρα, τοῖς πιστοῖς διδαγμάτων προέθηκας.

Ρ εῦματα τῆς ἀπάτης, ἔστησας Δωρόθεε τῷ ρεύματι, τῆς πανσόφου σου γλώττης, καὶ πιστῶν διανοίας κατήρδευσας. Θεοτοκίον.

Ο μβρισὸν μοι Παρθένε, δέομαι σταγόνα κατανύξεως, τὸν ἐνόητα μοι ῥύπον, ἀποπλύγουσαν, ὅπως δοξάζω σε.

Ὡδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νύκτα ἀπεδίωξας, τῆς ματαιότητος ἀπάσαν, ταῖς ἀστραπαῖς, Πάτερ Ἱεράρχα, τοῦ πανσόφου κηρύγματος.

Θ αῦμασιν ἐστήριξας, καὶ ἱεροῖς Σοφὲ δόγμασι, ταῖς τῶν πιστῶν, πάντων διανοίας, ὡς ποιμὴν ἱερώτατος.

Ε χρισέ σε Κύριος, τῷ ἱερῷ Σοφὲ χρίσματι, καὶ τῆς αὐτοῦ, θείας Ἐκκλησίας, ποιμενάρχην κατέστησεν. Θεοτοκίον.

Ο λην τὴν καρδίαν με, τῷ θεικῷ φωτὶ λάμπρυνον, πύλη φωτός, τὸν τῆς ἀμαρτίας, σκοτασμὸν ἐκδιώκουσα. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι· Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θ εἰοῖς δόγμασιν αἰεὶ ἐκλάμπων, δῶρον ἅγιον σεαυτὸν προσῆξας, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ

δι' ἀθλήσεως, καὶ κατοικεῖς νῦν αἰεὶ εὐφραϊνόμενος, τῶν πρωτοτόκων τὴν ἄνω μητρόπολιν. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θ εἰας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενωῶς ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος, ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἢ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασασμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδῆσα ἐκραύγαζεν· Οἱ μοι! τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

Ὡδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υ ψουμένε κατέπτυσας, Ὅσιε χειμῶνος τῆς ἀθεότητος, καὶ τῇ θέρμῃ θείῃ Πνεύματος, ἀβλαβεῖς καρδίας συνετήρησας.

Σ υνετρίβη Δωρόθεε, μάκαρ πρὸ προσώπου σου ὄρη βίαια, τῶν δαιμόνων καὶ ἐτάκησαν, δυσμενῶν ἀνθρώπων τὰ φρονήματα.

Ε καρτέρεις θλιβόμενος, πόλεως εἰς πόλιν ἐκδιωκόμενος· μακαρίας ὅθεν ἔτυχες, τῶν Μαρτύρων δόξης καὶ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Πειρασμῶν με διάσωσον, καὶ τοῦ ψυχοφθόρου τῶν παθῶν κλύδωνος, ὅπως πίστευμαι μακαρίζω σε, παναγία Κόρη Μητροπάρθενε.

Ὡδὴ ε΄. Ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας.

Α ἴποσκοπῶν ἐμφρόνως, ταῖς ἀντιδόσεις ταῖς θείας Δωρόθεε, τοὺς μεγίστους κινδύνους, καὶ τοὺς πειρασμοὺς ἐκαρτέρησας.

Μ οναδικῶς τὴν θείαν, ἀνακηρύττων Τριάδα Δωρόθεε, πολυθέου μανίας, μάταιον διελυσας φρύαγμα.

Μ ῆ προσκυνήσας Μάρτυς, ἔργα χειρῶν ἀνομούντων ὑπέμεινας, πειρασμοὺς καὶ κινδύνους, καὶ μαστίγων πόνους Δωρόθεε.

Θεοτοκίον.

Α νατολή ἠλίθ, πρὸ ἑωσφόρου ἐκλάμψαντος γέγονας, δι' οὗ φῶς οἱ ἐν σκέτει, Ἄχραντε δεινῶν ἐθεάσαντο.

Ὡδὴ ς΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Κ αρδίαν πυρωθεῖσαν ταῖς πνοαῖς, ἐκθήσω τῷ Πνεύματος, πνευματῶν Δωρόθεε, ἐναντίων τὸν κρυμὸν διαλύουσαν.

Αγίων πολιτείας ἱεραῖς, συγγραφαῖς ἐδήλωσας, Πάτερ θεόπνευστε, θεία γνώσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμενος.

Ρημάτων σου ὁ φθόγγος καὶ τερπνῶν, δογμάτων ἢ δύνამις, πᾶσαν ἐπέδραμε, Παμμακάριστε τὴν γῆν θεία χάριτι Θεοτοκίον.

Παρθένε, ὃν ἐκύησας Θεόν, ἄνθρωπον γενόμενον, τοῦτον ἰκέτευε, λυτρωθῆναί με πυρὸς καὶ κολάσεως.

Ὁ Εἰρμός.

- **Χ**ιτῶνά μοι παράσχε φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡσπερ ἱμάτιον, πολυέλεε
- **Χ**ριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος.

Ορθοδόξοις δόγμασιν, Ἱερομάρτυς κηρύξας, δῶρον θείον ἅγιον, σαυτὸν προσῆξας τῷ Κτίστη, πρότερον ἐν τῇ ἀσκήσει ἐνδιαπρέψας, ὕστερον τῷ μαρτυρίῳ σερρόως ἀθλήσας, καὶ νομίμως ὑπεδέξω, βραβεῖον νίκης, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Συναξάριον.

Τῆ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου, Ἐπισκόπου Τύρου.

Στίχοι.

Ὁ Δωροθέος, Κἄν φραγγέλωμαι, λέγει.

Λείπῃσι πολλὰ πρὸς τὰ Χριστοῦ μου πάθη.

Πέμπτη Δωροθέοιο δέμας πληγῆσι δαμαίσθη.

Ος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Λικινίου, Τύρον Ἐπίσκοπος. Ἐπὶ δὲ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, διὰ τὸν ἐπικείμενον διωγμὸν, καταλιπὼν τὴν οἰκίαν, καὶ τὴν ἰδίαν παροικίαν, ἀπῆλθεν ἐν Δυσοπόλει. Μετὰ δὲ τὴν τούτων καταστροφὴν, κατέλαβε τὴν Τύρον, καὶ ἦν ἰθύνων τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν μέχρις Ἰουλιανοῦ τοῦ παραδάτου. Τότε δὲ πάλιν, τὴν Δυσοπόλιν κατέλαβεν, ἐνθα συσχεθεῖς, ὑπὸ τῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἀρχόντων, καὶ πολλὰς βασάνους ὑπομείνας, τὸν τῆς μαρτυρίας ἐν βαθυτάτῃ γῆρᾳ ἐκομίσαστο στέφανον, ἐν αὐτῷ τῷ πάσχειν τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παραθέμενος, ἥδη τυγχάνων ἑτῶν ἑκατὸν ἑπτὰ. Καταλίπει διάφορα δὲ συγγράμματα Ἐκκλησιαστικά, καὶ ἱστορίας, ἑλληνικοῖς καὶ ῥωμαϊκοῖς γράμμασιν· ἦν γὰρ ἑκατέρων ἔμπειρος τῶν γλωσσῶν, σπουδῇ συντόμῳ καὶ φύσει ἐπιτηδειότητι.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβεραῖς ἀπειλῆς καὶ ἀνάγκης, ἐν τῇ τῶν Βαρβάρων ἐπιδρομῇ, ὅτε, μέλλοντας ὑπ' αὐτῶν δικαίως αἰχμαλωτίζεσθαι, καὶ φόνῳ μαχαίρας παραδίδοσθαι, ὁ οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος Κύριος, διὰ σπλάγγνα ἐλέους αὐτοῦ, παρ' ἐλπίδα πᾶσαν ἐλυτρώσατο ἡμᾶς. Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ, Μαρκιανοῦ, Νικάνδρου,

Υ'περεχίθ, Ἀπόλλωνος, Λεωνίδου, Ἀρείθ, Γοργίου, Σεληνιάδος, Εἰρήνης, καὶ Παμβωνος.

Οὔτοι διὰ Χριστὸν καὶ τὴν εἰς αὐτὸν πίστιν, ὑπὸ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ἀρχόντος, λιμῶ καὶ δίψει καὶ κρύει ταιπωρηθέντες, τὸν ἀγῶνα τοῦ μαρτυρίου ἐτέλεισαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Αστρον πολὺφωτον ἐφάνης, ταῖς λαμπρότησι τῶν ἄθλων σου φωτιζων, τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶς, Δωρόθεε βοῶντων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τρίβης εὐθείας διοδεύων, ὑπεξέκλινας τὰ βάραθρα τοῦ πλάνου, καὶ ὁδοὺς πρὸς ζωῆς, ὠδήγεις τοὺς βοῶντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εσθεσας ὄμβροισ τῶν αἱμάτων, Παναοῖδιμε τὴν κάμινον τῆς πλάνης, καὶ πρὸς ὕδωρ ζωῆς, ἐσκήνωσας κραυγᾶζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας, τὴν ἀθλίαν με ψυχὴν Θεογεννητορ καὶ ἀγάπῃ Θεοῦ, ὑπόζευξον τελεία, ἵνα πισῶς δοξάζω σε Θεοτόκε εἰς αἰῶνας.

Ὡδὴ η'. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Σοβαρευόμενον ὄφιν ἐν κακίᾳ, ταπεινωθεῖς ἐν Κυρίῳ, Πάτερ βοῶν ἐταπείνωσας· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εν βαθυτάτῳ σε γῆρα πρὸς ἀγήρους, ἀναπαυσόμενον τόπους, ὁ πλαστουργὸς κατεσκήνωσεν, ἱερώτατε Πάτερ, Μαρτύρων ἀγλαῖσμα.

Βίον ἰσαγγελον ἔχων σὺν Ἀγγέλοις, τῷ τοῦ Δεσπότη σου θρόνῳ, ἀναβοῶν νῦν παρίστασαι· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ωραιοτάτη Παρθένε ἀνεδειχθης, τὸν ὠραιότατον Λόγον, κυσοφοῦσα ὡς ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ο**ἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Ιθυνας τὴν πῶϊμνην, Χριστοῦ θείους πρὸς λιμένας, ἀβλαβῆ τηρήσας αὐτὴν χειμῶνων ἐναντίων, ὡς πανάριστος Ἱεράρχης καὶ θείων Πάτερ, πληρωτῆς σοφῆ προσταξέων.

Ως ἱερουργὸς ἱερός, ὡς Μάρτυς γενναῖος, ὡς θαυματουργὸς θαυμαστός, ὡς θεῖος λογογράφος, ὡς τῆς πίσεως ἀδιάσειστος, στύλος δόξης αἰωνίου Πατέρ ἔτυχες.

Σέ ὡς θεῖον δῶρον, Δωρόθεε ὁ τὰ δῶρα, ὡς Θεὸς παρέχων, πλουσία χρηστότητι τοῖς δεομένοις, εἰς πιστῶν ἐναργῆ σωτηρίαν, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐδώρησατο.

Η Θεοφεγγὴς μνήμη σου ἀνέτειλε κόσμῳ, καταυγάζουσα πιστοὺς, ἀκτίσι χαρισμάτων, ἣν δοξάζοντας κοινωνῆς ἡμᾶς δεῖξον Πάτερ, τῆς ἐν σοὶ θείας λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν χειρὶ, τὸν φέροντα τὰ πάντα, νεύματι τῷ θεῷ Ἄγνῃ, αὐτὸν αἰεὶ δυσώπει, τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰς ἐπάρσεις εὐθύναι, τούτου ὡς θυμίαμα ἐνώπιον.

Ὁ Εἰρμός.

- Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ,
- ἐν πυρὶ καὶ βιάτῳ τόκον, τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
- ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, σύνθηως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆς 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τῆς Νέης, Ἡγμενῆ τῆς Μονῆς τῶν Δαλματῶν (*).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Βίον ἀκηλίδωτον, ὑπομονὴν καὶ πραότητα, καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον, ἐγκράτειαν ἀμετρον, παννύχιον στάσιν, κατάνυξιν θεῖαν, πίστιν ἐλπίδα ἀληθῆ, ἐν συμπαθείᾳ Πάτερ κτησάμενος, ὡς ἄγγελος ἐβίωσας, ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ σώματος Ἰλαρίων μακάριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Επίγειος Ἄγγελος, καὶ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ἐχρημάτισας Ὁσίε, πηγὴ κατανύξεως, συμπαθείας ρεῖθρον, πέλαγος θαυματίων, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, ἐλαίᾳ ὄντως Θεῷ κατὰ

καρπος, ἐλαίῳ τῶν καμάτων σου, καθιλαρύνων τὰ πρόσωπα, Ἰλαρίων μακάριε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Ονοῦς σου λαμπόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐπινεύσεις, τῶν τοῦ σώματος ὑπερθεν, παθῶν ἐχρημάτισεν, ἀμιγεῖς τῶν κάτω, φέρων χαρακτῆρας, καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἑαυτῷ, τὸ θεῖον κάλλος καὶ γνωριζόμενος, ὅλος φωτοειδέσαστος, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἰλαρίων Πατῆρ ἡμῶν μοναζόντων ἀγλαΐσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρῶτατον, τῆ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυῦμνητε, τὸν νῦν μου καθαρίσον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις· καὶ καταγώγιον τερπνὸν τῆς ὑπερθέης Τριάδος ποιήσον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ ὡς ἐθεάσαστο, ἐπὶ Σταυροῦ, ἀνυψούμενον, ἢ τεκοῦσα Φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλεγε· Πῶς ἐθελουσίως, πάθος ὑπομένεις, ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλάμψας ὡς παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν κατακρίσεως; Ἀνυμνῶ σου τὴν ἀμετρον, νῦν Υἱὲ συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδοῦσας.

Εν φωτὶ αὐτῷ καὶ νοητῷ, ἐκ τῆς κατηφείας, τῶν ἐνύλων ἀναδραμῶν, Ἰλαρίων Ὁσίε λιταῖς σου ταῖς πρὸς τὸν Κύριόν με φώτισον.

Εκ βρέφους θηλάσας τὴν ἀρετὴν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ ἰδρωσιν ἀσκητικοῖς, εἰς ἄνδρα κατήνησας καὶ μέτρον, πνευματικῆς τῆς ἡλικίας Χριστοῦ.

Τῶν παθῶν τὸ πέλαγος διελθὼν, καὶ τὰς τρικυμίας τῶν δαιμόνων διεκφυγὼν, εἰς λιμένα ὠρμησας ἀβρόχως, τῆς ἀπαθείας Πάτερ Ὁσίε.

Θεοτοκίον.

Λόγον τὸν ἀμήτορα ἐκ Πατρὸς, ἀπάτορα τέτον, ἐπ' ἐσχάτων θεανδρικῶς, ἐκύησας μόνη Θεομήτορ ὡς ὑπερτέρα πάσης κτίσεως.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Εφλεξάς τῷ ἄνθρακι, τῷ τῆς ἀσκήσεως Ἐνδοξε, τὴν τῶν παθῶν ἀκανθὰν καὶ θάλπεις, τῶν πιστῶν τὰ φρονήματα.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν κατὰ τὴν αἰμαρὸν τοῦ Ὁσίου Βησσαρίου, οὗ ὁ Κανὼν φέρει Ἀκροστιχίδα· Ἄδω μάκαρ σε τὸν βίον τὸν φωσφόρον. Ἰωσηφ.

Οπλον τὴν ἐγκράτειαν, καὶ προσευχὴν ὡς περ θώρακα, καθοπλισθεὶς, ἐχθρῶν ἀοράτων, ἐτροπώσω τὰς φάλαγγας.

Παρθενίας ἔρωτι, δαψιλευσάμενος Ὅσιε, καὶ ἀρετὰς τὰς πρὸς τὸν Δεσπότην, Ἰλαρίων κατώρθωσας. Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολαῖς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• **Σ**οι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θεῶ καθιέρωσας, τὴν σὴν παμμακάροζωὴν, γενόμενος ἄριστος ἱεραργὸς ἀληθῶς, Χριστοῦ ἱερώτατε· ὅθεν μετὰ μυρίους, τοὺς ἰδρωτάς καὶ πόνους, χαίρων εἰς τὰς αὐλούς, μετετέθης σκηνώσεις· καὶ νῦν ἀναπηγάζεις ἡμῖν, ρεῖθρα ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

Εκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σε, φθαρῆσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προσεφήτησας.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Υψούμενος ὑψώσας, τοὺς πεπτωκότας ποτέ, ἐμέ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ, ὡς φῶς τῶν ὀμμάτων μου. Δέχου Υἱέ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἐκουσίως· φέρε σταυρὸν, τοὺς ἥλους, καὶ τὸν σπόγγον τὴν λόγχην, δι' ὧν τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν ἐβράβευσας.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Φυτευθεὶς ἐν ταῖς ὕδασι, τοῖς τῆς ἐγκρατείας Πατέρ μακάριε, κλημα ὠφθης εὐθαλέσων, εὐσεβείας βότρυν προβαλλόμενον.

Ολος ἐνθους γενόμενος, καὶ πνευματοφόρος ὅλος ἐγνώσθης Θεῷ (*), Ἰλαρίων παμμακάριστε· διὸ μετ' Ἀγγέλων συγχορεύεις αἰεὶ.

Εν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως, ἔστησας τὰ βήματα τῆς καρδίας σου, καὶ ἀσάλευτος διέμεινας, προσβολαῖς δαιμόνων μὴ πτοούμενος.

Θεοτοκίον.

Χερουβὶμ ὑπερτέραν σε, καὶ τῶν Σεραφίμ ὑμνοῦμεν Πανάχραντε· ὃν γὰρ τρέμουσιν ἐβάστασας, ἐν σαρκὶ Θεὸν ἡμῶν ταῖς ἀγκάλαις σου.

(*) Ἐν χειρογράφοις· ἐξέιατης Θεῶ.

Ὡδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας ἀκοίμητον, ἐν ταῖς θείαις, ἐντολαῖς ἐτήρησας, ἀκαταγνώστως Ἀοίδιμε.

Εἰς ὄρος ἀρετῶν δι' ἀσκήσεως, Θεοφόρε, πρακτικῆς ἀνέδραμες, πρὸς Θεωρίας ἐπίθασιν.

Τὸν ἔλεον σκορπίσας τοῖς πένησιν, ἐκ καρδίας, Ἰλαρίων Ὅσιε, πλοῦτον οὐράνιον εἴληφας.

Θεοτοκίον.

Τῷ λόγῳ κιβωτόν σε ἀνέδειξε, Θεοτόκε, ὁ τῆ νόμου Κύριος, ἐν ἧ ἀφράστως ἐσκήνωσεν.

Ὡδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸν νοητὸν Γολιάθ, κακία ὑπεραιρόμενον ἀόπλῳ σου συμπλοκῇ, πιστῶς ἐσφενδόνισας· καὶ τούτῳ σπασάμενος, τὰ τῆς ἥττης ὀπλα, ὡς μεγαλαυχὸν ἀπέτεμες.

Τὸν μέγαν εἰς ἀρετὴν, ἐζήλωσας Ἰλαρίωνα, καὶ τούτου πνευματικῶς, κατ' ἴχνος ἐπόμενος, ἐγκρατείας Ὅσιε, κορυφαῖος ὠφθης, καὶ τῆς ποιήνης ὑποτύπωσις.

Ιδρωσιν ἀσκητικαῖς, τοὺς ἀνθρακας τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, κατέσβεσας ὀλικῶς, καὶ τὸ πῦρ τῆς πίστεως, ἀνάψας κατέφλεξας, τὰ τῆς ἀπιστίας, τῶν αἰρέσεων φρυάγματα.

Θεοτοκίον.

Συνεἴληφας ἀληθῶς, τὸν Θεὸν Λόγον ἐν μήτρα σου, καὶ τοῦτον ὑπερφυῶς, Πανάμωμε τέτοκας· ὃν λιταῖς ἰλέωσαι, ὑπὲρ τῶν κυρίως Θεοτόκον ἀνυμνούντων.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Πυρὶ προσομιλῶν, εἰδαμῶς κατεφλέχθης Ἰλαρίε σοφέ, ἀθλητὰ γενναϊόφρον· τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησὸ τοῦ Θεοῦ ἀναψύχουσαν· ὅθεν ἠνυσσας τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἀγαλλόμενος, μετὰ Ὀσίων Θεόφρον, μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Συναξάριον.

Τῆ Σ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλματίων.

Στίχοι.

Ἰλαρὸς ὦν πνεύματι σὺ Ἰλαρίων,
Ἰλαρὸς ἐν σώματι ἧς καὶ καρδίᾳ.

Βῆ δ' ἐς ὄλυμπον Ἰλαρίωνος κέαρ ἀγνὸν ἐν ἕκτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀττάλου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Ἀττάλος, τῷ βίῳ ἀποταξάμενος, καὶ τὸν μονήρη βίον ὑπελθὼν, πᾶσαν ἀσκησιν ἐπεδείξατο, νηστείαν καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ πᾶσαν ἄλλην κακοπάθειαν μετιών· καὶ γὰρ ἐπὶ δυοῖ καὶ τρισὶ, πολλάκις δὲ καὶ διὰ πέντε ἡμερῶν τροφῆς μεταλάμβανεν. Οὐποτε δὲ ἐπὶ πλειουῦ, ἢ ἄλλως ἐξεπίτηδες ἀνεκλίθη ποτέ, ἀλλὰ καθήμιος καὶ ἰστάμιος τὴν φύσιν παρεμυθεῖτο. Ἐκ τούτου οὖν πολλὴν ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐδρέψατο τὴν ωφέλειαν, καὶ πολλῶν θαυμάτων πηγὰς ἐντεῦθεν ἐπλούτησεν. Οὐ μόνον γὰρ ἐπὶ ψυχῶν λογικῶν τὴν συμπάθειαν ἐπέδεικνυτο, ἀλλ' ἤδη καὶ ἐπὶ ἀλόγων καὶ ἀψύχων καὶ ἀναισθητῶν τὸ συμπαιθεῖν ἐπεδείξατο. Καὶ τοὺς παρόντας προτρεψάμενος δοῦναι αὐτῷ τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμένον, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων πέντε Παρθένων, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Στίχ. Κόρας φρονίμους πέντ' ἔφη Θεὸς Λόγος,
Προϊστορῶν σοι τὰς δε πέντε Παρθένους.
Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥοδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εν τῇ χλόῃ τῆς ἄνω, βασιλείας τὴν ποιμνὴν Πάτερ ἐξέθρεψας, καὶ ράβδῳ τῶν δογματικῶν, τοὺς θῆρας ἀπελάσας, τῶν αἰρέσεων ἐψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν θαυμάτων τὴν αἴγλην, ἐφαπλώσας σκεδάζεις τὴν τῶν νοσοῦντων ἀχλὺν, καὶ ρωσέως ἀκτῖνας, παρέσχεις καὶ ἡμέραν, εὐεξίας κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν τῇ ἄνω εἰσηλθες, νυμφικῇ εὐωχείᾳ τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, στολὴν ἐνδεδυμένος, ἀξίαν τοῦ καλοῦντος ἐκβοῶν Παμμακάριστε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν Δεσπότην τῶν ὄλων ἐκνοφόρησας, καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν σου, τὸν πᾶσιν εὐκαιρία, ἐτοιμάζοντα τράπεζαν· ὃν ἐκτενῶς ἀγαθὴ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

Ῥοδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τοῖς τῶν δακρῶν ρεύμασι, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καὶ τοὺς ἀκαθέκτους, λόγισμούς κατέκλυσας, καὶ πέλαγος γέγονας, μακροθυμίας Ὅσιε, πρὸς γαλήνην ἄγων, ἱλαρὰν τοὺς βοῶντας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ος καρτερόν ἀδάμαντα, τῆς ἀσκήσεως ἐχοντες, ταῖς σαῖς παραινέσεις, Ἰλαρίων Ὅσιε, καρδίαν στομούμεθα, καὶ τῶν παθῶν ταῖς

φάλαγγας, τρέπομεν ὡς ἔθνη, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν. Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δὲ ἐγκρατείας Ὅσιε, τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, ὑποπιασμοῖς τε κατατήξας πάνσοφε, ἐπλήρωσας Πνεύματος, τὴν ψυχικὴν ἐνεργειαν, καὶ πρὸς ἀπαθείας, τρίβους ἔφθασας κράζων. Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υπὸ τὴν σκέπην Δέσποινα, τῶν Ἁγίων πτερύγων σου, οἱ κεκακωμένοι πάντες καταφεύγομεν, δεινοῖς ἀμαρτήμασι, καὶ πειρασμοῖς καὶ θλίψεσι· σὲ γὰρ προστασίαν, κεκτημένοι βοῶμεν. Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων, ὁ
• τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
• καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
• τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ
• ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
• τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥοδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Πῆγήν σε τῶν θαυμάτων ὡς ἀληθῶς, ὁ Χριστὸς ὧ Τρισμάκαρ ἀνέδειξε, τοὺς ἀλγενοῦς, ρύπους ἐκκαθαίρουσαν τῶν παθῶν, καὶ νοσημάτων ἐνδοξε, πόρους κατακλύζουσαν εὐχερῶς· διὸ καὶ ποταμόν σε, ψυχικῶν καθαρῶν καλοῦμεν πάντες παμμακάριστε.

Εξήνηθησας ὡς φοῖνιξ πνευματικῶς, ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ παναοἰδίμε, καρποφορῶν, πόνους ἐγκρατείας ὡς γλυκασμόν, ἐν ᾧ καρδίας ἠδύνας, Πάτερ ταῖς τῆς ποιμνῆς σου λογικῶς· διὸ καὶ τῶν στεφάνων, τῆς οὐρανοῦ δόξης, ταύτην ἀξίωσον πρεσβείαις σου.

Τετέλεκας τὸν δρόμον ἀσκητικῶς, καὶ τὴν πίστιν Θεόφρον ἐτήρησας· διπλοῦς τε νῦν, στέφανος ἐπλάκη σοι ἀληθῶς, ὃν κατὰ τὴν διάγνωσιν, τῶν βεβιωμένων παρὰ Θεοῦ, νομίμως ἀπολήψη, καὶ εἰς τὴν ἄνω λῆξιν, ἐναπολαύσεις σὺν Ἀγγέλων χοροῖς.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἐν κινδύνοις καὶ πειρασμοῖς, καὶ λιμένα καὶ τέϊχος ἐν θλίψεσι, καὶ θυρεόν, ἐν πολέμοις ἔχομεν νοπτόν, καὶ μέγα ἱλαστηριον, ἐν δειναῖς πταισμάτων ἐπίδρομαῖς· διὸ σε Θεοτόκον, τιμῶμεν κατὰ χρέος, καὶ μεγαλύνομεν τὸν τόκον σου.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
• κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡφθη

» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
 » σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό
 » σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
 » ξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
 καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδοῦτου
 Ἀγκύρας.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
 Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Α γαλλομένη καρδιά, καὶ σταθερῶ λογισμῶ,
 πρὸς τοὺς ἀγῶνας Μάρτυς, νῆτομόλησας
 ὄντως, μὴ πτήξας τῶν βασάνων τὰ ἀλγεινά, οὐ
 τὸν βίαιον θάνατον· ὅθεν νομίμως ἀθλήσας
 περιφανῶς ἐστεφάνωσαι Θεοδοτε.

Τ αῖς σπαραγμοῖς τῆς σαρκός σε κατετραυ-
 μάτισας, τοὺς πολεμίους Μάκαρ, καὶ κα-
 τέναξας τούτων, ἐλέγχοις τὰς καρδίας· τοῖς
 δὲ κρουνοῖς, τῶν χυθέντων αἱμάτων σου, τὰς
 διεκχύσεις ἐξήρανας παντελῶς, τῆς ἀθείας παμ-
 μακάριστε.

Κ αρτερικῶς ταῖς λαμπάσι περικαιόμενος, καὶ
 ταῖς πληγαῖς τὸν κῶτον, συντριβόμενος
 Μάρτυς, ὑπέμεινας κραυγάζων· Τῆς τῆ Χριστοῦ,
 ἀγαπήσεως ὅλος με, οὐδὲν χωρίσει οὐ θάνατος
 οὐ ζωὴ, οὐδὲ πᾶσα ἄλλη βίασάνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, αὐτόμελον.

Τ ῶν ἑρανίων ταγμαίων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν
 ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία,
 ἄχραντε Παρθένε, σῶζε ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ κα-
 ταφεύγοντας· ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν,
 Θεοτόκε ἀνεθέμεθα. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σ ἐ τὸν αἶμὸν καὶ ποιμένα, ἐπὶ τοῦ ξύλου
 Σωτήρ, ἡ σὲ ἀγνώως τεκουῖσα, ὡς ἐώρα Θεέ
 μου, θρηνοῦσα ἀνεβόα· Τέκνον ἐμὸν, φῶς τοῦ
 κόσμου γλυκύτατον, πῶς ἐπὶ ξύλου ὄρω σε τοῦ
 σταυρικοῦ, ὡς κακοῦργον ἀναρτῶμενον;

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
 Ὑμνωτικῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς·
 Θεὸς δόσις πέφυκας εἰκότως μάκαρ. Ἰωσήφ,

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Θ εολαμπῆσε ἀστέρα ὁ νοητὸς, ἀναδείξας
 ἥλιος, ἐν τῷ ὕψει τῆς αὐτοῦ, Ἐκκλησίας
 ἅπασαν τὴν γῆν, ἀστραπαῖς Μάκαρ τῶν σῶν,
 ἄθλων ἐφαίδρυνεν.

Ε κ νεαρᾶς ἡλικίας ἀνατεθεῖς, τῷ Θεῷ Θεό-
 δοτε, Θεοδότοις ἀρεταῖς, τὴν ψυχὴν ἐλάμ-
 πρυνας σαφῶς, καὶ τὸν κόσμον τοῖς σεπτοῖς
 ἄθλοις ἐφαίδρυνας.

Ο περιώνυμος Μάρτυς κατανοῶν, τὰ τῆς
 πλάνης δίκτυα, ἐφαπλέμενα ἐν γῆ, παν-
 ταχοῦ διήρχετο ψυχᾶς, διδαχαῖς τῶν εὐσεβῶν
 στηρίζων χάριτι. Θεοτοκίον.

Υ περβολῆ εὐσπλαγγνίας τῆς οὐρανεῖς, κλί-
 νας καταβέβηκεν, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, καὶ
 ἐκ σοῦ σεσάρκωται Ἀγνή, διασώζων τοὺς βρο-
 τοὺς πλάνης τοῦ ὄφους.

Ὡδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ.

Δ ιόλι νευων πρὸς Θεόν, ὀφθαλμοῖς διανοίας,
 παναοίδιμε Μάρτυς, οὐκ ἠσθάνου ταῖς
 πληγαῖς, τοῦ σώματος ὀμιλῶν καὶ βασάνοις,
 πάντοθεν κυκλούμενος.

Ο ὑδόλωσ Μάρτυς προσβολαῖς, ἀλγεινῶν ἐ-
 σαλεύθης, οὐ θωπείαις ἀνόμων, ἐπὶ πέ-
 τραν ἀσφαλῆ, τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ἠδρα-
 σμένος, ἐνδοξε Θεοδοτε.

Σ υντριβεί σῶμα ταῖς πολλαῖς, ὁ διώκτης αἰ-
 κίαις, οὐκ ἰσχύει δὲ ὄλωσ, σοῦ τὸν τόνον
 τῆς ψυχῆς, χαυνῶσαι θεία στοργῆ, τοῦ Σωτή-
 ρος, Μάκαρ κρατυνόμενον.

Θεοτοκίον.

Γ δῶν σε πόρρωθεν χορὸς, Προφητῶν θρηγῶρων,
 Ἰμυσηρὶς τὸ βάθος, πολυτρόποις ἐν φωναῖς,
 Θεοῦ Μητέρα ἀγνή, σὲ κηρύττει, πάντα γενε Θεό-
 νυμφε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
 » ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
 » Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ
 » τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Π ολύφωτος ἀσὴρ, δαδελχίαις θαυμαίων, καὶ
 ἄθλων ἱερῶν, καταυγάζων τὴν κτίσιν, Θεό-
 δοτε μακάριε, ἀληθῶς ἐχρημάτισα· ὅθεν σήμε-
 ρον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν
 κατανώξει καρδίας, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον.

Μ ητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες Παρ-
 θένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φακεῖσαν,
 αἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθό-
 τητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν,

σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ο ῥῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἀφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφῶν δημιουργημα;

Ωδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Σοφία λόγων σου, καὶ ἔργων χάριτι, τὸν τοῦ σκότους προστάτην περιφανῶς ἤσχυναν Θεοδότε, καὶ νίκην ἤρας κατ' αὐτοῦ, εὐκλεῶς ἀγωνισάμενος.

Πυρὶ τῶν ἄθλων σου, σαφῶς ἐνέπρησας, τὴν πολυθεὸν πλάνην καὶ ὡς λαμπάς, ἐν Ἄγιῳ Πνεύματι, Μάρτυς ἀνάψας μυστικῶς, τὴν ὑψηλίον ἐφώτισας.

Εὐτόνως ἐνδοξε, πλευραῖς ξεόμενος, καὶ σφοδραῖς ἀλγηδόνισιν ὡς ἀληθῶς, πάντοθεν κυκλούμενος, ἀπαρασάλευτος τὸν νοῦν, ἐγνωρίσθης διὰ πίστεως. Θεοτοκίον.

Φυλάξας ἀφθορον, σὲ μετὰ κήσιν, ὡς πρότοκου Παρθένον ὁ πλαστουργός, ὤκησεν ἐν μήτρᾳ σου, καὶ τοὺς φθαρέντας τῇ πλάνῃ, ἐκαινούργησεν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ωδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Υπομονῇ σε Μάρτυς σοφὲ, τῶν παρανομούντων τὰς ὁρμάς, καὶ τῶν βασιάνων τὴν κἀκῶσιν, καὶ τὰς πυρακτώσεις σαφῶς ὑπήνεγκας, τῇ θείᾳ συμμαχίᾳ περιφραττόμενος.

Κηρύττων λόγον τὸν εὐσεβῆ, τὰς ὁδοιπορίας τὰς μακρὰς, Μάρτυς θεόφρον διώδευσας, καὶ τοὺς πλανωμένους πρὸς φῶς ἐπέστρεψας, τὸ σκότος ἀφεμένους τῆς ματαιότητος.

Αναρτηθεὶς οἷά περ ἀμνός, Μάρτυς ἐπὶ ξύλου σιδηρῶν, ὀνύχων φέρεις σπαράγματα, ἀσάρκος καθάπερ μακαριώτατε, νεκρώσεως τὸ πάχος ἀποδυσάμενος.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα τὸν ἀληθῆ Λόγον, τῷ Πατρὸς ἐκ τῶν σεπτῶν, ἀγνή Παρθένε αἱμάτων σου, τέτοκας ἐν δύο τελείαις φύσεσι, μιᾷ δὲ ὑποστάσει θεοχαρίτωτε.

Ωδὴ ε'. Τοῦ βίου τὴν θαλασσαν.

Επὶ ἡλιψᾶς λόγοις σου, ἱεροῖς τὰ ἱερά, πρὸς τῆς ἀγῶνας γυναῖα καὶ καθελόντα Μάρτυς τὸν δυσμενῆ, ἀνδρείοις παλαισμάσιν, ἀφθαρσίας στεφάνους ἀνεπλέξαντο.

Γσχυῖ τοῦ Πνεύματος, τὴν ψυχὴν περιφραγθεὶς τῆς πονηρίας πνεύματα, ὑπομονῇ κα-

τέβαλες αἰκισμῶν, καὶ νίκης διαδήμα, ἐκ Θεῆ ἐκομίσω Ἀξιόγαστε.

Κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σε, τῶν εἰδώλων τὴν πυραὶν, Μάρτυς Χριστοῦ κατέσβεσας, καὶ ὄροσιμῶ τῶν πόνων σε εὐσεβῶς, ψυχᾶς κατεδρόσισας, ἐκ φλογὸς τῆς ἀπάτης λυτρωσάμενος. Θεοτοκίον.

Οπάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ἀληθῶς, καὶ ὄρωμένης κτίσεως, μήτραν τὴν σὴν ὑπέδου παναληθῶς, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισε, τῆς βροτῶν ἀναπλάττων Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**εῦ βίβη τὴν θαλασσαν, ὑψημένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένισι προσδραμῶν, βοῶ σοι Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆ Ἁγίης Ἱερομάρτυρος Θεοδότου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Στίχοι.

Χεὶρ Θεοδότου, ἦν Θεοῦ χεὶρ ξηραῖνοι,
Θεῷ δοτὸν τίθησι, πλήξασα ξίφει.

Θεοδότος ἐβδομάτῃ τμηθεὶς ἔλεν οὐρανῶν εὐρύν.

Οὗτος, διαβληθεὶς Θεοτίκῳ τῷ Ἠγεμόνι, ὅτι τὰ σώματα τῶν Ἁγίων παρθένων, τὰ ριφέντα τῇ λίμνῃ, αὐτὸς ἐξαγαγὼν ἔθαψεν, ἤχθη πρὸς αὐτόν· καὶ παρρησιασάμενος τὴν εὐσίβειαν, τύπτεται σφοδρῶς. Εἶτα κριμάται δις ἐπὶ ξύλου, καὶ τὰς πλευρὰς ξίεται καὶ διορύττεται, καὶ λαμπάσι φλέγεται, καὶ λίθοις τὰς σιαγόνας συντρίβεται, καὶ πρὸς τοῦτοις τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ζηναΐδος τῆς Θαυματουργοῦ καὶ τῶν Ἁγίων γυναικῶν, Αἰσίας καὶ Σωσάννης, μαθητριῶν Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίου.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν συναξίς ἐν τῷ Ἀγιοτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, ἐν τοῖς Βασιλίσκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λυκαρίωνος.

Στίχ. Ἀφωνος ἦκει πρὸς ξίφος Λυκαρίων,
Ἐναντι τοῦ κείροντος οἶον ἀρνίον.

Οὗτος ἦν ἐξ Αἰγύπτου, πόλιος Ἐρμού. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίσιν συλληθεὶς, ἀγεται εἰς ἐξέτασιν. Καὶ παραστάς τῷ Ἀρχοντι, ἀναγκάζεται τὸν Χριστὸν ἐξομῆσαι. Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ, ἐν ζοφῶδι καὶ δυσωδεστάτῃ φρουρᾷ καθειρχθῆναι προστάσσεται. Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας ἐξενεχθεὶς, ξίεται σιδηροῖς, καὶ σταυρῷ καταπήγνυται, καὶ κατὰ μέλος αἰκίζεται. Ἐκείθεν δὲ ἀποσπασθεὶς, στριβλοῦται καὶ μαστίζεται, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ ράβδοις σιδηραῖς, πυρωθείσαις, κατὰ τὸ στήθος ἐκκαίεται. Εἶτα εἰς κάμινον ἐκκαυθεῖσαν ἐμβάλλεται καὶ διαρκίως ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ τρεῖς, ἐξῆλθεν ἀβλαβής. Καὶ δηλητήρια φάρμακα πιεῖν ἀναγκάζεται, ἃ

καὶ καταφαγῶν, ἀνεύρητα φανέντα, τὸν ταῦτα κερασάμενον εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν ἐπεσπάσατο, ὃς καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐκοπᾶται τὰ νεῦρα καὶ ἐν λίσθητι ἐκκαίντι ἐμβάλλεται, καὶ τὴν δорὰν ἀφαιρεῖται τῆς κεφαλῆς, καὶ οὕτω τὸν διὰ ξίφου δέχεται θάνατον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Ταράσιος καὶ Ἰωάννης ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἰωάννην τέμνουσιν σὺν Ταρασίῳ,

οὐ πρὸς τὸ τέμνον ἐκταραχθέντας ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Στέφανος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐπώνυμος Στέφανος οὐ φορεῖ στέφους,

ὁ πρακτικὴ χεὶρ ἀρετῶν οἷδε πλέκειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἀνθιμος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀνθην ἐνεγκῶν Ἀνθιμος χριστοῦ βίου,

πρὸ τῆς τελευτῆς ἀρετῶν καρπὸν φύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Σεβαστιανὴ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σεβαστιανῆς, ὡς τὰ λοιπὰ τοῦ βίου,

σεβαστὰ πᾶσι, καὶ τὸ τοῦ βίου τέλος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Τῷ πυρὶ θεομακάριστε τῶν πόνων σου, πυρὰν εἰδώλων ἔσθεις τῶν αἱμάτων δὲ τοῖς κρουνοῖς ἐθύθισας ἐχθροῦς, ἀσάρκους Θεόδοτε βοῶν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς θυμίαμα εὐῶδες προσεσήνεξαι, σοφὴ τῷ ἀθλοθέτη σου, θεία χάριτι, τὴν δυσώδη πλάνην καθελῶν· διὸ μελωδεῖς περιχαρῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντηρήσας σου τοὺς λόγους φόρτος Ἅγιος, τῷ θεοφόρῳ φρόντωνι, ἀποδέδοσαι, εἰς ναεῖ ἀνέργεσιν σεπτοῦ, εἰς κάθαρσιν πάντων εὐσεβῶν, εἰς περιποίησιν ψυχῶν, Μάρτυς Θεόδοτε. Θεοτοκίον.

Μίαν φέροντα ὑπόσασιν ἐκύησας, τὸν Λόγον Μητροπάρθενε, διπλᾶς ἔχοντα, τὰς θελήσεις καὶ τὰ φυσικὰ, αὐτοῦ ἰδιώματα σαφῶς· Θεὸς γὰρ ἐστὶ καὶ βροτὸς, ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθείς.

ᾠδὴ η. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις.

Ἀδιάσειστος στῦλος πύργος ἀκλόνητος, ἀπερίτρεπτον τεῖχος βάσις τῆς πίστεως, δόσις θείκῃ, εὐσεβείας ὑπέρμαχος, πλάνης κατὰ φαιρέτης, ἐδείχθης Ἀθλοφόρε.

Κυβερνήσεις τῆς θείας χάριτος Πάνσοφε, τῶν βασιάνων παρηλθες τὸ μέγα πέλαγος, καὶ τοὺς γαληνοὺς ἀγαλλόμενος ἔφθασας, ἐνδοξε λιμένας, τῆς ἄνω βασιλείας.

Ἀἰ πορεῖαι καὶ τρίβοισου κατευθύνθησαν, πρὸς Χριστὸν τὸν τῶν ὅλων Θεὸν καὶ Κύριον, οὗ ἐν ταῖς χερσὶ, σοῦ τὸ πνεῦμα παρέδωκας, Μάρτυς ἀθλοφόρε, Θεόδοτε τρισμάκαρ. Θεοτοκίον.

Ρητορεύουσα γλῶσσα τοῦ μυστηρίου σου, τὸ ἀπόρρητον βάθος εἰπεῖν οὐ δύναται· Λόγον γὰρ Θεοῦ, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, πάναγγε Παρθένε, εἰς πάντων σωτηρίαν. Ὁ Εἰρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βίβησθαι. Σε ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ᾠδὴ θ. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ἰνα τῆς δόξης τύχης, τῆς ἐκεῖ Ἀθλοφόρε, τῆς ὀρωμένης χαίρων κατεφρόνησας, καὶ θεία ἐπινεύσει, πρὸς τοὺς αἰκισμοὺς ἐχώρησας μὴ δειλιάσας, κολαστηρίων εἶδη καὶ θάνατον πικρὸν· ὅθεν μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθης ἀγωνισάμενος.

Ὡράθης οἶκος Μάρτυς, καθαρὸς τῆς Τριάδος, οἰκοδομία πράξεων Θεόδοτε, πανόλβιε ἐνθέων, ἀθλῶν τε λαμπρῶν φαιδρότησι κεκοσμημένος· δι' ὧν ναοὺς δαιμόνων, καὶ ξόανα σοφῆ, θεία τοῦ Παρακλητοῦ δυνάμει, σαφῶς κατέστρεψας.

Σταλάζον ὄρος θείον, γλυκασμὸν ἀνεφαίνης, πηγὴ θυμάτων πέλαγός τε ἐνδοξε, ἐνθέων χαρισμάτων, ρεῖθρον διαυγῆς τοῦ Πνεύματος ψυχᾶς ἀρδεῦον, καὶ κατακλύζον πάθη, καὶ πᾶσι προξενοῦν, Μάρτυς τοῖς σὲ ὑμνοῦσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Θεοτοκίον.

Φωνῇ Ἀγγέλου τέτοκας, τὸν ἀναρχον Λόγον, λαβόντα σάρκα ἐννοῦν τε καὶ ἔμφυχον, Παρθένε Παναγία, ἐκ τῶν καθαρῶν αἱμάτων σου, καὶ τοὺς ἀσάρκους, ἐχθροὺς καταβαλόντα, καὶ σώσαντα ἡμᾶς, πάντας τοὺς ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογοῦντάς σε.

Ὁ Εἰρμός.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεότοκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἐνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αθλητῆς γενναϊότατος, στρατιώτης ἀήττητος, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀναδεδειξαί, καταβαλὼν τὸν πολέμιον, σοφία τῶν λόγων σου, καὶ τῶν ἔργων σου σοφέ, καρτεραῖς ἐπιδείξουσιν ὅθεν εἴληψας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, καὶ ταῖς ἄνω, ὀμηγύρεσι συνήφθης, Μεγαλομάρτυς Θεόδωρε.

Καὶ σταυρῷ ἀναρτώμενος, καὶ ταῖς σάρκας ἔξομένος, ὄξυτάτοις βέλεσι τιτρωσκόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου τεινόμενος, καὶ ξίφει τεμνόμενος, καὶ παντοίαις μηχαναῖς, ἀλγηδόνων κυκλούμενος, ἀπαράτρωτος, καὶ ἀήττητος ὦφθης τῇ δυνάμει, τοῦ σταυρῷ προσηλωθέντος, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Θεῖον ἀγάλμα γέγονας, εὐσεβείας πανόλβιε, δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυξάμενος, καὶ ἱερεῖον ὀλόκληρον, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον, τῷ τυθέντι διὰ σέ, καθαρῶς προσαγόμενον, τῷ δοξάσαντι, τὴν ἀγίαν σου μνήμην καὶ θαυμαμάτων, θησαυρόν σε τοῖς ἐν κόσμῳ, δωρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Αθλητικὸν συστησάμενος στάδιον, κατὰ τῆς πλάνης ἠνδραγάθησας Θεόδωρε, τῇ πυριφθόγγῳ γλώττῃ σου, καταισχύνσας Λικινίου τὸ ἀπάνθρωπον. Διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων μακάριε, αἴτησαι Χριστόν, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, ταῖς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ στρατιώτης Χριστόν, ὁ τροπωσάμενος ἐχθροῦ τὴν παράταξιν, τῷ ὄπλῳ τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, ὁ πολλῶν βασάνων ὠνησάμενος, Θεοῦ τὴν οὐράνιον,

βασιλείαν Θεόδωρε ἐν ἡ χορεύων, καὶ μεθέξει θεούμενος, καὶ λαμπόμενος, καθαραῖς διαδόσεις, μέμνησο τῶν τιμώντων σου, τὴν μνήμην τὴν ἔνδοξον, καὶ προσκυνούντων ἐν πίστει, τὴν τῶν λειψάνων σου λάρνακα, ἀφ' ἧς ἀναβλύξεις, τοῖς αἰτούσιν εὐρωστίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός.

Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλῇ, τῶν ἀθλοφόρων τὸ σεπτὸν ἀκροθίνιον, ὁ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ καθαιρέτης ἐχθροῦ, δωρεῶν ἐνθέων ὁ ἐπώνυμος λαμπτήρ τὴν ὑψηλίον, καταυγάζων τοῖς θαύμασι πύργος ὁ μέγας διαμείνας ἀσάλευτος, ταῖς προσήξει, τῶν ἀπείρων κολάσεων λόγῃ τῆς καρτερίας σου, ὁ κτείνσας τὸν δράκοντα ὁ ἀρισεύσας μεγάλως, ὡς στρατιώτης ἀήττητος. Χριστόν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Οπλῳ τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ, τὴν τῶν εἰδῶλων συντριβὴν ἐργασάμενος, μαστίγων ὑπέστης πείραν, καὶ ἐπὶ ξύλῳ ταθεῖς, σπαραγμοὺς παμμακάρε ἐκαρτέρησας, ὑφ' ὧν συντριβόμενος, καὶ λαμπάσι φλεγόμενος, σταυρῷ ὑψώθης, τιτρωσκόμενος βέλεσι, καὶ τὰ ὄμματα, ὑπ' αὐτῶν ἐκτυφλήμενος ὅθεν σε μακαρίζομεν, καλῶς ἐναθλήσαντα, καὶ οὐρανίων στεφάνων, ἐπιτυχόντα Θεόδωρε. Διὸ ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, καὶ τῆς αὐτοῦ κληρονόμον μακαριότητος, πάντες εὐφημήσωμεν πιστοὶ, καὶ μακαρίσωμεν ἐπαξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον Μεγαλομάρτυρα, τῆς οἰκουμένης τὸν ὑπέρμαχον· πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Στρατολογία ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανοῦ στρατηγός Βασιλέως, περικαλλῆς γεγένησαι Θεόδωρε ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας, τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὦφθης ἀθλητῆς ὅθεν σε πίστει, αἰεὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου
ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Μέλπω σε δῶρων ἐνθέων ἐπώνυμε.

(Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων). Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότησι, καλλω-
πιζόμενος, καλλοποιῶ παρίστασαι Χρι-
στῷ, παρ' αὐτοῦ καλλυνόμενος, ὡς δωρεῶν ἐ-
πώνυμος, τῶν τοῦ Θεοῦ Μάρτυς Θεόδωρε.

Ενθέοις θωρακισθεὶς Θεόδωρε, ὄπλοις τῆς
πίστεως, τοῦ δυσμενοῦς συνέκοψας στερ-
ρῶς, ψυχοφθόρου τὰς φάλαγγας, καὶ νικητῆς
γενόμενος, μετὰ Μαρτύρων ἐστεφάνωσαι.

Λαμπρόν σου τὸ τῆς ψυχῆς ἀνάστημα, ἐπι-
δεικνύμενος, τῷ δυσσεβεῖ Θεόφρον βασι-
λεῖ, τῇ σοφίᾳ τῶν λόγων σε, καὶ τῇ τῶν ἔργων
χάριτι, τοῦτον κατήσχυνας Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ασπύρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ
θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνειλη-
φας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πα-
τρὸς ἀμήτορα, καὶ ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

ᾠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Παράταξιν δυσσεβῆ, ὡς στρατηλάτης δυνα-
τὸς ἔτρεψας, καὶ σκολιοῦ δράκοντος, πά-
σας μηχαναῖς ἐξεφάυλισας.

Ως πρόθυμος τὴν ψυχὴν, δι' ἐπινοίας εὐσε-
βοῦς Ἐνδοξε, τῶν δυσσεβῶν ὤλεσας, τὰ
νενοθευμένα σεβάσματα.

Στερρότητι λογισμοῦ τῶν δυσμενῶν ἐπιφο-
ρὰς ἐνεγκας, ζωποιοῦν νέκρωσιν, τοῦ ἀ-
γωνοθέτου μιμούμενος. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγα-
θῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν
σοι τὸ Χαῖρε κραυγαῖζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἢ Ἐκκλησία σε Χρι-
• **Ε**σὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
• καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Υπὲρ φύσιν ἀγῶνας διηनुκῶς, ὑπὲρ φύσιν
ἐπάθλων παρα Θεοῦ, ἀξίως ἐπέτυχες,
Ἀθλοφόρε πολυάθλε· ὡς οὐδὲν γὰρ θέμενος, τὸ
ἄθεον πρόσταγμα, σεαυτὸν βασιάνοις, προθύ-
μως ἐξέδωκας· ὅθεν ὑπομείνας, σπαραγμοὺς
καὶ στρεβλώσεις, σταυρόν τε καὶ θάνατον, τῷ
Χριστῷ συνδεδόξασαι, ἀρμοζόντως Θεόδωρε.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων

ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν
ἐν ζάλῃ τῆ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς
ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἀμαρ-
τιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς
πυθμένα Ἄδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον
Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον
παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὐδίων, ἵνα πίστει
κραυγαῖζων σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων δοῦνά μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ
ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ετραυματίσας τὸν ὄφιν τῷ τραυματοῦσθαι,
καὶ καρτεραῖς ἐνστάσεσι, Μάρτυς ἀνε-
δείχθης, μέλπων ἐμμελέστατα, τῷ σὲ δυναμώ-
σαντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Δαπανώμενος τὰς σάρκας πολλαῖς αἰκίαις,
τὸν λογισμὸν ἀκλόνητον, ἔσωσας Τρισμά-
καρ, μέλπων προθυμότερα, τῷ σὲ δυναμώσαν-
τι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ωραιώθης τοῖς παθήμασι τοῦ Δεσπότη, σοῦ
τὰ σεπτὰ παθήματα, Πάνσοφε συνάψας,
καὶ καταξιούμενον, αὐτῆ τῆς λαμπρότητος, καὶ
τῆς ποθουμένης φαιδρότητος.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ με-
τὰ τόκον ὠφθης παρθενεύουσα πάλιν·
ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα,
πίστει ἀδιστακτῶ κραυγαῖζομεν.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ραντίσματι σαρκὸς, τῶν αἱμάτων ἀπέπαυ-
σας, δαιμόνιον ἐπ' ὀλέθρῳ, προσαγόμενον
λύτρον, ἀήττητε Θεόδωρε.

Ω γνώμης εὐσεβοῦς! ὦ γενναίου φρονήμα-
τος! ὦ πίστεως θερμοτάτης, τοῦ σεπτοῦ
Ἀθλοφόρου, δι' ἧς Θεοῦ ἐπέτυχες!

Νοῦν ἔχων τῷ φωτὶ τοῦ Θεοῦ ἐλλαμπόμε-
νον, τὸν πρόμαχον τῆς κακίας, ἀπημαύ-
ρωσας ὄφιν, πανένδοξε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμε-
θα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν
σωτηρίας Θεόνυμφε κεντήμεθα.

ᾠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ενίκας, προθυμίῳ συντόνῳ τοὺς ἄφρονας,
ἐπὶ σταυροῦ ἠπλωμένος, καὶ τοῖς ἡλοῖς
Μάκαρ ἐμπεπαρμένος, εἰκονίζων, τὸ σωτήριον
πάθος τοῦ κτίσαντος.

Νομίμως ἐναθλοῦντι Χριστός σοι ὀπτάνεται, ἐν τῇ φρενῇ κεκλεισμένω, ἐπαλείφω ὡς ἀγωναθέτης, πρὸς ἀγῶνας, πρὸ ἐχθροῦ τὰ παλαιήματα Ἐνδοξε.

Θυσίαν, καθαρὰν καὶ ἀγίαν καὶ ἄμωμον, τῷ διὰ σέ ἐκθυσίως ἑαυτὸν θυσίαν προσαγαγόντι, προσηγάγε, σεαυτὸν ἀθλοφόρε Θεόδωρε. **Θεοτοκίον.**

Ωσαύμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρα, τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα, ἀπειράνδρος, συλλαβῆσα οὐκ ἔστενοχώρησεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη
• κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ανδρεία ψυχῆς τὴν πίστιν θαυρακισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ ὡς λόγγην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων μέγιστε Θεόδωρε, τὴν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀθλητῶν τὸ ἐκλαμπρον κάλλος, δεῦτε πάντες τῶν ὕμνων τοῖς στεφάνοις πιστοί, Θεόδωρον καταστέψωμεν· δῶρον γὰρ Θεοῦ μέγα τῷ κόσμῳ ἀναδέδεικται, λάμπει ταῖς τῶν θαυμάτων· τὸν γὰρ ἐχθρὸν ἐκνικήσας Βελίαρ ἄθλοισι σεπτοῖς, ὀμβρίζει ἀντὶ αἱμάτων, κρουνηδὸν ἰαμάτων τὰ ρεύματα· σὺν τούτοις δὲ πᾶσι χαίρει Χριστῷ, καὶ δίδωσιν εἰρήνην ἀνέκλειπτον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχοι.

Νεκρὸν με Θεόδωρον ἡ πατρίς δέχου,

Ὄν ζῶντα πλετεῖ Μαρτύρων πατρίς πόλος.

Ὁλβιον ὀγδοάτη Θεοδώρου σῶμα κομίσθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου, ἐν Εὐχαῖτοις μὲν γεγονώς, καὶ τὸ γένος ἐκείθεν ἔλκων, ἐν Ἡρακλείᾳ δὲ τῇ κατὰ Πόντων κειμένη τὰς διατριβὰς ποιούμενος, ὡραῖος τὸν σωματικὸν χαρακτῆρα, καὶ τὴν ψυχὴν ὡραιότερος, λόγῳ καὶ γνώσει καὶ τῇ λοιπῇ σοφίᾳ κεκοσμημένος· ὤθεν καὶ τινες αὐτὸν, Βρυσόρρητορα ἀνηγόρευον. Οὗτος, διὰ πάντων τῶν κολαστηρίων ὀργάνων, διελθὼν τὸ μὲν μακάριον αὐτοῦ σῶμα τῇ γῆ καταλειποῦς, τοῖς πιστῶς πρεσβεύουσιν αὐτῷ τῶν ἰαμάτων ἐκδύζει ρεῖθρα· τὸ δὲ ἅγιον αὐτοῦ

πνεῦμα ἐν οὐρανοῖς αὐλίζεται· οὐ τινος τιμίου καὶ ἀγίου σώματος τὴν μετακομιδὴν ἰορτάζομεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τελεῖται ἡ Συναξίς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Σωσθηνείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νικάνδρου καὶ Μαρκιανοῦ.

Οἱ τοὶ, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ἐπὶ Μαξίμου τοῦ Ἡγεμόνος ἐξηπάσθησαν, καὶ φρουρᾷ ὑπεβλήθησαν. Μετὰ τοῦτο δὲ πάλιν, ἀναγκασθίντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ μὴ πειθίντες, ξίονται ἐνυξὶ σιδηροῖς, καὶ ἐπὶ ξύλοις ὀρθοῖς μετωρίζονται, καὶ κατακιντῶνται σιδηροῖς, καὶ πυρὶ καταφλέγονται· καὶ κατενεχθίντες, ἐπ' ἀνδράκων πυρὸς ἰφαπλοῦνται, καὶ ράβδοις ἀνωθιν τύπτονται· καὶ ἀξάμη ταῖς πληγαῖς ἐπιχυθίντες, ὀστράκοις ὀξείσι συντρίβονται, καὶ λίθοις τὰ στόματα καὶ τὰς ὄψεις συνθλῶνται, καὶ τὰς γλώσσας μαχαίρα ἐκτίμνονται, καὶ τίλος τὸν διὰ ξίφους δέχονται θάνατον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Καλλιόπης.

Αὕτη ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, ὡρα σώματος καὶ κάλλει ψυχῆς διαλάμπουσα. Συσχεθῆσα σὺν, ἀναγκάζεται ἀποστῆναι τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης καὶ πίστεως. Ὡς δὲ κραταιῶς ταύτης ἀντίετο, αἰκίζεται σφοδρῶς, καὶ τοὺς μαθοὺς κόπτεται, οὗς Ἄγγιλος ἐπιστὰς ὑγίει ἀπέδειξεν. Εἶτα ἐπ' ὀστράκου κεκορμίσσο σύρεται, καὶ πυρὶ καταφλέγεται, καὶ τὰς καταφλεχθίσας σάρκα ἄλατι ἐπιπάσσειται, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασι κατατρίβεται. Εἶθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Εν τῇ καμίνῳ, τῶν σῶν ἀγῶνων Μάρτυς ἔνδοξε, ὕλην ἀσεβείας ἐφλεξας, καὶ πυρσός, εὐσεβείας ψάλλον γέγονας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ως στρατηγέτης, ὡς νουνεχῆς καὶ νηφάλιος ἔργῳ, βασιλεῖα ἀφρονα δυσσεβῆ, ἐξεφαύλισας καὶ ἔδειξας, τοῦτον ἀνίσχυρον, ἐνίσχυθεῖς τῷ σθένει τοῦ Πνεύματος.

Νόμος ἠττάται, τῶν ἐγκωμίων τῷ μεγέθει σου· σὺ γὰρ, φανοτάταις ἔλαμψας ἀσραπαῖς, μαρτυρίου τῷ Δεσπότη σου, βοῶν Θεόδωρε· Εὐλογητὸν τὸ κράτος σου Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγαζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Εν σοὶ πεπορθῶς τῷ δι' ἐμέ, σταυρὸν καὶ θάνατον, καθυπομείναντι, σταυρῷ ἀνήρηται Δέσποτα, καὶ τιτρώσκομαι τοξεύμασι, καὶ χαλεπαῖς προσομιλῶ αἰκίαις Κύριε, ἀναβόας, Μάρτυς ἀθλῶν γενναιοφρον Θεόδωρε.

Προσήγαγε θυμα καθαρόν, σαυτόν τῷ Κτίστη σου, χαίρων Θεόδωρε, καὶ προσεχώρησας ἔνδοξε, βασιλείαν πρὸς οὐράνιον, μετὰ Μαρτύρων ἱερῶν κραυγάζων πάντοτε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡς κρίνον, ὡς ῥόδον νοητὸν, ὄμμαῖς τῶν ἄθλων σου εὐωδιάζεις ἡμᾶς, διώκων χάριτι πάντοθεν, τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἡμῶν, καὶ παρορμῶν ἀναβοᾶν εὐδεδαστάτη ψυχῇ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδικαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σέ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

- Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ δ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Νῦν τῶν μακαρίων τοῖς δήμοις, καὶ τῶν Μαρτύρων ταῖς χορείαις, ὡς ἠγλαῖσμένος τρις ἄθλοις, συναγελαζών καὶ συνηδόμενος, σεφηφορῶν παρίσασαι, τῷ ποθιμένῳ σοι, Θεόδωρε.

Ψὸς πρὸς οὐράνιον ἤρθης, τῶν ἐπὶ γῆς καταφρονήσας, καὶ τοῦ ποθιμένου σοι τέλους, κατηξιώθης αὐτὸ τὸ ἔσχατον, τῶν ὀρεκτῶν Θεόδωρε, κατειληφῶς ἐπαγαλλόμενος.

Μόνον σε ἀθάνατον Λόγον, σαρκὶ παθόντα καὶ θανέντα, Μάρτυς ὁ Θεόφρων ποθήσας, ἀθανασίας τῆς σῆς ἐπέτυχεν, ἐν οὐρανοῖς σκηνοῦμενος, Κτίστα τῶν ὄλων παντοδύναμε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα λόγῳ, ἐν σοὶ κατεσκηνώσας μόνην, ἀγιωτέραν πάντων εὐράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

- Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
- Ἄσθ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστός συναψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὰς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ δαιμόνων τὰ θράση, εἰς τέλος κατηδάφισας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω, Θεόδωρε μακάριε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κτίστου σου, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας· δια-

σώζεις δὲ πάντας, ἐκ παντοίων θλιβερῶν, παγίδων τοῦ ἀλλοτρίου.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Γεραίρουσι τὸν τόκον σου, Ἄσωμάτων αἱ τάξεις· χαρᾶς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωκας μόνη· διὸ σε τὴν πανάμωμον, οἱ πιστοὶ δοξαῖζοντες, ἐν ὕμνοις δοξολογοῦμεν· φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει, ἐξανατέλλων ὡς ὄρθρος, ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

Εἰ βούλει, εἰπέ εἰς τοὺς Αἴνους ἐκ τῶν Στιχηρῶν τοῦ Ἑσπερινοῦ· εἶδ' οὐ, εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Αἰγωνία δωρεά, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς, πεφανέρωσαι τῷ κόσμῳ Θεόδωρε· Χριστὸς γὰρ σου σοφὴ τὴν μνήμην ἐδόξασεν· ἐν ἧ συμφώνως οἱ πιστοὶ, γεγηθότες ὕμνοῦμεν, τοὺς ἀγῶνας τῶν ἄθλων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ΄. καὶ δ΄.

Ὁ Ἀπόστολος.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι.

Ζῆτει Ὀκτωβρίου ΚΣ΄.

Εὐαγγέλιον, Ζῆτει Σεπτεμβρίου Κ΄.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆς Θ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Φρουκτωρίαις τῆ Πνεύματος, ἐλλαμφθεῖς τὴν διάνοιαν, φωτοβόλος ἥλιος ἐχηρημάτισας, ὡς περ ἀκτῖνας τὰ δόγματα, εἰς πάντα τὰ πέπρατα, ἐφαπλῶν καὶ τῶν πιστῶν, κάταυγάζων πληρώματα, Παμμακάριστε, καὶ διώκων τὸ σκότος Θεοφόρε, τῶν αἰρέσεων δυνάμει, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος.

Εὐφραδία τῶν λόγων σε, ἱερώτατε Κύριλλε, Ἐκκλησία ἅπασα ὠραῖζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται (*), ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ

(*) Ἐν χειρογράφοις κεῖται· ἀγαλλομένη τοῖς δέξιμοσι ὠραίοις ὡς κάλλεσι.

τιμᾶ σου ἱερῶς, τὴν ἀγίαν μεταστάσιν, παναοίδιμε, ἱερέων τὸ κλέος, τῶν Πατέρων, κορυφαῖε τῆς Συνόδου, τῆς παναγίας ὑπέρμαχε.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἰρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται ὕλη πάνσοφε· τῶν νοημάτων τοῖς βάθεισι, βυθίζεται στρατευμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν, ἱερώτατε Κύριλλε· τοῖς διδάγμασι, καλλωπίζεται μάκαρ καθ' ἐκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τῆ Θεῆ, τὸν τῷ Πατρὶ συνουόμενον, τὴν θείαν τε γέννησιν, ἀνασχόμενον ἐκ σῆ, σαρκικῶν ὑποστάσεων ὃν ἰκέτευε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τῆς ἐν πίστει Παναγία, εἰλικρινῶς σε δοξάζοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένοσ καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀνερίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μὴ με μόνην εἰσῆς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστήναι, συνανιστῶν τῆς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Θεωριῶν Κύριλλοσ ἐνθέων λύρα. Θεοφάνους.
(Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θεόθεν τὴν φωτοδοτίν Κύριλλε, χάριν δεξιᾶμενος, καὶ τηλαυγῆσ φωστήρ ἀναδειχθεῖσ, λογικᾶσ ἀπαστραψαῖσ ἡμῖν, μαρμαρυγαῖσ τὴν μνήμην σου, ὅπως ἀξίως ἀνυμνήσωμεν.

Επλήσθης τῆσ δαδουχίασ Κύριλλε, τοῦ θείου Πνεύματοσ, τῶν ἐντολῶν ὡσ φύλαξ τοῦ Χριστοῦ, καὶ παθῶν καθηραῖμενοσ, τῆσ ὑπερθείου γέγονασ, ὄντωσ Τριάδοσ ἐνδιαίτημα.

Ωσ ζήλου καὶ παρρησίασ ἐμπλεωσ, Κύριλλε ἐνδοξε, ταῖσ θεομάχοσ πάσασ ἀψευδῶσ, γλωσσαλγίασ διέλυσασ, τῶν δυσσεβῶν αἰρέσεων, ὀρθοδοξίασ προϊστάμενοσ.

Θεοτοκίον.

Ιάσω τὴν συντριβὴν Πανάμωμε, τῆσ ἀνθρωπότητοσ, τὸν ποιητὴν τεκοῦσα τοῦ παντῶσ.

τὸν ἡμᾶσ ἀνορθῶσαντα, καταρράγέντασ πτώματι, τῶν προπατόρων θρονύμφευτε.

ᾠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ρωννύμενοσ ἐν Χριστῷ, ταῖσ μηχανάσ τοῦ σκολιῦ δράκοντοσ, γνώμη στερῶξ Κύριλλε, ὡσ ἰστὸν ἀράχνησ διέλυσασ.

Ιλὺν παθῶν ἐκ ψυχῆσ, ἐξετινάξω καθελῶν Κύριλλε, πᾶν λογισμῶν ὕψωμα, κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐπαρόμενον.

Ωσ εὐστοχοσ ἀθλητῆσ, Πάτερ ἐξέκλινασ σερῶξ ἅπασαν, τὴν τῆσ σαρκὸσ εὐπάθειαν, ὡσ ἐπιβλαβὴ καὶ ἐπίβουλον.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην ἐν γυναιξίν, εὐλογημένην ὡσ Θεοῦ σκηνῶμα, πανευπρεπέσ ἅπαντεσ, ἐν ἀγαλλιάσει δοξάσωμεν.

Ὁ Εἰρμόσ.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριστέ κρᾶζουσα· Σύ μου ἰσχύσ Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχοσ πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τὴν σοφίαν τὴν θείαν πεπλουτηκῶσ, ἐξηρεῦξω δογματῶν Πάτερ πηγᾶσ, πλυνούσασ αἰρέσεων, δυσωδέστατον βόρβορον, καὶ πιζῶν καρδίασ, ἀρδευούσασ ἐν χάριτι, καὶ τῆσ Ἐκκλησίασ, ταῖσ αὐλακασ Κύριλλε, ἥδη μεθυσκούσασ· διὰ τοῦτό σε πίστει, τιμῶντεσ τὴν μνήμην σου, ἐκτελοῦμεν θεόπνευστε, Ἱεράρχα πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖσ ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον, Αὐτόμελον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστῶσ Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκήνησασ, τὰν σὸν κόσμον συνέχοντα· καὶ ἐν ἀγκαλαῖσ ἔσχεσ, τὸν πάντα συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασασ, τὸν πάντασ ἐκτρέφοντα. Ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ρυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε-ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι, καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεισ πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμναῖσ θρωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶσ ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμοσ ἀγαλλεται, δεχόμενοσ τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεισ, διὰ σπλάγχνα ἐλέουσ. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέουσ ἡ ἄβυσσοσ,

καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγίσθητι καὶ δώ-
ρυσαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν τοῖς δού-
λοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα
Παθήματα.

ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Νενικηκότα τὰ πάθη τὰ ψυχοφθόρα, καὶ
λογισμῶ κρατήσαντα, σαρκὸς θεοφόρε,
Κύριλλε ἰδὼν ὁ Χριστὸς, τῆς θείας σε πρόεδρον,
Πάτερ Ἐκκλησίας καθίστησιν.

Κληρονομήσας ὡς γόνος ἠγαπημένος, τὴν
πατρικὴν τοῦ Μάρκου, ἀρετὴν καὶ τοῦ
Ἰρ'νου, γέγονας διάδοχος, τοῦ θείου τοῖς ἔχνε-
σιν, Εὐαγγελιστοῦ παρεπόμενος.

Υπὸ Χριστοῦ μὲν ὡς πρόβατον ἐποιμάνθης,
ὡς δὲ ποιμὴν ἐποίμανας, τὸ ποίμνιον Πά-
τερ, λόγος ψυχοτρόφοις σου, ὡς πόαις καὶ ἄν-
δρασι δαψιλῶς ἐκτρέφων τῇ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον ἐκ σοῦ Παρθένε,
θεοπρεπῶς ἐγέννησας, καὶ μένεις Παρ-
θενός· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι
Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγαῖζομεν.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ρεῦμα ὄντως σφοδρὸν, πλημμυροῦντος χει-
μαρῖου ὁ σὸς, ὡς Κύριλλε ἐκμιμῆται, λό-
γος, τῶν κακοδόξων, ἐκτρέπων μηχανήματα.

Ισως τὴν βδελυράν, τοῦ Ἀρείου διαίρεσιν, ὡς
Κύριλλε μιανάν τε, Σαβελλίου ἐκ βάρων,
συναλοιφὴν καθήρηκας.

Λόγους πλουτοποιούς, ὡς χρυσὸν καταλέ-
λοιπας, ὡς Κύριλλε θησαυροῦς δέ, ὑ-
πὲρ λίθους τιμίους, τοὺς σοὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ
Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸν σὸν, ἐρμηνεύσαι μυστήριον,
Πανάμωμε; τὸν γὰρ κτίσει, μὴ χωρῶμε-
νον πάση, ἐν μήτρᾳ σοῦ ἐχώρησας.

ᾠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Αβίδι, Σεραφίμ τῷ Προφήτῃ τὸν ἀνθρώπου
τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ δέ, ταῖς χερσὶ
προσνέμεις Ἰερομύστα, τὸ ἐκ θείου, πυρὸς ἠν-
δρακωμένον καθάρσιον.

Ομόρους, ὡς Σαμψὼν ἀλλοφύλους οὐκ ἔ-
θραυσας, τὰ δὲ ἀλλόκοτα πάντα, τῶν
ἑτεροδόξων διδάγματα, καὶ τὸ κράτος, τοῖς ὀρ-
θολόγοις δέδωκας Κύριλλε.

Συνόδου, θεολέκτου σαφῶς προηγουμένου, τὸ
δυσσεβὲς Νεστορίου, χριστομάχου θρασέως
Πάτερ κἀθεῖλες, ζήλω πνέων, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας
θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Ολὴν σε, περιστεράν τελείαν καὶ πάγκα-
λον, καὶ τηλαυγὲς εὐρῶν κρίνον, καὶ
κοιλιάδων ἄνθος ὡς θεομήτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ
νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Ὁ Εἰρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε· ἡ
Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
κακαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Αβυσσον ἡμῖν, δογματῶν θεολογίας, ἔβλυ-
σας σαφῶς, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτῆρος,
ταῖς αἰρέσεις κατακλύζουσας μακάριε, καὶ τὸ
ποίμνιον ἀλώβητον, τρικυμῖαις διασώζουσας·
τῶν περάτων καὶ γὰρ Ὅσιε, ὑπάρχεις καθηγη-
τῆς, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Θ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλε-
ξανδρείας.

Στίχοι.

Κυρίλλον ὑμνῶ τοῦ Κυρίου μου φίλον,
καὶ Κυρίας πρόμαχον Ἀειπαρθένου.

Εὐρατο τυμβοχοὴν ἕνατον Κύριλλος ἐς ἡμᾶς,
ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Εν τῷ Σιναιῷ, ἀκρωτηριῷ παλαι γνόφον εἰσ-
δύς, νόμον εἶλε μάκαρ Κύριλλε ὁ Μεσσηῆς,
ἀναιροῦντα, τὸν τῆ γραμμᾶτος· σὺ δὲ ἀνέπτυ-
ξας, τὸ κεκυρμαμένον βάθος τοῦ Πνεύματος.

Νομοθεσίας, δι' αἰκιγμάτων ὡς νηπίαις τὸ
πρῖν, Πάτερ δεδομένης κάλυξι· κάλυπτα,
ὡς περ ῥόδα τὰ νοήματα, σὺ ἀπεκαλύψας, ἐρ-
μηνεύσας· τοὺς τύπους σαφέστατα.

Θεοκρινῶν, καὶ θεολήπτων τὰ δυσέφικτα,
τεύχη Προφητῶν τῇ χάριτι ἐμπνευσθεῖς,
τοῦ ἐκείνου ἐμφορήσαντος, Πνεύματος Κυρίλ-
λε, εἰλικρινῶς ἡμῖν διεσαφίσας.

Εν ἀσυγχύτῳ, ἐνώσει θεῖα καὶ ἀτμήτῳ σα-
φῶς, Πάτερ διαίρεσεις τρεῖς μὲν θεολο-
γῶν, ὑποστάσεις ἑφς Κύριλλε, ἀπαρραλλάκτες
δὲ, ἐν οὐσίᾳ μιᾷ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Επί τοῦ θρόνου, τοῦ ἐπηρμένου· ὁ καθήμε-
νος, θρόνου ἐκ τῆς Παρθένης θεοπρεπῆ,

εὐρηκῶς σε ἀνεπαύσατο. Εὐλογημένη σὺ, Θεογεννήτορ ἄχραντε Δέσποινα.

Ῥδὴ η̄. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ως κῦμα θαλάσσης ἀληθῶς, ἐν σοὶ ἐξέβλυσεν, ἢ τῆς σοφίας πηγὴ· καὶ γὰρ ἀέναναι ἔρρευσαν, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου, Πάτερ δογματῶν εὐσεβῶν, καθὼς προεῖπε Χριστός· ὑπερβαίνει ψάμμον γὰρ, τεύχη τὰ σά τὰ θεόλεκτα.

Νομεὺς καὶ διδάσκαλος σοφός, τῆς Ἐκκλησίας δειχθεὶς, τὰς δύο Κύριλλε, σαφῶς ἀνέπτυξας Ὅσιε, Διαθήκας καὶ ὡς ἄγκυραν, καὶ πατρικὸν κλῆρον τοὺς σου, ἔχουσα λόγους βοᾶ· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λόγου σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, τοῦ παντεχνήμονος, σὺ τὴν ἀπόρρητον, διδάσκεις ἔνωσιν Κύριλλε, ἀδιαίρετον ἀσύγχυτον, τὰς ἐφ' ἐκάτερον ρόπας, ἴσως ἐκλίνας βοᾶς· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Κυρίως γεννήσασα Θεόν, Κυρίως Πάναγνε, Μητὴρ ἐδείχθης Θεοῦ, ἐπαληθεύουσαν φέρουσα, καταλλήλως τῷ γεννήματι, θεωνυμίαν αἰπισοί, ὅθεν δοξάζομεν, Θεοτόκον σὲ θεοφρόνως πανάμωμε Δέσποινα. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δαυιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάικῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Υψωμα Χριστοῦ κατεπαρθὲν τῆς γνώσεως, καὶ τῆς τούτου Θεομήτορος, Κύριλλε ἀπαν κατὰ κράτος, καθεῖλες Νεστορίου τὸ ἄθεον, Υἱῶν δυάδα ὡσαύτως καὶ σύγχυσιν, τῶν Ἀνεφαίων τὴν τῶν φύσεων.

Ρώσει τῶν φρενῶν καὶ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν τε Υἱὸν σαρκωμένον, Θεὸν θεολογήσας Μακάριε, ὀφθεῖς τε Θεοτόκου ὑπέρμαχος, ἐν τοῖς ὑψίστοις νῦν δεδόξασαι.

Ανωθεν ἡμᾶς τοὺς ὑμνηταῖς αἰοῖδιμε, ἐποπτεύοις Πάτερ ἱλεως, Ἄνακτι νίκας σταυροφόρῳ, βραβεύων καὶ ὑψῶν ταῖς πρεσβείαις σου, τὸ κέρας ὀρθοδόξων φωτίζων τε, τοὺς τὴν σὴν μνήμην μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Ανθρακα τὸν νοσητὸν Ἀγνή πανάμωμε, Ἡσαΐας ὃν θεάεται, φέρεις ἀγκάλαις Θεο-

μήτορ, μορφῇ τῇ ἡμετέρα ἐνούμενον, καὶ κόσμῳ τὴν σωτηρίαν βραβεύοντα· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσφύκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
• Θεοτόκε, τῷ τῆς κνοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ Γ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης (*).

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν δυάς, Ἀθλητῶν πλουτήσασα, ἀνδρειοτάτως ἐνήθλησε, θεῖος Ἀλεξάνδρος, σὺν τῇ Ἀντωνίνῃ, βάσανα πολύπλοκα, ὁμοῦ διὰ Χριστοῦ ὑπομείναντες· ὧ νῦν πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Διπλοῦν στέφος εἴληφας σαφῶς, Ἀντωνίνα πάνσεμνε, ἀγνείας τε καὶ ἀθλήσεως, ἐξ Ἰεροῦ νικήσασα, τὰς μηχανουργίας, καὶ πρὸ τῆς ἀθλήσεως, καὶ πάλιν ἐν καιρῷ τῶν ἀγῶνων σου· Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εν ξύλῳ ὑψούμενοι σοφοί, χεῖράς τε κοπτόμενοι, καὶ ταῖς λαμπάσι φλεγόμενοι, καὶ σπαθιζόμενοι, καὶ ἐν κατωτάτῳ, λάικῳ συγχωννύμενοι, καὶ τέλος ἐν αὐτῷ τὸ μακάριον, ὑποδεχόμενοι, Ἀθληφόροι ἀξιάγαστοι, τὸν τῶν ὄλων, Θεὸν οὐκ ἠρνήσασθε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανάγιον τέμενος Θεοῦ, οὐρανῶν πλατύτερον, καὶ Χερουβὶμ ἀγιώτερον, θεοχαρίτωτε, Παναγία Κόρη, τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, καὶ φώτισον καρδίας τὰ ὄμματα, παρεχομένη μοι, εὐπροσδέκτοις μεσιτεῖαις σου, τῶν παισμάτων, τὴν ἀφῆσιν δέομαι.

(*) Ἀντὶ τῆς τῶν Μαρτύρων τούτων Ἀκολουθίας, τὸ Χρῆμα ἔχει τὴν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Τιμοθέου, ἐπισκόπου Προύσης, τοῦ ἀναφερμένου μόνου ἐν τῷ συνομαρτιστῇ. Ὁ δὲ εἰς αὐτὸν Κανὼν ἐστὶν Ἀρσενίου Ποίημα φέρων Ἀκρυστιχίδα. Αἶνος Τιμοθέῳ λόγων Ἀρσενίου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικὸν Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ ἀκόλουθος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Υἱοὶ ἐπαινῶ τὴν καλὴν ξυνωρίδα. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ ἀ. Ἦχος ἀ. Σοῦ ἡ τροπαιῆχος.

Υἱοὶ ἐπαινέσαι τὴν ὑμῶν, προθυμουμένω πανήγυριν Μάρτυρες, φῶς μοι χωρηγήσαντες, τὸν σκοτασμόν σκεδαζόντες τῆς ἀγνοίας μου, ὡς τῷ ἀνεσπέρῳ, φωτὶ αἰεὶ παριστάμενοι.

Μόνα δι' αἰῶνος Ἀθληταί, τὰ διαμένοντα πίστει ποθήσαντες, πάντα παρεδράμετε, τὰ ὄρατὰ καὶ πρὸς ποινὰς καὶ μάστιγας, γνῶμη στερρότατη, περιφανῶς ἐχωρήσατε.

Νόμιμον ἀνύοντες σεπτοί, τῷ μαρτυρίῳ ἀγῶνα τὸν Κύριον, εἴχετε συλλήπτορα, τῶν ἀλγεῖνῶν ὑμᾶς ἐπικηφίζοντα, καὶ κατὰ τυράννων, ἀνδρείους ἀπεργαζόμενον.

Θεοτοκίον.

Ο δημιουργήσας ὡς Θεός, τὰς ἀοράτους Δυναμίεις βουλήματι, ἔσχεν ὡς αἰτίαν σε, τῆς πρὸς ἡμᾶς Παρθένε ἀναπλάσεως. Τοῦτον οὖν δυσώπει, τὸν κόσμον σῶσαι Πανάμωμε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ιδεῖν Ἀντωνίνα τὸν Χριστὸν, ποθοῦσα κλλιπάρθενε, τὸ θεῖον τούτου πάθος ἐζήλωσας· ῥαπίσματα γὰρ ὡς αὐτὸς ἠνεγκας, ἐναπόρραπιζουσα τὰ ζοφώδη πρόσωπα, τῶν ἀσάρκων δαιμόνων πανεύφημε.

Στερρόως ἀντετάξω τῷ ἐχθρῷ, μαστίζεσθαί σε Πάνσεμνε, προστεταχότι γνῶμης στρεβλότητι· φρουρὰν οἰκεῖν δὲ καταδικάζει σε, φρουρουμένην ἄνωθεν, προσταγαῖς τοῦ Κτίστου σου, ὑφ' ἁγίων Ἀγγέλων θεώμενος.

Εὐχαῖς σε βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ, ἐξ ὕψους κατεφέροντο, καὶ φῶς ὠράθη μέγα θεόθυμπε, φωνή τε θεῖα λαμπρῶς γεγένηται, σὲ παραθαρρύνουσα, Ἀντωνίνα πάνσεμνε, καὶ τροφῇ λογικῇ ἐνισχύουσα. Θεοτοκίον.

Παρθένος κηῖσας Θεόν, ὠράθης μετὰ γέννησιν, καὶ σοῦ τὸ θεῖον Ἀχραντε πρόσω-

πον, χοροὶ παρθένων νῦν λιτανεύουσι· μεθ' ὧν ἡμῖν αἴτησαι, ἰλασμόν καὶ ἔλεος, καὶ δεινῶν παντελῆ ἀπολύτρωσιν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
• τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
• μορφωσάμενος, περιζώσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
• μιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἄγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
• τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος ἀ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δυὰς ἡ θαυμαστὴ, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων, ἐνέγκασα στερρόως, τὴν πυρὰν τῶν βασιάνων, ἐν δόξῃ παρίσταται, τῇ Τριάδι πρεσβεύσασα, χάριν ἔλεος, καὶ ἰλασμόν τῶν πταισμάτων, τοῖς τὴν ἐνδοξον, αὐτῆς γεραίρουσι μνήμην, δοθῆναι ἐν πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσι, δῆναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ὑμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίβη τοῖς πίσει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀσπίλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὄρωσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὡδὴ δ'. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Αδεταί εἰς πάντα τὸν κόσμον ἡ ἄθλησις, καὶ τὰ παλαίσματα ὑμῶν, Μεγαλομάρτυρες Χριστοῦ, δι' ὧν ἐτροπώσασθε, τὰς τοῦ ἐχθροῦ πικρὰς δυνάμεις ἐν χάριτι, καὶ νικηταὶ κατ' αὐτοῦ ἀπεφάνθητε.

Ιστησι παγίδας κατὰ σοῦ ὁ παμπόνηρος· ἐν ἀνδρικῷ δὲ λογισμῷ, καὶ σολισμῷ τὰς προσταγὰς, αὐτοῦ ἀπηχρείωσας, καὶ παντελῶς αὐτὸν Σεμνὴ κατηδάφισας, θεῖα χερσὶ σκεπομένη θεόσοφε.

Νόησιν καὶ σύνεσιν Χριστὸς σοι χαρίζεται, καὶ ἐκ χειρὸς τῶν δυσσεβῶν, ἀσπίλον ἄμωμον τηρεῖ, καὶ λύτρον ἐκπέμπει σοι, τὸν ἱερὸν ὦ Ἀντωνίνα Ἀλέξανδρον, καθάπερ θεῖον ἐξ ὕψους Ἀρχάγγελον. Θεοτοκίον.

Ωριγμα, ἡ Ἀντωνίνα καρτερεῖ, τὰ δυσσαχθῆ καὶ θλιβερά, καὶ ρίπτει τὸν τύραννον, καὶ συμπατεῖ ποσὶν ὠραίοις τῇ χάριτι, τοῦ ἐκ νηδύος σου Λόγου ἐκλάμψαντος.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Τεινόμενος, ἐπὶ ξύλου καὶ κατατεμνόμενος, Ἀλέξανδρε, καὶ σφοδραῖς ἀλγηδόσι κυκλόμενος, πρὸς Θεὸν ἀνέτεινες, σῶζειν δυνάμενον τὸ ὄμμα, τῆς διανοίας πανεύφημε.

Νεκρούμενοι, ἐν γυμνώσει σωμάτων οἱ Μάρτυρες, ἐδέξαντο, ἀφθαρσίας στολὴν καὶ ἀθάνατον, δόξαν ἐκλήρωσαντο, ἀντὶ προσκαίρου ἀτιμίας· ὅθεν αἰεὶ μακαρίζονται.

Θεοτοκίον.

Κατάβαλε, τοὺς αἰεὶ πολεμοῦντάς με δαίμονας, καὶ ἄπρακτον, τὴν βουλήν αὐτῶν ποίησον ἄχραντε, ἄτρωτόν με σῶζουσα, τῆς προσδοκίας τρίτων Κόρη, ὅπως αἰεὶ μακαρίζω σε.

ᾠδὴ ς΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Αῶνας ἀνδρικούς καὶ πλήρεις θαύματος, ἐνθέως διανύοντες, μυριάδας Αἰθιόπων νοητῶν, Μάρτυρες Κυρίου ἐτροπώσασθε, καὶ τοῖς χοροῖς, τῶν Ἀσωμάτων νῦν συνευφρανέσθε.

Λαμπόμενοι φωτὶ τῷ θείῳ Μάρτυρες, ἀγνείας ὠραιότητι, ὠμοιώθητε αὐλοῖς λειτουργοῖς, τὸν ἀγαθοδότην θεραπεύσαντες, καὶ πρὸς αὐτὸν, στεφανηφόροι μεταχωρήσαντες.

Ηγάλλεσθε φρουρᾷ ὁμοῦ τυγχάνοντες, φωτὸς ὑμῖν ἀστράφαντος, καὶ φωνῆς ἐπενεχθείσης ἐκ Θεοῦ, θάρσος ἐντιθείσης ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, πανευκλεεῖς, στεφανηφόροι Μεγαλομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωμαι ψυχὴν ταῖς παραβάσεσιν· ἐπίσκεψαί με ζώωσον, ἢ ζωὴν ἀποκηύσασα Χριστὸν, ὃν οἱ εὐκλεεῖς Μεγαλομάρτυρες, πάντων Θεὸν, Παρθενομήτορ καθωμολόγησαν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ῥύόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων ἔλαμψεν, ἡ ἀξιεπάινος μνήμη, ἣν πισοὶ τελέσωμεν, καὶ ἀνυμνήσωμεν πιστῶς, ἐν ἐπιγνώσει κραυγάζοντες· Σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστὲ τὸ κραταίωμα.

Συναξάριον.

Τῇ Γ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης.

Στίχοι.

Εὐρατο Ἀλέξανδρος ἄμ' Ἀντωνίνην,
Τὸν βόθρον ἀκάτιον εἰς τρυφὴν φέρον.

Τῇ δεκάτῃ μύρον Ἀντωνίνα ἐμπυρόπισσον.

Οἱ οὗτοι ὑπῆρχον ἀπὸ κώμης Καρδάμης, ἢ Κροδάμων. Ἡ μὲν οὖν Ἁγία Ἀντωνίνα σεμνῶς καὶ ὁσίως τὸν βίον διάγουσα ἐτύχχανε. Συλληφθεῖσα δὲ ὑπὸ Φηστόου, καὶ μὴ πειθεῖσα ἀρνησασθαι τὸν Χριστὸν, μὴδὲ λατρεύσαι τοῖς δαίμοσιν, ἐν οἰκήματι πορνικῶ ἀποτίθεται. Ἐπὶ τρισὶ δὲ ἡμέραις ἀποσίτου διαμεινάσσης αὐτῆς, παρίσταται φῶς ἐν νυκτί, καὶ βροντῆς καταρράγεις, αἱ τοῦ οἰκήματος θύραι ἐρράγησαν, καὶ φωνὴ πρὸς αὐτὴν οὐρανόθεν γέγονε, προτρεπομένη ἀναστῆναι καὶ τροφῆς μεταλαβεῖν. Αἰτήσασα δὲ καὶ φαγοῦσα ἐξῆλθεν αὐτῆς παραστῆναι τῷ Ἡγεμόνι· καὶ μὴ πειθεῖσα τοῖς εἰδώλοις θῦσαι, πτερνίζεται καὶ σπαθίζεται, καὶ πάλιν ἐπὶ πορνικὸν ἀπάγεται οἶκημα· ἐν ᾧ, δι' ἀποκαλύψεως Ἀγγέλου, ὁ Ἀλέξανδρος εἰσελθὼν, καὶ διὰ τὸ νέον τῆς ηλικίας (ἦν γὰρ ὡσεὶ χρόνων εἰκοσιοκτῶ), δόξας ἐπὶ πρᾶξιν ἄσεμνον παραγενέσθαι, λαθῶν, τὴν μὲν Ἁγίαν τοῦ δώματος ὑπεξήγαγε, τῷ χλαμυδίῳ τὴν αὐτῆς καλύψας κεφαλὴν, αὐτὸς δὲ ἐκεῖσε διέμεινε.

Μετ' ὀλίγον δὲ φανεροῦ γινομένου τοῦ πράγματος, στρατιωτῶν τινῶν εἰς τὸ ἐνυθρῖσαι τὴν Ἁγίαν παραγενομένων, ἤχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα ὁ Ἀλέξανδρος. Καὶ πρώτου μὲν σπαθίζεται, εἶτα, συσχεθείσης καὶ τῆς Ἁγίας, ἀμφοτέροι τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν καὶ χειρῶν ἀποτέμνονται, καὶ ἄτως, ἐν βόθρῳ πυρὸς, ὅλον τὸ σῶμα πίσση ἐπιχρισθέντες ὑγρᾷ, ἐξωθούνται καὶ ἀπορρίπτονται· καὶ ἐν τῷ τῷ μακάριον τέλος δέχονται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῇ Μαξιμίῳ, διακειμένη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐνθα κατακείται τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα, ἐξ ὧν καὶ πολλῶν θαυμάτων ἰάσεις ἀναπηγάζουσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Τιμοθέου, ἐπισκόπου Προύσης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ Ἐκκλησίαν ἰθύνων καλῶς, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ λαὸν ποιμαίνων πνευματικῶς. Βρῶν δὲ παντοῖος θαύμασι, τὸν δράκοντα τὸν μέγαν, ὃς τῇ τοῦ ἐμφωλεύοντος ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ κακία, φημί δὴ τῷ βροτοκόνι καὶ ἀρχαίου δράκοντος, τοὺς τε παριόντας ἀνθρώπους ἀνήρει, καὶ τὰ κτήνη φουσίματι μόνον ἐλυμαίνετο, καὶ ὅλως ἄβατον τὴν μεταξύ τῆς πέλειος Προύσης καὶ τῶν θερμῶν ὑδάτων ἐκτὸν ἐπεδείκνυε· τοῦτον δὴ τὸν δράκοντα ὁ Ἅγιος, τῇ ἐπιβολῇ τοῦ τῶν ἱερῶν ἄρτων καλύμματας, διερρήξε καὶ ἐνέκρωσεν. Ἀπειμῆθη δὲ τὴν κεφαλὴν, Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου μαθόντος περὶ τῶν θαυμάτων, ὧν ἐτίλει, καὶ ἀποστείλαντος καὶ ἀνελόντος αὐτὸν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐνδοῦ τοῦ εὐαγούς Ξενῶνος ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κανίδου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, Θεοδέτου καὶ Θεοφανοῦς υἱός, τὰς εἰκήσεις ποιουμένων ἐν τῇ τῶν Καππαδοκῶν χώρα, εὐλαδῶν ὄντων καὶ θεοφιλῶν. Λέγεται δὲ τὴν μητέρα αὐτοῦ παντοίας τροφῆς ἀπέχεσθαι παχυτέρας, καθ' ἕνα καιρὸν τοῦτον ἐν γαστρὶ ἔφερε· τεχθέντα δὲ, ἀπέχεσθαι τῆς ἀριστερᾶς θηλῆς παντελῶς· εἰδὲ ποτε θαψιλεστέρας τροφῆς ἐνεφορήθη ἡ μήτηρ, οὐδὲ τῆς δεξιᾶς θηλῆς ἤπτετο ὅλως. Βαπτισθεὶς οὖν καὶ ἀπογαλακτισθεὶς, καὶ τὰ τῆς πρώτης ηλικίας παραμειψάμενος, χαίρειν πᾶσιν εἰπὼν, τὸ ὄρος καταλαμβάνει.

Καί μικρόν ἄντρον ὑπεισιλθὼν καὶ ἐν αὐτῷ ἑαυτὸν ἐγκαθίσας, τῇ προσευχῇ καὶ τῇ νηστείᾳ σχολάζων, καὶ ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος βραχυτάτων ὤμων λαχανῶν ἀνευ ἀλῶν ἀπογευόμενος, διήρκεισε χρόνοις τρισὶ καὶ ἑβδομήκοντα. Ἐπεὶ δὲ πᾶν ἦν κατάφορος ὁ τόπος ὑδασι, καὶ τὸ ἄντρον ὑπὸ πολλῆς νοτίδος πολιορκούμενον, διεφθάρησαν αἱ τριχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ τοῦ πώγωνος. Οὕτως οὖν διαρκείας ὁ μακάριος ἐπὶ πολὺ, πρὸς Κύριον ἐξειδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Θεοφάνους, καὶ Πανσέμνης.

Ὁσίου Θεοφάνης τῆς Ἀντιοχείων πόλεως ἦν, ἐξ ἀπίστων καὶ δυσσεβῶν γεννηθεὶς γονίων. Γυναικί δὲ συζυγθεὶς, καὶ τρία ἔτη συνῶν, ἐκείνης ἐξ ἀνθρώπων γεγονυίας, αὐτὸς προσελθὼν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, τὸ Ἅγιον Βάπτισμα δέχεται· καὶ πλησίον τῆς πόλεως σπηλαιώτατον καλλίον οἰκοδομήσας, καθιέρειν ἑαυτὸν, διὰ πάντων καθαιρόμενος, ἃ πρὸς τελειώσιν καὶ τὴν ἄκραν ἀρετὴν συντελεῖ.

Μαθὼν δὲ περὶ δημοσίας τινός πόρνῆς, Πανσέμνης οὕτω καλουμένης, ἔτι πολλοῖς αἰτία ἀπωλείας καθίσταται, εὐξάμενος καὶ παραθεὶς ἑαυτὸν τῷ Θεῷ, πρὸς ἐκείνην παρεγένετο· καὶ τσαῦτα διεξῆλθεν αὐτῇ καὶ τοιαῦτα, ὅσα εἰκὸς πόρνην καὶ ἀκόλαστον πείσαι, ἃ μετέρχεται καταλιπεῖν, καὶ σώφρονι καὶ κοσμίῳ βίῳ ταύτην ἐκδοῦναι. Ἐφ' ᾧ φωτισθεῖσα τὴν διάνοιαν, καὶ εἰς κατάνυξιν ἐλθούσα, τὸ Δεῖον Βάπτισμα δέχεται, καὶ καλῶς τὰ καθ' αὐτὴν διαθεῖσα, τῷ μακαρίῳ Θεοφάνει ἠκολούθησεν· ὅς τῇ κίλλῃ, ἣ αὐτῇ ἐκοδόμησε, ταύτην κατακλείσας, παντοίας ἀρετῆς ἐργάτην εἰργάσατο· ἧτις τοσοῦτον Θεῷ εὐχρίστησεν, ὡς καὶ δαίμονας ἀπελαύνειν, καὶ παντοία νοσήματα θεραπεύειν. Ἐπιβιάσασα δὲ ἐν ἑαυτῷ ἵνα, καὶ μῆνας δύο, ἅμα τῷ ὁσίῳ Θεοφάνει, πρὸς Κύριον μεθίσταται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀπόλλωνος Ἐπισκόπου· καὶ Ἀλεξίου Ἐπισκόπου Βιθυνίας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Σε νοητὴν Θεοτόκε.

Ξενοπρεπῶς, χεῖρας ἀφαιρούμενοι, ταῖς αἰρομένας πρὸς τὸν Θεόν, τὸν τῶν ὄλων Κύριον, ἔχαιρον οἱ Μάρτυρες, δύναμιν δεχόμενοι, ἐξ οὐρανοῦ καὶ κραυγάζοντες. Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Υπομονῇ, ἀνυπόπιστων Μάρτυρες, κολαστηρίων ἀληθῶς, λαμπρυνόμενοι ὡς χρυσὸς, κόσμος ὠραιότατος, ὠφθητε κραυγάζοντες. Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νεανικῶς, ξύλῳ ἀναρτώμενοι, καὶ σπαθιζόμενοι δεινῶς, οὐκ ἠσθάνεσθε ἀληθῶς, πόνων τῶν κολάσεων, ἄνωθεν δεχόμενοι, τὴν ἀρρώγην καὶ κραυγάζοντες. Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ὡς περ τῆς τρεῖς, Παῖδας οὐ κατέφλεξε, κήμιος ἢ χαλδαϊκῆ, οὕτως Ἀχραντε σὺν νηδύν, πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, ἀφλεκτος ἐτήρησεν.

ἀλλὰ βοῶ σοι· Κατάφλεξον, ὕλην πικραὴν τῶν παθῶν μου, Ἄγνη ὅπως δοξάσω σε.

ᾠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Ρῆτορεύει πάνσοφος δυάς, ἐνώπιον ἀνόμων, τὴν σάρκωσιν τοῦ ὀφθέντος, δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς, Λόγου ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ βασάνων πᾶσαν πείραν ὑποσᾶσα, Μαρτύρων ταῖς ἀγέλαις, νῦν συναριθμεῖται, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰερεῖα ὡς περ ἱερά, ὀπτόμενοι λαμπάσι, τὸ ὄμμα πρὸς τὸν Θεόν, σῶζειν δυνάμενον ὑμᾶς, εἰτείνετε Μάρτυρες, μελωδοῦντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄεδεμένοι Μάρτυρες σοφοί, καὶ πίσση κηρισμένοι, ἐν βόθρῳ πυρακτωθέντι, ὑπεβλήθητε ὁμοῦ, ἐνθῆως κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως τέτοκας Θεόν, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, Παρθένε· ὃν ἐκδυσώπει, παναμώμητος αἰεὶ, σῶσαι τῆς κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθάρωτερον χρυσῆ, ἀπέστλινον λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Ἰνα στέφος ἀμαράντινον, καὶ φωταυγῆ παστάδα καὶ ὄλθον ἄσυλον, Μάρτυρες Χριστοῦ, ἐν οὐρανοῖς ἀπολάβητε, ἐν καμίνῳ καὶ λάικῳ ἐβλήθητε, ἐν τούτῳ μακαρίως, τελειωθέντες ἀξιάγαστοι.

Ὡς περ προσφοραὶ ὀλόκληροι, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὄλων ἀνεκομίσθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ, διὰ πυρὸς τελειούμενοι, καὶ λαμπρᾶ ὀμηγύρει συνήφθητε, τῶν ἄνω στρατευμάτων· μεθ' ὧν ὑμᾶς αἰεὶ γερχίρομεν.

Σῶμα καὶ ψυχὴν προσήξατε, θυσίαν ὄντως ζῶσαν Μεγαλομάρτυρες, τῷ ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, καὶ σκηναῖς πρωτοτόκων εὐφραίνεσθε, Ἀλέξανδρε θεόφρον, καὶ Ἀντωνίνα ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Φῶς μοι τῷ κειμένῳ Πάναγνε, ἐν ἀμελείας σκότει νῦν ἐξανάτειλον, τὰ τυφλοῦντά

μου, τὸν λογισμόν νέφη λύουσα, καὶ εἰρήνην βαθεῖαν πανάμωμε, αἰεὶ ἐργαζομένη, ἐν τῇ ψυχῇ μου τοῦ δοξάζειν σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολομένη Βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτός· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνεσσαν, κατασβέσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων.

Τοῦ Ἀγίου Βαρθολομαίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆ σαγήνη τῆς γλώττης σου, θεορρήμον Ἀπόστολε, ἐκ βυθῆ ἀνήγαγες ματαιότητος, καὶ χαλεπῆς ἀθεότητος, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, καὶ προσήγαγες Χριστῷ τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, τῷ τοιαύτην σοι δεδωκότι τὴν χάριν, ὡς ἐνθέῳ, μαθητῇ καὶ μυστολέκτῃ, Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε.

Ο τῆς δόξης σε ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἀκτίνα ἐνδοξε ἐξαπέστειλεν, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, συντόνως ἐλάυνουσαν, ἀθείας τὴν ἀχλὺν, καὶ φωτίζουσαν ἅπαντας, τοὺς καθεύδοντας ἐν νυκτὶ ἀγνωσίας, οὓς εἰργάσω, τῆς ἡμέρας κληρονόμους, Βαρθολομαῖε θεόσοφε.

Καθυπείκων τοῖς νεύμασιν, οὗ τῷ νεύματι ἅπαντα, καθυπείκει τοῦτόν τε ἐκμιμούμενος, ὡς ἀληθείας διδάσκαλον, θανάτου ποτήριον, διὰ πάθους σταυρικοῦ, ἀγχλλόμενος ἔπιες, καὶ παρίστασαι, ἐφετῶν ἀκροτάτῳ Ἀποστόλοις, καὶ Ἀγγέλοις συγχορευῶν, Βαρθολομαῖε αἰοῖδιμε.

Τοῦ Ἀγίου Βαρνάβα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Εἰληφας Ἀπόστολε, κατὰ δαιμόνων ἀήτητον, ἐξουσίαν καὶ δύναμιν, Χριστῷ ἐν ὀνόματι, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, τρίτων ἀπελαύνει· καὶ διεληλυθας τὴν γῆν, καταλαμπρύνων καθαίπερ ἥλιος· καὶ Ῥώμην τὴν αἰοῖδιμον, κατα-

λαβῶν πρῶτος ἐνδοξε, τῷ Χριστοῦ ἀνεκκήρυξας, τὴν σωτήριον ἔλευσιν.

Πρώτην ἀγαθότητα, καὶ φυσικὴν καὶ ὑπέρθεον, πολιτείαν μιμούμενος, ἀνὴρ ἐχρημάτισας, ἀγαθὸς Βαρνάβα, κατὰ μετυσίαν, καὶ παρακλήσεως Υἱός, διαφερόντως ὀνομαζόμενος, τῶν τρόπων σου χρηστότητι, καὶ τῇ τοῦ νοῦ καθαρότητι, τοὺς πιστοὺς παρεκάλεσας, ἐπιμένειν τῇ χάριτι.

Ο ὄργανον εὐάρμοστον, τῇ θεϊκῇ κυβερνώμενον, ἐνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Βαρνάβα γενόμενος, τῶν ἔθνῶν τὴν κλήσιν, σὺ κατεπιστεύθης, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, μεταρρυθμίζων λόγοις καὶ πράξεσι, καὶ πάντας κατεφώτισας, ὁμολογεῖν ἀληθέστατα, Ἰησοῦ τὴν θεότητα, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Θεοφάνους.

Τοὺς τῆς εὐσεβείας ἀληθεῖς κήρυκας, καὶ παμφαεῖς τῆς Ἐκκλησίας ἀστέρας, ὕμνοις ἐγκωμίων τιμήσωμεν, Βαρθολομαῖον καὶ Βαρνάβαν, τοὺς τῶν πιστῶν διδασκάλους, καὶ μύστας τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· οὗτοι γὰρ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον σπείραντες, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, πᾶσι καρποφορίαν διένειμαν, καὶ πρεσβεύουσι Χριστῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε· τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομῆ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτῃς· τῇ θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Εἰς πᾶσαν ἐξέδραμε τὴν γῆν, ὑμῶν ὁ σωτήριος, φθόγγος θεόπται Ἀπόστολοι, καὶ κατεφώτισε, ψυχὰς πλανωμένας, καὶ Χριστῷ προσήγαγε, βροτοὺς πεφωτισμένους τῇ χάριτι· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι Χριστοῦ, σκευὴ καρνώτατα, αἴγλην τοῦ Πνεύματος Πάνσοφοι, πίστει χωρήσαντα, Ἐκκλησίας στύλοι, οὐρανοὶ περιδοξοί, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ διηγούμενοι, αὐτῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Εἴθνη προσηγάγετε Χριστῷ, τῷ Θεῷ Μακάριοι, λελυτρωμένα τῷ αἵματι τοῦ εὐδοκήσαντος, ἐπὶ γῆς τεχθῆναι, καὶ σταυρὸν καὶ θά-

νατον, θελήσει ὑπομείναντος ἔνδοξοι· ὧ νῦν
πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ην δηλήθετε κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τοῦ Σω-
τῆρος Μαθηταί, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων,
ὡς ὕλην καταφλέξαντες τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν,
τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν
γνώσιν, σαγηνεύσαντες ἐσώσατε· καὶ νῦν πρεσ-
βεύσατε Χριστῷ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Ο προγνωστής πάντων καὶ Θεός, τὸ τῆς
διανοίας σου, θεοειδὲς καθορῶν ἐξελέξα-
το, καὶ σὲ συνηρίθμησε, τῇ χορείᾳ Βαρθολο-
μαῖε πανεύφημῆ, τῇ τῶν Ἀποστόλων, χάριτι
λαμπρύνας τὴν καρδίαν σου.

Αρετῶν εἰς ὕψος ἀναβαῖς, γλώσσαν τὴν πυ-
ρίπνοον, πυροειδῶς μερισθεῖσαν ἐπλούτη-
σας ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, παρουσία τοῦ
Παρακλήτου Πανάριστε, τὴν τῆς ἀσεβείας ὕ-
λην, δαπανῶσαν καὶ κουφότητα.

Ὁ Κανὼν τῆ ἀγίας Βαρνάβα, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ὡδὴν πλέκω σοι Βαρνάβα θεηγόρε· (ἀνευ τῶν
Θεοτοκίων). Ὁ αὐτός.

Ως ἀνὴρ ὑπάρχων ἀγαθός, καὶ τῆς παρα-
κλήσεως, υἱὸς φανείς τῆς ψυχῆς μου τὴν
κἀκώσιν, καὶ τῆς ἀμαρτίας μου, τὴν ψυχόλε-
θρον ἀθυμίαν ἀπέλασον· ὅπως εὐφροσύνης,
ἔμπλεως γενόμενος ὑμνήσω σε.

Δεδεγμένος μάκαρ τὸ σεπτὸν, φέγγος τοῦ
βλαστήσαντος, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰουδα
πανόλθιε, Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, ἐκ Λευί-
τιδος συγγενείας ὀρμώμενος, τῆς ἱερωσύνης,
νόμου τε μεταθεσιν ἐκήρυξας.

Η λαμπρά σου πάνσοφε ζωὴ, πρώτης ἀγα-
θότητος, καὶ φυσικῆς μετουσίας παρέδει-
ξεν, ἀγαθὸν σε δεύτερον, ταῖς ἐκεῖθεν ἀγαθυνό-
μενον χάρισιν, ἔνδοξε Βαρνάβα, γέννημα τῆς
θείας παρακλήσεως.

Θεοτοκίον.

Νεανίδων θείων ὁ χορός, ἐνθεαστικώτατα, ἐν
γυναίξί σέ καλὴν ἀσματίζουσι, Θεοτόκε
Δέσποινα, καλλοναῖς ὠραῖζομένην Θεότητος· τὸν
καλλοποιὸν γὰρ Λόγον, ὑπὲρ Λόγον ἀπεκύησας.

Ὡδὴ γ'. Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος.

Ως πηγὴ προεληλυθας, σωτηρίου ναύματος,
Βαρθολομαῖε πάντιμε, καὶ πολύχουν τὸν
καρπὸν ἠνεγκας, ἐθνῶν τὴν σωτηρίαν ἀξιάγαγε.

Τῷ ἄλατι τῆς χάριτος, τῶν εἰδώλων ἔπαυσας,
τὴν σηπεδόνα Πάνσοφε, τῷ νοσίμῳ λόγῳ τῆς
πίστεως, τὰς καρδίας ἠδύνων τῶν τμῶντων σε.
Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Νεφέλη τὸν ἐκούσιον, ἡμῖν ὄμβρον φέρουσα,
ἐκ τῶν πηγῶν τῆς χάριτος, καθωράθης
Βαρνάβα ἔνδοξε καὶ τρυφῆς τὸν χειμάρρουν
ποταμίζουσα.

Ποικίλαις δαδουχούμενον, λαμπηδόσι βλέπθ-
σα, ἡ πανσθενὴς τοῦ Πνεύματος ἐξουσία,
τῶν μυστηρίων Χριστοῦ λειτουργὸν ἀφορίζει,
σὲ Πανσεβάσμιε.

Λαμπόμενοι τῇ χάριτι, τοῦ Σταυροῦ σου
Δέσποτα, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, σαὶ
τὰ ἔθνη πίστει προσάγουσιν, ὁ Βαρνάβας καὶ
Παῦλος οἱ θεόφρονες.

Θεοτοκίον.

Εφάνης καθαρότητι, ὡσεὶ κρίνον Δέσποινα,
τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμφασα, λαμπηδόσι τῆς
παρθενίας σου, ἐν μέσῳ Θεοτόκε πανσεβάσμιε.
Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξήνηθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ
» τῶν ἐθνῶν στεριεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρδία μου.
Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως οὐρανὸς περικαλλῆς διηγήσω, Βαρθολο-
μαῖε ἐπὶ γῆς θείαν δόξαν, τῆς τοῦ Θεοῦ
σαρκώσεως πανεύφημε, φαίνων ὡσπερ ἥλιος,
ταῖς ἐν ζόφῳ καρδίας, λύων τὴν σκοτόμαιναν,
τῶν κακίφων δαιμόνων· ἀλλὰ εὐχαῖς σου φωτί-
σον ἡμᾶς, σὴ τὴν φωσφόρον τελῆντας πανήγυριν.
Τοῦ Βαρνάβα, Ἦχος πλ. δ'. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Τοῦ νόμου τὴν σκιάν, σὺ λιπὼν ὡς ἐχέφρων,
τῇ χάριτι φοιτᾶς θεοφόρε Βαρνάβα, κα-
τὰ πόλιν καὶ χώραν, τοῦ σταυρωθέντος φέρων
τὸ ὄνομα· θαύμασι καὶ σημείοις, τοὺς ἀπει-
θῆντας πρὸς τὴν ἀλήθειαν, καθοδηγήσας ὡφθης
ἐν Χριστῷ, τοῦ κόσμου παράκλησις.

Θεοτοκίον. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τὸν ἀπερίληπτου Θεοῦ Υἱὸν καὶ Λόγον, ἀ-
νερμηνεύτως ὑπὲρ νοῦν ἐκ σοῦ τεχθέντα,

Θεοτόκε ἰκέτευε σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ εἰλικρινῇ, βραβεῦσαι, καὶ τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, ἀξιῶσαι τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Κατήρησας, τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου φραξάμενος, δαιμόνων τὸ φρύαγμα, Βαρθολομαῖε πανάριστε, τούτων τὴν ψυχόληθρον, ἀπάτην ἀποδιώξας τῷ κηρύγματι.

Φῶς τοῦ Κόσμου, τὸ τῆς δόξης τῆς θείας ἀπαύγασμα, Χριστός σε ἀνέδειξε, Βαρθολομαῖε θεόληπτε· πᾶσαν γὰρ κατηύγασας, θεογνωσίᾳ τὴν κτίσιν παμμακάριστε.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Επόμενος, προσταγαῖς τοῦ Δεσπότη Ἀπόστολε, Βαρνάβα πανεύφημε, τοῖς πενομένοις διένειμας, ὅλην σου τὴν ὑπαρξιν, καὶ χριστοκήρυξ ἐγένου μεγαλόφωνος.

Κατέλαβες, ἀρετῶν λαμπροτάτην ἀκρότητα, καὶ Παῦλον εὐράμενος, τὸν θεηγόρον Ἀπόστολον, πᾶσι κατηγγείλατε, τοῦ μυστηρίου τὸ βάθος, τὸ ἀπόρρητον.

Ὡς ἥλιος, διατρέχων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, Βαρνάβα πανένδοξε, ἀκτινοβόλοις ἐλλάμψαι, Παύλῳ ἐφεπόμενος, καταλαμπρύνεις τῷ λόγῳ τῷ τῆς χάριτος.

Συμέτοχος τῶν παθῶν τοῦ Σωτῆρος γεγόμενος, Βαρνάβα πανεύφημε, ἐν ἕρανίοις σκηνώμασι, τούτῳ συνδεδόξασαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐφροσύνης ἐμφορούμενος.

Θεοτοκίον.

Ητῆς Εὐας, Θεομητορ κατάρα τῷ τόκῳ σου, λέλυται πανάμωμε· σεσαρκωμένον γὰρ τέτοκας, Λόγον τὸν αἰδίων, τὸν εὐλογίαις τὸν κόσμον στεφανώσαντα.

ᾠδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Ακτίστῳ φωτὶ, δι' ἡμᾶς ἐν κτίσματι φανέντι Χριστῷ, πρωτουργῶς ὠμίλησας, τούτῳ συγγινόμενος Ἀπόστολε, καὶ ταῖς θείαις ἀκτίσι, ταῖς παρ' αὐτοῦ λαμπόμενος.

Ὡς δρόσος Θεοῦ, τοῖς ἀνθρώποις ἵαμα κομίζουσα, ἐν τῷ κόσμῳ πέφνησας, ὡς Βαρθολομαῖε παμμακάριστε, καὶ γῆν τῆς ἀσεβείας, προφητικῶς κατέστρεψας.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Ὁνόμου σκιᾶν, ὑπερβάς καὶ χάριτι λαμπόμενος, τῶν ἐθνῶν τὸ πλήρωμα, εὐαγγελιζόμενος ἐφώτισεν, ὁ θεόφρων Βαρνάβας, τῷ τοῦ Χριστοῦ κηρύγματι.

Ἰσχὺν κραταιὰν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἀπόστολε, σαφῶς περικείμενος, πονηρίας πνεύματα κατέβαλες, τῆς αὐτῶν κακουργίας, τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.

Βιωῶντος φωνῇ, ἐν ἐρήμοις ἔθνεσιν ἐγένου σοφὴ, τῆς θείας σαρκώσεως, τὸ ὑπὲρ κατάληψιν μυστήριον, ἀναγγέλλων τοῖς πᾶσι, Βαρνάβα παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε πάντα γενεὴν Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὡς περ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν δὲ τοῦτον, Θεογεννητορ τέτοκας.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τῶν θαυμάτων τὴν χάριν δεξάμενος, καὶ τῶν ἰαμάτων πληθήσας ἐνέργειαν, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, τῶν ἐθνῶν ταῖς ἀγέλας ἐζώγησας.

Ηπυρίνη σε γλώσσα Πανεύφημε, πᾶσαν τὴν ἀπάτην ὡς χόρτον κατέφλεξε, τῶν δὲ πιζῶν ἐλάμπρυνε, τὰς καρδίας τῷ θείῳ κηρύγματι.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Ανατείλας τῷ κόσμῳ Χριστέ ὁ Θεός, τῆς δικαιοσύνης, ὁ ἥλιος Δέσποτα, ὡς περ ἀκτῖνας λάμποντας, τὸν Βαρνάβαν καὶ Παῦλον ἐξήστραψας.

Ρίζοτόμος ἀξίην γεγένησαι, τὴν ὑλομανήσασαν ἀπάτην τέμνουσα, τοῖς ὑπὲρ λόγον θαύμασι, τεθηγμένη Βαρνάβα θεσπέσιε.

Νομοθέτης ἐδείχθης τῆς χάριτος, ὡς τῆς παλαιᾶς διαθήκης τὰ σύμβολα, πρὸς ἀληθείας, ἔμφασιν, μεταπλάττων Βαρνάβα θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Ὀὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, οὐρανὸν ἐπίγειον ἄλλον ἀπέδειξε, σὲ Θεομητορ ἀχραντε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡφθης μέγας ἥλιος τῇ Ἐκκλησίᾳ, διδαγμάτων λάμψαι, καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Ὁ Οἶκος.

Εμυθήης, τοῦ Λόγου μαθητᾶ, τοὺς λόγους τοὺς ἁγίους, καὶ τοὺς πάλαι ἀλογία δεινῶς καθυπαχθέντας τέκνα εἰργάσω σοῦ φωτός. Ἡπλωσας εἰς βᾶθη ἀγνωσίας τὰ σεπτὰ καὶ ἱερά σου δίκτυα, καὶ ἔλαβες τὰ ἔθνη ὑπὸ

κοα. Τὰς κεχερσωμένας ἀπάτη διανοίας ἐνέωσας τῷ θείῳ ἀρότρῳ. Ἐξήρανας τὸν φλογμὸν τῆς πολυθεΐας, δροσισμῷ σου τῆς φαιδρᾶς θεηγορίας, υἱοῦ Θεοῦ, τοὺς πρὶν ὀργῆς τέκνα ἐργασάμενος, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

Στίχοι.

Καὶ σὸς μαθητῆς, Χριστέ, Βαρθολομαῖος,
Μιμούμενος σέ, σταυρικὸν φέρει πάθος.

Ὑπὲρ λίθον σάπφειρον, ὡς Γραφή λέγει,
Τοὺς συντρίβοντας εἶχε Βαρνάβας λίθους.

Ἐνδεκάτῃ σταύρωσαν ἐρίφρονα Βαρθολομαῖον.

Τούτων ὁ μὲν Ἅγιος Βαρθολομαῖος εἰς ἕν τῶν δώδεκα μαθητῶν. Ὁς, Ἰνδοῖς τοῖς καλουμένοις Εὐδαίμοσι κηρύξας, καὶ τὸ κατὰ Ματθαῖον αὐτοῖς παραδόντες Εὐαγγέλιον, σταυρῷ παραδοθεὶς ἐν Ἀλθανουπόλει, τελειοῦται ἐνδόξως· καὶ ἐν μολιθδίνῃ λάρνακι τεθείς, τῇ θαλάσῃ ἐναπορρίπτεται. Ὑπὸ δὲ θείας προνοίας, μέχρι Σικελίας, ἐν Διπάρει τῇ νήσῳ κομισθεὶς, καὶ φανερωθεὶς, ἐκεῖ θαπτεται, πολλῶν θαυμάτων, ὡς ἐκτινὸς πηγῆς, ἐκ τῆς ἀγίας καὶ τιμίας αὐτοῦ σοροῦ ἀναδιδομένων, καὶ πᾶσι τοῖς πιστῶς προσερχαμένοις ταχεῖαν διδόντων τὴν ἰασιν, καὶ πρὸς τὰ οἰκεία μετ' εὐφροσύνης καὶ θυμηδίας ἐπανίναται ποιούντων.

Ὁ δὲ γε Βαρνάβας, ὃς καὶ Ἰωσής ἐν ταῖς τῶν Ἀποστόλων πράξεσιν ἀναγέγραπται, εἰς τῶν ἐβδομήκοντα ὑπάρχων, συνίκδημος Παύλου χειροτονεῖται (ἐρμηνεύεται τοῦτο τὸ ὄνομα Ἰεὸς παρακλήσεως), ἐκ φυλῆς μὲν Δευτ' ὀρμώμενος, κατὰ τὴν Κύπρον δὲ νῆσον γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς. Οὗτος πρῶτον ἐν Ἱερουσαλὴμ, εἶτα καὶ ἐν Ρώμῃ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ, ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἀπελθὼν ἐν Κύπρῳ, ὑπό τε Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων λίθοις κτείνεται, καὶ πυρὶ παραδίδοται. Ὁν Μάρκος ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστῆς συγκαομίσας, ἴθιτο ἐν σπηλαίῳ, καὶ ἐκπλεύσας εἰς Ἐφισσον πρὸς Παῦλον, ἀνήγγειλε αὐτῷ τὴν τελείωσιν Βαρνάβα· ἐκλαυσε δὲ αὐτὸν Μάρκος ἐπὶ πολὺ. Οὗτος λέγεται τεθάρθαι ἅμα τῷ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντι κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίῳ, τῷ καὶ ἰσύτερον εὐρέθεντι μετὰ τοῦ ἀποστολικοῦ σώματος. Ὅθεν καὶ προνόμιον ἔλαβον οἱ πιστοὶ, μὴ ὑποκίεσθαι τινὶ τῶν ἄλλων Ἐπισκόπων ταύτην τὴν νῆσον, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου χειροτονεῖσθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Συναξίς τελεῖται τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ἐν τῷ Ἄδειν.

Στίχ. Ἦσας Γαβριὴλ πρὶν τὸ Χαῖρε τῇ Κόρῃ.
Ἄδεις δὲ καὶ νῦν· Ἄξιον, σὲ ὑμνέειν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Τὸ μέγα μυστήριον Βαρθολομαῖε, τῆς θείας σαρκώσεως, τῷ κόσμῳ ἐφανέρωσας, τὸ

πᾶσι ἀχώρητον καὶ ἀκατάληπτον, μόνοις δὲ χωρῆμενον πιστοῖς, ἀνερμηνεύτως καὶ πιστευόμενον.

Ὁς λίθος πανάγιον Βαρθολομαῖε, ἀγνώως κυλιόμενος τῆς πλάνης τὸ ὀχύρωμα, εὐτόνως κατέσρεψας· τῆς Ἐκκλησίας δὲ, ἀρρήκτος θεμέλιος φανείς, διαφυλάττεις ταύτην ἀκράδαντον.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Ἄγιως τὸν Ἅγιον τὸν ἐν Ἁγίοις, ἐπαναπαυσάμενον, Βαρνάβα ἐκήρυξας, Υἱὸν τὸν συνάναρχον, Πατρί καὶ σύνθρονον, ἄνθρωπον γενόμενον ἡμῖν, τὴν σωτηρίαν πραγματευόμενον.

Βολίδες ἀστράπτουσι, τὸ θείον φέγγος, Βαρνάβας ὁ πάντιμος, καὶ Παῦλος ὁ θεόληπτος, ὡς φῶς ἐξεπορεύθησαν, καταλαμπρύνοντες λόγῳ, τῷ τῆς χάριτος ἔθνῳ, τὴν παγκληρίαν οἱ χρηστοκῆρυκες.

Ἀγάλλεται σήμερον, ἡ θρεψαμένη, εὐῶδες θυμίαμα, κυπρίζοντα τῆς πίστεως, Χριστῷ σε βλαστήσασα Θεομακάριστε, ἦν περ ἀμειβόμενος, τῆς νῦν αἰχμαλωσίας, ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Γένουσα Πάναγνε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν σὸν πανεύδιον, λιμένα καθοδήγησον, Θεὸν ἡκυήσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῆς ἀγαθότητος.

ᾠδὴ ἡ. Κάμινος ποτὲ, πυρός.

Μέγα καὶ μικρὸν, πολὺ τε καὶ ὀλίγον, τὸ τοῦ Σωτῆρος Εὐαγγέλιον, πανσόφως ἐδίδαξας, τὰ μεγάλα καὶ παραδόξα, συντετηγμένοις ῥήμασι, πᾶσι διασημαῖνον, Βαρθολομαῖε θεόσοφε.

Ὅσπερ ποταμὸς, Σιών ἐξωρμημένος, τῆς Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, ποτίζων Πανόλβιε, τὸν χειμάρρουν τῆς θείας τρυφῆς, ἐξέπιες φανότατα, κράζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Θάλασσαν ἔθνῳ, ταραττει σου τοὺς ἵππους, ὡς εὐεργέτης ἐπεβίβασας, Βαρνάβαν τὸν ἔνδοξον, καὶ τὸν Παῦλον τὸν δεσπῆσιον, τὴν πλάνην τὴν πολυθεον, δόγμασι ζωοδότα, τῆς εὐσεβείας ἐλαύνοντας.

Ἐθου ὡς Θεός, Παράκλητε τὸ Πνεῦμα, τὸ παντουργὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ σου, φωστῆρας ἐκλάμποντας, τὴν σὴν δύναμιν κηρύττοντας, Υἱοῦ τε καὶ Γεννήτορος, κράζοντας· Εὐλογοῦτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ηστραψας φαιδρῶς, ὡς ἥλιος ἐν κόσμῳ, τῷ νοητῷ προσομιλήσας σαφῶς, ἠλίῳ Θεόληπτε, ποιωθείς γὰρ τῇ λαμπρότητι, φῶς δεύτερον γεγένησαι, ἅπασιν ἀναφαίνων, τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν.

Γῆν ταῖς διδαχαῖς, τὴν σύμπασαν φωτίσας, τῆς ὑπὲρ νοῦν μακαριότητος, ἀξίως τετύχηκας, οὐρανόις ἐν σικηνώμασι, Βαρνάβα πανσεβάσμιε, στέφανον εὐπρεπείας, πρὸς τοῦ Δεσπότη δεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Γνα τὴν ἀράν, τὴν πρώτην ἀφανίσης, καὶ τῷ θανάτῳ τὸ κατάκριμα, τῆς πάλαι προμήτορος, ἐκ Παρθένου Θεομήτορος, Λόγε Θεῷ γεγέννησαι, πᾶσι δωρημένος, ἀθανασίαν ἀνώλεθρον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**άμιμος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, ταῖς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πισοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁδὴ δ΄. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Τοῦ Λόγου γενόμενος, αὐτόπτης καὶ διάκονος, μαθητὴς τε καὶ κήρυξ Θεοπτικώτατος, ἔνθα νῦν ὑπάρχει ὁ Λόγος, σὺ κατοικεῖν, ὄντως ἠξιώθης, ὡς αὐτὸς ὑπέσχετο, ἀψευδῶς ὁ ὑπεράγαθος.

Ως νῦν παριστάμενος, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη σου, καὶ ἐκεῖθεν ἀκτίσι περιλαμπόμενος, ὡς Βαρθολομαῖε Θεόφρον, τοὺς ὑμνητάς, τοὺς σοὺς ἐποπτεύοις, παθῶν ἐκλυτρούμενος, καὶ ποικίλων περιστάσεων.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Οὶ φῶς χρηματίσαντες, δι' ἀρετῆς Ἀπόστολοι, καὶ φωτὶ τῷ μεγάλῳ νῦν παριστάμενοι, κόσμῳ τὴν εἰρήνην βραβεύειν, καὶ τὴν ὑμῶν, σώζειν Ἐκκλησίαν, ἣν περ συνεστήσαθε, τὸν Δεσπότην ἱκετεύσατε.

Ρήτορων δεινότητα, σοφίας σου πυρσεύμασι, Θεοφάντορ Βαρνάβα, σαφῶς κατέσθεσας, τῶν ἀπαυγασμάτων τῶν θείων, ὡς τὴν πηγὴν ἔνδον κεκτημένος· διὸ τὴν πανίερον, ἑορτὴν σου μεγαλύνομεν.

Εν πίστει τὴν μνήμην σου, τελοῦντες νῦν Ἀπόστολε, πρεσβευτὴν τῷ Δεσπότη σὲ προβαλλόμεθα, λύσιν ἐξαιτῶντες πταισμάτων, διὰ τῆς σῆς λαβεῖν μεσιτείας, Βαρνάβα πανέντιμε, Θεοκήρυξ ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Ως ὀρθρος εὐρέθης πρωϊνός, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτὶ, παρθενίας ἀκτίσι περιαστράπτου-

σα· τὴν ἀνατολὴν γὰρ ἡλίου, τοῦ νοητοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡμῖν ἐφανέρωσας, Θεομήτορ πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Α**ναρχοῦ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Βαρθολομαῖος σήμερον, Βαρνάβας ὁ Θεόληπτος, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῶν μνήμῃ, νῦν παρῆμῶν κατὰ χρέος, λαμπρῶς ἀνευφημείσθωσαν, ὡς τῷ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ Μαθηταὶ πρεσβεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ νυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοὶ Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οτῆς δόξης σε ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τῷ κόσμῳ ἅπαντα τὰ πληρώματα, ὡς περ ἀκτῖνα πολύφωτον, Θεόφρον Ἀπόστολε, ἐπαφῆκε τὴν ἀγλύν, τῆς κακίας ἐλαύνουσαν, καὶ φωτίζουσαν, σκοτισθείσας καρδίας ἀγνωσίας, καὶ παθῶν ἐπικρατεία, Βαρθολομαῖε πανόλθιε.

Καθαρόν ἐνδιαίτημα, τῆς Τριάδος γεγένησαι ἀρετῶν λαμπρότητι φαιδρυνόμενος· καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ δεχόμενος, Βαρνάβα τὴν ἔλαμψιν, παρ' αὐτῆς τὸν φωτισμόν, τοῦ ἡλίου φαιδρότερον, ἐν τοῖς πέρασι, τηλαυγῶς ἐπιπέμπεις καὶ φωτίζεις τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνωσίας Θεόληπτε.

Ως νεφέλαι Μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα, ὑετὸν ἐρράνατε τὸν ἡράνιον, καὶ ταῖς ψυχὰς κατηρδεύσατε, πιστῶν θεία χάριτι, ἀποπνίξαντες δεινά, ἀθεΐας ζιζάνια, καὶ τέλεσαντες, ταῖς ψυχὰς, καρποφόρους τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναϊδῖος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὐφρα κλήματα, ὑμεῖς ἐστὲ πανεύφημοι Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ τερπνόν, ἐν ταῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες· ὃν οἱ

πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς εὐφρόσυνον· Βαρθολομαῖε θεόληπτε, καὶ Βαρνάβα υἱὲ παρακλήσεως, ἐκτενωῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξαζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὡδὴ γ' καὶ ε'.

Ὁ Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους, ἐσχάτους ἀπέδειξεν.

Ζῆτει Κυριακῇ Δεκάτῃ.

Εὐαγγέλιον, ζῆτει Ὀκτωβρίου ΙΗ'.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΤΗ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὀνούφριου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, ἐν ἐρημίᾳ με νῦν, τῶν παθῶν ἀυλιζόμενον εἰς ὁδὸν εὐθειᾶν με ἀρετῶν χειραγώγησον, πρὸς μετανοίας, τρίβον πρεσβείαις σου, πρὸς θελημάτων, Θεοῦ ἐκπλήρωσιν, πρὸς ἀδαπάνητον τῶν καλῶν ἀπόλαυσιν, ὅπως τὸ σὸν, χαίρων πανασίδιμε, τελῶ μνημόσυνον.

Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς, καὶ ἡμέρας τὸν καύσωνα, τῇ ἐλπίδι Ὅσιε, τῶν μελλόντων ὑπέμεινας! τὰ ἐπιγῆς σου, μέλη νεκρώσας γὰρ, τῆς ἕρανίου, ζωῆς ἐπέτυχες, ἔνδον γενόμενος, τῆς παστάδος Ἁγίε περιχαρῶς, κάλλος τὸ ἀμήχανον, ὁρῶν τοῦ Κτίστου σου.

Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, τῆς κοσμικῆς σε αὐτὸν, ἀποστήσας συγχύσεως, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον, ἀννηέχθης ἀκρότητα, αὐτὴν ποθήσας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, αὐτὸ τὸ ὄντως ἐφετὸν ἐφθασας· οὐ ταῖς ἐλλάμψεσι, μάκαρ πυρσευόμενος ἀμαρτιῶν, ζόφου ταῖς πρεσβείαις σου, ἡμᾶς ἐξάρπασον (*).

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ ἕτερα Προσόμοια τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ· καὶ Κανόνα, οὕτως ἀχροστιχίζοντα· Ἄλλον σε Πέτρον εἰκότως σέβω μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. β'.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκτενωῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνεστής Χριστέ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε θεο-νύμφευτε, ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η Πάναγνος ὡς εἶδές σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Ὑιέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω Θεσπέσιε, τρυφὴν τὴν ἐγκρατεῖαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, περιουσίαν ἀληθῆ, καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα· διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς ἀυλιζόμενος, τῶν Ἀγίων Ὀνούφριε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας· ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὃν σοι ἠτοίμασε Χριστὸς, ὁ κατ' ἀξίων νέμων τὰ ἐπαθλα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὃν καὶ νῦν ἡμᾶς ρύσασθαι, ἐκ κινδύνων δυσώπησον.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Πᾶσαν ἠδυπάθειαν, ὑποπιᾶζων τὸ σῶμά σε, ἀπηνήσω Θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίας, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων· ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιαδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Ὀνούφριε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθειᾶν πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθρῆ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων συμμετοχε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεθηῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου.

Ἡ δάμαλις ἢ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέψασα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὄδυρομένη γοερώς, Οἶ μοι! ἀνεβόα ποθεινότατον τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνωῶσαι ἐκ σῆ παμφίλτατε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἄκροστιχίς Ὀνούφριω τὸν αἶνον ἐξαδῶ πόθῳ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Ὁλον Χριστὸν, εἰσοικισάμενος ἐνδοξε, καὶ κόσμου παρωσάμενος, δόξαν τὴν ἄστατον, τῆς αὐτοῦ ἀπολαύεις, Ὀνήφριε ἀξίως, χαρᾶς αἰοίδιμε.

Νόμῳ Χριστοῦ, ἐμμελετήσας Θεσπέσιε, δένδρον ζωῆς κατάκαρπον, ἀρεταῖς δέδειξαι, προβαλλόμενος χάριν, τῶν θείων ἰαμάτων, τοῖς κατορθώμασιν. Θεοτοκίον.

Ὁἴκος Ἁγνή, ὁ τῆς σοφίας ἐγνώρισαι ἐκ τῶν αἱμάτων σάρκα γάρ, τῶν σῶν ἀγνῶν λαβῶν, καὶ Σταυρῷ ὀμιλήσας, Θεὸς τῆς ἀπαθείας, ἡμῖν μετέδωκεν.

ᾠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Υπῆλθες τὸν Χριστοῦ ζυγὸν Ὀνούφριε, ἐρήμοις ἀβάτοις σὺ καταμόνας, ὀμιλεῖν ἐπιποθῶν αὐτῷ, καὶ τοῦ κάλλους τρυφᾶν, δόξης τῆς θείας αὐτοῦ.

Φωτίσας σεαυτὸν φωτὶ τῆς γνώσεως, καὶ γνόφον σιεδάσας τῶν παθημάτων, ἐν πλαξί ταῖς τῆς καρδίας σου, ἀπαθείας τὸν νόμον Πάτερ εἴληφας. Θεοτοκίον.

Ρᾶνίδι συμπαθῶς τῇ τῆς πρεσβείας σου, τὴν φλόγα κατὰσβεσον τῆς ψυχῆς μου, Θεοτόκε ἀειπάρθενε, συμπαθείας πηγὴν μοι ἐπαρδεύσασα. Ὁ Εἰρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς ταῖς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εμάκρυνας Ὅσιε, καὶ ἐν ἐρήμοις σαφῶς, νυλίσθης τὸν Κύριον, ρυόμενόν σε δεινῶν,

αἰεὶ ἐκδεχόμενος ὄθεν εὐαρεστήσας, τῷ Δεσπότη παμμάκαρ, εἴληφας τὴν ἀγήρω, οὐρανῶν βασιλείαν ἐν ἧ νῦν αὐλιζόμενος, μνήσθητι τῶν τιμώντων σε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρῆσαν ἐν πάθεισι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας ὄθεν σε κατὰ χρέος μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Υψούμενος ὑψώσας, τοὺς πεπτωκότας ποτὲ, ἐμέ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῇ σῆ, ὡ φῶς τῶν ὀμμάτων μου. Δέχου Υἱὲ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἐκουσίως φέρε Σταυρὸν, τοὺς Ἠ'λους, καὶ τὸν Σπόγγον, τὴν Λόγχην, δι' ὧν τῆς ἀπαθείας, τὴν χάριν ἐβράβεισας.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ιδρυμένος ἀκλόνητος, παρὰ Χριστῆ δαιμόνων τρικυμίας, ὡς ἀφρόν Ὀνούφριε διαλέλυκας.

Ὡς ἀδάμας τοῖς θάλπεσι, καὶ τοῖς κρυμοῖς στερρώως ἐγκαρτερήσας, τῶν δαιμόνων ἐλύσας τὰ παλαίσματα.

Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, τοῦ σοῦ Υἱοῦ τῇ λάμπει Θεοτόκε, ἀφελούσα σύναψον σωτηρία με.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὀλοκαυτώσας τὸν νοῦν, τῷ δι' ἡμᾶς ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον, διὰ Σταυροῦ κεκαρτερηκότι, ἀξίως κοινωνός, καὶ συγκληρονόμος τῆς δόξης γεγένησαι.

Ναὸν εἰργάσω σαυτὸν, ὀλολαμπῇ ταῖς ἀρεταῖς Ὅσιε, διαφανεῖς βολίδας ἐνθέους, ἀστράπτων τηλαυγῶς, θείων θαυμασιῶν παμμάκαρ Ὀνούφριε. Θεοτοκίον.

Αγαθοδότην Χριστὸν, Θεοκυῆτρια ἀγνή τέξασα, τὸν πονηραῖς παθῶν τρικυμίας, κλονούμενόν με νῦν, τῇ σῆ εὐσπλαγχνίᾳ Παρθένε θειράπευσον.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ιθυνόμενος αὐραῖς τοῦ Πνεύματος, ὄρμῳ γαληνῷ προσεπέλασας Ὅσιε, τὸ βάρος παρωσάμενος, τῆς σαρκὸς ἐγκρατεία Ὀνούφριε.

Νεύσει θεία θεούμενος γεγονός, ἄγγελος ἐπίγειος τὴν Ἰωάννου γάρ, καὶ Ἡλιοῦ ἐζήλωσας, πολιτείαν παμμάκαρ Ὀνούφριε.

Θεοτοκίον.

Ὀδυνώμενος πάθεισιν Ἄχραντε, καὶ συμποδίζόμενος τοῖς παραπτώμασιν, ἢ τὴν χα-

ράν κυήσασα, τῶν κακῶν μοι λύσιν παράσχου δέομαι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Πίστιν Χριστοῦ.

Φῶς νοητὸν καὶ οὐράνιον, ἔνδον λαβὼν ἐν
καρδίᾳ σου, τῆς ἀκηράτου Τριάδος δο-
χεῖον ὠφθης Ὀνούφριε· καὶ νῦν μετὰ Ἀγγέλων
ἠρίθμησαι, κραυγάζων Ἀλληλουῖα.

Ὁ Οἶκος.

Ω ἀγάπη, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον! ὦ πα-
σῶν ἀρετῶν τὸ κεφάλαιον! ἢ αἰεὶ τὰ οὐ-
ράνια τάγματα εὐφροσύνης πληροῦσα καὶ χά-
ριτος· ἢ ἐνοικήσασα τοῖς ἀγίοις, Πατριαρχαῖς
Προφήταις καὶ Ἀποστόλοις· ὧν ταῖς εὐχαῖς καὶ
ἡμῖν ἐνοίκησον, ἵνα σὺν αὐτοῖς μελωδῶμεν τῷ
Θεῷ· Ἀλληλουῖα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ὀνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχοι.

Καὶ τὴν ἐνός χιτῶνος ἐντολήν, Πάτερ,
Ἵπερβέθηκας, γυμνιτεύσας εἰς τέλος,

Δωδεκάτη ἀχίτωνα Ὀνούφριον ἐκ βίου ἤραν.

Οὗτος ἐν ἐξ Αἰγύπτου, ἐν κοινοβίῳ κειμένῳ ἐν Ἐρμου-
πόλει Θεσῶν. Καὶ ἀκούσας Ἡλιοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ
Προδρόμου τὸν βίον, ἐξῆλθε τοῦ κοινοβίου, καὶ τὴν ἐρη-
μον ὤκησεν ἐπὶ ἐξηκοντα ἔτη, ἀνθρωπον μὴ ἐωρακῶς τὸ
σύνολον. Ὁν εὗρεν ὁ μέγας Παφνούτιος, εἰς τὰ ἐνδότερα
τῆς ἐρήμου χωρήσας τοῦ εὐλογηθῆναι ὑπὸ ἀγίων Ἀνδρῶν,
Ἐπτακαίδεκα οὖν ἡμέρας διηνηκῶς, καὶ τὸν τόπον, ἔνθα
ἦν ὁ Ἅγιος, καταλαβὼν, καὶ πλησίον αὐτοῦ γεγωνῶς, πα-
ρεκάλεσε τὸ, τε ὄνομα αὐτοῦ εἰπεῖν, καὶ πάντα τὰ περὶ αὐ-
τοῦ ἐξηγήσασθαι. Ἄ καὶ μαθὼν, ὕστερον τοῖς ἐν τῇ ἀ-
σκήσει μοναχοῖς ἀνήγγειλεν, οὐ μόνον περὶ αὐτοῦ τοῦ Διο-
φόρου Πατρὸς Ὀνουφρίου, ἀλλὰ καὶ περὶ ἑτέρων, οὓς διο-
δεύων εὗρε παρά τὴν ἐρημον,

Τότε δὲ, ἐν τῷ παρεῖναι αὐτὸν, τοῦ Ὁσίου πρὸς Κύ-
ριον ἐκδημήσαντος, διελὼν τὸ ἑαυτοῦ τριβῶνιον εἰς δύο
μέρη, τὸ ἐν ἐπέβαλε τῷ Ἁγίῳ λειψάνῳ (καὶ γὰρ γυμνὸν
ἦν, θριξὶ μόναις λευκαῖς σκεπόμενον)· τὸ δὲ ἕτερον εἰς
τὴν ἑαυτοῦ ἐπικάλυφιν παρακάτεσχε. Θάπτει οὖν τὸ Ἁ-
γιον λειψάνον ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, καὶ παραχρῆμα ἢ καλύ-
βη κατέπεσε, καὶ ὁ φοῖνιξ ἐξηράνθη, καὶ τὸ ὕδωρ ἀπέ-
σχε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Ἁγιοτάτῳ αὐ-
τοῦ εὐκτηρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ἁγίου Ἀλυπίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Στίχ. Καὶ σοὶ προτείνει δεξιᾶν Χριστὸς Πέτρε,
Σωθέντι γυμνῷ ἐκ θαλάσσης τοῦ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Ἀντωνίνης.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Νικαίας τῆς κατὰ Βιθυνίαν, κατὰ
τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ, καὶ Μαξιμιανοῦ, καὶ Πρι-
σκιλλιανοῦ Ἄρχοντος· πρὸς ὃν ἀχθεῖσα, διὰ τὴν εἰς Χρι-
στον ὁμολογίαν, τύπτεται μάλιστα κατὰ μαζῶν. Καὶ τότε
μὲν τίθεται ἐν φυλακῇ· αὐτὴς δὲ ἀχθεῖσα, ἀναρτᾶται ἐν
ξύλῳ, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ ἐπὶ πυρακτωθεί-
σης ἐσχάρας τίθεται, καὶ διαπεῖρεται σουβλαῖς πεπυρακτω-
μέναις τὰς χεῖρας, ἐξ ὧν εὐωδία, ὡς περ ἐκ Στύρακος,
ἀπεπέμπετο. Διατρηθεῖσα δὲ ὁμοίως καὶ τοὺς ἀστραγάλους
ὀδελίσκοις ἐκκαυθεῖσιν, ἀπήχθη πάλιν ἐν τῇ φρουρᾷ· καὶ
ἐν δυοῖν χρόνοις ἐν αὐτῇ ταλαιπωρεῖν ἔαθεισα, αὐτὴς ἐξά-
γεται· καὶ ἐν θαλάσῃ ῥιφείσα, βαρῦτατον λίθον κατὰ
τοῦ αὐχένος περιδεδείσα, ἀπεδόθη τῇ γῇ ἀβλαβῆς. Συλλη-
φθεῖσα δὲ, καὶ προσαχθεῖσα τῷ Ἄρχοντι, λίθοις βληθῆναι
κελεύεται· εἴθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀπομηθῆναι, καὶ οὕτω
τὸν τοῦ μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆ
Στρατιώτου· καὶ τῶν Ὁσίων Ζήνωνος καὶ Τρυ-
φυλλίου Ἐπισκόπου· καὶ τοῦ Ὁσίου Ἰουλιανοῦ
τοῦ ἐν τοῖς Δαγῶν (ἢ Δαγαζοῦ).

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνας χρυσοῦς.

Νεώσας ψυχὴν, τῷ ἀρότρῳ προσευχῆς Πά-
τερ Ὀνούφριε, καὶ κατασπείρας τὴν ἐγ-
κράτειαν, στάχυν ἀγνείας ἐθέρισας· ἢ συνδαι-
τώμενος μάκαρ, σὺν Ἀγγέλοις ἐκραύγαζες· Εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εμαῖκρυνας μὲν, σεαυτὸν ἐκ κοσμικῆς διαί-
την Ὅσιε, ἐν ἐρημίαις δ' αὐλιζόμενος, ἄρ-
τον οὐράνιον εἴληφας· εἶχες γὰρ Χριστὸν σιτο-
δότην, ὃν γεγηθῶς ἀνεκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἶ
ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ξενίζει βροτοὺς, καὶ αὐλοῦς Πάναγνε τῆς
σῆς λοχείας, θεῖον μυστήριον· μόνη γὰρ,
ἄνευ σπορᾶς Λόγον τέτοκας, σὰρκα γεγονότα
δι' οἶκτον, ὃν σωθέντες κραυγάζομεν· Εὐλογη-
μένη, ἢ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Αἴγλη τοῦ Πνεύματος σαφῶς, πυρσευόμενος
τὸν νοῦν φωστῆρος δίκην, θεωρῶν ἀκτι-
νας, καὶ ἰαμάτων αὐγαῖς, ἀστράπτεις παμμα-
καρ Ὀνούφριε, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Δυναμίει θεῖα εὐσθενής, γνωριζόμενος αἰεὶ
δαμόνων θράσος, καθελὼν τῶν ἀλόγων,
ζῶων τὴν φύσιν σαφῶς, κραυγάζων ὑπέταξας
Ὅσιε· Σε ὑπερυψῆμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ωσπερ νεφέλη φωτεινὴ, τὸν ὑπέρθεον Χρι-
στον ἥλιον φέρεις, ἐν ἀγκαλίαις σου Μῆ-

τερ· δι' οὐ τὸν ζόφον παθῶν, ψυχῆς μου λαμπρύνασα αὐγάσον, τῷ τῆς ἀπαθείας, φωτὶ Θεογεννήτορ.

Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
• φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
• τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Πυρὶ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, ἠδονὰς καταφλέ-
ξας σαρκός, καὶ ὠραῖσας τὴν ψυχὴν, οἷα
ἀστὴρ Πάτερ ἔλαμψας, ἐν ἐρήμῳ, φωτίζων τὴν
πᾶσαν οἰκουμένην ἐμφανῶς, τοῦ σοῦ βίου ἀ-
κτίσιν, καὶ φέγγει τῶν ἰάσεων.

Ὁλος Θεῷ κεκραμένος, δι' ἀγάπης τρισμά-
καρ, μετέσχε βασιλείας τῆς αὐτοῦ· καὶ
τῆς τρυφῆς τὴν ἀπόλαυσιν, καὶ ζωῆς τὸν χει-
μάρρουν, καὶ τῶν ἑορταζόντων τὸν χορὸν, καὶ
χαρὰν τὴν ἀγήρω, ἀπέιληφας Ὀνούφριε.

Θεὸν εὐλίαν ἔχων, σῆς ἀσκήσεως πόνοις,
ἰδρωσί τε καμάτων νῦν τῶν σῶν, τοῦτον
ἡμῖν ἐξευμένισαι, τοῖς ὑμνοῦσί σε πᾶσι, λυτρού-
μενος σοφὴ ἐκ συμφορῶν, καὶ παθῶν καὶ ὀδυ-
νης, Ὀνούφριε αἰοῖδιμε. Θεοτοκίον.

Ὡς προστασίαν σε μόνην, καὶ ἰσχὺν Θεοτό-
κε, καὶ τείχος καὶ προπύργιον στερόρον,
ἔχων τροπῆμαι ἐχθρῶν προσβολὰς, καὶ παθῶν
ἐπικλύσεις· ἐν σοὶ γὰρ τὰς ἐλπίδας μου αἰεὶ,
ἀνεθέμην τῇ μόνη, φθορᾶς ἀπαλλαττούση με.

Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω
• σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀ-
• δάμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ
• Ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι'
• ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὑμνοῖς μεγα-
• λύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ὁ ὑψηλός σου βίος τοῖς μονοτρόποις, κανῶν
θεοσεβείας τελειοτάτης· σὺ γὰρ λογισμῶ
ἐνζυμωμένος, ἐν ζυγῷ διακρίσεως, ποιεῖς Ὀνού-
φριε τούτους, εὐπαρακλητῶς ὀδεύειν.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς
Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινον τὴν
χειρὰ σου τὴν ἀμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχ-
θρούς ἡμῶν· σοῖς ἑξαπόστειλον δούλοις, βοή-
θειαν ἐξ Ἀγίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια
γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, τοῦ Ἡλιοῦ μιμη-
τῆς, χρηματίσας ἐν πνεύματι, μετανά-
στης γέγονας, τῆς τοῦ κόσμου συγχύσεως, σαρ-
κὸς ὀρέξεις ἀπαρνησάμενος, καὶ ἐν ἐρήμῳ συν-
αυλιζόμενος, χαίρων μακάριε, τὴν ψυχὴν ἐπέ-
ρωσας, πρὸς οὐρανόν, ἔνθα τὸ πολίτευμα, σα-
φῶς ἐκέκτησο.

Ὁσὶε Πάτερ Ὀνούφριε, ἱερωτέραν ψυχὴν,
θεοφρόνως κησάμενος, πειρασμοὺς ὑ-
πήνεγκας, θεία πίστει ῥωννύμενος, καὶ δι' ἀγά-
πης Θεῷ ἐνέμενος, τῇ τῶν πράξεων γῆ κατεσκή-
νωσας, ὠραῖζόμενος, ἀρετῶν λαμπρότησιν· ὅθεν
τὴν σὴν, μνήμην εὐφραίνόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Πάτερ παμμακάρ Ὀνήφριε, τὰς ὑπὲρ νῦν δω-
ρεὰς, οὐρανόθεν δεξάμενος, εὐσεβῶς μετέ-
δωκας, τοῖς ποθῆσι τρισόλθιε, τῆς σῆς ἀσκήσεως
τὰ γνωρίσματα, εὐλογημένης φωνῆς ἀκήκοας,
ἔνδον γενόμενος, τῆ νυμφῶνος ἔνθα νῦν, περιπε-
λεῖς, θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, ἀξιοθαύμαστε.

Δόξα, Ἦχος β'.

Εζήτησας θεοφόρε, τοῦ θεωρεῖν τοῦ Κυρίου
τὴν τερπνότητα, καὶ μόνος αὐτῷ μόνῳ,
προσομιλεῖν ἐπεπόθησας· ὅθεν κόσμον κατέ-
λιπες φυγαδεύων, καὶ διατώμενος ἐν ἐρήμοις
καὶ ὄρεσι· καὶ τὸν Χριστὸν ἐνδεδυμένος, χιτῶνος
οὐκ ἐφρόντιζες, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα σεαυτῷ
ἐμπορευόμενος· μεθ' ἧ εἰσήλθες εἰς τὸν οὐράνιον
νυμφῶνα, αἰωνίως ἀγαλλόμενος Ὀνήφριε Ὀσὶε.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νύμφην ἀδιάφθορον, καλλωπισθεῖσαν ἐν Πνεύ-
ματι, τῷ Ἁγίῳ γινώσκοντες, τελοῦμεν τὴν
μνήμην σου, τὴν φωτεινοτάτην, Μάρτυς ἀθληφό-
ρε, καὶ προσκυνοῦμεν εὐσεβῶς, τὴν τῶν λειψά-
νων ἀγίαν λάρνακα, τὴν ῥῶσιν ἀρῶμενοι, τὴν

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου
Τριφυλλίου, Ἐπισκόπου Λευκοσίας τῆς Κύπρου.

τῶν παθῶν ἡμῶν πάντοτε, Ἀκυλίνα πανεύφημε, οἱ πιστῶς σε γεραίροντες.

Ερωτι πανεύφημε, κεκρατημένη τοῦ Κτίστη σου, τὰ ἐκείνου παθήματα, σαρκί ἐξεικόμισας πᾶσαν τρικυμίαν, πόνων ἐνεγκοῦσα, καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανοὺς, ἄπονον δόξαν, καὶ στέφος φέρουσα, ἀμάραντον καὶ βλέπουσα, ἃ θεωροῦσι γηθόμεναι, τῶν Ἀγγέλων τὰ τάγματα, Ἀκυλίνα θεόπνευστε.

Προῖκα προσενήνοχας, τῶν σῶν μελῶν τὰ λακίσματα, τῷ Νυμφίῳ σου πάνσεμνε· διό τῶν θαλάμων σε, τῶν φωτεινοτάτων, αὐτὸς ἀξιώσας, καταλαμπρύνει τῷ φωτὶ, τῆς θείας δόξης ὁ ὑπερούσιος· ὡς παρεστῶσα χαίρουσα, ὑπὲρ ἡμῶν καθικέτευε, τῶν πιστῶν ἐκτελούντων νῦν, Ἀκυλίνα τὴν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία Θεόνυμφε, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἀποπλύνουσα βόρβορον, ρεῖθμῳ τοῦ ἐλέους σου, ξήρανον πελάγη, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, καὶ πρὸς μετάνοιαν ἀγνή, τὸν ἀδιόρθωτον ἐγκαθόρμισον· λιμένα εὐσπλαγχνίας γάρ, ὡς τετοκυία πανάμωμε, ἐπὶ σοὶ τὴν ἐλπίδα μου, ἀνατίθημι πάντα γε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σέ ὡς ἐθεάσατο, ἐπὶ Σταυροῦ, ἀνυψούμενον, ἡ τεκοῦσα Φιλάνθρωπε, κραυγαζούσα ἔλεγε· Πῶς ἐθελουσίως, πάθος ὑπομένεις, ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλάμπας ὡς Παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν κατακρίσεως! Ἀνυμῶ σου, τὴν ἄμετρον, νῦν Υἱὲ συγκατάβασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῆς Ἀμίας ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Δέχθε τὸν ὕμνον καλλίπαις Ἀκυλίνα. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Δεδοξασμένη Χριστῷ τῷ Νυμφίῳ σου, ἐν ἕρανοῖς ἀληθῶς, χαίρουσα παρίσασαι· διό σε ἐπὶ γῆς τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, εὐχαῖς σου ἀντιδόξασσον Σεμνή, καὶ σοῦ μετόχους ποιήσον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Εἰσεποιήσω τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, τὴν σὴν ψυχὴν καθαρὰν, Ἐνδοξε τελέσασα, καὶ στίγμασι σαρκὸς ὠραιστάτη πέφηνας· διό σε ὁ Νυμφίος τῶν ψυχῶν, ἀγνή τελείως ἄμωμον, ὄλην χρηματίσασαν, ἠρμόσατο πανεύφημε.

Χειμῶνος πλάνης τῆς γῆς τὰ πληρώματα, πληροῦντος πάλαι δεινῶς, πλήρης οὖσα Πνεύματος, ὡς Μάρτυς ἀπλανῆς Κυρίου παντοκράτορος, ἐπέφθασας τὸ ἔαρ τῆς ζωῆς, καὶ νίκης ἡρας τρόπαιον, Ἀκυλίνα ἐνδοξε, θεόφρον ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ο τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ συννοούμενος, ὑπέδου μήτραν τὴν σὴν, ἄνθρωπος γενόμενος, καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς, κακία ὑπεκλύψαντας, καὶ πλάνη δουλωθέντας τοῦ ἐχθροῦ, Μαρία Θεονύμφευτε· διὰ τοῦτο πίστει σε, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Υφαναὸς ἐν χάριτι, καταστολὴν φωτὸς ἐνδοξε, αἵματι σῷ, ταύτην Ἀκυλίνα, ἱερῶς ἐπιχρῶσασα.

Τέτρωςαι τῷ ἔρωτι, τῷ θεϊκῷ σαφῶς Πάνσεμνε· ὅθεν στερόνως, τρώσεις τε καὶ πόνους, χαλεποὺς ἐκαρτέρησας.

Ο ἴλην σε ἠγίασεν, ὁ λυτρωτὴς σεμνὴ Κύριος, ὀλοσχερῶς, τοῦτον Ἀκυλίνα, ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσασαν.

Θεοτοκίον.

Νύμφην σε ἀνύμφευτον, καὶ καθαρὸν Ἀγνή σικηνῶμα, τοῦ Ποιητοῦ, καὶ ἀγιωτέραν, Χερουβὶμ ἐπιστάμεθα,

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» Σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Αρετῶν πυρσευθεῖσα θεῖῳ φωτὶ, Ἀθλητῶν ἔκοσμήθης πανευκλεῶς, σεμνὴ διαδήματι καὶ ὠραία ἐν κάλλει, γεγонуῖα πίστει, τῷ πάντων δεσπότη, ἐνυμφεύθης ὄντως, ἀμίαντος ἄφθορος· ὅθεν οὐρανίων, ἠξιώθης θαλάμων, καλῶς ἀναθλήσασα, καὶ τὸν δόλιον κτείναςα. Ἀκυλίνα θεόσοφε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πίστει, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένη Μητὴρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύννας ὁ ἄθλιος. Οἷ μοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἠνίκά οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτης θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιός σου δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι ἔν, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υ'περήφανον δράκοντα, σὺ δὲ ἀσθενείας σαρκὸς κατέβαλες, ἀριστεύσασα λαμπρότητα, καὶ τυράννων θράσος ἀφανίσασα.

Μαρτυρίου λαμπρότησι, καὶ τῆς παρθενίας θείοις ἐν κάλλεσιν, Ἀκυλίνα ἐχρημάτισας, τοῦ Δεσπότητος νύμφη περιδέξις.

Νεκρωθὲν τὸ σαρκίον σου, ταῖς πολυειδέσι στρέβλαις Θεόπνευστε, τὴν ζωὴν σοι προεξένησε, τὴν εἰς τοὺς αἰῶνας διαμένουσαν.

Οἱ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων σου, τῆς πολυθειᾶς τὸ πῦρ κατέσβεσαν, τῶν θαυμάτων δὲ τὰ ρεύματα, τῶν βροτῶν ἐκπλύνει τὰ νοσήματα.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἀμαρτίας Κόρη κατέλαβε, τῇ ἀγρύπνῳ ἰκεσίᾳ σε, διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Κυμαινομένης ὡσπερ, ἀγριαίνουσης θαλάσσης τῆς πλάνης ποτέ, ὠφθης κυβερνωμένη, Μάρτυς Ἀκυλίνα Χριστοῦ δεξιᾷ.

Α'ποσκοποῦσα Μάρτυς, πρὸς τὰ βραβεῖα ὑπέστης στερότάτα, σπαραγμοὺς τῶν μελῶν σου, καὶ τὸν βιαιότατον θάνατον.

Λαμπροφανῆς ὠραίης, τοῖς πολεμίοις αὐτοὺς καταπλήττησα, τῷ ὠραίῳ σου καλλεῖ, καὶ τῷ τῆς ψυχῆς ἀναστήματι.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι πάντες, προγονικῆς καταδίκης τῷ τόκῳ σου, Χαῖρέ σοι προσφωνοῦμεν, Κεχαριτωμένη πανύμνητε.

ᾠδὴ ε'. Τὸν Ἰωανῆν ἐν τῷ κήτει.

Ι'χνηλατεῖν τοῦ Χριστοῦ τὰ ἔνδοξα, ἐπόθησας παθήματα, Παρθένε καὶ ἀνδρειοφρόνως, ὑπέστης τοὺς αἰκισμοὺς, καὶ σπαραγμοὺς τοῦ ἀγνοῦ σου σώματος.

Πολυειδεῖς πόνους ἐκαρτέρησας, πυρός τε κατεφρόνησας· παρθένε ὅθεν Ἀκυλίνα, καὶ

ταῖς ὀδύνας ἡμῶν, διαπαντὸς κουφίζοις πρεσβείαις σου.

Α'ποσκοπῶν ἄνωθεν ἐθαύμασε, χορὸς Ἀγγέλων ἔνδοξε, Παρθένε τὴν ὑπομονὴν σου, ὅπως ἀσάρκευ ἐχθροῦς, μετὰ σαρκὸς ἐνίκησας ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Γ'να Θεὸς ὁ ἄνθρωπος γένηται, Θεὸς ὠράθη ἀνθρώποις, Παρθένε ἐκ τῶν σῶν λαγόνων, ἀνερμηνεύτως τεχθεῖς, καὶ ὅπερ ἦν μείνας ἀναλλοίωτος.

Ἄξιον.

Τὸν Ἰωανῆν ἐν τῷ κήτει Κύριε, μονώτατον κατώκισας· ἐμέ δὲ τὸν πεπεδημένον, ἐν ἄρκυσι τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἐκ φθορᾶς ἐκείνων· διάσωσον.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ρ'αντισμοῖς αἱμάτων σε, καθηγητισμένην Παρθένε, καὶ Μαρτύρων στέμμασι, σὲ Ἀκυλίνα στεφθεῖσα, δέδωκε, τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἴασιν καὶ σωτηρίαν ὁ σὸς Νυμφίος, τοῖς προστρέχουσιν ἐν πίστει, Χριστὸς ὁ βρῦων ζωὴν αἰώνιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ', τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης.

Στίχοι.

Τὸν παστὸν εὐπρέπιζε λαμπρὸν, Νυμφίε· Ἀκυλίνα σοι τέμνεται Νύμφη νέα.

Ἀμφὶ τρίτην δεκάτην κεφαλὴν τμήθη Ἀκυλίνα.

Αὕτη ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ Βύβλου πόλεως τῆς Παλαιστίνης, θυγάτηρ περιφανοῦς ἀνδρός τινος, ὀνόματι Εὐτολμίου. Ἐβαπτίσθη δὲ ὑπὸ Εὐθαλίου Ἐπισκόπου. Πενταετῆς δὲ καὶ δέκα γενομένη, τὰς συντρόφους καὶ ὁμήλικας κόρας πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐχειραγῶγε, καὶ ἀπέχισται τῶν εἰδώλων ἐδίδασκεν. Ὅθεν διαβάλλεται τῷ ἀνθυπάτῳ Οὐλοσιανῷ παρὰ Νικοδήμου τινός. Καὶ ἀχθεῖσα εἰς ἐρώτησιν, ἐμολογῆ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Διὸ τύπτεται, καὶ σουβλακῆ σιδηραῖς πυρθησίαις, τὰς ἀκοὰς διελαύνεται ἐπὶ τσσαῦτεν, ὡς καὶ αἱμάτων ῥύσιν ἐκ τῶν μυκτῆρων γενέσθαι, καὶ ὅλην τὴν κεφαλὴν ἔνδοθεν πυρωθῆναι. Εἶτα λαβοῦσα τὴν διὰ ξίφος ἀπόφασιν, καὶ τμηθεῖσα τὴν κεφαλὴν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς συναξίς ἐν τῷ Ἀγιωτάτῳ αὐτῆς Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φιλοξίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἄννης, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Ἰωάννου.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Σώματος πάσχοντος Θεόφρον, ἐκ ἐφρόντισας σκεπούσα τὰς ἐκεῖθεν, ἀντιδόσεις σαφῶς, καὶ δόξαν Ἀκυλίνα, καὶ τοῦ Θεῶ τερπνότητα, καὶ τὴν Δεῖαν εὐφροσύνην.

Ασπιλον φέρουσα τὸ σῶμα, τὴν καρδίαν τε Κυρίῳ ἠνωμένην, πρὸ βημάτων Ἀγνή, δικαστικῶν παρέστις, ἀσυνετοῦντα τύραννον, διελέγχουσα Θεόφρον.

Κόσμου ἠλλάξω φθειρομένου, ὑπερκόσμιον ζωὴν μὴ φθειρομένην, καὶ προσκαίρου τρυφῆς, τὴν μένουσαν Παρθένε, τοῦ σαρκικοῦ μνηστῆρός τε, τὸν ἀθάνατον Νυμφίον.

Τριαδικόν.

Υμνοῖς τὴν Δεῖαν Μοναρχίαν, τρισσομένην μὲν προσώποις παραδόξως, τῇ δὲ φύσει ἀπλήν, ὑπάρχουσαν τιμῶμεν, ἀναβοῶντες Κυριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

Λελαμπρυσμένη τῷ φέγγει τῷ τῆς ἀγνείας, καὶ ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, διηθησμένη παρίστασαι, Ἀκυλίνα παρθένε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Γερωτάτη θυσιᾷ προσηνέχθης, καὶ προσφορὰ λαμπροτάτη, καὶ ὡς εὐῶδες θυμίαμα, Θεόφρον Ἀκυλίνα, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Νόσους ἀνθρώπων θεραπεύει, καὶ ἀπελαύνει δαιμόνων, λῶθην τὸ ἅγιον σῶμά σε, Ἀκυλίνα ἐν τάφῳ, πανένδοξε κείμενον. Θεοτοκίον.

Αδιαφθόρως τὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον, καταφθορᾶς ἡμᾶς πάσης, ἀπολυτρούμενον τέτοκας· διὰ τῆτό σε πάντες, Παρθένε δοξαζόμεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὶ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ, καὶ τὴν πλάνην, καταπατοῦντες ἐκραύγαζον· Εὐλογεῖτε Κυρίου, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Γκρίῳ προσπαγέντι, Σῶτερ ἢ Παρθένος, συνεσταυρώθη σοι γνώμη ἀθλήσασα, καὶ τὴν τῆ δράκοντος κάραν, καταπατήσασα.

Ωραϊόν σου τὸ κάλλος, καὶ ὑπερφερῆς σου, ἢ τῆς ψυχῆς ἀπεφάνθη εὐγένεια, Θεαειδῆς Ἀκυλίνα, ἀξιοθαύμαστε.

Συνοῦσα ταῖς χορείαις, ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, καὶ τῶν Μαρτύρων τοῖς δήμοις πανεύφημε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὅλων Θεὸν ἰκέτευε.

Η ἐνδοξός σου μνήμη, πάντας συγκαλεῖται, περιχαρῶς Ἀκυλίνα ὑμνήσαι σου, τοὺς ἐκλεεῖς Μάρτυς πάνους, καὶ τὰ παλαιάσματα.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι τοῦ Ἀγγέλου, Πάναγνε βοῶμεν· Χαῖρε ἀνθρώπων ἀπάντων διάσωσμα, καὶ πανενδόξων Μαρτύρων, Δεῖον στεφάνωμα. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ δια σου σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσώματοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες. Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου· καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχος ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος. **Χ**αίροις Ἐλισσαῖε πάνσοφε· Σὺ γὰρ καθάρσας τὸν νοῦν, ἠδονῶν τῶν τοῦ σώματος, ὑπεδέξω ἐνδοξε, τὰς αὐγὰς τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῖς ἐφεξῆς τε, πᾶσι μετέδωκας, καὶ ὅλος ὠφθης, φωτοειδέστατος· ὅθεν ἐσκήνωσας, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Σὲ Ἐλισσαῖε μακάριε, ὁ ζηλωτῆς Ἡλιοῦ, ἐν διπλῷ τῷ χαρίσματι, καταλαμπρυνόμενον, καταλείψας αἰθέριος, ἀρματηλάτης, ὄντως ἐδείκνυτο· οὐ τῇ μιμῆσει, ρείθρα ποτάμια, χάριτι ἔστησας, καὶ διήλθες ἐνδοξε, περιχαρῶς, καταγλαϊζόμενος, καὶ μεγαλύνων Χριστόν.

Πάλαι πιστῇ Σωμανίτιδι, παιδα χαρίζη εὐχῆς, ὃν θανόντα ἐξήγειρας, ὡς Προφήτης ἐνθεος, ἱερῶς θαυμαζόμενος· αἰσί δὲ πάλιν, ὕδατα ἄγωνα, σαφῶς μετάγεις εἰς γονιμότητα· θαύματα ἄπειρα, ἐκτελεῖς τῇ χάριτι τοῦ παντηργοῦ, Πνεύματος μακάριε· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Στιχηρὰ τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Αληθείας ἐδραῖωμα, καὶ τῆς πίστεως ἔρεισμα, καὶ δογματῶν πρόβολον σὲ γινώσκωμεν, τῆς εὐσεβείας συνήγορον, ἀγνείας τε σκηνῶμα, καὶ δοχεῖον ἐκλεκτόν, εὐωδίας τοῦ Πνεύματος, καὶ παμμέγιστον, θησαυρόν· διδάχ-

μάτων καὶ κρηπίδα, τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, ἱεροφάντα Μεθόδιε.

Αὐτοκίνητον ὄργανον, ταῖς πνοαῖς ὑπηχούμενον, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐχηματίσας· τῇ πυριφθόγγῳ γὰρ γλώττῃ σου, τὰ θεῖα ἐβρόντησας, καὶ κατέφλεξας ἐχθρῶν, δυσσεβῶν τὰ ζιζάνια, τῶν μὴ χρώμασιν, ὑλικοῖς προσκυνούντων τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ ἡμῶν τὸ εἶδος, καὶ τῆς ἀχράντου Μητρὸς αὐτοῦ.

Γερέων ἐν τάγμασιν, Ἀσκητῶν ὀμηγύρεσι, καὶ Ἰεροχοῖς Μαρτύρων σὺ καταλέλεξαι, ὑπὲρ Χριστοῦ μέχρις αἵματος, στερόνως ἀνθισάμενος, παρὰ νόμῳ δικασθῆ, διελέγγων ἀπόνοϊαν, καὶ προστάγματι ἀσεβῆς βασιλέως ἐν μνημείῳ καθειρηχθεὶς Πάτερ θεόφρον, διετηρήθης ἀλώβητος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Προφήτα κήρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης οὐδέποτε χωρίζῃ, καὶ ἐκάστῳ ἀσθενοῦντι αἰεὶ παρίστασαι· ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν τὴν οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος. Αἴτησαι ἰλασμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε θεομήμφευτε, ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Παναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρημαίμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου. Εἶτα τοῦ Ἱεράρχου ἤχος δ'. Ποίημα Φωτίου Πατριάρχου. Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Εὐφροσύνως σήμερον, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἐσολίζεταί, ἀγαλλομένη καὶ κράζουσα· Ἐλαμπρύνθη μου τὸ κάλλος, ὑπὲρ πᾶσαν πόλιν· ἰδοὺ γὰρ τῶν Ἀρχιερέων τὸ μέγα κειμήλιον, ὁ ἐνδοξος Μεθόδιος, τὴν πορείαν πρὸς οὐρανὸν ἐποίησατο. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, χροστατήσαντες περὶ τὴν θεῖαν λάρνακα, ἱαμάτων πλημμύραν λαβόντες παρ' αὐτῆς, ἰκετεύσωμεν αἰτήσασθαι Χριστὸν τὸν Θεόν, τοῦ ῥυσθῆναι τὴν οἰκουμένην, ἀπὸ πάσης αἰρέσεως. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοὶ, Ἡλίαν καὶ Ἐλισσαῖον, καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν μελωδικῶς· Εὐσπλαγγνε

Κύριε, παράσχε τῷ λαῷ σου, ἰκεσίαις τῶν Προφητῶν σου ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μητέρα ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελυσίως, ὀδυρομένη γοερῶς· Οἶμοι! ἀνεβόα ποθεινότατον τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θελῶν με ἀτεκνωῶσαι, ἐκ σου παμφίλτατε;

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο ἑνσαρκος Ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δευτερός Πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἐνδοξος, ἀνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπρούς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτόν, βρῦει ἰάματα.

Δόξα, τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος πλ. δ'.

Ο ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστῆρ, Ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μεθόδιε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Χαῖρε Προφήτα τοῦ Θεοῦ πανόλβιε.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Χαίροις ὦ Ἐλισσαῖε, ἐπιδεδειγμένους τὴν ἰσάγγελον, ἐπὶ γῆς πολιτείαν, ἐν σαρκί τε βιώσας ὡς ἄριστος.

Αὐλον σε τὸ ὄμμα, τῆς ψυχῆς Προφήτα φυλαξάμενος, τῇ τῷ Πνεύματος αἴγλῃ, προορᾶν ἠξιώθης τὰ μέλλοντα.

Ἰᾶμα τοῖς νοσοῦσι, καὶ πλημμελημάτων καθαρτήριο, ἐκ Θεοῦ Ἐλισσαῖε, τοῖς γνωσίως ὑμνοῦσί σε αἴτησαι. Θεοτοκίον.

Αᾶσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου εὐδοκήσαντι, σαρκωθῆναι ἀσπέρως, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
 Ἀρχιερεῖα Θεοῖο, Μεθόδιον ἄσμασι μέλπω (*).
 Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν.

Αφ' ἀρπαγῆς, καὶ προνομῆς καὶ δουλείας
 με, τῆς ἀμαρτίας λύτρωσαι, καὶ πρὸς
 μετανοίαν, ποδηγήσας Οἰκτίρμον, προνόμεισον
 ἀξίως ἐν τῇ ἀγάπῃ σου.

Ρεῖθρον ζωῆς, ἔχων σοφὴν τὴν καρδίαν σου,
 τῇ Ἐκκλησίᾳ γέγονας ὡς ποταμὸς Θεοῦ,
 πληρωθεὶς διδαγμάτων, καὶ ταύτης καταρδεύ-
 σας Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Χαλιναγωγῶν, σὺ τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα,
 τῆς ἐγκρατείας ἔρωτι μετεστοιχείωσας,
 τῆς σαρκὸς τὸ ὑλῶδες, πρὸς τὴν τῆς ἀπαθείας
 Πάτερ ἀκρώρειαν. Θεοτοκίον.

Ιδοὺ φησὶν, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε ἀγνή, βουλῆς
 Ἰμεγάλης Ἄγγελον ἐν τῇ νηδυῖ σου, συλλα-
 βούσα ἀσπύρωσ, καὶ τέτοκας καὶ σώζῃ μετὰ
 τὸν τόκον ἀγνή.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ρήσει Θεοπνεύστῳ σε, χρηματισθεὶς σαφῶς
 ἔχρισεν, Ἐλισσαῖε, ἐνδοξε Προφήτην, Ἡ-
 λιοῦ ὁ Δεσπότης.

Εὔρε τὴν ἀνάπαυσιν, καὶ ἐνεσκῆνωσεν ἀφθο-
 νος, χάρις ἐν σοὶ, Πνεύματος Ἁγίου, Ἐλισ-
 σαῖε αἰοῖδιμε.

Πόνοις σὲ νεώσαντα, τὴν τῆς ψυχῆς εὐρῶν
 Παύλακα, προφητικὴν, χάριν ὁ Δεσπότης,
 Ἐλισσαῖε ἐνέσπειρεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεντήμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖ-
 χος ἡμῶν, Χριστιανοί, σὲ δοξολογοῦμεν,
 αἰσιγῆτως ἀνύμφευτε.

Τοῦ Ἱεράρχου. Στερέωσον ἡμᾶς.

Θερμότητι φρενῶν καὶ ζήλω πίστεως, Πα-
 τέρων σὺ γέγονας κορυφαῖος, τῶν Ἑ-
 βραίων τε σὴν ἔνστασιν, ὡς ὑπάρχουσαν Ἄ-
 δου πύλιν ἔθραυσας.

Οβίος ἱερός ὁ λόγος ἐνθεός, ἡ πρᾶξις τῷ
 λόγῳ δεδοξασμένη, ἀναβάσεις ἐν καρδίᾳ
 σου, ἀληθοῦς θεωρίας ἐθησαύρισεν.

(*) Τῆς Ἀκροστιχίδος ταύτης μόλις φαίνονται ἰχνη τινὰ ἐν τοῖς Τροπαρίοις· καθότι ἐλλείπουσι μὲν τὰ ὑπ' αὐτῆς ἀπαιτούμενα, ἕτερα δὲ ἀντ' ἐκείνων τίθενται, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς Θεοτοκίοις, ἀπὸ τῆς γ' μέχρι τῆς δ'. Ὡδῆς, μηδεμίαν σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν Ἀκροστιχίδα. Τινὰ δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ κακόζηλα εἰσὶ, καὶ πρὸς τὸν ρυθμὸν βεβιασμένα — Σημείωσαι δὲ, ὅτι τὸ Χειρόγραφον ἀντὶ τοῦ παρόντος, ἔχει ἕτερον Κανόνα, ἀκροστιχιστὸν μὲν, ἀρμονικώτερον ὁμῶς. Ὁμοίως καὶ εἰς τὸν Προφήτην Ἐλισσαῖον, ἕτερον, ποίημα Ἰωάν. τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐπιγραφόμενον καὶ ἐκεῖνο, μετ' Ἀκροστιχίδος· Ἄδω γεγενηθῶς τὴν Ἐλισσαίου χάριν (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων).

Θεοτοκίον.

Οξένος τοκετὸς ἡ ξένη πρόδος, ἐν μήτρᾳ
 ξενίζεται τῆς Παρθένου, καὶ τὴν φύσιν ὀ-
 λισθήσασαν, εἰς φθορὰν ἐξ ἀπάτης ἀνεθήσατο.
 Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νε-
 » **Σ**κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
 » σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
 » ὑμνούντων σε.

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσεβείας δόγμασι τὴν Ἐκκλησίαν, καταυ-
 γάσας ἤλασας, τὴν τῶν αἱρέσεων ἀχλὺν,
 ἱεροφάντα Μεθόδιε, πᾶσι κηρύττων Χριστὸν εἰ-
 κονίζεσθαι.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου, Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προβλέπει Δείκη, Ἡλιοῦ σε ὁ μέγας, σοφὴ
 Ἐλισσαῖε, φοιτητὴν ἐπισπᾶται, Προφήτην
 δεικνύων σε, ἐλλαμπόμενον Πνεύματι· ὅθεν σή-
 μερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορταζόμεν,
 εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, σὺν τούτῳ σε ἐνδοξε.

Ἔτερον τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωσπερ μέγας ἥλιος, ταῖς τῶν δογμάτων, καὶ
 θαυμάτων λάμπησι, φωταγωγεῖς διὰ παν-
 τός, τῆς οἰκουμένης τὸ πλήρωμα, οὐρανομύστα,
 παμμακάαρ Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Τὰς ἀχραντοὺς χεῖράς σου, Παρθενομῆτορ,
 ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποηθότας
 ἐπὶ σέ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι
 παράσχου, Χριστέ τὰ ἐλέη σου.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ριζοτόμον ἀνέδειξε, πάσης σε κακίας Πνευ-
 μα τὸ Ἅγιον, φυτοκόμον Ἐλισσαῖε δὲ, ἀ-
 ρετῆς ἀπάσης, παμμακάριστε.

Οπρογνώστης τοῦ μέλλοντος, καὶ καλῶν
 ὡς ὄντα τὰ μὴ ὑπάρχοντα, Ἐλισσαῖε σὲ
 ἐπάξιον, προειδὼς Προφήτα προωρίσατο.

Ηκουλήθει τῷ βίῳ σου, ἡ τῶν ἀρετῶν Προ-
 φῆτα ὁμήγυρις· ὅθεν νῦν πανηγυρίζουσιν,
 οἱ λαοὶ καὶ δῆμοι ἐν τῇ μνήμῃ σου.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, ἀχραντε Παρθένε τοῦ-
 τον δυσώπησον, τοῖς ἱκέταις σου δωρήσα-
 σθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὑμῶ σε ἀκοῇ γὰρ Κύριε.

Ιδρωσί, τοὺς ἀγῶνας ἔσπειρας, ἐν τῇ χώρᾳ
 τῆς μετανοίας, καὶ θείρας ἀσταγυν Μεθό-

διε, τῆς ἀπαθείας ἐν γῆ τῶν πραέων κατεσκήνωσας, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις ἐορτάζεις αἰεὶ.

Ορθρίσας, προσευχαῖς συνέλαβες, θεῖον φόβον ἐν τῇ γαστρί σου, καὶ τέτοκας Πνεύματι τῇ ποιμνῆσου, δογματῶν ὄρους, δι' ὧν τὰς αἱρέσεις ἀποφράττουσα, εἰς γῆν ὀρθοδοξίας ἐμπλατύνεται.

Ανάψας, τὴν σαυτοῦ προαίρεσιν, τῷ ελαίῳ τῆς εὐποιίας, ἀνύστακτος γέγονας, τοῖς πένησι λαμπὰς Παμμακάρι· διὸ τοῦ νυμφῶνος σοι τὴν εἴσοδον, Χριστὸς σὺν ταῖς παρθένοις προεξένησεν.

Θεοτοκίον.

Ασπόρως, χωρηθεὶς Πανάμωμε, θεῖος Λόγος ἐν τῇ γαστρί σου, προέρχεται σύμμορφος, ἀτρέπτως τοῦ βροτείου γένους· διὸ καὶ τῆς πλάσεως ἀνάπλασιν, δι' οἷκτον θειοτέραν προεξένησεν.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Τίς τὰς πρακτικὰς, ἀρετὰς σου διηγήσεται; τὰς ἀναβάσεις δὲ τοῦ Πνεύματος, τίς καταγγεῖλαι Προφήτα, Θεοῦ δυνήσεται;

Αβυσσον εὐρῶν, Ἐλισσαῖε χαρισμάτων Θεῶ, τοῖς προσιοῦσί σοι ἐπήγασας, προρρήσεις θείας, ἰάσεις ψυχῆς καὶ σώματος.

Τάφος τὰ τῶν σῶν, ἀρετῶν οὐκ ἐπεκάλυψεν, Ἐλισσαῖε νῦν κατορθώματα, ἀλλ' ὑπὸ πάντων ὑμνούμενα καταγγέλλεται.

Θεοτοκίον.

Δυσώπησον αἰεὶ, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἀπειρόγαμε Μαρία ἀγνή, τοῦ καταπέμψαι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ράβδω τῇ τῆς πίστεως, τὰ τῶν αἱρέσεων σοβεῖς θήρατρα, καὶ τῷ δεσμῷ συζεύξας τὴν ποιμνῆν, τῆς θείας ἀγάπης, ἐλπίδι καὶ πίστει φυλάττει ἀκλόνητον.

Αποσεισάμενος, τῇ ἐγκρατεῖα τὴν τρυφήν ἔθρεψας, σοῦ τὴν ψυχὴν ὀψώνιον ἔχων, συντόνους προσευχὰς, μελέτην τε θεῖαν, ὑψούσαν ταπεινῶσιν.

Σὲ τὸν χιτῶνα σοφῆ, τῆς Ἐκκλησίας πρακτικῶς ὑφαντας, ἐν ᾧ Χριστοῦ σεπτὸν χαρκτηῖρα, στηλώσας, τῇ πίστει, τῆς ὀρθοδοξίας ἐτρένωσας δόγματα.

Θεοτοκίον.

Σὲ προσασίαν Ἁγνή, καὶ τῆς ἐλπίδος ἀσφαλῆ ἀγκυραν, καὶ συνοχὴν καὶ σκέπην καὶ τεῖχος, κεντήμεθα πάντες, καὶ πρὸς βασιλείαν εἰσάγουσαν γέφυραν.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ονῆς σου εἰλικρινῆς, ὁ λόγος σου διειδέσαστος· πηγῆς γὰρ ἐκ καθαρᾶς, ἀθόλωτοι βρύουσι, Προφήτα μακάριε, προχοαὶ ὑδάτων, θριαμβεῦσαί σου τὰ κρύφια.

Υπέστης μὴ χωρισθεὶς, τοῦ διδασκαλοῦ Πανεύφημε· καὶ ξένην ἑωρακῶς, πορείαν ποιῶμενον, ὑψώθης τῷ ἔρωτι, Ἐλισσαῖε μάκαρ, συμμετέωρος γενόμενος.

Θροῇ μὲν Ἐλισσαιε, ὀρώμενος τὸν διδάσκαλον, τεθρίππῳ τῶν ἀρετῶν, πυρίνῳ τῷ ἄρματι, καὶ ἵπποις αἰρόμενον· ἀλλ' ἔδεξω κληῖρον, μηλωτὴν σὺν τοῖς χαρίσμασιν.

Θεοτοκίον.

Ρυσθειήμεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννητορ ἀγνή, καὶ τυχοῦμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ιερεῖον καὶ θύτης γενόμενος, ἔσπεισας σαυτὸν τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, καὶ συντηρεῖς ἐν ἅπασιν, τῆς λατρείας αὐτῷ τὴν τελείωσιν.

Νῦν εἰς αὐλὸν δόξαν ἀπάρας ἐκ γῆς, τὴν ὑλομανοῦσαν τοῖς πάθεσιν Ὅσιε, τῇ ἐμμελεῖ καθάρσει σου, τῆς πρεσβείας ψυχὴν μου θεράπευσον.

Αποξέσας τὸν ὄγκον τῆ γράμματος, τῇ τῶν ἀνοημάτων σου θεῖα λαμπρότητι, τῆς Ἐκκλησίας γέγονας, ὄξυγράφος Μεθόδιε κάλαμος.

Θεοτοκίον.

Απορία καλύπτει τὸν τῶκόν σε· ξένως γὰρ Παρθένε θηλάζεις τὸν ἄποσον, καὶ γαλουχεῖς τὸν αὐλόν, καὶ ἀγκάλαις συνέχεις τὸν κτίσαντα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλιόμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Διπλῆν τὴν χάριν εἴληφώς παρὰ τῆ Πνεύματος, Προφήτης ὦφθης θαυμασὸς πᾶσι τοῖς πέρασιν, τὸς ὑμνῶντάς σε λυτρούμενος ἐκ κινδύνων, καὶ δωρούμενος τὴν χάριν τῶν θαυμάτων σου, τοῖς προσρέχουσιν ἐν ταύτῃ μετὰ πίστεως, καὶ βοῶσί σου· Χαίροις Προφήτα θεσπέσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ηλιος καταλάμψας ὁ τῆς δικαιοσύνης ἐν τῇ πεφωτισμένῃ ψυχῇ σου, ἀπεδίωξε πᾶσαν ἀχλὺν ἀμαρτίας ἐξ αὐτῆς, καὶ Θεοῦ ἔδειξε

Προφήτην σε φαιδρότατον· ἐντεῦθεν καὶ ἡμεῖς
κράζομεν οὕτως·

Χαῖρε, Θεοῦ ὁ μηδὲν προτιμήσας· χαῖρε, βοῶν
κατασφάξας τὰ ζεύγη.

Χαῖρε, ὁ καταλείψας τὸν βίον σου ἅπαντα·
χαῖρε, ὁ πλουτήσας τὸν πλῆθον τὸν ἄσυλον.

Χαῖρε, ὅτι ἠκολούθησας τῷ καλέσαντι Θεῷ·
χαῖρε, ὅτι νῦν ἀπέιληφας παρ' αὐτοῦ τὰς
δωρεάς.

Χαῖρε, ὅτι τὴν μηλωτὴν Ἥλιου ἐκομίσω· χαῖρε,
ὅτι ἐν τάχει διασχίζεις τὸ ὕδωρ.

Χαῖρε, περῶν ἀβρόχως τὰ ὕδατα· χαῖρε, ψυ-
χῶν πολλῶν ὁ ἐπίκουρος.

Χαῖρε, μαθῶν τὴν ἀπόκρυφον γνῶσιν· χαῖρε,
θανῶν καὶ ὡς ζῶν ἐποπτεύων.

Χαίροις, Προφήτα θεσπέσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Προφήτου Ἐλισσαίου.

Στίχοι.

Ἥλιαν ἵπποι· τὸν δὲ διπλοῦν Ἥλιαν,
εἰς οὐρανοὺς ἀνήγον ὡς ἵπποι Νόες.

Πότμον Ἐλισσαῖος δεκάτη λάχεν ἠδὲ τε-
τάρτη.

Οὗτος ἦν υἱὸς Σαφάτ, ἐξ Ἀελοῦ, ἐκ τῆς γῆς Ρου-
βίμ. Καὶ ἐπὶ τούτῳ γέγονε τέρας· ὅτι, ἠνίκα ἐτίχθη
ἐν Γαλιλαίῳ, ἢ δάμαλις ἢ χρυσῆ, ἢ ἐκεῖ προσκυνουμέ-
νη, ὅξυ ἐβόησεν, ὥστε ἀκουσθῆναι ἐν Ἱερουσαλήμ. Εἶτα
δὲ ὁ Ἱερεὺς διὰ τῶν δῆλων, ὅτι Προφήτης ἐτίχθη ἐν Ἱε-
ρουσαλήμ σήμερον, ὃς καθελὶ τὰ γλυπτὰ, καὶ συντρίψει
τὰ γωνευτά. Πολλὰ δὲ τεράστια ἐποίησεν ὁ Θεὸς διὰ χει-
ρὸς Ἐλισσαίου τοῦ Προφήτου. Θανῶν δὲ, ἐτάφη ἐν Σα-
μαρεία ἐν Σεβαστουπόλει. Οὗτος προφήτευσεν περὶ τῆς
τοῦ Κυρίου παρουσίας, καὶ τὰ ὕδατα Ἱεριχώ, ἀτεκνοῦντα
καὶ ἀλμυρὰ ὄντα, ἰάσατο. Τὰδε λέγει Κύριος, εἰ-
πὼν, ἴαμαί τὰ ὕδατα ταῦτα· καὶ ἰάθησαν. Ἀλλὰ
καὶ νεκροὺς ἤγειρε· καὶ λεπρὸν ὄντα Νεεμάν τὸν Σύρον
ἐκαθάρισε τῆς λέπρας· καὶ Γιεζή, τὸν ἑαυτοῦ ὑπηρέτην,
λεπρὸν ἐποίησε γενέσθαι, διὰ τὴν φιλαργυρίαν αὐτοῦ, καὶ
τὴν παρακοήν· καὶ νεκρὸς ὢν, νεκρὸν ἤγειρε· καὶ τὰ
Ἰορδάνεια ρεῖθρα, τῇ τοῦ Ἥλιου μηλωτῇ πατάξας, διέ-
ρήξεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Μεθοδίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινου-
πόλεως.

Στίχ. Μεθόδιον φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας,

Τὸ τῆς τελευτῆς σθεννύει στυγνὸν νέφος.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, τὴν πλάνην τῶν αἱρέσεων, καὶ Εἰκο-
νομάχων, σοφαῖς ἀποδείξεισι καὶ γραφικαῖς ῥήσεισι,
παντοίως ἀνατρέψας καὶ καθελὼν, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πί-
στιν ταῖς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις βραβεύσας, καὶ πολλάς
κακώσεις παθῶν ὑπὸ τῶν αἱρετικῶν, ἐν τῷ προσκυνεῖν
τὰς Ἁγίας καὶ σεπτὰς Εἰκόνας, ἀνεπαύσατο αἰωνίως,

λύτρωσιν τῶν ἀνιάρων ἡμῖν ἐξαιτούμενος. Τελεῖται δὲ ἡ
αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Ἁγιοτάτῳ οἴκῳ, ἐν ᾧ τὸ τίμιον
αὐτοῦ κατάκειται λείψανον, τῷ ἔντι ἐνδόν τῶν Ἁγίων καὶ
Πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν μεγάλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυ-
ρος Κυρίλλου, Ἐπισκόπου Γορτύνης τῆς Κρη-
τῶν νήσου.

Στίχ. Εἰ καὶ γέρων Κύριλλος ἦν ὁ Γορτύνης,
Ἡβῶσαν εἶχε πρὸς ξίφος τὴν καρδίαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἐἴληφας μάκαρ Ἐλισσαῖε, ἐν τῷ Πνεύματι
διπλᾶ τῆ διδασκαλίου, καὶ ἐν τούτῳ θεο-
φορούμενος ἐβόας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλον τὸν βίον ἐκαρπώσω, καὶ τὴν ἀφθονον
χάριν τῆ διδασκαλίου, παρθενίας δειχθεὶς
κειμήλιον καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰδὼρ διήλθες Ἰορδάνου, ὁ ἐπάταξας μνη-
στῆεις τοῦ διδασκαλίου, καὶ διέβης ἀνήκμοις
ἔχνεσι κραυγαῶν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαίροις πανάμωμε Παρθένε, ὅτι ἔτεκες Θεὸν
σαρκὶ τῷ κόσμῳ, τὸν ἐκ πλάνης ἀγνή λυ-
τρούμενον τοὺς πίστει, σὲ Θεοτόκον Δέσποιναν,
ἀληθῆ δοξολογοῦντας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Εἰκόνας χρυσῆς.

Σοφίας κρατῆρ, ἀνεδείχθη ἀρεταῖς σοφῆ πλη-
ρούμενος, καὶ συγκαλέσας τῷ κηρύγματι,
τῆς ὑψηλῆς πολιτείας σου, ἴθυνας τὴν ποιμνὴν
θεόφρον, καὶ σὺν αὐτῇ Πάτερ ἔκραζες· Εὐλο-
γητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μονὰς τὰς ἐκεῖ, καὶ τὰς λήξεις ἐν τιμῇ Πά-
τερ προέφθασας, καὶ συναγάλλη τῷ Κυ-
ρίῳ σου, καὶ συνευφραίνῃ καὶ γέγηθας· Ὅθεν σε
τιμῶμεν παμμακάαρ, τῷ δοξάζοντι κράζοντες·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄνδρεία φρενῶν, ἐζωσμένος τὴν ὄσφυν Πά-
τερ Μεθόδιε, καὶ διὰ βίου στολισάμενος,
τὴν ἀμπεχόνην τῆς πίστεως, ἐν τῇ εὐχίᾳ τῆς
ἄνω, βασιλείας εἰσέδραμες, Εὐλογητὸς εἶ ἐκ-
βοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Ἀπάτωρ ἐκ σοῦ, ὁ ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς Ἁ-
γνή προέρχεται, καὶ τῆς ἀγνείας σου τὰ
σήμαντρα, διατηρήσας ἀλώθητα, ἔδειξαν ἀλό-
χευτον τόκον, καὶ παρθενίαν ἀμόλυτον· και-
νοτομοῦνται γὰρ ἐν σοί, νόμοι τῆς φύσεως.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ.

Αῆλας θεῖον, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, Ἐλισσαῖε ὑπῆρξας θεοφόρε, καὶ ἐν ἀλσί ἰάσω νάματα ἄτεκνα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέων παιδῶν, τὴν ἄτακτον κακίαν, ἀναξέλλων θηρσί τοῖς αἰμοβόροις, Ἐλισσαῖε Προφήτα βορὰν δέδωκας, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λελουμένος, Ναιμαῖν, δι' Ἐλισσαίου, καὶ τῆς λέπρας πλυθείς ἐν Ἰορδάνῃ, τὴν τοῦ Βαπτίσματος ἐδήλου θεῖαν κάθαρσιν, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν κόλποις Πατρὸς ἀκαταλήπτου, καὶ ἀγκάλαις Μητρὸς ἀπειρογάμου, ἀνερμηνεύτως ἐμφανισθέντα ἅπασι, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σὺ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ὡς κατάκαρπος σοφὴ δειχθεὶς ἐλαία, εὐποιῖας ἐλαίῳ καὶ ἐγκρατείας τρυφῇ, πενήτων καρδίας ἐλίπανας, καὶ φαιδρὰν ἀνῆψας, τῇ σῆ ψυχῇ λαμπάδα.

Ιεραρχίας τὴν στολὴν, τῷ τῶν ἔργων σου φωτὶ λαμπρύνας ὠφθης, σωφροσύνης κλειδοῦχος, τῆς ἐγκρατείας τρυφῇ, τῆς ὄντως προσευχῆς διδάσκαλος, καὶ τῆς μετανοίας ὁδὸς καὶ νόμος βίου.

Μεταμελείας ὁ καρπὸς, μετανοίας τὸν καρπὸν προβαλλεταιί σοι, καὶ συκῆς τῆς ἀκάρπου, τὴν ἐκτομὴν ἀπειλεῖ· ψυχῇ μου τὴν ἀρὰν πτοήθητι, θρέψον δὲ Χριστὸν ἀρετῶν τῇ εὐκαρπία.

Θεοτοκίον.

Μὴ ἐπιλάθη, τῆς φωνῆς, προστασία φοβερά τῶν ἱκετῶν σου, ἀλλ' ἐκ πάσης ὀδύνης, ταῖς μεσιτεῖαις ταῖς σαῖς, καὶ πάσης ἀπειλῆς ἐξάρπασον· κάμπτει γὰρ ἡ σὴ μητρικὴ Θεὸν πρεσβεία.

Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
- τοῖς παισὶ συγκαταθάβοντα, καὶ τὴν
- φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
- πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Βωῶσαν κατοικτεῖρας, καὶ ὀδυνωμένην, τὴν Σωμανίτιν τὸν παῖδα ἀνέστησας, μετὰ τὴν στείρωσιν λύσας, μάκαρ τὴν νέκρωσιν.

Ιθύνητο ὁ βίος, λόγῳ ἀληθείας· ἐδυναμοῦτο ὁ λόγος δὲ Πνεύματι, δι' ἐνχρέτου σου βίου, Προφήτα ἐνδοξε.

Εν λήξει πανολβίῳ, μάκαρ Ἐλισσαῖε, ἀναπαυόμενος νῦν καθικέτευε, τῆς τῶν ψυχῶν σωτηρίας, ἀξιωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ενήρησας ἀφράστως, Δέσποτα Σωτῆρ μου, καθ' ἑκατέρας τῶν δύο σου φύσεων, αὐτεξουσίῳ θελήσει, τὴν σωτηρίαν μου.

Τοῦ Ἱεράρχου. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Εναπεμάρανας Πάτερ, μεθοδείας καὶ βέλη, πυρὶ τῆς ἐγκρατείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τῆς ἀγνείας τῷ ἀνθρακι, τῆς σαρκὸς τὴν ὑλώδη, μανίαν πυρπολήσας ἀληθῶς τῆς ἐκεῖ φωταυγίας. Μεθόδιε ἠξίωσαι.

Λειποτακτήσας οὐδόλως, ἀσθενεία σαρκὸς σου, τοῖς θεῖοις ἐνετρύφας δαψιλῶς· οὐδὲ τὸ γῆρας προέκρινας, τὴν καθέδραν προβλέπων, ὡς ἔφη Δαυιδ τοῦ Παλαιοῦ, ἀλλ' ὑπερεΐδες Πάτερ, ἐν κόποις τὴν ἀσθενείαν.

Πατριαρχῶν ἐν χορείᾳ, αὐλιζόμενος μέλπεις, τὸ ἄσμα τῶν Ἀγγέλων σὺν αὐτοῖς Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, ὁ Πατὴρ ὁ γεννήτωρ, Υἱὸς ὁ γεννηθεὶς, καὶ τὸ Πνεῦμα, προῖόν ἀμερίστως. Τριάς Ἁγία δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ Μητὴρ Παρθένε, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὸν σὸν καθικετεύουσιν Υἱόν· δέξαι καὶ ἡ ἐλπίς τῶν πιστῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι βράβευσον.

Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἠκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
- βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
- Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
- οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.
Εξ ἀροτῆρος ὠφθης, προφήτης ὡς Ἐλισσαῖε· καὶ Ἡλιοῦ δεδεγμένος, τὴν μηλωτὴν καὶ τὸ αὐτοῦ, πνεῦμα δισσῶς ἐπεσπάσω· καὶ σὺν αὐτῷ σε τιμῶμεν.

Ἐτερον τοῦ Ἱεράρχου. Τῶν μαθητῶν.

Ὁς ἠλῖος ἀνίσχων ἐκ τῆς ἐώς, ἔδυσ εἰς τὰ ἑσπέρια τῇ ἀθλήσει· νῦν δὲ κατεφώτισας, τὸν κόσμον, σοῖς πάνσοφῃ διδάγμασι. Πάτερ Μεθόδιε θεοφόρε, διὸ ἡμῶν ὑπερεύχου.

Θεοτοκίον.

Ημεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεὸν σὲ ἔχομεν προστασίαν· ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Φωτίου Πατριάρχου.

Αστὴρ ἀνέτειλεν εὐσεβείας, ἀπὸ δυσμῶν ἡλίου τοῦ φαινομένου, ὁ μέγας ἐν Ἱεράρχαις Μεθόδιος· καὶ τὴν ἀχλὺν διατμήξας τῶν κακοδόξων, κατέπαυσεν εἰς τὴν ὄντως ἀνατολήν, τοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡλίου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· κἀκέισε ταῖς ἀσωμάτοις συναυλιζόμενος χορείαις, καὶ πρὸς τῷ θρόνῳ παρεσῶς τῆς Τριάδος, ὡς Ὅσιος, ὡς Μάρτυς, ὡς Ἱερεὺς, ὡς Πατριάρχης, πράξει καὶ θεωρεῖα, ἡμῖν αἰτεῖται τοῖς ἐν πίστει τελοῦσι, τὴν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μετανοίαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε· τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτῃς· τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἡ σὲ κηύσασα, ἀνεβόα· τί τὸ ξένον ὃ ὄρω, μυσηρίον Υἱέμου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀμώς.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Εὔρεν, ἡ τοῦ Πνεύματος ἀυγὴ, τῆς σῆς διανοίας Προφήτα, τὴν καθαρότητα, στίλβουσαν ὡς ἔσοπτρον, διαφανέστατον· καὶ τὸν κόσμον κατηύγασε, τῆς θεογνωσίας, φέγγος ἀπαστρέψασα, καὶ προτυπώσασα, θείων μυστηρίων εἰκόνας, χάριν τε τὴν πᾶσαν ἀνθρώποις, μέλλουσαν δοθῆσθαι θεσπέσιε.

Στόμα, χρηματίσας τοῦ Θεοῦ, τοὺς τῆς ἀσεβείας ἐργάτας, σαφῶς διήλεγξας, δίκην ἀναπόδραστον, αὐτοῖς καὶ ἀφυκτον, ἀπαρτήσας Πανόλθιε, τῆς δικαιοσύνης, δόγμασιν ἐπόμενος, καὶ θείοις κρίμασιν· ὅθεν τῶν σοφῶν σε ῥημάτων, βλέποντες τὴν ἐκβασιν μάκαρ, ὕμνοις ἐπαξίοις εὐφημοῦμέν σε.

Μύστης, τῶν ἀρρήτων τοῦ Θεοῦ, γεγονός κριμάτων Προφήτα, θεομακάριστε· ἔθνη

γὰρ ἐφώτισας, καὶ κατελάμπρυνας, καὶ Τριάδα ἐκήρυξας, Ἀμώς θεηγόρε· ὅθεν σε τὴν ἔνδοξον, μνήμην γεραίρομεν. Ῥῦσαι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, πάντας τοὺς πιστῶς εὐφημοῦντας, καὶ πανηγυρίζοντάς σε ἔνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υδωρ, ὡς τεύσσα τῆς ζωῆς, τῆς ἀθανασίας τὸ νέκταρ, Χριστὸν τὸν Κύριον, πότισόν με Πάναγνε, ὕδωρ ἀφέσεως, καὶ τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, νοήμασι θείοις, ὅπως τὰ σωτήρια, πράττω προσταγμάτα· ἵνα σωτηρίας πρὸς ὄρμον, διὰ τῆς αὐτῶν ἐργασίας, φθάσω καὶ δοξάζω σε τὴν ἄχραντον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τῆ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἀχραντε, ἔξενες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα. Οἴμοι! τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θέλων ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς! Ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἔλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Προφήτου σου Ἀμώς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου ὃ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἀμώς σε μέλπω τὸν Προφήτην τὸν μέγαν.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος βαρὺς. Τῷ ἐκτινάξαντι.

Ανακαθάρας μου τὸν νοῦν, τοῦ τῶν παθῶν ἀχλυώδους λογισμοῦ, τὸν Προφήτην σου Ἀμώς, Δέσποτα μέλπειν καταύγασον.

Μυσταγωγὸς ἀναδειχθεὶς, τῶν ὑπὲρ νοῦν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, ἡξιώθης προορᾶν, ἔνδοξε τὰ γενησόμενα.

Ὡς ἀκηλίδωτον Θεοῦ, καὶ καθαρὸν οἰκητήριον φανεῖς, τὴν τοῦ Πνεύματος Ἀμώς, εἴληφας θείαν ἐνέργειαν. Θεοτοκίον.

Σὺ τὴν πεσοῦσαν τοῦ Ἀδάμ, προφητικῶς ἐξάνεστησας σκηνὴν, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, Ἀχραντε κυοφορήσασα.

ᾠδὴ γ΄. Ἐστερεώθη τῇ πίστει.

Σὺ παρανόμους ἐλέγχων, Ἀμώς τὴν τοῦ Κυρίου, δικαιοσύνην ἐδείκνυς, βοῶν θεοφάντορ· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ετέθης στύλος Προφήτα, τῆς καινῆς διαθήκης, ἀνέχων ταύτης τὴν στέγην, καὶ πίσει κραυγαζῶν· Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Μεμνημένος τὰ Δεῖα, Προφήτα Δεηγόρε,
Ἄμως ἐνθέως φωτίζων, λαοὺς ἐμελωδαίς·
Ἄγιος εἶ Κύριε, ὁ σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εΰσερώθη τὸν Δεῖον, τόκον ἐπεγνωκῶς σου,
καὶ προσασίαν Παρθένε, πλουτῶ σε κραυ-
γάζων· Ἄγιος εἶ Κύριε, ὁ σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**στερωθή τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλη-
• **Ε**σία· καὶ γὰρ ἀπαύσως, ἐν ὕμνοις, βοᾷ
• μελωδοῦσα· Ἄγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὕμνεῖ
• τὸ πνευμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον ὄργανον, τοῦ Παρακλητοῦ, ἐχρημάτι-
σας, ταῖς τούτου μάκαρ, διηνεκῆσι πνοαῖς
ὑπηγούμενον· ἀναφωνεῖς γὰρ ἀδήλων τὴν δῆλω-
σιν, καὶ καταυγάζεις τοὺς πίστει προστρέχον-
τας, Ἄμως ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτούμε-
νος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμε-
νος, ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐναν-
θρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον
Μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανα-
μωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος
Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη
κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίως βλαστή-
σαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν·
Οἴμοι! τέκνον μου, πῶς πάσχεις Δέλων ρύσα-
σθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

Ὡδὴ δ'. Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Λατρεύοντα κωφοῖς εἰδώλοις, τὸν λαὸν τοῦ
Ἰσραὴλ ἠλεγξας· ὅθεν αἰχμαλώτον γενέ-
σθαι, τοῦτον ἔφησ' Ἀξιάγαστε.

Προφήτην σε τὸ πρὶν ποιμένα, ἔδειξεν ὁ
Θεὸς ἀναλαβὼν ἱεροφάντορ Ἄμως· διό σε
πάντες πίστει μακαρίζομεν.

Ως ἔσοπτρον τὰς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δε-
δεγμένος ἀστραπαῖς, τὰς φωτοβόλους Ἄ-
μως, πᾶσι προφαίνεις, χαίρων τὴν εὐσέβειαν.

Τὴν ἀμεμπτόν σου πολιτείαν Ἐνδοξε, θεα-
σάμενος Θεός, κήρυκα δόξης αὐτοῦ προ-
βάλλεται σε, Δεῖας τε σαρκώσεως.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος σοὶ κατασηνώσας Ἀχραντε, τὴν
οὐσίαν τὴν ἐμήν, ἀνεμορφώσατο διαπε-
σοῦσαν, ταῖς πρὶν παραβάσεσιν.

Ὡδὴ ε'. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Νενεκρωμένους, τρυφῆς βολίσι μάκαρ ὠνει-
δισας, ὡς λογιζομένους, πεπηγῆναι τὰ ρευ-
στά, τὰ τρεπτὴν κεκτημένα, καὶ φθειρομένην
τὴν ἀπόλαυσιν.

Πλουσιωτάταις, φωτοχυσίαις περιχεόμενος,
ὠφθης θεορρήμον, καὶ συνόμιλος Θεοῦ,
διαγγέλων τοῖς πᾶσι, τῆς ἀσεβείας τὰ ἐπίχειρα.

Ρύσθηται πάντας, τῆς σὲ ὕμνουντας Μάκαρ
δυσώπησον, τῶν δελεασμάτων, καὶ τῶν
βρόχων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ φωτὶ λαμπρυνθῆναι,
τῆς οὐρανοῦ προφητείας σου. Θεοτοκίον.

Οἱ Θεοτόκον, ὁμολογοῦντές σε Μητροπάρθε-
νε, τῆς ἀδιαδόχου, βασιλείας καὶ τρυφῆς,
διὰ σοῦ Θεομήτορ, ἐπιτυχεῖν ἀξιοθείημεν.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Ἰωνᾶς, ἐκ κοιτίας.

Φωτιστικάις, ἀληθείας ἀκτίσιν ἐκλάμπων,
ἐρράπισας τὸν τοῦ ψεύδους προφήτην, εὐ-
τόνως διελέγχων, καὶ προλέγων τὴν αὐτοῦ ἐξο-
λόθρευσιν.

Ημαύρωσας, τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα Προ-
φήτα, ὡς ἥλιος εὐσεβείας τὴν αἴγλην,
τοῖς πᾶσιν ἀνατέλλων, ὡς τοῦ Πνεύματος αὐ-
γὴν εἰσδεξάμενος. Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντον, παρθενοῖαν ὕμνῳ σου Παρθένε,
τὸν ἄφθαρτον καὶ σεβάσμιον τόκον, τιμῶ
σου Παναγία, δι' οὗ σέσωσμαι φθορᾶς καὶ νε-
κρώσεως.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** Ἰωνᾶς ἐκ κοιτίας Ἄδου ἐβόα· Ἀνάγα-
• γε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μὴ ἡμεῖς δέ σοι
• βοῶμεν· Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ Μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Προφήτου Ἄμως.

Στίχοι.

Ἄμως, ὁ συκάμινα κνίζων αἰπόλος.

Ἐδέμ τρυφᾷ τὰ δένδρα κνίζων οὐκέτι.

Πέμπτη ἐκ βίοτοιο Ἄμως δεκάτη τε ἀπέπτῃ.

Οὗτος ἦν πατὴρ Ἡσαίου τοῦ Προφήτου (*), καὶ ἐγεν-
νήθη ἐν Θεκουῖ, ἐν γῇ Ζαβουλών, καὶ προεφύτευσεν
ἐτη πεντήκοντα. Ἀμεσίας δὲ ὁ ἱερεὺς Βαιθήλ, συχνῶς
αὐτὸν τυμπανίσας, ἐντίθρευεν αὐτὸν καὶ ἰλοιδόρει. Εἰς τέ-
λος δὲ ἀνείλεν αὐτὸν ὁ υἱὸς Ἀμεσία, ῥοπαλῶ πλήξας αὐ-
τὸν κατὰ τοῦ κροτάφου, ὅτι ἠλεγχε περὶ τῆς ἐνέδρας τῶν
δαμάλειων τῶν χρυσῶν. Ἦλθε δὲ ἐτι ἐμπνέων εἰς τὴν
γῆν αὐτοῦ, καὶ μετὰ δύο ἡμέρας ἐκοιμήθη, καὶ ἐτάφη μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ. Τὸ δὲ Ἄμως, ἐρμηνεύεται καρτερός.

(*) Περὶ τοῦ τίς ἐστὶν ὁ Προφήτης οὗτος Ἄμως, ἔρα ἐν τῷ
Μ. Ὁρολογίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δουλαῖ.

Στίχ. Δουλαῖς, ξοάνοις δουλικὸν μὴ δούς σέβας, Ἦνεγκε σαρκός, ὡς Θεοῦ δοῦλος, ξέσεις.

Ὁ υἱὸς ἦν ἐκ τῆς Ζευρυίου Πραιτωριάδος, Ἐπαρχίας τῆς Κιλικίας· διὰ δὲ τὸν Χριστὸν σίβειν καὶ προσκυνεῖν, ἤχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Μαξιμον, καὶ τύπτεται ῥάβδοις. Διεξελθὼν δὲ τὰ κατὰ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Δάφνην, ὅτι ἐρασθεῖς, αὐτῆς καὶ καταδιώξας, οὐκ ἐπέτυχε τῆς ἐπιθυμίας, ἐξεκαλίστατο εἰς πλείονα θυμὸν τὸν Ἡγεμόνα καὶ ὀργήν. Ὅθεν πάλιν τύπτεται κατὰ τῆς γαστρὸς ὑπτίος· καὶ ἐν ἐσχάρᾳ πυρὸς ἐπιτίθει, καὶ αὐθις ἐν ἑτέρᾳ ἐξετάσει ἀχθεῖς, ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν διαβρέχεται, καὶ ἄνθρακας πυρὸς ἐπ' αὐτὴν ἐπιχέεται, καὶ ὄξει καὶ ὀστράκῳ κατατρίβεται, καὶ σίνηπι κατὰ τῶν μυκτῆρων ἐγγίεται, καὶ σιδήροις τὰ νῶτα χαράσσεται, καὶ τὰς σιαγόνας καὶ τὰ σκέλη συντρίβεται.

Ἐρωτηθεὶς δὲ παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος περὶ τοῦ Χριστοῦ, πῶς ἐν σαρκὶ Θεὸς νομίζεται, πᾶσαν τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκονομίαν ἐν ἐπιτόμῳ διηγήσατο. Ἀχθεῖς δὲ εἰς τρίτην ἐξίτασιν, καὶ τῶν εἰδωλοθύτων ἀναγκαζόμενος ἀπογιῦσασθαι, ὡς ἐκὼν οὐχ ὑπήκουσεν, ἀλλὰ τὴν ἐπεινεχθεῖσαν βία σπουδῆν τῷ αὐτοῦ στόματι ἀπέπτυσε, ἀναρτηθεὶς ξίεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς τε τὰς μὲν παρειὰς αὐτῷ καὶ τὰ ὀστά τῶν σαρκῶν γυμνωθῆναι, τὰ δὲ ἐγκατα προελθεῖν. Εἶτα ἔλασθεῖς ἕως εἰκοστού μιλίᾳ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νερσῆ· καὶ ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, πέραν ἐν τοῖς Μαρανακίᾳ. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Ἦν προηγόρευσας Δείαν σωτηρίαν, ἐφανερώθη, Ἀμῶς Προφήτα Δαυμάσιε, φωτισμοῖς εὐσεβείας λάμπουσα κόσμῳ· Εὐλογητὸς εἶ κράζοντι, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νενευρωμένος τῇ Δείᾳ δυναστεία, τοῖς ἀντιθέοις, ἐχθροῖς ἀνάλωτος γέγονας, καρτερῶς ὡς ἀδάμας μείνας κραυγάζων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀκατάληπτον τόκον τῆς Παρθένου, δοξολογοῦμεν, δι' οὗ θανάτῃ ἐρρύσθημεν, δι' αὐτοῦ γεννηθέντες εἰς ἀφθαρσίαν, Εὐλογητὸς εἶ κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η'. Τὸν μόνον ἀναρχον.

Ὁλος ἀνέδραμες εἰς αἰθέριον ὕψος, καὶ ἐμυήτης τῶν ἀρρήτων τὴν γνῶσιν, καὶ γέγονας μηνυτῆς τῆς τοῦ Λόγου, σαρκώσεως Ἀμῶς· διό σε ἀνυμνεύμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Νοὸς ὀξύτητι τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην, κατανοεῖν ὡς ἐφικτὸν ἠξιώθη, μυαῦντά σε τῶν ἀρρήτων τὴν γνῶσιν κραυγάζων εὐσεβῶς· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μακαριότητος καὶ χαρᾶς ἀνεκφράστου, καὶ βασιλείας οὐρανῶν ὡς προφήτην, ἐπέτυχες ἑρανίων ἐπόπτα, κραυγάζων εὐσεβῶν Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐν δύο φύσει τῆς Τριάδος, τὸν ἕνα Θεοπρεπῶς ἄνευ σποράς Θεομητορ, ἐγέννησας τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου· διό σε οἱ πιστοί, πόθῳ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν μόνον ἀναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν εὐλογῶσιν ἑρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ῥδὴ θ'. Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν.

Γενόμενος προφητικῆς ἐκφαντορίας, Θεοκίνητος γλῶσσα, τὰ θεῖα φθεγγόμενος, πᾶσιν ἀναγγέλλεις Ἀμῶς, τὴν θεῖαν εὐσπλαγχνίαν. Διὸ πάντες σε αἰεὶ μακαρίζομεν.

Ἀνεκφραστός τῶν Προφητῶν ἡ εὐδοξία· τὸ γὰρ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐν τούτους κατοικῆσαν, τῆς φωτοχυσίας αὐτοῦ, ἀνέδειξε μετόχους, ἐξ ὧν πάντες οἱ πιστοὶ φωτιζόμεθα.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως καὶ φθοράς μου τοὺς χιτῶνας, περιεῖλες Παρθένε, σωτήριον χιτῶνα, τὸν σεσαρκωμένον Θεόν, τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις. Διὸ πάντες σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Πανύμνητε τῶν ἑρανῶν ὑψηλότερα, εἶ, τὸν ἀναρχον Λόγον ἀσπόρως συλλαβοῦσα, καὶ σεσαρκωμένον Θεόν, τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις. Διὸ πάντες σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Ἐχῶν πολιτείαν ἰσαγγελον, ἀποχῆ τῶν ἠδονῶν, σκεῦος ἐδείχθη τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦτα σὲ σοφὲ, Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ, τὸ Θεῖον ἀρμαζόντως προχειρίζεται, καὶ στύλον, καὶ ἐδραΐωμα τῆς πίστεως, Τύχων δεικνύει θεόπνευ-

στε, ὀρθοδοξίας ἐφ' ὕδατα, ποιμαίνοντα, σοῦ τὴν ποιμνὴν ἱερώτατε.

Θείας πεπλησμένος συνέσεως, ποιμνὴς ὠφθης λογικῆς, ταύτην ἐκτρέφων λογικῶς, ἐπὶ χλόην ἀληθῶν, δογμαίων πάνσοφε ποιμνὴν διόσου τὴν ἀγίαν νῦν πανηγυριν, τιμῶμεν τὸν δοξάσαντά σε Κύριον, μεγαλοφώνως δοξάζοντες. Τύχων θεόφρον πανόλβιε, ἐκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

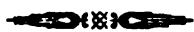
Θαύμασι Θεός σε ἐδόξασεν, ὁ δοξάζων τοὺς αὐτὸν, Πάτερ δοξάζοντας πιστῶς ἐν καιρῷ γὰρ τῆς σεπτῆς, καὶ θείας μνήμης σου σοφῆ, ὁράται, βότρυς πέπειρος γενόμενος, ὑμνούντων, τῶν παρόντων τὰ παράδοξα· ἐξ οὗ οἱ πιστεῖ μετέχοντες, ἀγιασμόν καὶ ὠφέλειαν, εἰσδέχονται, ἐπαξίως σε γεραίροντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς ὁ προσφυγὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου, Θεοτόκε ἀειπαρθένε ἀνύμφευτε ἀγνή, οὐ λαμβάνει τὴν ταχεῖαν, τῶν κακῶν ἀπαλλαγὴν; εὐρίσκει, βοηθὸν σε ἀκαταίσχυντον, προστατίν τε καὶ πύργον ἀρράγιστατον. Θεογεννητορ πανάμωμε, Χριστιανῶν ἢ ἀντίληψις, μεσίτευσον, τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αῖνα ἢ ἀμνάς ὡς ἐώρακε, τὸν Υἱὸν τὸν ἑαυτῆς, καθηλωμένον ἐν Σταυρῷ, ἐτιτρώσκειτο τῆς λύπης, τῇ ῥομφαίᾳ τὴν ψυχὴν, τὰ σπλάγχνα ἐδονεῖτο θρήνου πλέκουσα, καὶ λύπης τὴν καρδίαν ἐνεπίμπλατο. Οἴμοι; Υἱέ μου γλυκύτατε, πῶς ταῦτα πάσχεις μακρόθυμε; δοξάζω σου, τὸ μακρόθυμον φιλάνθρωπε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Τῷ θαυματουργῷ προσλαλήσω ποιμένι.

Ἰωσήφ (*).

ᾠδὴ ἀ. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, παρεστῶς στεφηφόρος, ὡς βιώσας ἐπὶ γῆς, ὀσίως καὶ φωτὶ, ἀνεσπέρῳ λαμπόμενος, φώτισόν μου τὴν καρδίαν, καὶ τὸν νῦν ἀνυμνησαί σου, τὸν ἰσάγγελον βίον Μακάριε.

(* Καὶ ἐνταῦθα τὸ Χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα πρὸς τὸ, Ἀρματηλάτην Φαραῶ, τοῦ Θεοφάνους ποίημα, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς; Θεοῦ τύχοιμι σαῖς δεήσεσιν Τύχων, Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ωραῖθης εὐκλεῖς, μακαρίας τε ρίζης, ἐκβλαστάνων ἱερώς, ὡς κλάδος ἀληθῶς, εὐκαρπίας πληρούμενος πίσεώς τε καὶ ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης καὶ χάριτος, παραδόξων θαυμαμάτων Θεόπνευστε.

Θυσίαν σεαυτὸν, καθαρὰν καὶ τελείαν, τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς, προσήγαγε Χριστῷ, τὰ ψυχὴν ἀποκτείνοντα, πάθη ἐναπονεκρώσας, διαπόνων ἀσκήσεως, ἐπιμόνου τε Πάτερ δεήσεως.

Θεοτοκίον.

Ανῶρθωσας ἡμᾶς, ἀπωλείας εἰς βάθη, πεπτωκότας τὸν Χριστὸν, κυλίσασα Ἄγνή, ἐξ ἀχράντων λαγόνων σου· τοῦτον οὖν ὡς παρρησίαν, κερτημένη ἐκέτευε, λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Γλῆν κακίας, ἐκτεμῶν τῆς καρδίας σου πρόρριζον, τῇ δρεπάνῃ τῶν εὐχῶν, ὡς γῆ κατάκαρπος Ὅσιε, στάχυν ἐγεώργησας, ἐκατοστεύοντα.

Μόνα ποθήσας, τὰ πρὸς θεῖαν ζωὴν ὁδηγοῦντά σε, τρίβους Πάτερ δεξιᾶς, ἀνεπιστρόφως διώδευσας, ἔχων ὁδηγοῦσάν σε, χάριν τοῦ Πνεύματος.

Αγίων βίης, ἐμιμήσω θεόφρον ὡς Ἅγιος, καὶ ἀπάθειαν ψυχῆς, ἐκτήσω Τύχων θεόπνευστε, οἶκος θεοῦ Πνεύματος, ἀποδεικνύμενος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῆς Τριάδος, ἀπεκύησας ἕνα Πανάμωμε, ἀναπλάττοντας ἡμᾶς, τῆς συντριβέντας τὸ πρότερον, κακίᾳ τοῦ ὄφους, τοῦ πολεμητόρος.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
• κακώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
• τρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γάρ
• ἐστὶν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα.

Τῷ θεῷ μύρω σε, ἔχρισεν Ὅσιε, Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Ἀρχιερέα σαφῶς, λαὸν ποιμαίναντα καλῶς, ἐν πάσῃ ὀσιότητι· ὅθεν σε καὶ θαύμασιν, ἱερώς κατεκόσμησε· νόσους γὰρ ἐκάστοτε, θεραπεύεις τῶν πίστευσεν, τοῦ ζῶντος προσιόντων λειψάνοις, Τύχων ἀειμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Τὴν νεκρωθεῖσάν μου, ψυχὴν τοῖς πάθεσι, ζώωσον Πάναγνε, μόνη πανάμωμε, ὡς παρρησίαν μητρικὴν, πρὸς τὸν Υἱὸν σε ἔχουσα· σὺ γὰρ μόνη ἔτεκες, ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, Λόγον τὸν συναναρχον, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύ-

ματι, ζωνὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ, διδόντα αἰεὶ καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐπονείδισον, οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως, ἐκὼν ὑπέμεινας· ὃν τεκοῦσά σε Χριστέ, ὀρώσα ἐτιτρώσκειτο, σπλάγγνα κοπτομένη τε, μητρικῶς ἐπώδύρετο. Ἦς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγγνα ἐλέησθ, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὃ αἴρων τὴν τούτου ἀμαρτίαν.

Ἦδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὸν ἐνάρετόν σου βίον, τὰ περιδοξὰ θαύματα, τὴν βεβαίαν πίστιν, τὴν ὑπομονὴν τὴν πραότητα, οἱ εὐσεβεῖς καθορῶντες, ἱερέα σε, καὶ ποιμένα σαφῶς προχειρίζονται Ὅσιε.

Οὐκ ἠλάττωται ὁ σῖτος, ἐνδεδείδι διδόμενος, τῇ χειρὶ σου Μάκαρ, μᾶλλον δὲ πλειόνως ἠυλόγηται, τῶν κενωθέντων δοχείων θεία χάριτι, πληρουμένων σαφῶς παναοίδιμε.

Υπανοίγων τὴν καρδίαν, συμπαθῶς Τύχων ἐνδοξε, πενομένοις πλοῦτος, καὶ περιβολὴ γυμνητεύουσι, τῶν ὀρφανῶν τε προστάτης ἐχρημάτισας, θεραπεύων ἐν τούτοις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ρᾶθυμία συσχεθέντα, καὶ παθῶν ἀμαυρότητι, ὄλον σκοτισθέντα, καὶ τῇ ἀμαρτίᾳ δελευσαντα, τὸν ἀναμάρτητον Λόγον ἢ κηύσασα, φωταγωγῆσον, καὶ πρὸς ζωνὴν χειραγωγῆσον.

Ἦδὴ ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Γεωργὸς ὡς ἄριστος, ἐνέωσας ψυχὰς, χερσῶ- θείσας Πάτερ σοφῆ, καὶ ὡς σπόρον ἄριστον, ἐνθεῖς τὸν λόγον σου, γεωργεῖν οὐράνια, παρεσκευάσας νοήματα.

Ως τοῦ θείου Πνεύματος, δοχεῖον γεγονώς, τῶν πνευμάτων τῶν πονηρῶν, Ἱεράρχα πέφυκας φυγαδευτήριον, καὶ παθῶν καθάρσιον καὶ νοσούντων ἰατήριον.

Ποταμὸς πληρούμενος ναμάτων μυστικῶν, ἐγνωρίσθης Ἱεουργε, καὶ πηγὰς ἐξήρανας, παθῶν ἐν χάριτι, καὶ ψυχὰς κατήρδευσας, βλαστανούσας τὴν εὐσέβειαν. Θεοτοκίον.

Ρυομένη φάνηθι, ἐχθρῶν ἐπαγωγῆς, καὶ βάρβαρων ἐπιδρομῆς, τοὺς σοὺς δούλους Ἀχραντε, τοὺς κεντημένους σε, κραταιὰν ἀντίληψιν, καὶ πρεσβειὰν ἀκαταίσχυτον.

Ἦδὴ ε΄. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Οὐκ ἔσεισε Πάτερ τῆς ψυχῆς σου, ὃ πονηρὸς τὸν οἶκον· ἐν τῇ πέτρᾳ γὰρ τῆς ἀληθείας, ὡς ἀληθῶς ἴστατο θεόπνευστε, θείω σθένει κρατυνόμενος.

Σοφία Θεοῦ κεκοσμημένος, καὶ ἀρετῶν εἰς ὑψους, Ἱερώτατε φθάσας καθεῖλες, τῆ πονηροῦ τὰς ἐπάρσεις χάριτι, τὴν καρδίαν ταπεινούμενος.

Λειμῶν εὐανθῆς Τύχων ὠράθης, τῶν ἀρετῶν τὰ ἄνθη, τῶν θαυμάτων τε τὴν εὐωδίαν, πᾶσι πιστοῖς Ἱεράρχα ὅσιε, θεοκρίτως προβαλλόμενος. Θεοτοκίον.

Αγία Παρθένε τὴν ψυχὴν μου, ἣν ὁ ἐχθρὸς ἀδοξίως, κατεσπίλωσε τῇ ἀμαρτίᾳ, ὡς ἀγαθὴ, δυσωπῶ ἀγαθονοῦν, καὶ φωτὶ σου καταλάμπρυνον. Ὁ Εἰρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ βυθοῦ ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Στίχοι.

Βλάβην ὀλοθρεύοντος ἐκφυγῶν Τύχων,
Ζωῆς τυχῶν γέγηθε τῆς ἀνωλέθρου.

Ἐκτη καὶ δεκάτη κατερύκακε γαῖα Τύχωνα.

Οὗτος, εὐσεβεῖς καὶ φιλοχρίστους ἔχων γονεῖς, ἀφιερωθείς τῷ Θεῷ παρ' αὐτῶν, καὶ τὰ ἱερά μεμαθηκῶς γράμματα, καὶ ταῖς γραφαῖς ἱκανῶς ἐμμελετήσας, πρῶτον μὲν ὑπαναγινώσκειν τῷ λαῷ ἐτάχθη λόγια καὶ διδάγματα· ἔπειτα δὲ διὰ τὴν ἐν πᾶσιν αὐτοῦ ἀξιοσύνην, καὶ τὸ τοῦ βίου καθαρὸν τε καὶ ἀνεπίληπτον, παρὰ Μνημονίου, τοῦ Ἀγιοτάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος, χειροτονεῖται Διάκονος. Ἐκείνου δὲ τὸν βίον ἀπολιπόντος, αὐτὸς εἰς τὸν τῆς ἐπισκοπῆς ἀνάγεται θρόνον παρὰ τοῦ μεγάλου Ἐπιφανίου. Ἐπιστρέψας δὲ πολλοὺς ἀπὸ τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης καὶ ματαιότητος πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν πίστιν, καὶ πολλοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων καθελὼν καὶ ἀνατρέψας, καὶ θείους ναοὺς ἀνεγείρας, καὶ ἀναθήμασι θείοις κατακοσμήσας, καὶ τούτους καθαρῶς, πρὸς Κύριον μετετέθει, θαυματουργίας πολλὰς ἐτι τε τῷ βίῳ καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν ἐργασάμενος· ὧν ἐν τῇ δύο, δεῖγμα τῆς ἀρετῆς τοῦ ἀνδρός, ἐκθέσθαι ἐπάξιον.

Ἐτι γὰρ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου, παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς ἄρτους πρὸς τὸ διαπωλῆσαι ἐν τῇ ἀγρᾷ εἰληπῶς (τοῦτο γὰρ ἦν αὐτῷ τὸ ἐπιτήδευμα)· τοὺς ἄρτους αὐτοῦ τοῖς ἐνδεδείσει παρεῖχε. Ἐλαβόντος δὲ τοῦτο τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ χαλεπῶς φέροντος, ὠνεῖδίζετο παρ' αὐτῷ· αὐτὰς δὲ τῷ Θεῷ τῆς ἄρτους ἐρηθνεῖν, καὶ γραμματεῖον παρ' αὐτοῦ κατέχειν τῆς ἀπολήψεως. Καὶ εὐθὺς τῶν λόγων ἐναργῶς περισταταί, ἢ ἀποδείξει, τῶν σιτώνων πληρωῶν εὐεθέτων μᾶλλον, ἢ ὅτε τὴν συγκομιδὴν τοῦ σίτου, πρὸ τῆς ὕψους ἐξαγωγῆς, ὁ πατὴρ ἐποίησατο. Καὶ τοῦτο μὲν τοσοῦτον ἦν· ὅμως ἔχει λόγον τινα τὸ καὶ ἑτέρους τοιοῦτου πεποιθῆναι, καὶ ὡς ἂν τὸ τῆς εὐποιίας εἶη θαυμάσιον, τοῦ Θεοῦ τὸν σῖτον ἐπιμετροῦντος καὶ ἐπιβάλλοντος. Ἐκεῖνα

δὲ περιφανῶς εἰς δόξαν αὐτοῦ, καὶ αἰτίαν, ἢ σύγκρισιν μὴ δεχόμενον.

Κλιματίδα γὰρ ξηρὰν τῇ γῆ παραθείς, εὐθέως ριζωθῆναι, εἶτα καὶ βλαστήσαι πρὸ καιροῦ· ποῦ γὰρ κατὰ τὴν ἐκκαδικάτην τοῦ Ἰουνίου μηνός, ἐν τῇ ἡ τῷ Ἁγίου μνήμῃ τελείται, ὄριμος βότρυς; Ἡ δὲ, τῶς τῷ καιρῷ προσφόρους ἔχουσα τοὺς καρπούς τῆς θείας ὑμνωδίας καὶ λειτουργίας ἀρχομένης, περκαζοντας ἀποδείκνυσι. Τελειομένης δὲ τῆς ἱεράς θυσίας, πεπείρους καὶ τελειοφόρους καὶ εὐχαρίστους ἀποδείκνυσι πρὸς μετάληψιν, εἰς δόξαν Πατρὸς καὶ Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Λόγοις θείοις κατηρδεύθη, ἄμπελος ὡς ἀληθής, Τύχων ἡ καρδιά σου, καὶ καρποφορήσασα βότρυν, Θεογνωσίας ἔβλυσε, γλυκασμὸν ἰαμάτων ἡμῖν.

Ἦθησας καθάπερ ῥόδον, ἔλαμψας ὡς περ ἄσπτηρ, ἔφανας ὡς ἥλιος Πάτερ, τοὺς βρωῶντας φωτίζων· Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στέφανος χαρίτων Πάτερ, σοῦ τῇ θείᾳ κορυφῇ, ἐτέθη ὡς γέγραπται, νίκην κατ' ἐχθρῶν ἀραμένου, καὶ μελωδοῦντος· Κύριε, ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠφθη σου τὸ θαῦμα μέγα, Τύχων πάτερ θαυμαστέ, χρόνοις λαμπρυνόμενον· ἄμπελος γὰρ σοῦ ἐν τῇ μνήμῃ, περκαζει βότρυν φέροντα, γλυκασμὸν εὐφροσύνης πισταῖς.

Θεοτοκίον.

Πάντων ὠφθης ἄσωμάτων, οἷα Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ὄντως ὑπερέχουσα· ὃν ἐκδυσωποῦσα Παρθένε, ὑπέρτερόν με δεῖξον, τὸν λογισμὸν σαρκικῶν ἡδονῶν.

ᾠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Οὐδαμῶς ἠδοναῖς ἀπενύσταξας· ἐγρηγόρωσ δὲ μᾶλλον παρεδραμες, νύκτα τοῦ βίου ὄσιε· καὶ κοιμίσας τὰ πάθη σαρκὸς πρὸς φέγγος ἀπαθείας, ἐνθέως κατήνησας.

Γατρεῖον παθῶν ἀναδεδεικται, ἡ σορὸς τῶν ἀγίων λειψάνων σε, ἦν περ κυκλοῦντες μέλομεν, ἱερώτατε Τύχων· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Μεγαλύνεις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐπακούσας φωνῆς πρὸς τὰ ἄνω σε, περιφανῶς βασιλεία, παναοίδιμε Πάτερ προσκαλουμένης, ὡς καλῶς καὶ ὀσίως βιώσαντα.

Ἐγνωρίσθη σοι Πάτερ ἡ ἐξοδος, ἡ τοῦ βίου· Θεὸς γὰρ ὁ δίκαιος, δικαιοσύνη λάμποντα, τοῖς δικαίοις σε πᾶσι, Τύχων συνάπτει ὑπὲρ πάντα αὐτὸν ἱκετεύοντα.

Νηπιῶδες ἐξέκλινας φρόνημα, ἐκ παιδός, καὶ τελείοις νοήμασι, τὸν παλαιὸν κατέβαλες εὐρετὴν τῆς κακίας, Τύχων κραυγαζών· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Γερεῖς καὶ λαοὶ εὐφημοῦσί σε, παντευλόγητε Κόρη πανάμωμε, τὴν εὐλογίαις ἅπαντας, στεφανώσασαν πίστει τοὺς μελωδοῦντας· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μελεπιν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδοῦ σοι τὸν δρόμον τὸν καλὸν τελέσαντι, καὶ τὴν πίστιν νῦν τηρήσαντι, Πάτερ θεόφρον ἱεράρχα, ἐράνια ἠνοίχθη σκηνώματα, καὶ τόπος φωταυγῆς σε ἐδέξατο, ἀγιωσύνη διαλάμποντα.

Ὡς μύστης ὡς θείος ἱερεὺς ὡς ἄριστος, ποιμενάρχης ὡς ἐδραίωμα, τῆς Ἐκκλησίας ὡς θαυματῶν, Παμμακάρα αὐτουργὸς μακαρίσαι καὶ δήμοις ἱεροῖς συνηρίθμησαι, πάντων ἀγίων ἀγαλλόμενος.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῦ ἡλίου στήλαιυγέσερον, φέγγει ἐνθέων χαρισμάτων, φωτίζουσα πιστῶν τὴν διάνοιαν, καὶ σκότος τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα, Τύχων θεόφρον ἱερώτατε.

Ἡ Κύπρος τὸ σῶμά σου σοφὴ τὸ ἅγιον, Ἡ ἰαμάτων κρήνη κέκτηται· πᾶσα δὲ πόλις καὶ χώρα, κηρύττει σε τὸν βίον, τὰ θαύματα, καὶ τὴν πρὸς τὸν Δεσπότην οἰκείωσιν, Τύχων παμμακάρα ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἡ σὴ πανάμωμε, Παναγία μήτρα γέγονεν, ὃ φωτιζόμενοι τῷ σκότει, λυτρώμεθα τῆς πλάνης ὑμνοῦντές σε, καὶ πόθῳ ἀληθεῖ μακαρίζοντες, μόνῃ ἀνθρώπων ἐπανόρθωσις.

Ὁ Εἰρμός.

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν ἐκατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε θεοτόκε τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῷ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Ἑρμείου, Φήλικος, καὶ Περεγρίνου· καὶ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Μανουὴλ, Σαβέλ, καὶ Ἰσμαὴλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Τοῦ Ἀγίου Ἰσαύρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Πόνοις συντριβόμενοι, καὶ κακουχίαις στενόμενοι, καὶ εἰρκτῇ συγκλειόμενοι, ξίφεσι κοπτόμενοι, καὶ βιασιότατῳ, θνήσκοντες θανάτῳ, ἐκ ἀπηνήσασθε Χριστὸν, οὐ τοῖς ξοάνοις σέβας ἐνείματε· διὸ καὶ ἠξιώθητε τῆς οὐρανίου λαμπρότητος, δυσωποῦντες τὸν Κύριον, ὑπὲρ πάντων Μακάριοι.

Ἰσαυρος ὁ ἐνδοξος, καὶ ὁ στερρὸς Ἰννοκέντιος καὶ ὁ θεῖος Βασίλειος, Φηλιξ ὁ θαυμασίος, ὁ κλεινὸς Ἑρμείας, καὶ ὁ Περεγρίνος, οἱ οὐρανώσαντες τὴν γῆν, ταῖς τῶν θαυμάτων θεῖαις λαμπρότησι, πιστῶς μακαρίζεσθωσαν, ὡς τοῦ Κυρίου θεράποντες, καὶ τὰ πάθη διώκοντες, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάντοτε.

Κρήνη ἀναβλύζουσα, τῶν ἰαμάτων χαρίσματα, ἢ σορὸς ὑμῶν δεδεικται, ἐξ ἧς ἀρυσόμεθα, τῶν παθῶν ὑγείαν, καὶ τῶν νοσημάτων, τὴν παντελῆ ἀπαλλαγὴν, ἀνευφημοῦντες ὑμᾶς ἐκάστοτε, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες, τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλλοι, τῷ Κυρίου θεράποντες, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῶν Ἀγίων Μανουὴλ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (*).

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡς ἀστέρες πολύφωτοι, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, θεῖκαῖς λαμπρότησι καταυγάζετε, τῆς οἰκτιμένης τὰ πέρατα, δαιμόνων σκοτόμαιναν, καὶ παθῶν φθοροποιῶν, καὶ κινδύνων ἐξαιρόντες· ὅθεν σήμερον, τὴν φαιδρὰν καὶ φωσφόρον καὶ ἀγίαν, συνελθόντες ἐκτελοῦμεν, ἡμῶν πανήγυριν ἐνδοξοῖ.

Μανουὴλ ὁ θαυμασίος, καὶ Σαβέλ ὁ μακάριος, Ἰσραὴλ ὁ πάνσοφος μελωδήμασιν,

(*) Τῶν Μαρτύρων τούτων μόνον τὰ Προσόμοια μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ ἔχει τὸ Χειρόγραφον· ὁμοίως καὶ ἕτερον Δοξαστικὸν τῶν αὐτῶν εἰς τὸν Στίχον· καὶ ἐφεξῆς τὸν εἰς τούτους μόνους Κανόνα, ποίημα τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ. Ὁ δὲ ἐνταῦθα Κανὼν, καὶ τὰ ἀνωτέρω Προσόμοια ἐλλείπουσι διόλου.

ἱερωτάτοις τιμάσθωσαν, Τριάδα τὴν ἀκτιστον, ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, ἱερῶς προκηρύξαντες, καὶ πολύθεον, ἀποσθέσαντες πλάνην, τῶν αἱμάτων, ταῖς προσχύσεσι καὶ δόξαν, ἀπειληφότες ἀμάρταντον.

Βασιλέα παράνομον, παρανόμως προστάτοντα, ὑποκύπτειν σέβας τε νέμειν ἄλογον θεῖον ἀψύχοις μακάριοι, ἐμφρόνως ἠσχύνετε, Μανουὴλ καὶ Ἰσραὴλ, καὶ Σαβέλ μεγαλῶνυμοι· καὶ ἀθλήσαντες, καρτερῶς καὶ νομίμως τοὺς στεφάνους, ἀνεπλέξασθε τῆς νίκης, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύοντες.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνατολίου.

Ελλικρινῶς ποθήσαντές σε Λόγε Θεοῦ, οἱ ἐνδοξοὶ Μάρτυρες, τὸ πυρσολατρεῖν ἐάσαντες, λιπόντες καὶ τὴν τῶν Χαλδαίων χθόνα, τῷ σῶ φωτὶ κατηνυγίσθησαν· θωρακισθέντες δὲ ὅπλοις τῆς πίστεως, ἠσχυναν Ἰουλιανὸν τὸν τύραννον, Μανουὴλ ὁ ἐνδοξος, καὶ Σαβέλ ὁ αἰείμνηστος, καὶ Ἰσραὴλ ὁ τρισόλβιος, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι ὑμνοῦντές σε, καὶ πρεσβεύεισι τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὡς τῷ παραδόξῳ θαύματι.

Χαίροις οἰκουμένης καύχημα. Χαῖρε Κυρίου ναε. Χαῖρε ὄρος κατάσκιον. Χαῖρε καταφύγιον. Χαῖρε λυχνία χρυσῆ. Χαῖρε τὸ κλέος τῶν ὀρθοδόξων σεμνή. Χαῖρε Μαρία Μήτηρ Χριστοῦ τῷ Θεῷ. Χαῖρε Παραδεισε. Χαῖρε θεῖα τράπεζα. Χαῖρε σκηνή. Χαῖρε στάμνε πάγχρυσε. Χαῖρε ἡ πάντων χαρά.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὁ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὡς Δέσποτα; Ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξυλῶ ἀνήρηται, καὶ θανατῶσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζῶν; Ἡ Θεοτόκος κλαίεσσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ ἀκόλουθος, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Ἰσαυρε Μάρτυς, εὐμενῆς, φάνηθί μοι.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Γρηγορίη, ἐλλείποντος τῷ πρώτῳ Ρ, διὰ τῶν Ὠδῶν τὸ ὀκταρίθμον.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγραὶν διδοεύσας.

Ἰλέωσαι Μάρτυς τὸν εὐμενῆ, Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ἐλεῆσαι με καὶ δεινῆς, ἐπηρείας μακάρι.

ρύσασθαί με τὸν προσφυγόντα πιστῶς ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Στενούμενος πταισίμασι χαλεποῖς, καὶ πλήθει κινδύνων, πιεζόμενος ἐκβοῶ Ἰσαυρε θεόφρον πρόστηθί μου, τῆς συνεχούσης ἀνάγκης καὶ λύτρωσαι.

Αθλήσας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀνύστακτος φυλαξ, ἐχαρίσθης πόλει τῇ σῇ· γενῆ δὲ καὶ σκέπη καὶ προστατίης, τῶν προσφυγόντων σοι ἐνδοξε Ἰσαυρε. Θεοτοκίον.

Γυμνὸν ἀρετῶν με καταστολῆς, εὐρῶν ὁ Βελίαρ, βέλει ἔτρωσεν ἡδονῶν· ἢ τὸν ἰατρὸν Θεὸν τεκοῦσα, τὰ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα.

ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ανωθεν τοῖς δούλοις σου, τὴν σὴν βοήθειαν δώρησαι, σώζων ἡμᾶς, πάσης ἐπηρείας, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεως.

Ρεῖθρα τῶν ἰάσεων, ἢ σὴ σορὸς ἀναβρύουσα, παντοδαπά, παύει τῶν ἀνθρώπων, ἀρρώστηματα Ἰσαυρε.

Τίμιος γεγένησαι, τὸ τοῦ Χριστοῦ τιμῶν ὄνομα· διὸ βοῶ· Λύτρωσαί με πάσης, ἀτιμίας πρεσβείαις σου. Θεοτοκίον.

Ηνώται ὁ Κτίστης μου, ὑπερφυῶς ἐν σοὶ Δέσπονα, ὅλον ἐμέ, θέλων ἀναπλάσαι, διὰ σοῦ ὡς ἠδόκησεν.

Ὁ Εἰρμός.

- Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
- Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
- καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θεῖον φρόνημα, ἀνείλημμένοι, ὧ ὑπέρμαχοι τοῦ Δυρράχίου, καὶ τοῦ Χριστοῦ ὀπλίται στερεόψυχοι, Ἀπολλωνίου τὸ θράσος καθεύετε, καὶ Τριποντίου τὸ σέβας ἡσχύνετε, νίκης ἔπαθλα, φαιδρῶς ἐκ Θεοῦ δεξάμενοι, δωρεῖσθε τοῖς πιστοῖς παθῶν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τῆς Λόγου, μόνη πάντα γενε, Παρθενομήτηρ, τῇ καθαρότητι Ἀγγελου ὑπεάρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμέ γοῦν γενόμενον, ρερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρτον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ημίαντος, ἁμνάς τῆς Λόγου, ἢ ἀκήρατος, Παρθενομήτηρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμνόμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηθῆσα ἐκραύγαζεν·

Οἶμοι! τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ρύσασθαί, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υψωθείς ἀπονοία μου, ὀλισθήσας πάθει κατενήνεγμαι· ἐγειρόν με κατακείμενον ἐν βυθῷ Θεόφρον ἀπογνωσεως.

Σὲ Πανένδοξε κέκτημαι, ἀσφαλῆ φρερόν μου καὶ καταφύγιον· πρόστηθί μου μὴ παρίδης με, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως καὶ σώσόν με.

Εν ὀδύνῃ καρδίας μου, τὸν ἐμὸν προστατήν σε τὸν θερμότατον, δυσωπῶ· Μὴ καταλίπης με, ἐχθρῶν ἐπηρείαις ἀπολλύμενον.

Θεοτοκίον.

Γηγενῶν ἀκαταίσχυντε, σκέπη καὶ βοήθεια σύμου πρόστηθι, καὶ παντοίας με ἐξάρπασον, συμφορᾶς Παρθένε τὸν οἰκέτην σου.

ᾠδὴ ε΄. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Υἰὸς ὠφθης ἡμέρας ἔχων ἐν καρδίᾳ σου λάμπον φῶς ἄδυτον, δι' οὗ σκοτομήνη, τῆς ἀπάτης μειοῦται καὶ ἅπασι, δαδουχεῖται γνῶσις θείου φωτὸς διὸ βοῶ σοι· Φώτισόν με τὸν γνώμη τυφλώττοντα.

Μὴ παρίδης με Μάρτυς, πίστει σοι προστρέχοντα, μηδὲ ἀπώση με· γλώσση γὰρ δολία, κατ' ἐμοῦ οἱ μισοῦντές με φθέγγονται πολεμοῦντες μάτην, τοῦ ἀπολέσαι τὸν σὸν δούλον. Ἀλλὰ πρόφθασον σώσόν με Ἄγιε.

Εν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, σὲ ἐπικαλοῦμαι τὸν μέγαν προστατήν μου, ἐν παντί με τόπῳ καὶ καιρῷ διαφυλάξον Ἄγιε, ἀπὸ πάσης βλάβης, καὶ ἐπηρείας ἐναντίων, τὸν εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα μου θέμενον. Θεοτοκίον.

Ολον ἐμέ μορφοῦται, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμος Θεὸς ὁ πλαστής μου· ὃν αἰεὶ δυσώπει, οἰκτειρῆσαι λαὸν ἀμαρτάνοντα, διασῶσαι κόσμον, δαιμονικῆς ἀπάσης βλάβης, τὸν εἰς σὲ θεοτόκε ἐλπίζοντα.

ᾠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νοός μου τὰς ἐκτροπὰς θεραπεύσας, καὶ καρδίας μου τὰ πάθη Θεόφρον, σωματικῶν, ἀλγηδόνων με ρῦσαι, καὶ ἐπηρείας ἀπάσης καὶ θλίψεως, καὶ δεῖξόν με ταῖς σαῖς λιταῖς, τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων ὑπέρτερον.

Ηγίασε σὲ ἀθλήσαντα Μάρτυς, ὁ πανάγως Θεὸς ὃν δυσώπει, ἀγιασμόν, τοῖς σοῖς δούλοις ἐκπέμψαι, καὶ φωτισμόν καὶ πταισμάτων τὴν λύτρωσιν· προστατίης γὰρ παρὰ Θεοῦ, ἐχαρίσθης ἡμῖν ἀκαταίσχυντος.

Συνεῖναι με τὸν πολλὰ σε ποθῶντα, πολυπρόσθητε εὐδόκησον Μάρτυς, σὲ δυσωπῶ, τὸν

καλόν μου προστάτην, καὶ πίστει κράζω σοι Ἄγιε, Ἰσαυρε· Γενήθητί μοι βοηθός, καὶ παντοίας ἀνάγκης με λύτρωσαι. Θεοτοκίον.

Ράνισι τῆς σωστικῆς σου πρεσβείας, κατασβέσασα παθῶν μου τὴν φλόγα, τὰς τοῦ νοοῦ, ἐκτροπὰς σαῖς πρεσβείαις, ὑπεραγία Παρθένε θεράπευσον, καὶ κόπασον τὸ χαλεπὸν, τῶν παθῶν μου κλυδώνιον πάναγνε.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσαύρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Φήλικος, Ἑρμεῖου, καὶ Περεγρίνου.

Στίχοι.

Τμηθεὶς Ἰσαυρος σὺν συνάθλων πεντάδι,
Σαύρας νοητῆς καρδίαν τέμνει μέσον.

Ο Ἅγιος Ἰσαυρος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Βασίλειος καὶ Ἰννοκέντιος, ὠρμητοὶ ἐξ Ἀθηνῶν. Ἀπαναστάντες δὲ τῆς πατρίδος, καὶ ἐν τινι σπηλαίῳ τῆς Ἀπολλωνίας γενόμενοι, Φήλικι καὶ Περεγρίνῳ καὶ Ἑρμείῳ περιτυγχάνουσιν· οὗς καὶ ἐδίδαξεν ὁ Ἅγιος Ἰσαυρος μὴ πρὸς τὰ παρόντα ἐπικοιῖσθαι· οἱ δὲ ἔργοις τοῦ αὐτοῦ λόγου ἐπεβεβαίωσαν. Ἀποστρεφόμενοι γὰρ τὴν τῶν συγγενῶν ἐμίλιαν, ἀπίστων ἔντων, πρὸς αὐτῶν Τριπεντίῳ τῷ Ἐπάρχῳ διαβάλλονται· οὗς καὶ συλλαβῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ ἀποστῆσαι μὴ δυνηθεὶς, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπομηθῆναι προστάττει. Ἰσαυρος δὲ ὁ τοῦ Χριστοῦ διάκονος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, Ἀπολλωνίῳ τῷ υἱῷ τοῦ Ἐπάρχου ἐκδίδονται. Ὑπὸ πυρὶ καὶ ὕδατι δοκιμασθέντες, καὶ ἐν τῷ παραδόξῳ, ἐκ τούτων ῥυθῆναι, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν μεταθέντες πίστιν, ὧν ἦσαν καὶ οἱ πρῶτοι τῆς πόλεως Ρούφος καὶ Ρουφίνος οἱ αὐτάδελφοι, τελευταῖον τὴν ἀπόφασιν δεξάμενοι, τίμνονται τὰς κεφαλὰς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μανουὴλ, Σαβέλ, καὶ Ἰσμαήλ.

Στίχ. Σαβέλ, Μανουὴλ, Ἰσμαήλ, Πέρσαι γένος·
Τὸ δ' ἀξίωμα, Μάρτυρες διὰ ξίφους.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ κασιγνήτους τρεῖς τάμε
χαλκός.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Περσίδος, ἀποσταλέντες παρὰ τοῦ Βασιλέως Περσῶν Βαλάνου (ἢ Βαλάνου), καὶ τὰ πρὸς εἰρήνην πρεσβεύοντες, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβίτου. Ὀν θύοντα τοῖς εἰδώλοις πέραν ἐν Χαλκηδόνι θεασάμενοι, καὶ πολλοὺς τῇ αὐτοῦ πλάνῃ καθυπαγομένους, αὐτὰ ὑπάρχοντες θεοσεβεῖς, καὶ τῷ Χριστῷ λατρεύοντες ὠλοφύρουτο, καὶ τὸν Χριστὸν καθικέτευον διαφυλαχθῆναι· αὐτοὺς τῇ πίστει τῇ εἰς αὐτόν, καὶ μὴ κοινωῆσαι τῇ πλάνῃ τῶν εἰδωλολατρῶν. Ἰνωσθέντες δὲ, καὶ

ἀχθέντες τῷ δυσσεβεῖ Ἰουλιανῷ, τύπονται, καὶ ἦλοις περονῶνται τοὺς ἀστραγάλους, καὶ λαμπᾶσι πυρὸς τὰς μαχαλάς καταφλίγονται. Καὶ ταῦτα μὲν κοινῇ· ἰδίᾳ δὲ ὁ Ἅγιος Μανουὴλ, ὑποσχέσις δεξάμενος παρὰ τοῦ μικροῦ βασιλέως Ἰουλιανοῦ καὶ παραινήσις, καὶ μὴ πισθεὶς θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις, καθηλούται τὴν κεφαλὴν καὶ ἀμφοτέρω τὰ νῶτα, καὶ καλὰμοις εἰληθεὶς κατασφίγγεται, καὶ ἑτέροις ἔξισι κατακιντᾶται βίλεσι· καὶ οὕτως ἅμα τοῖς δασίν ἀδελφοῖς αὐτοῦ Σαβέλ καὶ Ἰσμαήλ, ἐν τῷ πρὸς Θράκην τείχει, τῷ ἐπιλεγόμενῳ Κωνσταντίνῳ, ἐν τόπῳ κρημνῶδε ἀπαχθέντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὑπατίου τοῦ ἐν Ρουφιανᾶς.

Ο πατὴρ ὑπῆρχε Φρυγία, καὶ γονεὶς θεοσεβεῖς, ἐπὶ τῶν χρόνων Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου τῶν Βασιλέων. Γράμματα δὲ ἰκανὰ παιδευθεὶς, καὶ τὸν ὀκτωκαιδέκατον χρόνον πληρώσας, πάντα καταλιπὼν, τὸν μονήρη βίον ὑπέδου. Καὶ πάσῃ ἀρετῇ κοσμηθεὶς, τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου χειροτονίαν δέχεται. Καὶ πληρώσας τὸν ὀγδοηκοστὸν χρόνον, μακαρίως ἀνεπαύσατο. Ὅποσα δὲ δι' αὐτοῦ θαύματα τελοῦνται, ἀδύνατον γράφαι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φωτὶ ἀστραπτόμενος, τῷ τρισηλίῳ ἔνδοξε Ἰσαυρε, Ἰννοκέντιε θεῖε, Φήλιξ Ἑρμεία καὶ Περεγρίνε σοφέ, σὺν Βασιλείῳ θαυμαίων λαμπρότησι, καταφωτίσατε τοὺς εὐφημοῦντας ἡμᾶς.

Αστέρες πολύφωτοι, ζόφον τῆς πλάνης μειοῦντες ὠφθητε, ἀθλοφόροι Κυρίου· διὸ ψυχῆν μου γνώμη τυφλώττουσαν, θεογνωσίας φωτὶ καταλάμψατε, τῆς ἀγνωσίας ἀχλὺν ἀποδιώκοντες.

Νοσοῦσαν ἀνάτα, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἰάσασθε, τὰ τοῦ σώματος πάθη, Μάρτυρες θεῖοι ἐξαφανίσατε, ὧ Περεγρίνε Ἰσαυρε Βασίλειε, Φήλιξ Ἑρμεία κλεινέ, καὶ Ἰννοκέντιε·
Θεοτοκίον.

Ισχὺς μου καὶ ὕμνησις, καὶ σωτηρία Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, Παρθενομῆτορ διὰ χρηστότητα, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἡμᾶς λυτρωσάμενος, προγονικῆς ἀπειλῆς καὶ ἀποφάσεως.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Η γλαῖσμένος κάλλεσι, μαρτυρίου Θεολήπτε, καὶ κεκοσμημένος, τοῖς ἐξ ἄθλων στίγμασι, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδεδυμένος τῆς σῆς σφαγῆς, καὶ ἱερωσύνης, καλλυνόμενος δόξῃ, παρέστης τῷ Κυρίῳ, ὃν αἰεὶ ἐκδυσώπει, κοσμηῆσαι σωτηρίου, ἡμᾶς περιβολαίῳ.

Θανατωθεὶς ὁ δαίλαιος, ἠδονῶν τῶν ἐκπτώματι, ἔρριμμαί εἰς γῆν, θέαμα θρήνων ἄξιον· πανένδοξε Ἰσαυρε, νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐπίβλε-

ψον· δείξον ἐν ἐμοί, τὴν τῶν θαυμάτων σου χάριν· βροτῶν ἰδέτω γένος, ὅτι σύ μου προστάτης, καὶ σώζεις ἐκ θανάτου, τῆς σῆς ἀχρείας δούλος.

Γέρωσύνη πρότερον, κοσμηθεὶς ἱερώτατε, καὶ διακονήσας, εὐλαβῶς εἰς ὕστερον, αὐθαίρετον γέγονας, σὺ ἱερεῖον ἄμωμον, ἱερουργηθεὶς, Χριστῷ διὰ μαρτυρίου· διὸ κάμου τὸν ὕμνον, ὡς θυμίαμα Μάρτυς, προσκόμισον τῷ Κτίστῃ, καὶ σώσόν με λιταῖς σου.

Θεοτοκίον.

Ο τῶν φωστήρων κάλλεσιν, οὐρανὸν κάλωπίσας Θεός, ἄλλον οὐρανὸν σε, Θεοτόκε ἔδειξεν· ἐκ σῆ γὰρ ὡς ἥλιος, ἐξανατείλας πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς θεογνωσίας, κατελάμπρυνε φέγγει· διὸ οὐδεὶς προστρέχων, ἐν σοὶ κατησχυμμένος, πορεύεται τῶν θείων, μὴ τυχῶν δωρεῶν σου.

Ὁ Εἰρμός.

▶ **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
▶ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
▶ καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
▶ τούτους ἰδὼν, τῷ δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
▶ ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
▶ τε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁδὴ Δ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀξιωθεὶς, ἐκ Θεοῦ παναοίδιμε Ἰσαυρε, ἀποσοβεῖς δαίμονας καὶ νόσους παντοδαπάς, καὶ πειρασμούς καὶ θάνατον, πᾶσι τὰ αἰτήματα χορηγῶν· διὸ κάμοι παράσχου, εἰρήνην καὶ ὑγείαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Ο θείος καὶ σεβάσμιός σου ναός, τὸ πολύτιμον ἅγιον Σῶμά σου, ὡς θησαυρὸν, ἔχων ἀναφαιρέτον τοὺς πιστοὺς, καταπλουτίζει πάντοτε, ταῖς τῶν χαρισμάτων διανομαῖς· διὸ κάγω τῶν θείων, τύχημι δωρεῶν σου, ὁ προσφυγῶν τῷ θείῳ τάφῳ σου.

Γδοῦ Μάρτυς Κυρίου καλῶς καμῶν, τὸν μισθὸν ἐκομίσω τῶν πόνων σου. Πρόστηθι οὖν, πάντοτε Θεόφρον τοῦ σου λαοῦ, τὴν σὴν πατρίδα φύλαττε, σώζε τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, καὶ βράβευσον εἰρήνην, πάση τῇ οἰκουμένη, κάμου τοῦ σου οἰκέτου μέμνησο.

Θεοτοκίον.

Υπέρφωτε νεφέλη Μήτηρ Θεοῦ, τοὺς ἡμῖν πολεμοῦντας πολέμησον, τῇ κραταιᾷ, καὶ παντοδυνάμῳ σου δεξιᾷ, τοῖς ἐν ἀνάγκαις πρόστηθι, τῶν ἀδικουμένων ἀντιλαβοῦ, πταισμάτων λυτρομένη ταῖς σαῖς ἱκετηρίαις· ὅσα γὰρ θέλεις πάντα δύνασαι.

Ὁ Εἰρμός.

▶ **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
▶ κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφθη
▶ τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
▶ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν διὸ
▶ σε Θεοτόκε Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
▶ ξιαρχαί μεγαλύνουσιν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ἐνδοξε; τῆς Ἑλλάδος προσφοράν, ὡς ὠρμημένον ἀπ' αὐτῆς· τῆς Φοινίκης καθαρμόν, ὡς τεθυμένον ἐν αὐτῇ· φωστῆρα, ὡς ἐν σκότει ἐξαστραφάντα· γενναῖον, ὡς ἀήττητον τοῖς πλήττους. Πολύτροπός σου ἡ εὐκλεία, Λεόντιε παμμακάριστε. Ἰκέτευε, τῷ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τί σε ἀθλοφόρε προσεῖπωμεν; στρατιωτήν τοῦ Χριστοῦ, ὡς καθαιρέτην τῶν ἐχθρῶν· βασιλέα τῶν παθῶν, ὡς εὐσεβείας ἀθλητὴν· τροφέα, τῶν πεινῶντων ὡς φιλόπτωχον· δικαίων, ἐραστήν ὡς οὐρανόφρονα. Ποικίλα σου τὰ παθήματα, λαμπρότερα τὰ παλαίσματα. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τίς σε οὐ θαυμάσει Λεόντιε; ὅτι ἔνοικον λαβὼν, τῆς ἀληθείας τὴν πηγὴν, ποταμὸς εὐεργεσίας, ἀναβλύζεις τοῖς πιστοῖς, καὶ πάσιν, ἀναργύρως ἀνεπίφθονα, προσφέρεις, τοῖς διψῶσι τὰ δωρήματα, εὐφραίνεις δὲ τοὺς μετέχοντας, ὑδάτων τῶν τῆς χρηστότητος. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίνι ὁμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλωσ, ἀνανεύουσα ψυχῇ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάσσα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· Τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστρατος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αρνα, ἡ ἀμναῖς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλῳ ἠπλωμένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μη-

τρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ. Υἱέ μου, τί τό ξένον τῆτο θάμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσα μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου σου συγκατάβασιν (*).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ Μάρτυς σε Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ ἀκόλουθος, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων).

Νίκη Θεός σοι καὶ γέρας Λεόντιε.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἄσομαί σοι Κύριε.

Νόμοις ἐγκωμίων ἢ ἀρετῆ σου, οὐχ ὑποπίπτει τοῦ Χριστοῦ, θανάτον Λεόντιε· αὐτὸς γάρ σοι ἐγκώμιον, καὶ ὄλβος ἀναφαίρετος.

Ἰέμενος μάκωρ τῶν ὑπὲρ φύσιν τὴν ἀκηλίδωτον ψυχὴν, παρθένω τῷ σώματι, κοσμήσας πρὸς τὴν ἀνοδὸν, εὐσταλῆ κατεσκευάσας.

Κράτος ἀπηνέγκω κατὰ τῆς πλάνης, τῆ εἰς τοὺς Μάρτυρας τιμῆ, γεραίρων ὁσίως, αἰοῖδιμε Λεόντιε, τὸν αἰεὶ σοι ποθούμενον.

Θεοτοκίον.

Πῶς σε μακαρίσωμεν Θεοτόκε, τὴν ὑπερτέραν οὐρανοῦ, καὶ πάσης τῆς κτίσεως; Υἱὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν πλάστην καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ῥδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ἡθὸς εὐσταθὲς καὶ φρόνημα, χάριν τε θεοῦ κεντημένος Λεόντιε, ἀνεδείχθης τῆς ἀληθείας, ἀθλητῆς καὶ Μάρτυς ἄριστος.

Θέσθε τὰς ψυχὰς τῷ ζῶντι Θεῷ, τοῖς συστρατιώταις ἀνεφώνεις Λεόντιε, Βασιλεῖ τε τῷ αἰωνίως, διαμένοντι στρατεύεσθε.

Εῖρη εὐσεβείας ῥήματα, ἢ μελισταγῆς καὶ φιλόθεος γλῶσσά σου, τοῖς δὲ δούλοις τῆς ἀσεβείας, βλασφημεῖν ἐνδιεβάλλετο.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμῶ καὶ ἄνθρωπον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
• ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἢ καρδίᾳ μου.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ δύο Δοξαστικά τοῦ Ἁγίου Λεοντίου, τὸ μὲν μετὰ τὰ ἀνωτέρω Προσόμοια, εἰς Ἦχον α΄, τὸ δὲ ἐν τοῖς Ἀποστιχίταις, εἰς Ἦχον δ΄.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρόν ὡσπερ θώρακα, ἀναλαβόμενος, πρὸς πάλιν ἐχώρησας, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, γενναίως τε ἠθλήσας· ὅθεν ἐξαφανίσας τὴν αὐτῶν δυναστείαν, ἔπαθλον ἐκομίσω, τῶν θαυμάτων τὴν χάριν, πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, Μάρτυς Λεόντιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εχθροῖς ἀντιτάχθητι, τοῖς πολεμοῦσι ἡμῖν· δεινῶς γὰρ ἐπέθεντο, τῇ κληροχίᾳ τῇ σῆ, πανάχραντε Δέσποινα· ὄλεσον σαῖς πρεσβείαις, τῶν βαρβάρων τὰ θράση· γνώτωσαν τὴν ἰσχύν σου, φιλοπόλεμα ἔθνη· τῷ νεύματί σου τούτους πάντας ἀφάνισον. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρῆμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ῥδὴ δ΄. Τοὺς οὐρανοὺς ἢ ἀρετῆ σου.

Οτῷ θυμῷ τῷ δεισιδαίμονι ὑπόσπονδος, σὲ τὸν πόθῳ τῷ θείῳ πληρούμενον Χριστοῦ, ἀνηλεῶς ἠκίζετο, Μάρτυς ἀθλοφόρε Λεόντιε.

Συνεκροτεῖτο παρρησία σοι Λεόντιε, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας κινδυνεύοντι· μεθ' ἧς τομῆς καὶ καύσεως, πάσης κατετόλμας αἰοῖδιμε.

Σέ σαγηνεύειν καὶ ζωγραφεῖν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, θαρσαλέως ἀντέφης, ὡς μακαριστὸν τὸν ἀπεικῶντα ἠγῆμαι, Μάρτυς Ἀθλοφόρε Λεόντιε. Θεοτοκίον.

Χερσικῶν ταγματῶν ὑπερέχουσα, καὶ Θεὸν ἐν ἀγκάλαις ἐποχούμενον, μετὰ σαρκὸς βαστάσασα, χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ κτησάμενος ἡμᾶς.

Ἰερεῖον πρὸς σφαγὴν, ἐτοιμότατον ἀχθεῖς, Λεόντιε πανένδοξε, τυραννικοῦ πρό βήματος, ὑπὲρ Χριστοῦ αὐθαιρέτως παράστασο.

Καθελεῖν σου τὸ στερρόν, ἐπειράτο, τῆς ψυχῆς, τῆς πλάνης ὁ ὑπεύθυνος, τὸν σταυρωθέντα Κύριον, ὡσπερ κακοῦργον βροτῶν λοιδορούμενος.

Απολέσθωσαν θεοὶ, οἱ τὴν γῆν καὶ ἕρανόν, σαφῶς μὴ τεκτηνάμενοι· ὁ σταυρωθεὶς ἀπάντων γὰρ, Δημιουργός ἐστι Μάρτυς ἀντέλεγε.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν ὑπερφῶς συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθενομήταρ ἄχραντε, τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, τοῖς Θεοτόκον σε ὕμνοις δοξαζουσιν.

Ῥδὴ 5. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Γλαρός μὲν, τοῖς προστρέχουσι πίστει Λεόντιε, καὶ τὸν λόγον, ἠρτυμένος τῷ θεῷ σου ἀλατι, ἰταμώτατος δὲ τοῖς ἐχθροῖς τοῦ Χριστοῦ ἀνεδείκνυσο.

Γεγηθῶς μὲν, ὁ πιστός σου θεράπων Λεόντιος, ἀπεδίδου, τὸ μαρτύριον τῆς βασιλείας σου· ἀλλ' οὐκ ἔφερον, οἱ ἐχθροί σου Χριστέ τὴν ἀλήθειαν.

Εξήπτοντο, τῷ θυμῷ ὡσπερ θῆρες οἱ ἄνομοι καὶ τὰς χεῖρας, ἐπετίθουν ὡς ἀρνίῳ τῷ Μάρτυρι, ἐπειγόμενοι, διασπᾶν ἀφειδῶς τὸν ἀήττητον. Θεοτοκίον.

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ἰκετῶν σε ἀλόχευτε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα δυσώπησον· ὅτι σὲ καὶ μόνην, προσασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τρίτην μερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κήτει θεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν Δυναμέων.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Τῶν τυράννων ἠλεγξας, τὰς πονηρὰς ἐπινοίας, καὶ Ἑλλήνων ἠσχυνας τὴν ἀθεώτατον πλάνην· ἠψφρανας τὰς τῶν Ἀγγέλων χοροστασίας· ἴασιν τῶν νοσημάτων πιστοῖς παρήξεις· διὰ τοῦτό σου τὴν μνήμην, τιμῶμεν πόθῳ, σοφέ Λεόντιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ὑπατίου, καὶ Θεοδούλου.

Στίχοι.

Ἄκμων τὸ σῶμα τοῦ Λεοντίου τάχα,
Ἄκμων σιδηροῦς πρὸς σφύρας, τὰς αἰκίας.

Ὁγδοατὴ δεκάτῃ πληγῆσι Λεόντιον ἐκπνεῖ.

Οὗτος τὴν μὲν γέννησιν ἔσχεν ἐξ Ἑλλάδος· μεγίθει δὲ σώματος συναυξηθεῖσάν ἔχων ἀλκὴν καὶ ῥώμην, τοῖς στρατιωτικαῖς καταλόγοις ἐτάχθη. Ἐν δὲ τῷ πολέμῳ, καὶ τοῖς ἐναντίοις ἐμπλέκεσθαι, ἀνδρείως φανείς, καὶ πολλάκις τρόπαια στήσας, δόξαν δὲ καὶ σύνησιν ἔχων, καὶ λογισμὸν ἔμφρονα, τῇ στρατηγικῇ στολῇ, καὶ τοῖς παρασήμοις κατεκοσμήθη. Διατρίβων δὲ ἐν Τριπέλει τῇ κατὰ τὴν Ἀφρικὴν, ταῖς βασιλικαῖς σιτήσεσι καὶ φιλοφροσύναις ἐδεξιοῦτο τοὺς πένητας, καὶ γνησίως καὶ εὐκρινῶς ἐλάτρευε τῷ Θεῷ.

Περὶ τούτου μαθὼν ὁ ἡγεμὼν τῆς Φοινίκης Ἀδριανός, ὃς ἦν κατὰ τοὺς καιροὺς Οὐεσπεσιανοῦ, ἀποστέλλει πρὸς αὐτὸν Ὑπάτιον Τριβούνον, μετ' ἑτέρων δύο στρατιωτῶν, ὧν ὁ ἕτερος Θεόδουλος ἐκαλεῖτο. Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, πυρετῷ λαύρῳ ὁ Ὑπάτιος συσχεθείς, ἀνωθεν ἐνεχθείσης

φωνῆς, Ἀγγέλου τε ἐπιφανέντος αὐτῷ, ἤκουσεν· Εἰ μέλει τῆς νόσου ἀπαλλαγῆσεσθαι τρίτον ἐπικαλέσασθαι εἰς βοήθειαν τὸν τῷ Λεοντίου Θεόν. Τῆς δὲ φωνῆς ταύτης ἐν αἰσθήσει καὶ ὁ Θεόδουλος γίγονε.

Καὶ δὴ τυχὼν τῆς ἰάσεως ὁ Τριβούνος, ἐπεὶ κατέλαβε τὸν Ἅγιον ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ, τὸ μὲν πρῶτον, Λεόντιον ἀγνοῶν, ὃς τις ἐστὶ, παρ' αὐτοῦ ἐξενίσθη. Ἐπιζητοῦντι δὲ αὐτὸν, καὶ λέγουσι κατὰ προσποιήσιν, ὅτι ἐστὶ φίλος αὐτοῦ τε καὶ τῶν θεῶν, ὁ Ἅγιος εἶπεν, ἑαυτὸν μὲν εἶναι τὸν ζητούμενον Λεόντιον, εἶναι δὲ τοῦ Χριστοῦ δούλον, τοὺς δὲ λεγομένους θεοὺς ἀπεβδελύττεσθαι. Ἀκούσαντα δὲ ταῦτα τὸν Τριβούνον καὶ τὸν Θεόδουλον, προσπίσειν τῷ Ἁγίῳ, καὶ αἰτεῖσθαι παρ' αὐτοῦ τοῦ τὴν χάριν τῆς ἐν Χριστῷ οἰκειώσεως. Εὐξάμενον δὲ τοῦ Ἁγίου ὑπὲρ αὐτῶν ἐξ οὐρανοῦ νεφέλην ὕδατος λέγεται εἰλθεῖν, καὶ φωτίσαι αὐτούς, καὶ λευκάς ἐνδύσαι στολάς· ἐφ' ᾧ τοὺς ἀπίστους παραχθέντας, μνηῦσαι πάντα τῷ ἡγεμόνι Ἀδριανῷ.

Ὁ δὲ τούτους παρασησάμενος, ἐπεὶ νοθετῶν ἀποστήναι τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως οὐκ ἔπεισε, τὸν μὲν Ἅγιον Ὑπάτιον ἀναρτηθῆναι καὶ ξείσθαι ἐκέλευσε, καὶ τὸν Ἅγιον Θεόδουλον σπαθίζεσθαι, καὶ οὕτω τὰς κεφαλὰς ἐκτεμῆθαι. Ὁ δὲ Μεγαλομάρτυς Λεόντιος, πρῶτα μὲν τύπτεται βάλκλοις· εἶτα, ταῖς παρακλήσεσι τοῦ τυράννου καὶ κολακείαις μὴ προσχῶν, ἀλλὰ καταγιάσας αὐτὸν, τύπτεται σφοδρῶς. Μετὰ ταῦτα κρεμασθεὶς, ἐπὶ πολὺ ξέεται, καὶ λίθῳ τῷ τραχήλῳ βαρυνθεὶς, καὶ τυπτόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰθερίου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Διαβληθεὶς σὺν, παρίστη Ἐλευσίῳ τῷ ἀρχοντι, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, τείνεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ τριβόλοις σιδηραῖς πυρωθεὶς τὰς μασχάλας διακαίεται, καὶ κατὰ τὸν νῶτον καὶ τὰ στήρνα καὶ τοῖς μυκτῆρσιν ὀγκίνους εἰσδέχεται, καὶ ἐν χαλκῷ τάπητι πυρωθέντι ἀπλοῦται, καὶ ἐκ τούτων πάντων Ἀγγέλου ἐπιστάσις λύτροῦται, εἰθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν τέμνεται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ 7. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

» **Ρ**ωμαλεστήτη φρενῶν, ὡσπερ οἱ αἰχμαλῶτοι
» Παῖδες, σὺν τῇ φλογὶ τῶν πειρασμῶν, καὶ
» τὴν πλάνην ἐπάτει Λεόντιος ἀναμείλων σοι
» Κύριε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Απροσπαθεία τῆς σαρκός, ἐπιλελησμένος εὐτόνως, τοὺς αἰκισμοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ, ὡς ἀήττητος Μάρτυς ὑπέφερες, μελωδῶν σου τῷ κτίσαντι· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Σοφία πόθῳ τε Χριστοῦ, φύσεως βιαίως κρατήσας, τῆς ἐπικήρου βιοτῆς, ζωφόρον προέκρινας θάνατον, ἀναμείλων Λεόντιε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Λόγον καὶ Πνεῦμα σὺν Πατρὶ, μίαν τρισυπόστατον φύσιν, θεολογῶν ὁ ἀκλινης, καὶ ἀήττητος Μάρτυς ἐκραύγαζεν· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς, δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐσπλαγγνία βροτοῖς ὁμιλήσαντα, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν, ὡς μητέρα γενομένην τοῦ πάντων Κτίστου.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα.

Εφερε σαρκὸς πληγαῖς ὁ Μάρτυς, καὶ τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, σφοδρότερον ἡνία, μέλπων· Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ορθιον τὸν νοῦν πρὸς τὸν Δεσπότην, ἐν ταῖς βολαῖς τῶν ἀκανθῶν, ἀνέτεινας τῷ πόθῳ, Μάρτυς, Ὑπερυψοῦτε, βοῶν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νίκη σοι Χριστὸς ὑπάρχει Μάρτυς, ὃν ταῖς αἰκνίαις τῆς σαρκὸς, ἐδόξασας κραυγάζων· Πάντες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ τῆς Ἀγνῆς τεχθέντα Λόγον, καὶ δωρησάμενον ζωὴν, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, Παῖδες ὑπερυψοῦτε Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν τῷ Σταυρῷ, προσηλωθέντα, καὶ ἀποδείξαντα ἡμῖν, ὄπλον εἰς σωτηρίαν,
» Παῖδες ὑπερυψοῦτε Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἡμῶν
» εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Τριαδὸς θεράπων ἀνεδείχθης, λατρεύσας Λεόντιε ἀμέμπτως, ᾧ καὶ πᾶν γόνυ κάμπτει, οὐρανίων ἐπιγείων καταχθονίων· ὃν ἀνυμῶντες, ὡς Σωτῆρα μεγαλύνομεν.

Γδεῖν ἐφιέμενος ἀύλως, προσώπῳ ἀνακεκαλυμμένῳ, τοῦ Κυρίου τὴν δάξαν, ταῖς ἀρχαῖς ἀπεξεδύσω καὶ ἐξουσίας, μίαν κηρύξας, Τρισυπόστατον Θεότητα.

Εὐφράνθη τῇ σῇ ὁμολογίᾳ, καὶ σὲ ὡμολόγησεν ἀξίως, τοῦ Πατρὸς ἐναντίον, ὁ Σωτήρ· ὃν ἐξιλέωσαι ἀθλοφόροι, πᾶσι τοῖς πίστει, μεγαλύνουσι τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Φανείσα τῶν Ἀγγέλων ἀνωτέρα, ὡς πάντων τεκουῖσα τὸν Σωτῆρα, Παναγία Παρθένη, σῶσον οἰκτείρησον λαὸν ἡμαρτηκότα, καὶ τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου προστρέχοντα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ
» λαγόνων σε παρήλθε, σαρκοφόρος ὡς
» ὠφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη·
» σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ιούδα μακάριε Χριστοῦ, Μαθητῆς γεγένησαι, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, ὑφ' οὗ ὡς πρόβατον, μέσον λύκων ὄντως, ἀπεστάλης λόγῳ σου τὴν τούτων μεταπλάττων δυσσέβειαν, πρὸς τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὴν ἐνθεὸν ἐπίγνωσιν, τῆς Τριαδὸς· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε.

Ιούδα θαυμάσιε βολίς, ἀνεστάλης πλήττουσα, καὶ παντελῶς ἀφανίζουσα, δαιμόνων φαλαγγας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνων, πληγωθέντας χάριτι, τοῦ μόνου θεραπεύων Θεοῦ ἡμῶν· ὃν νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ιούδα θεόπνευστε ἀκτίς, τοῦ ἡλίου γέγονας, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος, καὶ κατεφώτισας, εὐσεβῶν καρδίας, καὶ τὸν ἐπικείμενον, τῇ κτίσει σκοτασμὸν ἀπεδιώξας· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ιούδα, οἱ ἀδελφοί σου σὲ ἐπαινέσουσιν, ἀδελφὸν φανέντα Λόγου τοῦ πρὸ αἰῶνων, ἐξ αἰδίου ἀναλάμψαντος τοῦ Γεννήτορος, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀφράστως σαρκωθέντος, ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντος· ὃν Ἀπόστολε ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε, τῶν πταισμάτων ἰλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος, ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Ὑιέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτικ. Ἦχος γ'. Ἀπόστολε Ἁγίε Ἰούδα.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου ὁ ἀκόλουθος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Μέλπειν Ἰούδαν τὸν θεόπτην σπουδάσω·

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Μύστα τῶν οὐρανίων, Ἰούδα πάνσοφε, μαθητὰ τῷ Σωτῆρος, καὶ κοινωνεῖ τῆς ζωῆς, τὴν γλῶσσάν μου κίνησον, καὶ τὸν λόγον ἴθουνον, πρὸς τοὺς ὕμνους σου παμμακάριστε.

Εἴλκων τὸν τοῦ Σωτῆρος, ζυγὸν Ἀπόστολε, καὶ τὴν αὐλακα τέμνων, καὶ νεουργῶν τῇ χάριτι, τὸν σπóρον κατέβαλες, καὶ πολύχην ἤνεγκας, τῷ καλέσαντι παμμακάριστε.

Λόγον τὸν σαρκωθέντα, εὐρῶν διδάσκαλον, καὶ ταῖς τούτου Θεόπτα, μαρμαρυγαῖς πορούμενος, ἐγένου φῶς δεύτερον, ταῖς τοῦ πρώτου λάμπησι, συμμορφούμενος ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Πίστις ἠγείσθω μόνη, καὶ μὴ ἀπόδειξις, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυματίων, Θεογεννητορ παναγνε· τὸν γὰρ ἀκατάληπτον, Θεὸν Λόγον τέτοκας, ἐνδυσάμενον τὸ ἀνθρώπινον.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Επὶ ῥῆθι τῶν Μαθητῶν, Χριστοῦ ἡ εὐπρέπεια, ὑπεράνω πάσης μεγαλειότητος· οὗτοι γὰρ γεγονάσιν αὐτοῦ, φίλοι τε καὶ οἰκεῖοι, καὶ συμφυλέται καὶ συνέστιοι, καὶ τῶν μυστηρίων ἐκφάντορες.

Ἰούδα οἱ ἀδελφοί σου σὲ ἐπαινέσουσιν, ἀδελφὸν φανέντα καὶ νομιζόμενον, τοῦ φανερωθέντος ἐν σαρκί, Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων συναϊδίου ἀναλάμψαντος ἐκ τοῦ αἰδίου Γεννήτορος.

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς σε μέλη συνώκησας, τῇ ζωῇ τῶν ὅλων Χριστῷ Πανόλθιε, καὶ τῆς ζωηφόρου βιοτῆς, πάση τῇ οἰκουμένῃ, καταγγελεύς σὺ ἐχρημάτισας, ῥήματα ζωῆς προϊέμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ σὺ ὑπὲρ πάσας Ἀγνὴ κεχαρίτωσαι, ὑπερέβης πάσας τῇ ἀγιότητι, πάσας ὑπερῆρας καὶ πασῶν, ὡφθης ὑψηλότερα, τῶν οὐρανίων σαφῶς δυνάμεων, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ χρηματίσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** πῆξας ἐπ' οὐδενός, τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρήσας ἀσχέτως βρῖθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σε, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὴ καὶ φιλόνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τοῦ τεχθέντος Δεσπότης καὶ ἀδελφοῦ, χρηματίσαντος πάντων τῶν ἐκλεκτῶν, Ἰούδα μακάριε, ἀδελφὸς ἐχρημάτισας, καὶ ὑπ' αὐτῷ Ἀπόστολος, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἀπεστάλης πανεύφημε, τὸν λόγον τῆς πίστεως, πᾶσι κα-

ταςπείρων, καὶ φωτίζων τοὺς σκότει, ἀγνοίας δουλεύοντας, πονηρῷ κοσμοκράτορι. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσῶν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς ἔχων ἀντίληψιν, καὶ σκέπην σε Ἀχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος. Ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σε σαρκωθέντα, ἀσπóρως ἐκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου τῶν ἀπαύστως ὑμνήντων σε, πρεσβεύεσα αὐτῷ ἐκτενώς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα. Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε, Κύριε τῷ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σε, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ΄. Τὴν θεῖαν ἐννοήσας σου.

Ο μέγας τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, τῆς ἐμφανείας τοῦ Θεοῦ, ἠξιωμένος ἠγάπηται, καὶ τῆς αὐτοῦ θεωρίας, τὴν αἴγλην καὶ τὸ κάλλος τεθέεται.

Υπάρχων χαρισμάτων ἀνάπλεως, καὶ δωρεῶν τῶν ἐκ Θεοῦ, δεδωρημένων Ἀπόστολε, πρὸς σωτηρίας λιμένα, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας ὀδήγησόν.

Δυνάμει ἀητιτήτῳ τοῦ Πνεύματος, τοῦ παναγίου Λειτουργγέ, τῶν ἀπαρρήτων φραξάμενος, τῆς πονηρίας διώκεις, πνεύματα τῷ λόγῳ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Αφράστως συλλαβῆσα πανάμωμε, τὸν Ποιητὴν σε καὶ Θεὸν, δυσώπει σῶσαι κινδύνων ἡμᾶς, καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν, βραβεῦσαι τοῖς ὑμνοῦσί σε Δέσποινα.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Νόμου παρωσάμενος, τὰ προσκιάσματα, τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀληθείας, τηλαυγῶς ἐκήρυξας, αὐτὴν κερτημένος, ὀδηγὸν τὴν ἀλήθειαν.

Τὸ τοῦ νόμου πρόσταγμα, πληρῶν Ἀπόστο-
λε, τὰ ἔθνη πάντα ταῖς διδασκαίαις σου,
μαθητεύων ἔδραμες, καὶ ταῦτα βαπτίζων, Τριά-
δος ἐπικλήσεσιν.

Ομβρος ὡς οὐράνιος, ὡς δρόσος ἄνωθεν, ὁ
θεῖος φθόγγος σου Θεοκήρυξ, τὸν αὐχμὸν
διέλυσε, τῆς πολυθειᾶς, ἐνὸς Θεοῦ κηρύγματι.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὰ πάθη μου, Θεογεννήτρια, καὶ
τὴν ψυχὴν μου τὴν νεκρωθεῖσαν, ἀμαρ-
τίας δήγματι ἀνάστησον Μήτηρ, τῆς ὄντως
ἀναστάσεως.

ᾠδὴ ε'. Μαινομένην κλύδωνι.

Θεωρίας δόγματι, πολιτείας πράξεις φαι-
δραῖς, τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολε λαμπόμε-
νος τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνωσίας ἐφώτισας.

Επιστέλλεις ἅπασιν, τοῖς ἀνθρώποις τὴν φω-
τισικὴν, καὶ δογματῶν ἔμπλεων τῷ Πνεύ-
ματος, ἐπιστολὴν Ἱεροφάντα θεσπέσιε.

Οθεόπτης φθέγγεται, οὐρανός τις ὡς περ
λογικὸς, τοῦ Θεοῦ τὴν δόξαν διηγούμενος
τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκὶ φανέντος τὰ θαύματα.

Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε ῥῦσαί με φθο-
ρᾶς, καὶ παθῶν τὸν τάραχον κατεύνασον,
ἢ τὴν πηγὴν τῆς ἀπαθείας κηύσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**αινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρω Δέσποτα
» **Χ**ριστέ, τῶν παθῶν τὴν θαλάσσαν κα-
» τεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὐ-
» σπλαγγνος.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Εκ ρίζης εὐκλεοῦς, θεοδώρητον κλημα, ἀ-
νέτειλας ἡμῖν, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, Ἀ-
πόστολε Θεάδελφε, τοῦ Χριστοῦ κήρυξ πάνσο-
φε, τρέφων ἅπαντα, κόσμον καρποῖς σου τῶν
λόγων, τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν Κυρίου διδάσκων,
ὡς μύστης τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἀποστόλου Ἰούδα.

Στίχοι.

Καὶ συγγενεῖα, καὶ χορῶ ἀρχεῖν ἔχεις
Χριστοῦ μαθητῶν, ὧ Ἰούδα, καὶ πάθει,

Ἐνεακαιδεκάτι βελέεσιν Ἰούδας θνήσκει.

Οὗτος, ἐν μὲν τῷ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς
Πράξεσιν, Ἰούδας Ἰακώβου ἐπωνομάζεται· παρὰ δὲ
Ματθαίῳ καὶ Μάρκῳ, Θαδδαῖος καὶ Λεβθαῖος, ἀδελφὸς
κατὰ σάρκα χρηματίζων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-

στοῦ, καὶ υἱὸς Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, ἀδελφὸς δὲ γνήσιος
Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ὁ καὶ τὴν φωτιστικὴν καὶ δογ-
ματικὴν ἔμπλεων τοῦ Πνεύματος ἅπασιν ἐπιστείλας ἐπι-
στολῶν.

Οὗτος παρ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ
Εὐαγγελίου ἀποσταλεῖς, καὶ ὡς ἀδελφὸς καὶ μυσταγωγός,
πυρωθεὶς ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησιν ὡς ἄνθραξ, πᾶσαν πλά-
νην κατέφλεξε, καὶ τοὺς πιστοὺς κατεφώτισε· ἔλκων γὰρ
τὸν ζυγὸν τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν αὐλακα τέμνων, καὶ
σπίρας τὸν σπόρον τῆς εὐσεβείας εἰς πᾶσαν τὴν οἰκου-
μένην, πολὺν ἔνεγκε τὸν καρπὸν. Διὸ τῆ τε μέση τῶν
ποταμῶν (τῇ Μεσοποταμίᾳ δηλ.) καὶ τὰ ὄμορα ἔθνη κα-
ταφώτισας τῷ λόγῳ, καὶ κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον, τῇ Ἐ-
δεσσηνῶν πόλει ἐνδημήσας, καὶ πρὸς Αὐγαρον τὸν Το-
πάρχην πορευθεὶς τοῦ θεραπεύσαι αὐτὸν (*), ὕστερον κα-
τέλαθεν ἐν Ἀραρᾷ τῇ πόλει· καὶ ὑπὸ τῶν ἀπίστων ἀναρ-
τηθεὶς, καὶ τοξευθεὶς, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέπιτο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ζωσίμου.

Στίχ. Ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ Ζώσιμος θεῖς φιλάτην,
εἶφει θανάτων, ζῆ ψυχικὴν ζωὴν, Λόγε.

Οὗτος ὑπῆρχε στρατιώτης ἐπὶ Τραϊανῶ τοῦ βασιλέως,
ἐξ Ἀπολλωνιάδος τῆς ἐν Σωζοπόλει, ἡγεμονεύοντος
τῆς ἐν Πισσιδεῖα Ἀντιοχείας Δομετιανοῦ. Ρίψας δὲ αὐ-
τοῦ τὰ ὄπλα, καὶ προσφυγὼν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
τοῦ ἐν Χριστῷ κατηξιώθη Βαπτίσματος. Ὄθεν ἀχθεὶς
πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, καὶ ἑαυτὸν εἶναι Χριστιανὸν ὁμολο-
γήσας, ἐπὶ κραββάτῳ χαλκῷ πυρωθέντι ἐπιτίθεται, ἐκ τει-
σάρων ταθείς. Μεταβληθέντος οὖν τοῦ πυρός εἰς δρόσος,
πολλοὶ τῶν παρόντων, καταπλαγίντες τὸ θαῦμα, προσῆλθον
τῷ Χριστῷ· ὁ δὲ Ἅγιος Ζώσιμος, κρηπίσι καθηλωθεὶς,
καὶ πῶλοις προσδεθείς, συνδραμεῖν ἠναγκάσθη τῷ Ἡγε-
μόνι, ἐπὶ τὴν Κανανιτῶν πόλιν ἐλαύνοντι, ἐπὶ τρισὶν ἡ-
μέραις ἄσιτος διαμένων. Θεόθεν δὲ δύο παίδων ἐπιφα-
νέντων αὐτῷ, καὶ τοῦ μὲν ἄρτον, τοῦ δὲ ἐν ἀγγεῖῳ ὕδωρ
κομίζοντος, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, τούτων μετέλαθεν. Ἀ-
χθεὶς δὲ εἰς ἐξέτασιν, πάλιν κρεμασθεὶς ξέεται, καὶ λαμ-
πάσι πυρός κατακαίεται, καὶ σιδήροις ὀξέσι κατακεντᾶται
τὸν νῶτον, καὶ ξυρῷ τέμνεται τὰ νεῦρα, καὶ τὰ ὀστά συν-
τρίβεται σιδηραῖς σφαίραις· καὶ οὕτω τὸν αὐχένα τμη-
θεὶς, τὴν τοῦ Μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Ζήνωνος.

Οὗτος, ἀποταξάμενος τὸν κόσμον, καὶ μαθητεύσας τῷ
μεγάλῳ γίροντι Σιλουανῷ, διὰ τῆς ὑπερβαλλούσης
αὐτῷ ὑπακοῆς, καὶ ἄκρας ἀσκήσεως, καὶ ἀκτημοσύνης,
γένετο σημειοφόρος· καὶ γὰρ πολλοὺς ἐξ ἀνθρώπων ἀπή-
λασε δαίμονας. Οὕτως ὁσίως βιώσας τοῖς ἀγγελικοῖς ἀ-
γωνίσμασιν, ἐπὶ χρόνοις δυοῖς καὶ ἐξήκοντα, πρὸς Κύριον
ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Τὸν θεοειδέστατον, μεθέξει Θεότητος γενό-
μενον ἅπαντες, Ἰούδαν ὑμνήσωμεν, ἐνθέως
μελωδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Η πνευματοκίνητος, καὶ θεόπνους γλῶσ-
σά σου, τὸν κόσμον ἐπέστρεψε, Χριστοῦ

(*) Περὶ τοῦ Θαδδαίου, τοῦ θεραπεύσαντος τὸν Τοπάρχην
Αὐγαρον, ὅρα ἐν τῷ Μ. Ὁρολογίῳ, Αὐγούστου 21.

τῷ κηρύγματι, ὧς πάντες μελωδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέμει σοι οὐράνιον, κληρουχίαν Κύριος, καὶ θρόνον ὑπέρλαμπρον, ἐν ᾧ καθεδούμενος, ἐνθέως μελωδήσεις· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γνώμῃ σε, Θεοτόκον ἅπαντες, κηρύττομεν πάναγνε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, ὧς πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ἡ. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Πλοῦτον τῶν ἐθνῶν, καὶ βασιλείων γέρας, εὐκλειαν ἀπειλήφας, βοῶν Ἀπόστολε· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἴλην τὴν αὐγὴν, τοῦ Παρακλητοῦ Μάκαρ, ἐδέξω φοιτήσασαν, κραυγάζων ἐνδοξε· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμνοῖς οἱ πιστοὶ, τὴν σοὶ δοθεῖσαν αἴγλην, Ἰουδα γεραίρομεν, προθύμως ψάλλοντες· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Δεῦτε καλλονὴν, τοῦ Ἰακώβ ὑμνῶμεν, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, συμφώνως κράζοντες· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**οὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» **Σ**παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν ἔμελον· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Α'παστράπτων Ἐνδοξε, φωτοχύτῳ Πνεύματος αὐγῇ, θαυματῶν τὰς ἀστραπαῖς τῶν ὑπερφυῶν, τοῖς πᾶσιν ἀπέπεμπες, ὡς μαθητῆς τοῦ Ἐμμανουὴλ· ὃν μεγαλύνοντες, σὲ θεόπτα μακαρίζομεν.

Σὺν Ἀγγέλων τάξεσι, παρεστῶτες οἱ θεοειδεῖς, αὐτόπται καὶ θεωροὶ, τοῦ μονογενοῦς, τοῦ σάρκα πτωχεύσαντος, ὑπὲρ ἡμῶν, τοῦτον ἐκτενώς, νῦν ἱκετεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ω'ς τεκοῦσα Πάναγνε, τῶν κτισμάτων τὸν Δημιουργόν, κατὰ παντός γεννητοῦ, φέρεις τὴν ἀρχὴν, ἀσύγκριτον ἔχουσα, ὑπεροχὴν καὶ ὑπερφερῆ· ὅθεν τὸν τόκον σου, προσκυνοῦντες σὲ δοξαζόμεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**'σαΐα χόρευε, ἡ Παρθένο, ἔσχεν ἐν γαστρὶ,
» καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεόν τε

» καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολὴ ὄνομα, αὐτῷ· ὃν με-

» γαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.
Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου, Ἐπισκόπου Πατάρων.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Μέθοδον ἡ μνήμη σου, ἡμῖν σωτήριον φέρουσα, Ἱεράρχα Μεθόδιε, λαμπρῶς ἐπεδήμησεν· ἐν αὐτῇ διό σε, ἀνυμνολογοῦμεν, ἀνακηρύττοντες τοὺς σοὺς, φαιδρούς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαιίσματα, δι' ὧν τὸν πολυμήχανον, καὶ πονηρὸν κατεπάλαισας, καὶ τῆς νίκης διάδημα, ἀνεπλέξω γηθόμενος.

Λόγοις κατεφώτισας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, θεοφάντορ Μεθόδιε· ἄθλων δὲ λαμπρότητι, τῆς πολυθείας, ἐμείωσας ζόφον, καὶ μεταθέβηκας πρὸς φῶς, ἱεροφάντα νῦν τὸ ἀνέσπερον· διό σου τὴν πανέορτον, καὶ φωταφόρον πανήγυριν, ἐορτάζομεν σήμερον, εὐσεβεῖα λαμπόμενοι.

Αἷμασιν ἐπέχρωσας, τὴν ἱεράν διπλοῖδά σε, θεοφάντορ Μεθόδιε, μεθ' ἧς εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων μάκαρ ἐχώρησας χαίρων, καὶ κατοπτεῦεις τηλαυγῶς, τὴν τῆς Τριάδος θείαν λαμπρότητα, μυούμενος τρανότερον, τὰ ὑπέρ νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ θεούμενος ἄριστα, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρῶτατον, τῆ βασιλείως παλάτιον, δυσωπῶ πολυῦμνητε· τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευράν· ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· τί τοῦτο· γίε με; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀνταποδίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδεις με,

ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι ἔνδοξε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἄκροστιχίς·

Τῆς ἀρετῆς μέθοδόν με, πανόλβιε μύσα, δίδαξον.
Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος βαρύς. Νεύσει σε πρὸς γεώδη.

Τρίβου συντονωτάτης, πρὸς τὸν Θεόν με φερούσης, δεικνύων τὴν μέθοδον, Ἱερομύστα δίδαξον, ὅπως τῆς ἀτελευτήτου, τύχοιμι ζωῆς, ταῖς πρεσβείαις σου πάνσοφε.

Ἡστραφας φωτοφόρος, ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, διτταῖς λαμπρυνόμενος, Ἱεροφάντα χάρισιν· ὅθεν διπλοῖς σε στεφάνοις, ἱεροπρεπῶς ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν.

Στέφει τοῦ μαρτυρίου, ἱερωσύνης τε μύρω, Παμμάκαρ κοσμούμενος, δι' ἀμφοτέρων ἡστραφας· ὅθεν τῆς ἀληθεστάτης, καὶ Θεοειδοῦς κληρουχίας τετύχησας.

Ἄμωμος ὡς θυσία, καὶ ἱερά τῷ Δεσπότη, καὶ ζῶσα καὶ ἔμψυχος, ἱεουργήθης ἔνδοξε· ὅθεν θησιαστηρίῳ, τῷ ἐν ἕρανοῖς προσεδέχθη Μεθόδιε·

Θεοτοκίον.

Ρύστην βροτείου γένους, καὶ λυτρωτὴν καὶ σωτήρα, Χριστὸν ἡμῖν τέτοκας, Παρθενομῆτορ ἄχραντε· ὅθεν σαφῶς σε εἰδότες, πρόξενον ζωῆς αἰωνίου δοξάζομεν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ κατ' ἀρχαῖς τοὺς οὐρανοὺς.

Επίπολάζουσας ἰδὼν, τὴν τοῦ Ὁριγένους ἀπάτην, ὡς ὑπάρχων ἄριστος ποιμὴν, τῷ θείῳ πυρὶ συντόμως ἐφλεξας, πᾶσαν ἐκείνου τὴν ἀχλὺν, τὴν ἀπαστράπτυσαν αἴγλην, ἄψας τῆς σοφίας σου Θεόληπτε.

Τῆς παρθενίας τὸ σεπτὸν, καὶ τῆς ἀγνείας τὸ κάλλος, διὰ πείρας Ἐνδοξε μαθὼν, σοφία τῇ σῇ καὶ λόγων χάριτι, πᾶσι τὴν τούτων καλλονὴν, ὑποδεικνύεις θεόφρον, καὶ τὴν αἰωνίζουσας φαιδρότητα.

Ἡτῶν σῶν λόγων ἀστραπή, καὶ ἡ τῆς γνώσεως σάλπιγξ, καὶ δογμάτων εὐσημος φθογῆ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν Ὅσιε, πάντα καλοῦσα τοὺς πιστῆς, πρὸς μετουσίαν παμμάκαρ, σῶν ἐπουρανίων ἀπολαύσεων.

Στερεωτέρας ἐδώδης, πνευματικῶν συμπροσίων, οἱ πλησθέντες Πάνσοφε τῶν σῶν, τὴν

ὄντως τρυφὴν ἐκεῖθεν τρέφονται, τὴν διαμένουσαν αἰεὶ, συμφυομένην ἀρρέυστως, καὶ συναυξημένην τοῖς μετέχουσι. Θεοτοκίον.

Μετὰ τῷ θείῳ Γαβριήλ, εὐλογημένη, τὸ Χαῖρε, σοὶ Παρθένε κράζομεν αἰεὶ· χαρᾶς γὰρ ἡμῖν αἰτία γέγονας, καὶ εὐφροσύνης ἀληθοῦς, τὸν Λυτρωτὴν καὶ Σωτήρα, πάντων μετὰ σώματος κηύσασα. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ κατ' ἀρχαῖς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυναμῶ σου λόγῳ, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ μεπέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεῖς.

Θυσιαστήριον τερπνὸν τὴν καρδίαν, ἀποτελέσας ἐν αὐτῷ ἀναιμάκτους, ἱεουργεῖ προσήγαγες θυσίας Θεῷ· ἀθλήσας δὲ στερότατα, καὶ τυθεῖς προσσηνέχθης, θυσία ὡς Μεθόδιε, δι' ἡμᾶς τῷ τυθέντι· ὃν ἐκτενῶς ἐκέτευε αἰεὶ, πάντων σωθῆναι, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες, ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψης σοὺς δούλους κενούς· σέ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ἡ σταυροθεοτοκίον.

Ἡ παναμώμητος ἀμνάς καὶ Παρθένος, ὃν ἀπεκύησεν Υἱὸν ἠπλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἐβλεψεν οὐδύναις τὴν ψυχὴν, καιρίαις κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα θρηνοῦσα· Ποῦ σου, τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνήμη ὧν ἀπήλαυσεν, ὁ ἀχάριστος δῆμος; ἀλλ' εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ταῦτα νῦν πάσχεις· Ὑμῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ πατρικοὺς κόλπους.

Εἰς ἀρετῶν σὺ περιωπὴν, μαρτυρικῶς τελειωθείς διέδραμες, μεγαλόδωρον ἀντίδοσιν, τῆς ἱεουργίας σου, κομισάμενος Παμμακάριστε.

Θρόνον λαχὼν ἱεραρχικὸν (ἱερωτάτην γὰρ ζωὴν ἐκέκτησο)· τὴν ὀρθόδοξον ἐκήρυξας, πίστιν Πανσεβάσμιε, καὶ ἐδίδαξας σοῦ τὸ ποιμνιον.

Ὁ γλυκασμὸς ὁ ψυχοφελὴς, τῶν σῶν δογμάτων ὡς πηγὴ προέρχεται, τοὺς μετέχοντας εὐφραίνουσα, καὶ καταγλυκαίνουσα τὰ τῆς ψυχῆς ἡμῶν αἰσθητήρια.

Διαφανές ὡς ἔσοπτρον Θεοῦ, Δείας ἐμφάσεις ἀπλανῶς δεχόμενος, ἀναδέδειξαι Μεθόδιε· δι' εὐτονωτέρας γάρ, σεαυτὸν σπουδῆς ἀπεστίλβωσας. Θεοτοκίον.

Ο' πατρικούς κόλπους μὴ λιπών, καὶ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, Χριστὸς ὁ Θεός, διαφυλάξον τὴν ποιμνὴν σου, τῆς οἰκονομίας σου προσκυνούσας τὰ Δεῖα σύμβολα.

ᾠδὴ ε'. Κύριε ὁ Θεός μου.

Νέκρωσιν ζωηφόρον, ἐνεδύσω Πάτερ πρὸ τελευτῆς σου, καὶ ξίφει τεμνόμενος, τῷ τοῦ μαρτυρίου σου, πρὸς ζωὴν ἀπειροπλάσιως, μετετέθης ἐνδοξε κρείττονα.

Μύστα τῶν ἀπορρήτων, κοινωνέ τῆς ἄνω χοροστασίας, τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε, σῶσον παναοίδιμε, πειρασμῶν δεινῶν ταῖς ἐφόδους, διαλύων ταῖς ἰκεσίαις σου.

Εχῶν πρὸς τὸν Δεσπότην, παρρησίαν Πάτερ, οὐ καὶ τὸ πάθος, προθύμως ἐζήλωσας, διὰ τῶν ἀγώνων σε, ταῖς πισοῖς τὴν Δεῖαν εἰρήνην, καὶ γαλήνην αἴτησαι πάνσοφε.

Πρῶτον ἱερουργήσας, τὸν ἀμνὸν Θεοῦ τὸν τὰς ἀμαρτίας, τοῦ κόσμου καθαίροντα, ὑστερον θυόμενος, λογικὴ καὶ ζῶσα θυσία, προσηνέχθης τούτῳ Μεθόδιε. Θεοτοκίον.

Α"χραντε Θεοτόκε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν τὴν ἐσκοτισμένην, δοχεῖον ὑπάρξασα, τοῦ ἀκαταλήπτου φωτός, καὶ ναὸς τῆς Δείας ἀκτίνος, φωτί σου λάμπρυνον δέομαι.

ᾠδὴ ς'. Ναυτιῶν τῷ σάλῳ.

Νυστάγμὸν βλεφάροις, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς δέ σου ὕπνον, Παμμακάαρ οὐ ἔδωκας, ἕως πάντων, τῶν παθημάτων σεαυτὸν ἠλευθέρωσας, καὶ χωρτικὸν ναὸν εἰργάσω, τῆς ἀκτινοβολοῦ ἀστραπῆς τοῦ Πνεύματος.

Ολικῶς τῇ Δείᾳ, καὶ θεοειδεῖ λαμπηδόνι, θεόφρον ἐνούμενος τῆς ἐνθέου, ἱερωσύνης κανῶν ἐχρημάτισας, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν μεσίτης, ὠφθης, πάσης Ἐκκλησίας τῶν πιστῶν Μεθόδιε.

Λαμπροτάτῳ βίῳ, ἢ φωτιστικῇ συνελθοῦσα, τῶν ὄντων καταληψιν Θεορρήμον, φωτὸς λαμπτήρα τῷ κόσμῳ σε ἔδειξε, τὴν αἰρετικὴν ἀδολεσχίαν, καὶ τῆς ἀθείας τὴν ἀχλὺν διώκοντα. Θεοτοκίον.

Βασιλίδα πάντων, σὲ τῶν γεγονότων εἰδότες, Θεὸν ὡς γεννήσασαν, Θεομητορ τὸν ἐκ μὴ ὄντων, τὰ πάντα ποιήσαντα, τὴν χαρμονικὴν ὑμνολογίαν, μετὰ τοῦ Ἀγγέλου Γαβριὴλ σοι κράζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμπλοῖσι ποντούμενον ἀμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπτούμενον, ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χριστέ βοῶ σοι· ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομαρτύρου Μεθοδίου, Ἐπισκόπου Πατάρων.

Στίχοι.

Μέθοδον Μεθόδιος βίου πρὸς βίον,
Μεθεῖς ὁδεύει, οὐ μέθοδος οὐ πέλει.

Εἰκάδι ἀρχιθύτην Μεθόδιον ἄορ κατέπεφνε.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ παίδων ἑαυτὸν τῷ Θεῷ ἀναθεῖς, σκιῶς Δείου καὶ δοχεῖον Δείου Πνεύματος γέγονεν. Ὄθεν καὶ ὑπὸ τῆς Δείας χάριτος τὴν ἱερωσύνην ψήφῳ Θεοῦ λαβὼν, καλῶς καὶ θεοφιλῶς ἐποίμανε τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποιμνίον, λόγοις προσηνέσι καταφωτίσας τὸ τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα. Διὸ καὶ τὴν Ὀριγένους πλάνην ἐπιπολάζουσαν ἰδὼν, ὡς ἄριστος ποιμὴν, πυρὶ Δείῳ ταύτην κατέφλεξε, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν καὶ σκοτόμαιναν ἐκμειώσας, σοφίᾳ λόγων καὶ Δείᾳ χάριτι. Ἡ δὲ τῶν λόγων αὐτοῦ ἀστραπή, καὶ ἡ τῆς γνώσεως σάλπιγξ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξελήλυθεν. Ὄθεν μὴ φέρων ὁ ἰχθρὸς τὴν παρρησίαν καὶ ἑνοστασιὸν τοῦ μεγάλου, ὀπλίξει τοὺς ἑαυτοῦ ὑπουργοὺς πρὸς τὴν τούτου ἀναίρεσιν. Ὁ δὲ, πρὸ τῆς μαρτυρίας νέκρωσιν ζωηφόρον ἐνδυσάμενος, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθεὶς, πρὸς τὴν κρείττονα ζωὴν μετετέθη· πρῶτον μὲν ἱερουργῶν τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ὑστερον δὲ θυόμενος, προσήχθη τῷ Χριστῷ θυσία ζῶσα· ὅθεν καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθη ὁ γενναῖος πρόμαχος τῆς ἀληθείας· καὶ αἵμασι μαρτυρικοῖς τὸ τέλος ἀπενεγκάμενος, ἀνεπαύσατο ἀώνιως.

Οὗτος ὁ Δεῖος τῷ ὄντι τοῦ Θεοῦ Ἱερεὺς τε καὶ Μάρτυς, κατέλιπεν ἡμῖν συγγράμματα τῆς αὐτοῦ φιλοπονίας, πάσης γνώσεως καὶ ὠφελείας τυγχάνοντα. Ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων σαφέστατα προειπίσει, καὶ προηγόρευσεν εὐκρινέστατα, περὶ τε τῶν βασιλείων ἐναλλαγῆς, καὶ μεταβολῆς, καὶ μεταποιήσεως, καὶ ἔθνων ἐκδρομῆς, καὶ χωρῶν καὶ τόπων ῥηνώσεως καὶ ἀφανισμοῦ· περὶ τε ὀρθοδόξων καὶ αἰρετικῶν βασιλείων, καὶ περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου, καὶ περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, καὶ τοῦ ἀφανισμοῦ καὶ πανωλεθρίας πάσης σαρκὸς ἀνθρωπίνης. Ταῦτα πάντα σαφέστατα ὁ Δεῖος εὗτος προειπίσει.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Γερωμένος Θεόφρον, καὶ Μαρτύρων τῆς ἀληθείας, φαιδρῶς ἐκλάμπων ἐν αἵματι, σὺν αὐτοῖς τῷ Δεσπότη μελπεις ἀπαύστως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ε'στηριγμένους τῇ πίστει τῶν εἰδώλων ἔσθεις φλόγα, ῥοαῖς ἀγίων αἱμάτων σε, διὰ τῆς μαρτυρίας οὕτω κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμνημένος τὰ Θεῖα, θεωρία τῆ ἀνωτά-
τω, τὸν νοῦν πανσόφως ἐτρένωσας τοῖς
πιστῶς μελωδοῦσι συνανακράζων· Εὐλογητὸς
εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Θεοτοκίον.

Υμολογίαις δοξάζει, τὸν σὸν τόκον πᾶσα
κτίσις, Θεὸν Παρθένε γινώσκουσα, καὶ
σεπτῶς προσκυνούσα τούτῳ κραυγάζει· Εὐ-
λογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ. Τὸν μόνον ἀναρχον.

Σὲ τὸν ἀόρατον, ὡς ὄρων ἐκαρτέρει, τοὺς
τῶν τυράννων αἰκισμοὺς ὁ Θεόφρων, καὶ
στέφανον ἀνεδήσατο μέλπων· Ὑμνεῖτε ἱερεῖς,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἀδιάδοχον, τοῦ Χριστοῦ βασιλείαν, εἰλι-
κρινῶς ἐπιποθῶν Ἱεράρχα, τὴν ταύτην σοὶ
προξενῆσαν ὀδεύεις τρίβον, κραυγάζων τῷ Χρι-
στῷ· Λαὸς ὑπερυψῆτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απειροπλάσιον, ὁ Χριστὸς σοὶ παρέσχε, τῶν
ἁσῶν καμάτων τὸν μισθὸν Θεοφόρε, διάνοιαν
ὑπερβαίνοντα πᾶσαν, ὑμνοῦντι εὐσεβῶς, αὐτοῦ
τὴν βασιλείαν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δογμάτων πέλαγος, καὶ πυξίον δογμάτων,
καὶ θεωρίας ὑψηλὸν θησαυρὸν σε, γινώ-
σκομεν καὶ αἰσθήσεως θρόνον, ὑμνοῦντες εὐσε-
βῶς· Λαὸν ὑπερυψῆτε, Χριστὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ικέτης Πάναγνε, σοὶ προσέρχομαι πίστει, τῆ
συλλαβούσῃ τὸ τῶν ὄλων Δεσπότην. Νῦν
σῶσόν με διωγμῶν καὶ κινδύνων, ὑμνοῦντα εὐ-
σεβῶς, Θεὸν τὸν σαρκωθέντα, ἐκ σοῦ ἀνερμη-
νεύτως.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν μόνον ἀναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν
• **Ε**ὐλογοῦσιν ἕρανῶν αἱ Δυναμίεις, καὶ φρίτ-
• **Τ**ουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς,
• **Λ**αὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος.

Διαπαντὸς τὸν Χριστὸν ἰκέτευσ, θεομακά-
ριστε Πάτερ, τῶν αἰρέσεων παῦσαι, τὰ
καθ' ἡμῶν μηχανουργήματα, καὶ τὸν νῦν ζόφον
ἐκ μέσου ποιῆσαι· ὡς γὰρ Ἱεράρχης, δυνατὸς
πρέσβυς πέφηνας.

Απὸ τῆς γῆς πρὸς τὴν ἐπουράνιον, διαγω-
γὴν μετετέθης, λειτουργίας γέρας, τοῦτο
λαβῶν, καὶ τῆς ἀθλήσεως, ἐνθα ζωῆς ἀκηρά-
του μετέχων, συνδιακωνίζειν τῷ Χριστῷ κατη-
ξίωσαι.

Εύλου ζωῆς τὸν καρπὸν ἐτρέψης, τῆς ἀ-
θανάτου Παμμακάρι, τῆς ζωῆς τῶν ἀν-

θρώπων, τὸν ἀρχηγὸν ἐμπορευσάμενος· οὐ τῆς
χαρᾶς ἀπολαύων πλουσίως, ὑπὲρ τῶν ὑμνοῦν-
των σε, πιστῶς ἐκδυσώπησον.

Οἴλον τὸν νοῦν ἀνατείνων Ὅσιε, διὰ χρη-
στότητος βίου, τῆς Χριστοῦ θεωρίας,
καὶ τῆς τερπνῆς ἀγαλλιάσεως, κατηξιώθης ὡς
Ἱερομάρτυς, ὡς ὑψηγῆς τῆς εὐσεβείας καὶ
πρόμαχος.

Θεοτοκίον.

Νόμου καινῆ κιβωτὸν καλοῦμέν σε, καὶ θεο-
χάρακτον πλάκα, ἐν ἧ ὁ Λόγος ἐγράφη,
ὁ τοῦ Θεοῦ βροτὸς γενόμενος, διὰ τὸ σῶσαι τὸν
κόσμον ἐκ πλάνης, κεχαριτωμένη Θεοτόκε παν-
ύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**ήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος τεκοῦσα, καὶ
• **Π**αρθενεύουσα πάλιν, οὐχὶ φύσεως ἔρ-
• **Γ**ον, ἀλλὰ Θεοῦ συγκαταβάσεως· ὅθεν ὡς
• **Μ**όνην τῶν θείων θαυμαμάτων, καταξιωθεῖσάν
• **Σ**ε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ
τοῦ Ταρσεῶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Φωταυγῆσε ὡς ἥλιον, τὰ τοῦ κόσμου πλη-
ρώματα, νοηταῖς λαπρότησι καταυγαί-
ζοντα, καὶ ἀθείας ἐξαίροντα, τὴν νύκτα μακά-
ριε, Μάρτυς Ἰουλιανέ, ἐγνωκότες τὴν μνήμην
σου, ἑορτάζωμεν, τὴν φωσφόρον καὶ θείαν·
καὶ τὴν κόνιν, τῶν λειψάνων προσκυνοῦμεν,
ῥῶσιν ψυχῶν ἀρῦόμενοι.

Καὶ τυπτόμενος μάλιστα, καὶ δεινῶς πτερ-
νιζόμενος, καὶ φρουρᾷ Μακάριε καθειρ-
γνύμενος, τόπους ἀμείβων θλιβόμενος, θηρσί
συγκλειόμενος, καὶ βυθῷ προσομιλῶν, καὶ θα-
λάσῃ ποντούμενος, καὶ δεξάμενος, τὸ μακά-
ριον τέλος, οὐκ ἠρήσῃ, τὸν Δεσπότην τῶν ἀ-
πάντων, κλέος Μαρτύρων πανάλθιε.

Θαλαττίων ἐκ κόλπων σε, πρὸς τῆ χέρσῳ
γενόμενον, κυβερνήσει Πνεύματος ὡς ἐώ-
ρακε, τὸ ἱερώτατον γύναιον, πιστῶς ἐπεδέ-
ξατο, Μάρτυς Ἰουλιανέ, καὶ ταφῇ παραδέ-

δωκε, σὲ τὸ ἄμωμον, καὶ πολυάθλον σῶμα, τὸ νικῆσαν, διαβόλου τυραννίδα, τῇ συνεργείᾳ τῆς χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῷ Πατρὶ συννοημένον, τὴν θείαν τε γέννησιν, ἀνασχόμενον ἐκ σῆ, ἐν σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ὃν ἰκέτευε, πειρασμῶν λυτρωθῆναι καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν Πίστει Παναγία, εἰλικρινῶς σε δοξάζοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένοσ καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοὶ ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μὴ με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι συνανιζῶν τοὺς Προπάτορας (*).

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ἰουλιανὸν ὕμνοισι Μάρτυρα στέφω.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Γεροῖς εὐφημείσθω, ὕμνοισ Ἀθλητᾶ σου ἡ αἰοδιμος, καὶ ὑπέρτιμος μνήμη· ἀπροσίτῳ γὰρ δόξῃ δεδόξασται.

Ολισθον ἔχ ὑπέξης, διηγωνισμένος τὸ μαρτύριον, τοῦ Χριστοῦ Στρατιῶτα, ἀσθενεῖα σαρκὸς μέχρις αἵματος.

Υπὲρ αἴγλην χρυσίου, τοῖς μαρτυρικοῖς ἐναγλαΐζεται, αἰκισμοῖς ἀπαστράπτων, καὶ πολύτιμον λίθον ὁ Ἅγιος. Θεοτοκίον.

Αᾠραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰδιδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὕμνοῦμέν σε.

ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Λίθοις οὐ προστέταγμα, θεολατρεῖν χειρῶν ἔργοις, Ἰουλιανός, τῷ φρενεθλαβοῦντι, δικαστῇ ἀπεφθέγγετο.

Ιστασο πρό βήματος, τυραννικοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, Ἰουλιανέ, ὡς Κριτῇ τῶν ζώντων, καὶ νεκρῶν παριστάμενος.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ δύο Δοξαστικά εὐκαταφρόνητα, μετὰ τὰ ἀνωτέρω Προσόμοια, καὶ ἐν τοῖς τοῦ Ἀποστόχου, ἀμφότερα εἰς Ἦχον πλ. β΄.

Αφρων οὐ γεγένημα, ἐμολογῶν Θεὸν ἔφη Ἰουλιανός, ἓνα ἐν Τριάδι, ἀμερίστως ὑμνούμενον.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις σου Πάναγνε, ταῖς προσβολαῖς, ἀποκρηομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• **Σ**οὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὕμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Υδάτων πνιγμονῇ, τὸ μακάριον τέλος, δεξάμενος Σοφὲ, τὸν πολύμορφον ὄφιν, ἐν τέτοις ἐναπέπνιξας, καὶ τὴν νίκην ἀπέιληφας· ὅθεν πόθῳ σου, τὴν ἀξιεπαινον μνήμην, ἐορτάζοντες, ὑπὲρ ἡμῶν σε πρεσβεύειν, Χριστῷ ἰκετεύομεν.

Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δεῖναι ἄφεςιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίβ τοῖς πίσει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σε, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ με, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκέσια πάθη, Θεέ ὑπεράγαθε; ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νιφετώδεσι μάστιξιν, Ἰουλιανός τὸ σῶμα προδίδωσιν· ἀνεπαίσθητος τῶν πόνων γάρ, τοῦ Χριστοῦ τῷ πόθῳ ἐφυλάττετο.

Ουρανίου ὑπέρτιμε, Ἰουλιανέ χλιδῆς ἐφιέμενος, τοῖς διώκταις τὴν ἐπίγειον, ὡς Χριστοῦ θεράπων καταλέλοιπας.

Νικητὴν δεισιδαίμονος, πλάνης οὐ σαρκὸς ἡ ῥώμη Πανέντιμε, ἀλλὰ πόθος ὁ ἀήττητος, τῶν Χριστοῦ παθῶν σε ἀπειργάσατο.

Υπερέπτης ὡς πτέρυξι, τοὺς τῆς ἀσεβείας βρόχους στερρότητι, καὶ τοῦ Πνεύματος τῇ χάριτι, πρὸς σκηναῖς Μαρτύρων ἐπαγόμενος.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε Πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες κηρύττομεν· τὸν γὰρ ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης αἰεπάρθενε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Μιμούμενος ἐν πᾶσι πανεύφημε, τὸν Δεσπότην, ἔστης ἐπὶ βήματος, παρανομένων κρινόμενος.

Νομίμως ἠγωνίσω καὶ τέθυσαι, τῷ Δεσπό-
τη, ὡς ἀρνίον ἀκακόν, χερσὶν ἀνόμων
Μακάριε.

Οσίως μαρτυρήσας αἰοίδιμε, ἐπεγνώσθης, Ἰ-
ουλιανὲ μακάριε, ὑπὸ Θεοῦ παντοκράτορος.
Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτό-
κε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ
κόσμῳ ἐκύησας.

ᾠδὴ ε΄. Χιτωνά μοι παράσχου.

Γκρίῳ προσπαγέντος σου Χριστέ, ὁ κλεινὸς
θεράπων σου, οὐκ ἐπαισχύνεται, ἀλλ' ὡς
δόξης κοινωνὸς ἐναβρύνεται.

Σεσίγηται τῆς πλάνης τὰ αἰσχροῦ, θεηγόρων
γλώσση δέ, θεῖα μυστήρια, τῶν Μαρτύ-
ρων τοῦ Χριστοῦ ἐκκαλύπτεται.

Γάματα παθῶν παντοδαπῶν, καὶ πταισμά-
των ἄφεσιν, αἴτησαι ἐνδοξε, Ἀθλητὰ τοῦ
Σωτῆρος τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ σε τοῖς βροτοῖς, Θεο-
τόκε ἔδειξεν, οὐράνιον κλίμακα· διὰ σοῦ
γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκε.

Ὁ Εἰρμός.

- Χιτωνά μοι παράσχε φωτεινὸν, ὁ ἀναβαλ-
• λόμενος, φῶς ὡσπερ ἱμάτιον, πολυέλεε
• Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ, τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Στίχοι.

Φέρων τί χρῆμα σάκκος ἄξιον πόλου,
Ἰουλιανόν, βάλλεται πόντου μέσον.

Σάκκῳ Ἰουλιανὸς βυθὸν εἰσέδου εἰκάδι πρώτη.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἀναζαρβείων πόλεως, τῆς δευτέρας
τῶν Κιλικίων Ἐπαρχίας, υἱὸς τινος Βουλευτοῦ, μη-
τρός δὲ Χριστιανῆς. Παρ' ἧς τὴν κατὰ Χριστὸν εὐσεβίαν
μαμαθηκῶς, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θεῶν γραφῶν σχολάσας,
ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας διαβληθεὶς,
προσῆχθη Μαρκιανῷ τῷ Ἡγεμόνι· καὶ μὴ καταδεξάμε-
νος θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐν διαφόροις μέρεσι τοῦ σώμα-
τος αἰκίζεται. Εἶτα ἐν τῇ φρουρᾷ τεθείς, καὶ τῇ μητρὶ
συμβούλῳ χρησάμενος, ἐμμένειν εἰπούση αὐτῷ, καὶ ἐναπο-
θνήσκειν τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, ἐν σάκκῳ βληθεὶς, με-
στῷ ψάμμου, καὶ ἑρπετῶν ἰοδόλων, καὶ λοιπῶν ὄφρων, μέ-
σον τοῦ πελάγους ἀφίσταται, καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου
στέφανον δέχεται. Τοῦτου καὶ ὁ μέγας Χρυσόστομος ἐγ-
κωμίοις ἐτίμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἀφροδισίου.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Κιλικίων χώρας, τὸν Χριστὸν ἀνω-
θεν σεβόμενος καὶ προσκυνῶν. Συσχεθεὶς δὲ καὶ Διο-

νυσίῳ τῷ Ἀρχόντι προσαχθεὶς, καὶ τὸν Χριστὸν εἶναι Θεὸν
ἀληθινὸν ὁμολογήσας, πεπορωμένοις σιδήροις τὰ νῶτα κα-
ταπλέγεται, καὶ εἰς λίθιντα μολύβδου πλήρη καχλάζοντα
ἐμβάλλεται, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμάται· καὶ παραδόξως
ἐκ πάντων ῥυθέντι, ἐπιφανείσα ἐν τῷ θεάτρῳ λέαινα, αὐ-
τῷ ἀπολύεται, καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθειγμένη, πολλοὺς
τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπάσατο·
οἱ καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ κηρύξαντες, τὰς κεφαλὰς ἀ-
πετμήθησαν. Τοῦτο δὲ ὁ τύραννος θεασάμενος, κειλεῖ πέ-
τραν μίσον διαιρεθῆναι, καὶ ἅμα τῇ διαίρεισι τὸ Ἅγιον
ἀπλωθῆναι· ἀνωθεν δὲ τοῦ τμήματος ἐπιτεθέντος παρά πέν-
τε καὶ πενήκοντα στρατιωτῶν, παρευθὺς ὁ Ἅγιος τὴν ψυ-
χὴν ἀφείξ, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀνεδήσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Τερεντίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Μύρον εὐώδες ἀποστάζει, ἢ αἰοίδιμος καὶ
ἐνδοξὸς σου μνήμη, Στρατιῶτα Χριστοῦ,
τοῖς ψάλλουσιν ἀπαύστως· Εὐλογητὸς εἶ Κύ-
ριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αρρητος δόξα περιστέφει, τοὺς πρὸς αἴνε-
σιν τὴν σὴν συνειλεγμένους, Στρατιῶτα
Χριστοῦ, καὶ ψάλλοντας ἀπαύστως· Εὐλογητὸς
εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρῆσει τυράννου ἀπειθήσας, οὐκ ἐλάτρευσας
Ἄοιδιμε τῇ κτίσει, ἀλλ' ἢ μόνῳ Θεῷ, τῷ
ζῶντι ἀναμέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τύπον κατέβαλες τυράννου, σκλητεύσας τὴν
ἀνόμων ἀφροσύνην, καὶ τὴν δόξαν Χριστοῦ,
ἐκήρυττες κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Πανάμωμε Παρθένε, ὅτι ἔτεκες Θεὸν
σαρκὶ τῷ κόσμῳ, τὸν ἐκ πλάνης ἀγνή,
λυτρούμενον τοὺς πίστει, σὲ Θεοτόκον Δέσποι-
να, ἀληθῆ δοξολογοῦντας.

ᾠδὴ η΄. Μουσικῶν ὀργάνων.

Υπεθώπευε μὲν ὁ ἀλάστωρ, καὶ βασάνοις
σε ἐξεκαλεῖτο, πρὸς πλάνην Ἰουλιανέ·
αὐτὸς δὲ ἀνεβόας· Τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρωμαλεωτέρως ὡσπερ λέων, μετὰ τὰς αἰ-
κίας τοῖς τυράννοις, προσβάλλεις Ἰουλι-
ανέ, κραυγάζων νηφαλέως· Τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αρετῆς ἀπάσης ἔμπρους στύλη, ἀσεβείας
θρίαμβος ὠράθης, ἐν πόλεσι περιαχθεὶς,
ἐβόας ἀναμέλπων· Τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε, καὶ ὑ-
περυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοβαρῶς πρὸς οὐκ ἀπειλή με, οὐδ' ἀκμή τοῦ
ξίφους ἀποστήσει, τοῦ πλαστουργήσαντος
Θεοῦ, ἐβόας ἀναμέλπων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ως τῶν ὄλων Κύριον τεκῆσα, καὶ Παρθένος
μείνασα Μαρία, καὶ μετὰ τόκον οἱ πισοί,
ἀξίως ἀνυμνοῦντες, τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν, καὶ
ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**ουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
• λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι
• τῇ ἐν Δεηρᾶ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες,
• τὸν Κύριον ἀνύμνου, καὶ ἔδοξολόγου, εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Τὴν Ἄγνην ἐνδόξως.

Τοῦ τυράννου τύφον κατέβαλες, Χριστοῦ
στρατιῶτα, καὶ ἀνδρείως ἠγωνίσαι κα-
τὰ κράτος, ἐκνεύρισας τοῦτον· διό σε μακα-
ρίζομεν.

Επλημένον ὄμμα κατέβαλες, Θεοῦ στρα-
τιῶτα, ἀσωμάτου ἀλάστορος, προσπα-
λαίσας μετὰ σαρκὸς ἀνδρείως, Χριστὸν μεγα-
λύνων αἰεί.

Φωλεοὺς ἐξέφυγες δράκοντος, ἐχθροῦ ἀρχε-
κάκου, θαλαττίοις Μακάριε κενεῶσιν, ἐμ-
βεβλημένος· ὅθεν σε ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ως καλῶς τοῖς ἄθλοις ἠγωνίσαι, ὑπὲρ τοῦ
Δεσπότου! ὡς ὠραίως κατέστεψαι, δεξιᾷ
δεσποτικῇ! διό σε ἀξίως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ο Μωσῆς ἐν βράτῳ κατεῖδέν σε, Ἄγνη ἐν τῷ
ὄρει, δεχομένην τὸ ἄστεκτον, τῆς Θεό-
τητος πῦρ ἀφλέκτως· ὅθεν σε πάντες μεγα-
λύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ἄγνην ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεο-
• τόκον· τὴν τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, δε-
• ξαμένην ἐν γαστρὶ ἀφλέκτως, ἐν ὕμνοις με-
• γαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου,
Ἐπισκόπου Σαμωσάτων.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ἐνδοξε; Ἱεράρχην ἀληθῆ,
καὶ ἱερὸν δογματιστὴν· ὀρθοδόξων στη-
ριγμόν, καὶ Ἐκκλησίας ὀφθαλμόν· φωστῆρα,
νοητὸν φῶς ἀπαστράπτοντα· Μαρτύρων, εὐ-
κληρίᾳ διαπρέποντα· τῆς ἀληθείας ὑπέρμα-
χον· μέγαν τοῦ ψεύδους κατήγορον· Ἰκέτευε,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Ἱεράρχα προσφέγωμαι; ποταμὸν τῆς
νοητῆς, ἐκπορευόμενον Ἐδέμ, καταρδεύον-
τα τὴν γῆν, ἐπιρροαῖς πνευματικαῖς· κρατῆρα,
θεοῦ νάματος πληρούμενον, Ἀρείου, τοὺς ὁμό-
φρονας βυθίζοντα· στύλον πρὸς προηγούμενον,
νέου λαοῦ θεῖα χάριτι· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω Εὐσεβίε; εὐσεβείας ποριστὴν,
καὶ ἀσεβείας μειωτὴν· ἀθλοφόρων καλλο-
νήν, καὶ ἱερέων χαρμονὴν· δρεπάνην, τὰ ζιζάνια
ἐκτέμνουσαν, τὸν σῖτον, τὸν οὐράνιον συνά-
γουσαν· πηγὴν θαυματῶν ἀένναον, νόσων ἐξαι-
ρουσαν καύσωνα· Ἰκέτευε, ταῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Τί μοι ὠμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν
οὐδόλως, ἀνανεύουσα ψυχῇ, καὶ τὸ πῦρ
μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάστα, καὶ
τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι
καὶ βόησον· Τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, μὴ
διαλίπης πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν πα-
γίδων τοῦ ἀλάστορος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αῖμα ἡ ἀμνάς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλῳ ἠπλω-
μένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μη-
τρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ
ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς
Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς
παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν
Θεέ μου συγκατάβασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῆς εὐσεβείας τὸν φερώνυμον σέβω. Ἰωσήφ.
Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Τῷ ἀκροτάτῳ φωτὶ ἐλλαμπόμενος, καὶ Ἱερέων χοροῖς, μάκαρ συνταπτόμενος, καὶ ταῖς μαρτυρικαῖς εὐκλείαις ἐγκοσμημένος, τοὺς πίστει ἐορτάζοντας τὴν σὴν, Εὐσέβιε μακάριε, μνήμην περιφύλαττε, Χριστὸν ἐξιλεύμενος.

Ἦδη τῷ πόντῳ Χριστοῦ πυρπολούμενος, ἀπὸ νεότητος σὴν, σάρκα καθυπέταξας, παμμακάρε τῆς ψυχῆς ταῖς ἱεραῖς δυνάμεσι, καὶ σκευὸς ἱερὸν ἀποδειχθεὶς, λαὸν ἐν ὁσιότητι, Ὅσιν ἐποίμανας, χρισθεὶς μύρω τῆς χάριτος.

Σὲ ποιμενάρχην τὸ Πνεῦμα προβάλλεται, αἰρετιζόντων ἀχλὺν, λόγοις σελασφόροις σου, κεδάζοντα σοφέ, καὶ προφανῶς δεικνύοντα, τὴν τρίβον τὴν ὀρθὴν, τοῖς ἐν αὐτῇ ὁσίως ἐπιβαίνουσι, μέγιστε Εὐσέβιε, φωστὴρ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Θεὸν ἡ κηῖσασα, τοὺς εὐλογοῦντάς σε νῦν, Ἀχραντε εὐλόγησον, καὶ πρὸς τὰς ἀγαθὰς εἰσόδους χειραγώγησον, καὶ ἔμπλησον ἐνθέων ἀρετῶν, καὶ ψάλλειν ἐνδυναμῶσον·
Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δέδοξασται.

Ῥδὴ γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Υπῆρξας πρᾶος καὶ ἀνεξίκακος, ταπεινόφρων καὶ μέτριος, καὶ ἀγάπης θείας ἔμπλεως, Μαρτύρων ἐπὶ τέλει, κοσμηθεὶς στεφάνῳ.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος Εὐσέβιε, ἱερώτατε λαμπόμενος, εἰς τὰ Ἁγία ἀνέδραμες, φαιδρῶς τὰ τῶν Ἁγίων, δόξη ἐστεμμένος.

Ελέγχων Ἀρείου τοὺς ὁμόφρονας, διωγμοὺς Μάκαρ ὑπήνεγκας, βιαϊότατόν τε θάνατον· διὸ τῆς ἀθανάτου, δόξης ἠξιώθης.

Θεοτοκίον.

Βουλήσει Πατρὸς τὸν Λόγον τέτοκας, ἐπελεύσει Πνεύματος, Παναγία Μητροπάριθε, Ἀρχιερέων δόξα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον, ἐν ταῖς
• **Κ**αρδίαις τῶν θελῶν σου, καὶ γενοῦ ἡμῖν
• **Φ**ερέωμα, τῶν σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένων.
Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φαιδρύνας τὸν βίον σου, τῶν ἀρετῶν καλονοαῖς, Ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, καὶ Ἱεράρ-

χης σεπτὸς, παμμακάρε Εὐσέβιε· αἵματι δὲ Μαρτύρων, σεαυτὸν ὠραίσας, ἄνω πρὸς τὰς αὐλούς, μετετέθης χορείας· μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Χριστὸν Πάτερ ἱκέτευε.

Θεοτοκίον.

Ελπίς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποιθότων εἰς σέ, ἡ μόνη κηῖσασα, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· τοῦτον σὺν τοῖς Ἀγίοις, Ἀποστόλοις δυσώπει, δοῦναι τῇ οἰκουμένῃ, ἰλασμόν καὶ εἰρήνην, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρότελους, βίου διόρθωσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μητὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ῥδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκήνιον.

Εψησας σοφέ, τῆς πλάνης σπηδεόνα, ἄλατι τῶν σῶν, νοστήμων διδαγμάτων, καὶ τοὺς νοσοῦντας αἰρέσει κακοπιστίας, μάκαρ ὑγείωσας Εὐσέβιε.

Ιθυνας λαὸν, πρὸς ὄρμον σωτηρίας, Ἀρειανικὴν, βυθίσας ἀπιστίαν, τῇ τῶν αἱμάτων πλημμύρα Ποιμὴν καὶ Μάρτυς, Ἀρχιερέων ἐγκαλλώπισμα.

Αστρον φαεινόν, ἀνέτειλας ἐν κόσμῳ, φέγγει ἱερών, δογμάτων καταυγάζων, τὰς διανοίας Παμμακάρε τῶν ὀρθοδόξων· ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Στόματι Ἀγνή, καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, καθομολογῶ, τοῦ Κτίστου σε Μητέρα, καὶ δυσωπῶ σε· Καταύγασον τὴν ψυχὴν μου, ἐσκοτισμένην πλημμελήμασιν.

Ῥδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ταῖς διδασκαλαῖς σου Μάκαρ, τῶν ὀρθοδόξων στηρίζων τὸ φρόνημα, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, τὰς ὑπερορίας ὑπήνεγκας.

Ορθοδοξίας στήλην, καὶ ἰαμάτων πηγὴν σε ἐγινώσκομεν, πάνσοφε Ἱεράρχα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα.

Νομοθεσίαις θείαις, τῆς ἀνομοῦντας στηρίζων ἐν χάριτι, ὑπὸ χειρὸς ἀνόμου, ἀδικῶν ὑπέμεινας θάνατον.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικὴ λυχνία, Θεοκυῆτορ τὸ θεῖον λαμπάδιον, φέρουσα ἐγνωρίσθης, πάντα καταυγάζον τὰ πέρατα.

ᾠδὴ ε΄. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ.

Εκλήρυξας, ὁμοούσιον Λόγον, καὶ συνάναρ-
χον Πατρὶ τὸν Σωτῆρα, τῆς βδελυραῖς,
τοῦ Ἀρείου μανίας, ἐξαφανίσας τὸ μάταιον
φρόνημα, Εὐσέβιε τῶν εὐσεβῶν, ἀρράγες καὶ
στερρόν περιτείχισμα.

Ραντίσματοι, τῶν σεπτῶν σου αἱμάτων, πορ-
φυρίδα σεαυτῷ ἐπιχρώσας, βασιλικήν,
προσεχώρησας Πάτερ, μετ' εὐφροσύνης εἰς θεῖα
βασιλεία, παρίσασθαι τῷ Βασιλεῖ, τῶν αἰώνων
παμμακάρο Εὐσέβιε.

Ὡς ῥόδον, ὡς εὐωδέστατον κρίνον, ὡς Πα-
ραδεισος Θεοῦ ἀνεδείχθης, μέσον ζωῆς,
κεκτημένος τὸ ξύλον, τὸν φυτουργὸν τῶν ἀ-
πάντων καὶ Κύριον, Εὐσέβιε καὶ νῦν ἡμᾶς,
εὐωδίας πληροῖς θεῖου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες, θεηγόροι Προφῆται, μυστηρίου
σου τὸ ἄπειρον βάθος, τοῦτο σαφῶς,
προεδήλωσαν Κόρη, δι' αἰνιγμάτων καὶ θεῶν
προρρήσεων· τὸν Λόγον γὰρ τὸν τοῦ Πατρὸς,
ὑπὲρ λόγον Ἀγνὴ ἐσωμάτωσας.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ραῖς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆ Ἁγίᾳ Ἱε-
ρομάρτυρος Εὐσεβίᾳ, Ἐπισκόπου Σαμωσαίων.

Στίχοι.

Κέραμος, Εὐσέβιε Μάρτυς Κυρίου,
Εὐθύς δὲ καὶ στέφανος ἐν τῇ σῇ κάρᾳ.

Εἰκάδι δευτερὴν κεφαλὴν θλάσαν Εὐσεβίσιον.

Ὁστος ὑπῆρχεν ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦ βασιλέως, ζηλω-
τῆς διάπυρος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Τσοῦτον δὲ
ἦν αὐτῷ ἀνδρεία ψυχῆς, καὶ τῶν παρόντων ὑπεροψία, καὶ
διὰ σπουδῆς ἐπέει, ὅπως τὰ τῆς εὐσεβείας καὶ ὀρθοδο-
ξίας εἰς ἐπίδοσιν ἔλθοι, καὶ περ τοῦ βασιλέως ἀντιδοξού-
τος, ὡς οὐκ ἴτερός τις. Καὶ ποτε τοῦ Κωνσταντίου τὴν δε-
ξιάν αὐτοῦ χεῖρα τερμῖν ἀπλήσαντος, εἰ μὴ τὸ ὑπὲρ τοῦ
μεγάλου Μελετίου ψήρισμα, κατέχων αὐτός, προὔτεινοντο
καὶ προῶ, ἀμφοτέρως τὰς χεῖρας ἐπανεῖται, ὡς ἰδέως αὐ-
τῶν δεξιάν ἐκτεμῖν, ἢ τὸ ζητούμενον προδοῦναι, καὶ
σὺν αὐτῷ τὴν εὐσέβειαν.

Τοῦτον τὸν Ὅσιον Πάτερα ἡμῶν, μετὰ Κωνσταντίου
καὶ Ἰουλιανῶν, Οὐάλης τὴν Ἀριμανικὴν κακοπιστίαν νο-
σῶν, τοῦ θρόνου ἐξήλασε, καὶ διάγειν ὑπερόριον παρὰ τὸν
Ἰστρον ποταμὸν καταδικάζει· ἐπὶ μετὰ τὴν τελευταίαν, πρὸς
τῆν λαχεῦσαν πόλιν ὁ Ἅγιος ἐπανιών, μετὰ τοὺς πολλοὺς

ἀγῶνας, καὶ τὰς ἐπ' αὐτοῖς νίκας, μαρτυρικῆς ἔτυχε τε-
λευτῆς, γυναικὸς κακοδέξου καὶ τὰ Ἀρείου φρονούσης, κί-
ραμον ἀπὸ στέγους τινὸς ἐπὶ κεφαλὴν τοῦ Ἁγίου βαλου-
σης· ἦν καὶ συγγνώμης ἡξίωσε, τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ
τὸν Πρωτομάρτυρα μιμησάμενος Στέφανον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Ζήνωνος καὶ Ζηνᾶ.

Ὁστοι ὑπῆρχον τῆς Ἀράβων γῆς. Ὦν ὁ μὲν Ζήνων
στρατιώτης τὴν τάξιν ὑπῆρχεν, ὁ δὲ Ζηνᾶς οἰκίτης
αὐτοῦ τοῦ Ζήνωνος. Καταλαβόντες δὲ Μάξιμον, τὸν ἡγε-
μόνα, τοῖς εἰδωλοῖς θύοντα, καὶ ἑαυτοὺς προσαγγείλαντες,
καὶ εἰ τινας εἶναι φανερωθέντες, τύπτεται βουνύροις ὁ Ζή-
νων. Πλησίον δὲ τῆ βωμῆ ἰστάμενος, λαξ ἐντείνας κατ' αὐ-
τοῦ, καταστρίφει. Ἐπὶ τούτῳ κριμασθεῖς, ἀφειδῶς ξίεται,
καὶ ὄξει καὶ ἀλατι τὰς πληγὰς κατατρίβεται. Εἶτα τίθεται,
ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ἀσφαλισθεῖς τοὺς πόδας, κεντήμασι
τοῦ ξύλου τέσσαρσιν· ἐνθα τοῦ Ζηνᾶ εἰσελθόντος, καὶ τὰ
δεσμά τούτῳ καταφιλοῦντος καὶ μακαρίζοντος, ἐγκλείεται
καὶ αὐτός, τοῦτο τοῦ Ἡγεμόνος μαθόντος.

Ἐπεὶ δὲ εἰς ἐρώτησιν ἤχθησαν, καὶ τὸν Χριστὸν ἀρ-
νήσασθαι οὐκ ἐπίσθησαν, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ ἐβελί-
σκοις πεφυρωμένοις ὁ Ἅγιος Ζήνων τοῖς στέροισι καὶ τῇ
καρδίᾳ ἐμπίρειται· καὶ ἄμφω ἰμάσι τὰς μασχάλας δια-
ληφθέντες, ἀναρτῶνται ἐπὶ ξύλου, καὶ τοὺς πόδας λίθοις
βαρύνονται. Μετὰ ταῦτα ἐν βόθρῳ πυρὸς ἀκοντίζονται,
τῆς φλογὸς ἐλαίῳ συγχῶ τρεφομένης. Ἐπὶ δὲ παραδόξως
ἀθλαθεῖς διέμειναν, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Τε-
λεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Ἁγίῳ Μαρτυρίῳ τοῦ
Ἁγίου Γεωργίου ἐν τῷ Κυπαρισσίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Υμνοῖσι σχολάζων Ἱεράρχα, καὶ δεήσεσιν,
ἐκοίμισας τὰ πάθη, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν,
ἀγρυπνος ὠφθης φύλαξ, τῶν εὐσεβῶς ὑμνήντων
σε, καὶ τελούντων σου τὴν μνήμην.

Μάρτυς δειχθεῖς καὶ Ἱεράρχης, τὰ οὐράνια,
ἐνθέως ἐκκληρώσω, καὶ τῷ θρόνῳ βωῶν,
παρίστασαι τοῦ Κτίστου· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε,
ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁρθρος ἀνέτειλας κηρύττων, τὸν ἐκλάμψαν-
τα, Πατρός πρὸς ἐωσφόρου, Ἰησοῦν τὸν Χρι-
στὸν, φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεραρχῶν ἀ-
γλαῖσιμα, ἀθλοφόρων ὠραιότης.

Θεοτοκίον.

Νόμους τῆς φύσεως Παρθένε, τῇ κυήσει σου,
καινίζεις παραδόξως, καὶ φθαρέντας ἡμᾶς,
κακίστη παραβάσει, ἀναχωνεῖς· ὅθεν σε, κα-
τὰ χρέος εὐφημοῦμεν.

ᾠδὴ η΄. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Σὺν Ἱεράρχαις καὶ Μάρτυσι δυσώπει, ὡς Ἱε-
ράρχης καὶ Μάρτυς, ἱεροκήρυξ Εὐσέβιε,
τὸν Σωτῆρα τῶν ὄλων, εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Εκτῆριά τῶν λόγων, τὸ ἱερόν νέμων ποιμίον,
τῆς αἰρέσεως θῆρας, Παμμακάρο ἀπήλασας.

Βεβαρυμένους τῇ μέθῃ τῆς ἀπάτης τοὺς αἰρετιζοντας μάτην, σὺ διελέγχων Εὐσέβιε, ὑπ' αὐτῶν ἀνηρέθης ἀθλήσας, στερρότατα.

Θεοτοκίον.

Ως ἀνωτέρα τῶν θείων ὑψωμάτων, ὑψιστον ἔτεκες Λόγον, τὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἀνυψώσαντα, τὴν πεσθσαν ἑσίαν, ἀνθρώπων Πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὶ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλογοεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὤδῃ δ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ιδεῖν κατηξιώθης, Πάτερ τὰ μακρόθεν, τῇ ἱεραῖ σου ψυχῇ ἐλπίζόμενα, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φέγγος, χαίρων ἐσκήνωσας.

Ωραῖος ἀπεφάνθης, ταῖς θρηγορίαις, καὶ ἀγαθαῖς ἐργασίαις Εὐσέβιε, καὶ ταῖς παντίμοις τῶν ἀθλῶν, μάκαρ λαμπρότησιν.

Στησώμεθα χρεῖαν, ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν ἱερόν εὐφημοῦντες Εὐσέβιον, τῆς εὐσεβείας τῷ κάλλει, ἀγλαϊζόμενον.

Η δὴκη σου μυρίζει χάριν ἱαμάτων, ἡ δὲ ἀγία σε μνήμη Εὐσέβιε, κατα φωτίζει τὸν Κόσμον ὡς μέγας ἥλιος.

Θεοτοκίον.

Φιλίαγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῇ ἀμαρτίᾳ ψυχὴν μου ἀγάθουν, ἡ τὸν πανάγαθον Λόγον, σαρκὶ κυήσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ δια σου σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἄσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

ΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ρώμη σε προβάλλεται, ὡσπερ λειμῶν ῥόδον εὖοσμον, Ἀγριππίνα πολὺαθλε, πιστῶν τὴν διάνοιαν, κατευωδιάζον, ὁδμαῖς ἐναρέτοις, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, ἀποδιῶκον χάριτι πάντιμε, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, τῆς Ἐκκλησίας ἑδραῖωμα, τῶν παρθένων τὸ καύχημα, τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Ολβον ὡς πολὺτιμον, τῇ Σικελίᾳ σὲ δίδωσιν, ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀθλήσασαν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐνθα γενομένη, αἰοῖδιμε Μάρτυς, τὴν τῶν δαιμόνων πονηρὰν, πληθὺν διώκεις ἐπιστάσια σου· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου σήμερον, ἐορτάζομεν ἀθλησιν, Ἀγριππίνα πολὺαθλε.

Εφερον ἐπ' ὤμων σε, Βάσσα καὶ Παῦλα προστάξει, τοῦ τὰ σύμπαντα φέροντος, τόπους διαμείβουσαι, καὶ μακρὰ πελάγη, Μάρτυς Ἀγριππίνα, θαυματουργίας φοβεράς, ἐπιτελοῦσαν τῇ θείᾳ χάριτι· κατέπαυσας ἐν τόπῳ δέ, ἐν ᾧ Θεὸς ὠκονόμησε, κεκμηκότων ἀνάπαυσις, γενομένη πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρῶτατον, τοῦ Βασιλέως, παλάτιον, δυσωπῶ πολυῦμνητε· Τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον, ὅπως τὴν μεσιτείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ ὡς ἐθεάσατο, ἐπὶ σταυροῦ ἀνυψούμενον, ἡ τεκοῦσα Φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλεγε· Πῶς ἐθελουσίως, πάθος ὑπομένεις, ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλαίψας ὡς παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν κατακρίσεως; Ἄνυμνῶ σου τὴν ἀμετρον, νῦν Υἱὲ συγκατάβασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχης, καὶ τῆς Ἁγίας ὁ παρῶν, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων). Τὴν Χριστοτύμφην Ἀγριππίνην αἰνέσω (*).

Ὤδῃ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος τῆς ἀστραψάσης σαῶσιν, ἀνωθεν, τὸν ζόφον ἀπέλασον τῆς ἀγνωσίας μου, καὶ παράσχου μοι, εὐχαῖς σου Ἀγριππίνα, χάριν ἀνυμνήσαί σου, Μάρτυς τὰ θαύματα.

Ηλίου φαιδρότερον, ὡς ἀληθῶς ἐξανέτειλας, ἐν τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ κατηύγασας, ἀκτίσι τῶν ἀγῶνων, Μάρτυς καὶ θαυμάτων σου, κόσμου τὰ πέρατα.

Νυμφίον ἀθάνατον, τὸν ζωοδότην ποθήσασα, ὡς μνήστρα τὴν ἀθλησιν, τούτῳ προ-

(*) Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκδοσις (1843) ἐπιγράφει τὸν Κανὸνα τοῦτον· Θεοφάνους.

σήνεγκας, καὶ ἀντέλαβες, οὐρανῶν Βασιλείαν, καὶ στέφανον ἀφθαρτον, Μάρτυς αἰοῖδιμε.

Χεῖρὶ τοῦ Δεσπότου σου, κυβερνωμένη διέπλευσας, τὴν ἄστατον θάλασσαν, τῆς ἀσεβείας σεμνή, καὶ προσώρμισας, λιμένι Ἀγριππίνα, τῆς ἄνω λαμπρότητος, θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, ἢ τὸν Σωτῆρα κυήσασα, καὶ τοῦτον ἀγκαλάις σου, θείαις κατέχουσα, κυριώνυμε, διάλυσον τὸν γνόφον, ψυχῆς μου καὶ φώτισον, ταύτην γεραίρειν σε.

ᾠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν.

Ράβδοις τυπτομένη ἔχαιρε, τούτοις τὰ ὄστα τῆς ἀσεβείας συντρίβουσα, καὶ βοῶσα· Τῆς σῆς οὐδέν με, ἀγαπήσεως χωρίσει Χριστέ.

Γνα τῶν ἐχθρῶν τὴν γύμνωσιν, Μάρτυς στηλιτεύσης τῆ χιτῶνος γεγύμνωσαι· διὰ τοῦτο τῆς ἀφθαρσίας, τὴν στολὴν Χριστός σοι δίδωσιν.

Στόμα τὸ λαλοῦν παράνομα, τῆς εὐνομοτάτης κατὰ σοῦ Χριστομαρτύρος, ἐνεφράγη, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Σωτῆρος κηρυττούσης σου.

Τείνας ἐπὶ γῆς τὸ σῶμά σου, ὁ τῆς ἀσεβείας ὑπουργὸς μεματαιώται, τεταμένην πρὸς τὸν Δεσπότην, τὴν διάνοιαν ἐχούσης σου.

Θεοτοκίον.

Ρῆσις εὐσεβῆς πεπλήρωται, ἢ τοῦ Ἡσαίου Παρθένος γὰρ τέτοκε, σαρκωθέντα τὸν ζωοδότην, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἢ καρδίᾳ μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ παρθενία τὴν ψυχὴν ὠραῖσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύησαι, ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς· ὅθεν σε ἤξιώσεν, οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σέ τιμώντων σεμνή παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κρίζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· ἔπευσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψης σοὺς δούλους κενούς· σέ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεντήμεθα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τῷ Πατρὶ γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ

κρεμάμενον ὀρώσασε Χριστέ, Οἶμοι! ποθεινότε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶσε σε μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ο τὸ θέλημα τῶν τοῦτον, φοβουμένων ποιούμενος, δι' Ἀγγέλου Μάρτυς, λύει σε δεσμῶν καὶ στρεβλώσεων, τὴν διαλύσασαν πασαν τὴν ἀσεβείαν, τῷ δεσμῷ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου.

Νεκρωθεῖσα δι' ἀγάπην, τοῦ νεκρώσαντος ἅπασαν, τὴν ἰσχὺν θανάτου, χάριν ἀναβλύζεις αἰείζων, τοὺς ἐκ παθῶν νεκρωθέντας θεραπεύουσα, Ἀγριππίνα, Μαρτύρων Χριστοῦ ἐγκαλλώπισμα.

Υπερβάσα τῇ ἀγάπῃ, τοῦ νυμφίου σου ἅπαντα, τῆς σαρκὸς τὸν πόθον, ἔφερες στερρόως ἐν τῷ τύπτεσθαι, τὰς ἀληθόνας βοῶσα· Οὐ χωρίσει με, τῆς στοργῆς σου Χριστός, τῶν παθῶν ἢ ἐπίτασις.

Μακαρίας ξυνωρίδος, τῆς Τριάδος τῷ ἔρωτι, ὑπεραθλησάσης, Βάσσης Ἀγριππίνης τε σώφρονος, τίς τὴν ἀνδρίαν ἐξείποι; ὅπως ἔδειξαν, ἀδρανῆ τῶν εἰδώλων ἰσχὺν κραταιότατα.

Θεοτοκίον.

Η Βασίλισσα Παρθένος, διαχρύσω στολίσματι, ὠραιζομένη, Υἱῷ Βασιλεῖ νῦν παρίσταται, ἢ ἀσυγκρίτως Ἀγγέλου ὑπερέχουσα, τοὺς κραυγαζόντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Φῶς ἄδυτον τῷ σῷ ἐνσκηνῶσαν σκηνώματι, ἔδεικνυ σε τοῖς ὀρώσιν, ἐν νυκτὶ ὡς ἡμέραν, βολαῖς θαυμάτων πέμπουσαν.

Η ἄσπιλος ἀμνάς, τοῦ ποιμένος τοῖς ἴχνεσι, βαδίζουσα ἱερεῖον, ὡσπερ ἄμωμον τούτῳ, ἐνθέως προσενήνεκται.

Νοῦν ἔχουσα φωτὸς, προφητείας ἀνάπλεων, τὰ μέλλοντα, ὡς παρόντα, ἢ αἰοίδιμος Βάσση, προλέγειν κατηξίωται.

Θεοτοκίον.

Ω Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὴν κακωσιν, θεράπευσον ἢ τεκοῦσα, τὸν πανάγαθον Λόγον, τὸν πάντας ἀγαθύνοντα.

ᾠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Αστράψαν, ἐκ τῆς Ῥώμης ὡς ἄδυτον ἥλιον, ἢ Σικελία τὸ σῶμα, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος δεξαμένη, τῆς ζοφώδους, τῶν δαιμόνων λυτροῦται δεινότητος.

Γενναίων, αἱ τρισόλβιοι Ἁγίαι Μάρτυρες, αἰπρὸ θανάτου θανοῦσαι, ἐν τῇ προσδοκίᾳ

τοῦ μαρτυρίου, νεκρωθέν σου, ζωηφόρον τὸ σῶμα κομίζουσιν.

Ρομφαίαι, τοῦ ἐχθροῦ ἐπὶ σέ ἐξησθένησαν· καὶ γὰρ ὡς πόλεις καθεῖλες, ἀθεμελιώτης τούτου τὰ θράση, Ἀγριππίνα, τῷ μοχλῷ τῶν ἐνδόξων ἀγώνων σου.

Ιᾶται, τῇ προσψαύσει αἰμόρρους τοῦ σκήνους σου· λεπροὶ καθαίρονται πίστει· δραπετεύει ἄλλη δὲ πᾶσα νόσος, τῇ προσκλήσει, τοῦ Ἁγίου σου Μάρτυς ὀνόματος.

Θεοτοκίον.

Ρήμασι, τῆ Γαβριὴλ Παρθένε πανάμωμε, νῦν κεκηρημένοι βοῶμεν· Χαῖρε Μήτηρ μόνη εὐλογημένη· Χαῖρε πύλη, δικαιοσύνης ἥλιον ἔχουσα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη
» κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

Στίχοι.

Πλησθεῖσα δεινῶν τραυμάτων ἐκ τυμμάτων,
Πολλῶν μετέσχε στεμμάτων Ἀγριππίνα.

Εἰκάδι θειομένη τριτάτη θάνατον Ἀγριππίνα.

Αὕτη ἡ Ἁγία, γέννημα καὶ θρίμμα τῆς περιδόξου Ῥώμης ἦν, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, ὥσπερ ἐν λειμῶνι ῥόδου εὐοσμον, κατευδιάζουσα πιστῶν τὰς καρδίας, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἀποδιώκουσα· παρθενία γὰρ καὶ ἀνδρεία τὴν ψυχὴν ὠραῖασα, καὶ τῷ Θεῷ νυμφευθεῖσα, θαρσαλέως καὶ ἀνδρείως πρὸς τὸ μαρτύριον χωρεῖ· καὶ διὰ τὸν ἔρωτα καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ ἑαυτῆς νυμφίου Χριστοῦ, πολλαῖς βασάνοις ἑαυτὴν ἐκδίδωσι. Ῥάβδοις οὖν τὸ σῶμα τυπτομένη, τὰ ὀστέα τῆς ἀσβεστίας συνίτριψε· καὶ τοῦ χιτῶνος γυμνωθεῖσα, τοῦ ἐχθροῦ τὴν γύμνωσιν ἐστηλίτευσε· καὶ δεσμοῖς πεδηθεῖσα, καὶ στρέβλαις καθυποδθεῖσα, διὰ θείου τε Ἀγγέλου λυθεῖσα, πᾶσαν δυσσείβειαν διέλυσεν. Ὅθεν καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις τὴν ἑαυτῆς ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Βάσσα δὲ καὶ Παῦλα καὶ Ἀγαθονίκη, λάθρα λαβοῦσαι τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων πόλεως, καὶ τόπον ἐκ τόπου διαμείβουσαι καὶ μακρὰν πελάγη, τὴν Σικελῶν ἐπαρχίαν καταλαμβάνουσι, κάκεισε τοῦτο διαναπαύουσιν. Ἐπεὶ δὲ ἡ Σικελῶν τοῦτο ἐδέξατο, παραντίκα τῆς ζεφώδους τῶν δαιμόνων λυτροῦται δεινότητος. Ἀγαρηνοὶ δὲ τολμήσαντες συλῆσαι τὸ φρούριον τοῦ ταύτης ναοῦ, ἀπωλεία παντελεῖ παρεδόθησαν. Ἐκτοτε δὲ καὶ μέχρι τῆς σήμερον, καθαρίζονται προσερχόμενοι πίστει, καὶ λοιπὴ πᾶσα νόσος τῇ ταύτης πρεσβείᾳ δραπετεύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀριστοκλέους Πρεσβυτέρου, καὶ Δημητρίου Διακόνου, καὶ Ἀθανασίου Ἀναγνώστου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Περιστερὰ οἷα χρυσῆ, ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ φραττομένη, Ἀγαρηνοὺς τοὺς ἐν νυκτὶ, τῷ φρουρίῳ τῷ σῶ προσεγγίσαντας, ἐξηφάνισας σώσασα, τοὺς πιστοὺς μαιφονίας, τῆς τούτων Μάρτυς.

Πολυειδεῖς διὰ Χριστὸν, πόνους ὑπομείνασα Μάρτυς, ἄπονον εὔρεν ἐν αὐτῷ, καὶ ἀθάνατον λῆξιν κραυγάζουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ιερουργὸς ὁ θαυμαστός, καὶ θαυματουργαῖς ἐκλάμπων, σοῦ τὰ θαυμάσια ὀρών, Ἀγριππίνα Θεὸν ἐμεγάλυνε, καὶ γηθόμενος ἔψαλλεν ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νενευρωμένῳ λογισμῷ, σοῦ τὸ ῥώστικόν παθημάτων, διακομίζεσαι σῶμα, γυναικείας οὐδὲ ἴσως ἠσθάνοντο, ἀσθενείας κραυγάζουσαι, αἱ παρθένοι τῷ Δεσπότη· Εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Κυοφορήσασα Θεὸν, μένεις μετὰ τόκον παρθένος, καὶ γαλαχεῖς μητροπρεπῶς, τὸν τροφέα τοῦ κόσμου Πανάμωμε· ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὤδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ηνὺξ ὡς ἡμέρα καθωρᾶτο, τοῖς φέρῃσι Μάρτυς σε τὸ λείψανον· τόπος εὐωδίαστος, ἄπασε δεχόμενος· δαιμονικὴ παράταξις, σφοδρῶς ἠλαύνετο· ἰάσεων ἀπέρρει· πλημμύρα, ταῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νυμφίον ἀθάνατον ποθοῦσα, ὀπίσω τῶν μύρων τούτου ἔδραμες, τέτου τὰ παθήματα, Μάρτυς καὶ τὸν θάνατον, ἐκμιμουμένη· Ἐνδοξε, καὶ ἀνακραζέουσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανύστακτον ἔχουσα τὴν πίστιν, ἐλαίῳ τε φαιδρυνθεῖσαν τῶν αἱμάτων σου, Μάρτυς τὴν λαμπάδα σου, ἔνδον εἰσελήλυθας, εἰς τὸν νυμφῶνα χαίρουσα, τῆς οὐρανοῦ χαρᾶς, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ιδεῖν τὴν τερπνότητα Κυρίου, τὸν τέτου ναὸν ἴτε ἐπισκέψασθαι, ποθοῦσα ὡς ἄρματι, αἵματι οἰκείῳ σὺ, ἐποχομένη ψάλλουσα πρὸς τοῦτον ἔφθασας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ηβάτος τὸ πρὶν προδιετύπου, τὸ ξένον τοῦ τόκου σου μυστήριον, ἀκαυστος τῷ

φλέγεσθαι, μένισα πανάμωμε· καὶ γὰρ τὸ πῦρ ἐκύησας, τὸ τῆς Θεότητος· καὶ ἀφλεκτος διέμεινας Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

- Παιῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
- τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
- πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἴκου-
- μένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύ-
- ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
- πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Νεύσει τοῦ τὰ πάντα ποιούντος, τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸ πέρας, ἡ Ἀγαθονίκη σὺν Βάσση, ὁμοῦ καὶ Παῦλα προθύμως σπεύδουσαι, ὡς ἀληθῶς καταάλληλον, εὖρον τοῦ πόθου τὸ συμπέρασμα.

Ἐν ἐπουρανίοις θαλάμοις, κατασκηνώσασα Παρθένη, καὶ τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη, κατανουῶσα καὶ ἀπολαύουσα, τῆς τοῦ Θεοῦ λαμπρότητος, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Στέφανος ἐτέθη χαρίτων, τῇ κορυφῇ σου Ἀγριππίνα, ὡς τελειώσασθαι τὸν δρόμον, καὶ τηρησάσθαι τὴν πίσιν ἄσυλον· καὶ τῶν Δικαίων τάγματα, περιχαρῶς σε ὑπεδέξαντο.

Ὡς παρισταμένη τῷ θρόνῳ, ἐν παρρησίᾳ τοῦ Δεσπότη, μάρτυς Ἀγριππίνα σὺν πᾶσι, τοῖς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίοις αἴτησαι, ἀμαρτιῶν τὴν λύτρωσιν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι καλλιπάρθενε.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν τοῦ παντός δεδραγμένον, μητροπρεπῶς ταῖς σαῖς ἀγκάλαις, φέρουσα Παρθένη Μαρία, χερός με ῥῦσαι τοῦ πολεμήτορος, ὅπως τὴν σὴν σωζόμενος, ἀνευφημῶ μεγαλειότητα.

Ὁ Εἰρμός.

- Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
- σου Παρθένη, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
- Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
- ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΔ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Γενεθλίου τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστῆ Ἰωάννου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Α'. Ἐὰν τύχη ἡ παροῦσα Ἐορτὴ ἐν Κυριακῇ.

Τῷ Σαββάτῳ Ἐσπέρας. Μετὰ τὸν Προοιμακόν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου ε'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ α' τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Ὡς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶ Ἁγίου.— Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Ἁγίου· Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμεν. Δέξα, τοῦ Ἁγίου; Καὶ νῦν, τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα ἡ λιτὴ τοῦ Ἁγίου, τὸ, Ἀξιόν ἐστι, κτλ. Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ τελευταῖον τοῦ Ἁγίου, μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἦχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ αὐτοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. Ῥδὴς, Καθίσμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ. Ἀφ' ἑκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου. Καταβασίαι. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν, κτλ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, ὑπερυλογημένη. Δεξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Αἰτουργίαν. Τὰ συνήθη. Ἀπέστολος τῆς Κυριακῆς, Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Κοινωνικόν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Β'. Ἐὰν τύχη ἐν ἄλλῃ ὁποιαδήποτε τῆς Ἑβδομάδος ἡμέρα.

Ψάλλεται ἅπασα ἡ τοῦ Ἁγίου Ἀκολουθία, καθὼς εὐρίσκεται τετυπωμένη καθεξῆς.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τὰ ἐξῆς τρία, δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ἐκ στεριουσύνης γεγέννηται νηδύος, ὁ λύσας τὴν στείρωσιν τῶν καρδιῶν ἡμῶν, καὶ εὐτεκνίαν ἐν πίστει τε, καὶ ἀληθείᾳ, ψυχαῖς ἀκάρποις λόγον δωρούμενος ὁ ἐνδόξος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, φωνὴ τοῦ Λόγου ἡ εὐσημος, τῆς μετανοίας, ὁ προσημάντωρ ὁ μεγαλόφωνος, καὶ Παλαιᾶς τε καὶ τῆς Νέας,

Θεῖος μεσίτης σαφῶς γνωριζόμενος, οὗ τὴν γέννησιν πόθῳ, ἐορτάσωμεν γηθόμενοι.

Ο σιτευτὸς νῦν τῆς ἐγκρατείας μάσχος, ἐκ στείρας γεγέννηται, ὑποδεικνύων ἡμῖν, τὸν ἐκ Παρθένου νεάνιδος, ἀμνὸν τεχθέντα, καὶ τὰ τοῦ κόσμου αἴροντα πταιίσματα· τρυγῶν ἢ φιλέρημος, σαφῶς ἐπέφανε, τὸ Θεῖον ἕαρ μηνούσα, δι' οὗ ἐπαύθη, τῆς ἀθείας χειμῶν βαρύτατος· καὶ τοῦ νυμφίου φίλος γνήσιος, περιφανῶς ἐπεδήμησεν, Ἰωάννης πρεσβεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο κατὰ Θεῖαν τεχθεὶς ἐπαγγελίαν, ὅτε ὁ παμμέγιστος Θεῖος Ἀρχάγγελος, ἐν τῷ ναῷ τῷ γεννήτορι, σοῦ δεομένῳ, εὐηγγελίστατο τὴν σὴν γέννησιν, τότε ἀπιστήσαντι καὶ ἀντιλέξαντι, τῷ ἱερεῖ καθὼς γέγραπται, τὴν ἀφωνίαν, ὁ Γαβριὴλ ἐπήγαγε καὶ τὴν κώφευσιν, ἄχρι τοῦ τόκου· σὺ δὲ Πρόδρομε, τὸν πατέρα τεχθεὶς τῶν τῆς γλώττης δεσμῶν, ἠλευθέρωσας μάκαρ, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ ἡ εὐωδία· πρέπει τῷ Βαπτιστῇ τῶν ἀσμάτων ἡ τερπνότης· οὗτος γὰρ ἐκήρυξε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὁ σκιρτῶν ἐν κοιλίᾳ, καὶ βοῶν ἐν ἐρήμῳ· Μετανοεῖτε· τῆ Βασιλέως ὁ στρατιώτης, ὁ Πρόδρομος τῆς χάριτος, ὁ τὸν ἀμνὸν προμηνύων, καὶ τὸν Σωτῆρα πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Τράνωσόν σε λαμπρῶς, τὴν γλώσσαν Ζαχαρία, Προφήτης τὸ παιδίον, Ὑψίστου ἔσται λέγων, καὶ Θεοῦ Λόγου Πρόδρομος.

Στίχ. Εὐλόγητός Κύριος ὁ Θεός.

Οφθῆς ἐκ μητρικῶν, λαγόνων Ἰωάννη, Θεῷ ἡγιασμένος· ἐγήγερται γὰρ μείζων, βρωτῶν οὐδεὶς σου πώποτε.

Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης.

Λύεις τὴν τοῦ πατρὸς, Παμμάκαρ ἀφωνίαν ὡς ἀπαιδίας κλειθρα, διέλυσας τεκούσης, τεχθεὶς ἐκ Θεῖας χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη Χριστιανῶν, ἐλπίς καὶ προστασία, Ἀγνή σὺν τῷ Προδρόμῳ, δυσώπει τὸν Υἱόν σου, ὑπὲρ οἰκείων δούλων σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Προφήτα καὶ Πρόδρομε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογοῦμεν τὴν ἀ. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ἢ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τὰ ἐξῆς, δευτεροῦντες τὸ ἀ.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν, γεννηθεὶς ὁ Ἰωάννης· καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπρεπε τὸν πατέρα σιωπᾶν, προελθούσης τῆς φωνῆς· ἀλλ' ὥσπερ ἀπιστηθεῖσα πρώην, τὴν γλώτταν ἔδησεν, οὕτω φανερωθεῖσαν, δοῦναι τῷ πατρὶ τὴν ἐλευθερίαν· ὧ καὶ εὐηγγελίσθη, καὶ ἐγεννήθη φωνὴ τοῦ Λόγου, καὶ φωτὸς Πρόδρομος, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, τὴν φωνὴν δι' ἀπιστίαν κρατουμένην, λύει τὴν πατρικὴν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαίνει τὴν εὐτεκνίαν, δεσμά τῆς στείρωσεως λύουσα μητρικά· ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς προέρχεται· ἡ αὐγὴ τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, μηνύει τὴν ἔλευσιν, εἰς ἀνάπλασιν πάντων, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀνατολίου. Ὁ αὐτός.

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, Ἄγγελος ἐκ στείρωτικῶν ὠδίνων προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καὶ Προφήτου περισσότερος· εἶδει γὰρ Θεῶν πραγμάτων, παραδόξως εἶναι τὰς ἀρχάς· παρ' ἡλικίαν τὸ γόνιμον, καὶ ἄνευ σπορᾶς σύλληψις. Ὁ ποιῶν θαυμασία, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀνδρέου Κρήτης. Ὁ αὐτός.

Επέφανε σήμερον ὁ μέγας Πρόδρομος, ἐξ ἀγόνων λαγόνων, τῆς Ἐλισάβετ προελθὼν, ὁ μείζων πάντων τῶν Προφητῶν Προφήτης, οὗ ἕτερος οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ἐγήγερται· ὅτι τῷ Προδρόμῳ λύχνῳ, τὸ φῶς ἀκολουθεῖ τὸ ὑπέρλαμπρον, καὶ τῇ φωνῇ ὁ Λόγος, καὶ τῷ νυμφαγωγῷ ὁ νυμφίος, κατασκευάζοντι Κυρίῳ λαὸν περιέσιον, καὶ προκαθαίροντι ἐπὶ τὸ Πνεῦμα διὰ τῆ ὕδατος· τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστὸς, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα· τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ· ἡ καθάρσις τῶν ἀμπλακημάτων· ὁ τοῖς ἐν Ἀᾷδῃ εὐαγγελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Προφήτης καὶ Πρόδρομος, ἀπὸ γαστρὸς ἀνεδείχθη τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννη, σκιρτῶν καὶ ἀγαλλόμενος, ἐν τῇ νηδυῖ τῆς μητρὸς, ὁρῶν τὴν Βασιλίδεα ἐλθοῦσαν πρὸς τὴν δούλην, φέρουσαν τὸν ἄχρονον, καὶ ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα,

πρὸς σὲ τὸν ἐκ τῆς στείρας, καὶ τοῦ πρεσβύτου κατ' ἐπαγγελίαν ἀνατείλαντα· Αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος· ὁ τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου μὴ πεισθεὶς, λέγοντος· Ὅτι συλλήψεται ἡ Ἐλισάβετ, καὶ τέξεται υἱόν· ὁ λέγων· Πῶς αὕτη τέξεται; ὅτι καὶ γὰρ προέβην, καὶ κείνης τὰ μέλη νεκρῶται· ὁ καταδικασθεὶς σιωπᾶν διὰ τὴν ἀπιστίαν, σήμερον ὄρα τικτόμενον τὸ ἐπαγγελθέν· καὶ σιωπῆς λυθεὶς εὐφροσύνην εἰσοικίζει, Εὐλογητὸς βοῶν Κύριος, ὁ Θεὸς, τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκεψάτο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτῷ, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ιωάννη πανεύφημε, καὶ οἰκουμενικὴ Ἀπόστολε τὸ τῷ Γαβριὴλ εὐαγγέλιον, καὶ τῆς στείρας τὸ βλάστημα, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα, καὶ γνήσιε φίλε τοῦ νυμφίου Χριστοῦ, αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντινίου.

Σήμερον τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος, προοδοποιεῖται τὴν ἔλευσιν Θεοῦ τοῦ Λόγου, ὡς ἀστήρ φαινόν. Σήμερον Ζαχαρίας γλώτταν ἐτράνωσε, σιωπὴν ἐξασκήσας Ἀγγέλου προσταξάντος· ἔπρεπε γὰρ οὕτω, τὸν πατέρα τῆς φωνῆς, μὴ σιωπὴν φυλάττειν, προελθούσης ἐκ γαστρὸς στερωτικῆ, καὶ παντὸς τῷ κόσμῳ τὴν λύτρωσιν εὐαγγελιζομένης, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Η Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Προδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης. Ἠσπίασαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἠσκήρησεν· ἐνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ἦνει τὸν Δεσπότην. Θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν· Πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον· Ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Εἴσοδος. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ. Σάρα ἡ γυνὴ σου, οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα, ἀλλὰ Σάρρα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς. Εὐλογήσω δὲ αὐτήν, καὶ δώσω σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον· καὶ εὐλογήσω αὐτὸ, καὶ ἔσται εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσονται. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο, καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, λέγων·

Εἰ τῷ ἑκατονταετεί γενήσεται υἱός; καὶ εἰ ἡ Σάρρα ἐννεήκοντα ἐτῶν οὔσα τέξεται; Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· Ναὶ· ἰδοὺ Σάρρα ἡ γυνὴ σου τέξεται σοι υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαάκ· καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον. Ἀβραάμ δὲ καὶ Σάρρα πρεσβύτεροι προβεβηκότες ἡμερῶν. Ἐγένετο δὲ Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα· Οὐπω μὲν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν· ὁ δὲ Κύριός μου πρεσβύτερος. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· Τί ὅτι ἐγένετο Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα· Ἀράγε ἀληθῶς τέξομαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα· Μὴ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα; Καὶ Κύριος ἐπεσκεψάτο τὴν Σάρραν, καθὰ ἐλάλησε· καὶ συλλαβοῦσα, ἔτεκε τῷ Ἀβραάμ υἱόν ἐἰς τὸ γῆρας, εἰς τὸν καιρὸν, καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος. Περιέτεμε δὲ αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός. Καὶ Ἀβραάμ ἦν ἐτῶν ἑκατὸν, ἠνίκα ἐγένετο αὐτῷ Ἰσαάκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Εἶπε δὲ Σάρρα· Γέλωτά μοι ἐποίησε Κύριος· ὅς γὰρ ἂν ἀκούσῃ, συγχαρεῖται μοι. Καὶ εἶπε· Τίς ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραάμ, ὅτι θηλάζει παιδίον Σάρρα, ὅτι ἔτεκεν υἱόν ἐν τῷ γῆρα μὲ; Καὶ νυξήθη τὸ παιδίον, καὶ ἀπεγαλακτίσθη· καὶ ἐποίησεν Ἀβραάμ δοχὴν μεγάλην, ἡ ἡμέρα ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαάκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἀνὴρ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Δαὴν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωὲ· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ στείρα, καὶ οὐκ ἔτικτε. Καὶ ὤφθη Ἄγγελος Κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· Ἰδοὺ σὺ στείρα, καὶ οὐ τέτοκας, καὶ συλλήψῃ υἱόν. Καὶ νῦν φυλάξαι δὴ, καὶ μὴ πίης οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον. Ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔξεις, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ σίδηρος οὐκ ἀναθήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὅτι Ναζηραῖον τῷ Θεῷ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ τῆς γαστρὸς. Καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ, καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, λέγουσα· Ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἦλθε πρὸς με, καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ὡς ὄρασις Ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ, ἐπιφανῆς σφόδρα· καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔξεις, καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ νῦν φυλάξαι, καὶ μὴ πίης οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον, ὅτι Ναζηραῖον Θεοῦ ἔσαι τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστρὸς, ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. Καὶ ἐδεήθη Μανωὲ τοῦ Κυρίου, καὶ εἶπεν· Ἐν ἐμοί, Κύριε, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὃν ἀπέστειλας, ἐλθέτω δὴ ἔτι πρὸς ἡμᾶς, καὶ φω-

τισάτω ἡμᾶς, τί ποιήσομεν τῷ παιδαρίῳ τῷ τικτομένῳ. Ἦλθε δὲ ὁ Ἄγγελος πρὸς Μανωῆ, καὶ εἶπεν· Ἀπὸ πάντων, ὧν εἶπον πρὸς τὴν γυναῖκά σου, φυλαξάσθω. Ἀπὸ παντός, ὃ ἐκπορεύεται, ἐξ ἀμπέλου, οὐ φάγεται· καὶ οἶνον καὶ σίκερα μὴ πιέτω. Καὶ εἶπε Μανωῆ πρὸς τὸν Ἄγγελον Κυρίου· Τί ὄνομά σοι; ἵνα ὅταν ἔλθῃ τὸ ῥῆμά σου, δοξάσωμέν σε. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Ἴνα τί ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου; καὶ αὐτό ἐστὶ Θαυμαστόν. Καὶ οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ Ἄγγελος Κυρίου ὀφθῆναι πρὸς Μανωῆ, καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μ. 1. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ· παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινώσις αὐτῆς· λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἀμαρτία· ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἀμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών· ὕψωσον ἐν ἰσχυρῇ τὴν φωνὴν σου, ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ· ὕψωσατε, μὴ φοβεῖσθε. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· **Κεφ. μ. 17.** ἐγὼ ἐπακούσομαι, ὁ Θεός Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς. Ἀλλὰ ἀνοιξῶ ἐπὶ τῶν ὀρέων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγὰς· ποιήσω τὴν ἐρημον εἰς ἔλη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἀνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην· ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, **μ. 20.** καὶ ἀκουστὴν γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ὅτι ἐρρύσατο Κύριος τὸν δούλον αὐτοῦ Ἰακώβ. Καὶ εἰάν διψήσωσι δι' ἐρήμου, ἐξάξει αὐτοῖς ὕδωρ **μ. 1.** ἐκ πέτρας. Εὐφρανθήτι στεῖρα ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,
Ἦχος α'.

Σταλάξατε τὰ ὄρη γλυκασμὸν, καὶ οἱ βοσνοὶ ὡς ἀρνία σκιρτήσατε· ὅτι ἐτέχθη ἐκ τῆς Ἐλισάβετ, ὁ μέλλων ἐφ' ὑμᾶς αὐλιζέσθαι,

ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, ὁ λύσας ἐν τῷ τίκτεσθαι, τοῦ πατρὸς τὴν ἀφωνίαν· διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ· Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Η' Θεοσήμαντος φωνή, τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος, ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, ὁ χριστομαρτύρητος πρῶτος τῶν Προφητῶν τὰς ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβείας ποιούμενος, ἐξαιρέτως τὴν ποιμνὴν σου, ἐκέτευε τοῦ σώζεσθαι ἄτρωτον.

Ὁ αὐτός.

Κήρυξ γέγονας τοῦ ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, Ἰωάννη Προφήτα καὶ Πρόδρομε. Προφητεύεις τὰ μέλλοντα, καὶ προλέγεις τοῖς πέρασιν· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν, καὶ παρέχων τοῖς πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Τὸν ἐν Προφήταις ὄρον, καὶ ἀρχὴν Ἀποστόλων· τὸν ἐπίγειον ἄγγελον, καὶ οὐράνιον ἄνθρωπον· τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τὸν στρατιώτην καὶ Πρόδρομον Χριστοῦ· τὴν ἐξ ἐπαγγελίας προσκιρτήσαντα, καὶ προκηρῦξαντα πρὸ τόκου τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, σήμερον ἡ Ἐλισάβετ τίκτει καὶ χαίρει· καὶ θαυμάζεται Ζαχαρίας παρὰ τῆς γερούσιας, τὴν σιωπὴν ὡς κλοιὸν ὑποθέμενος, καὶ ὡς γεννήτωρ τῆς φωνῆς προφητεύει σαφέστατα· Σὺ γὰρ, παιδίον Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, καὶ προπορεύσῃ, ὁδοῦς ἐτοιμάσαι αὐτῷ. Διὸ Ἄγγελε, Προφήτα, Ἀπόστολε, Στρατιώτα, Πρόδρομε, Βαπτιστὰ, καὶ Κήρυξ τῆς μετανοίας, καὶ ὁδηγὲ τοῦ φωτὸς, ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, ἀπαύστως πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελόντων τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν φυγῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Τὸν ἐκ Προφήτου Προφήτην, καὶ τῆς στεῖρας τὸ βλάστημα· τὸν ἐν γεννητοῖς γυναικῶς ὑπὲρ ἅπαντας, τὸν τῆς ἐρήμῃς πολίτην, Ἰωάννην τὸν ἐνδοξον, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτόν· Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Πρόδρομε, ὡς ἔχων παρρησίαν, ἐν τῇ σεπτῇ σου γεννήσει, δυσώπησον Χριστὸν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.
Ἦλθεν ἡ φωνὴ τῆς χάριτος τοῦ Λόγου, ὁ
 τοῦ ἡλίου κήρυξ, γεννηθεὶς σήμερον, ἐκ
 στεύρας τῆς ἀγόνου ἐξ ἐπαγγελίας, Ἰωάννης ὁ
 Πρόδρομος· λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε. Ἦλθεν εὐτρεπί-
 σαι τὴν ὁδὸν ἡμῖν τῆς σωτηρίας· ὃν καὶ σκιρ-
 τήσας προσεκύνησεν, ἐν τῇ νηδυῖ ὄντα τῆς μη-
 τρός, τὸν ἀμνὸν τὸν αἶροντα, τὴν ἀμαρτίαν τῆ
 κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου
 κληθήσῃ.

Ὁ ἐκ κοιλίας μητρός ἀγιασθεὶς, καὶ τῆς
 προφητείας δεξάμενος τὸ πλήρωμα, σή-
 μερον ἐκ στεύρας γεγέννηται, τοῦ Κυρίου τὴν
 ἔλευσιν κηρύττων τρανώς· Μετανοεῖτε· ἤγγικε
 γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Κασσίας Μοναχῆς.

Ἦσαῖτο νῦν τοῦ Προφήτου ἡ φωνή, σήμερον
 ἐν τῇ τοῦ μείζονος Προφητῶν κυήσει
 Ἰωάννου πεπλήρωται· Ἴδου γὰρ φησὶν ἀπο-
 στελῶ τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς
 κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου. Οὗτος οὖν, ὁ τοῦ
 ἐπουρανίου Βασιλέως στρατιώτης προδραμῶν,
 ὡς ἀληθῶς εὐθείας ἐποίει, τὰς τρίβους τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν, ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, Ἄγγελος
 δὲ τὸν βίον ὑπάρχων· ἀγνεῖαν γὰρ παντελῆ;
 καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος, εἶχε μὲν τὸ κα-
 τὰ φύσιν, ἔφυγε δὲ τὸ παρά φύσιν, ὑπὲρ φύσιν
 ἀγωνισάμενος. Αὐτὸν ἅπαντες πιστοὶ ἐν ἀρε-
 ταῖς μιμήμενοι, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπή-
 σωμεν, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον
 Μαριάμ διαλεγομένην. Τί παραγέγονας
 πρὸς με, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ Βασιλέα
 βασταζεις, καὶ γὼ στρατιώτην· σὺ τὸν νομοδό-
 την, καὶ γὼ τὸν νομοθέτην· σὺ τὸν Λόγον, καὶ γὼ
 τὴν φωνήν, τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν
 οὐρανῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Προφήτα καὶ Πρόδρομε τῆς παρουσίας Χρι-
 στῆ, ἀξίως εὐφημησαί σε οὐκ εὐποροῦμεν
 ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στείρωσις γὰρ τε-
 κούσης, καὶ παντὸς ἀφωνία, λέλυνται τῇ ἐνδό-
 ξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ
 τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν ἐβλάστησεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλα-
 στός, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, τὰς διανοίας
 τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ
 Προφητῶν ἡ κρηπίς· ὅθεν τοῦ Χριστοῦ, ἐδείχθη
 Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδῆς, τῆς παρθεσίας
 αὐτῆ. Πνευματικοῖς ἐν ἄσμασι συμφώνως τῷ
 Βαπτιστῇ ἐκβοήσωμεν· Προφήτα Κήρυξ, τῆς
 ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν,
 καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον
 ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε,
 βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρῶν
 τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστρω
 σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρ-
 θένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει
 Παρθένος.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Χριστοῦ παρουσίας ἡ ἀπαρχὴ, παρα-
 δόξως ἐτέχθη ὡς ἀληθῶς, Ἰωάννη πανευ-
 φημε, τῶν Προφητῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ ὡς φω-
 νὴ τοῦ Λόγου, ὑπάρχων ἐκραύγαζε· Μετα-
 νοεῖτε, ἤγγικεν, οὐρανῶν τὸ Βασιλεῖον· ὅθεν
 ἐτοιμάσας, τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, τῆς χάριτος
 Πρόδρομος, ἀνεδείχθη τοῖς πέρασι, Βαπτιστὰ
 καὶ Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
 πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
 ζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς
 μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι,
 καὶ συγγνώμην παράσχε μοι, τῶν ἐμῶν πται-
 σμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ
 τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. Οἴμοι! τί ποιήσω,
 ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν
 μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος;
 τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστα-
 τισ θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος
 δοῦλός σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιᾶσθω ὁ πατήρ, μήτηρ εὐφραίνου, ὅτι
 Προφήτην ἐπὶ γῆς, ἔτεκες σήμερον, τὸν
 Θεόκλητον Πρόδρομον ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ σεῖρα
 βρέφος δηλάζει τὸν Βαπτιστὴν, καὶ χαίρει ὁ

Ζαχαρίας τῷ τοκετῷ, λέγων· Γλωσσά μου λέλυται, τῇ σῆ προόδῳ ἐν γῆ, Δύχνε τοῦ μεγάλου φωτός· Ὄντως θαῦμα παραδόξον!

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῆ ἐπέστη, ὁ Ἄσωματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλως ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρα σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Καὶ σὺ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, συνελαβεν Ἐλισάβετ.

Ο' Ν'. Δόξα, Ταῖς τοῦ σου Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Στιχηρόν.

Ἦχος β'. Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀγιασθεῖς.

Ζήτηε εἰς τὸν Στίχον. Ἐἶτα οἱ Κανόνες.

Ο' παρῶν, ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, φέρων Ἀκροστιχίδα·

Τῷ Προδρόμου γέγηθα νῦν Γενεθλίῳ (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

► **Τ**ριστατάς κραταιούς, ὁ τεχθεῖς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχὰς τὸ τριμερὲς, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι, ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελώδημα.

Ος ὀρθρος εὐπρεπής, τοῦ ἡλίου προτρέχων, στειρευούσης ὁ βλαστὸς, κηρύττει ἐμφανῶς, τῆς Παρθένου τὸ κῆμα, πάσῃ νῦν τῇ οἰκουμένη, ἀναλάμπειν τοῖς πέρασι, φωτισμὸν εὐσεβείας καὶ χάριτος.

Προφήτης ἀληθῶς, τοῦ Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ Χριστοῦ, βοᾷ σοι τῷ

(*) Εἰς τὴν Ἀκροστιχίδα ταύτην ἐμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ Εἰρμοί, πλὴν τοῦ τῆς Ε'. Ὡδὴς· Νῦν ἀναστήσομαι· ἐξ ἐναντίας δὲ ἀποκλείονται τὰ Θεοτοκία, ἀπερ οὐδὲ ἐν τῷ Χειρογράφῳ εὐρίσκονται. Παρατηρητέον ἐνταῦθα τὰς ἀρχαίας καὶ ἰσως γνησιωτέρας καὶ ὀρθοτέρας ἀρχὰς τῶν Εἰρμῶν τῆς Η'. καὶ Θ'. Ὡδὴς, ὧν ὁ μὲν ἀρχεται· Εὐεργέτα Χριστέ· ὁ δὲ τῆς Θ'. Λόγου Θεοῦ· ἐνῷ οἱ Εἰρμοὶ οὗτοι, ὅπου ἀν ἀπαντῶνται τετυπωμένοι, ἀρχονται συνήθως· Αὐτρωτὰ τῆ παυτός· καὶ· Κρυπτόν θεῖον. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ Κανόνι τούτῳ, πρὶν τῆς παρουσίας ἐκ τοῦ Χειρογράφου διορθώσεως, τὴν αὐτὴν εἶχον ἀρχὴν, φθαρτικὴν τῆς Ἀκροστιχίδος.

Σημειῶσαι προσέτι ὅτι, ἀντὶ τοῦ ἐπιζῆς δευτέρου Κανόνος, τὸ Χειρόγραφον ἔχει ἕτερον, ποίημα Ἀνδρίου Κρήτης.

υῖῳ, Ἰωάννη πανεύφημε, Πνεύματι ὁ Ζαχαρίας, παναγίῳ φερόμενος, τὴν ὁδὸν ἐτοιμάσαι τοῦ κτίσαντος.

Ρήμάτων Γαβριὴλ, Ζαχαρίας ἀκούσας, ἀγγελίας θεϊκῆς, ἐδείχθη ἀπειθής, καὶ σιγὴν κατακρίνεται· λύεται δὲ ἄφνω ταύτης· ἡ φωνὴ γὰρ γεγέννηται, Ἰωάννης τοῦ Λόγου ὁ Πρόδρομος.

Θεοτοκίον.

Η πόλις τοῦ Θεοῦ, τὸ τοῦ παμβασιλέως, θεοδόχον εὐαγὲς, κειμήλιον σεπτὸν, θεοτόκε πανάμωμε, φρούρησον σὴν κληρουχίαν, τὴν αἰεὶ εὐφημοῦσάν σε, καὶ γεραίρουσαν πίστει τὸν τόκον σου.

Ἔτερος Κανὼν. Ἦχος ὁ αὐτός, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς· Κοινῆς χαρᾶς Προδρομον εὐφημῶ πόθῳ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Γεωργίου.

Ὡδὴ α'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Κοσμεῖται τὴν χάριν νῦν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Πνεύματος, καὶ καταφαιδρύνεται καὶ ὠραΐζεται, τὴν γενέθλιον, ἡμέραν τοῦ Προδρόμου, εὐφροσύνως ἄγουσα καὶ ἀναμέλπουσα.

Ο κήρυξ τῆς χάριτος, καὶ ἑσφόρου φαιδρότερος, τῆς δόξης τὸν ἥλιον, μηνύει σήμερον, καὶ τὴν ἔλλαμψιν, αὐτοῦ νῦν προκηρύττει, ἐν πᾶσι τοῖς πέρασιν αὐγάζειν μελλούσαν.

Νύξ τῆς ἀθεότητος, ἐν τῇ γεννήσει σου Πρόδρομε, ἐκ γῆς ἀπολαύνεται, καὶ αἰ τῆς χάριτος, ἐν τοῖς πέρασιν, ἀκτῖνες ἐφαπλοῦνται· σὺ γὰρ τὸν ἀνέσπερον μηνύεις ἥλιον.

Θεοτοκίον.

Γνωσιν τῆς συλλήψεως τῆς σῆς δεικνύει ἡ κῆσις, τῆς στειρίας Πανάχραντε, προκαταγγέλλουσα, καὶ μηνύουσα, τὸν ἄσπορόν σε τόκον· καρπὸν ἐξ ἀκάρπου γὰρ νηδύος ἤνεγκε.

Καταβασία· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

► **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
► **Κ**αυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἐστὶν Ἅγιος, πλὴν σου φιλόνηρωπε.

Δεσποτικὴ μὲν, ἐκ Παρθένου τελεῖται ἡ γεννησις· ἀλλ' οἰκέτου προσφιλοῦς, ἐκ γηραλέας καὶ στειρίας μητρὸς· εἰκότως προτρέχει γὰρ, θαῦμα τοῦ θαύματος.

Ρύσση, καὶ στειρα, τὴν Παρθένον μητέρα ἀσπάζεται, ἐπιγνοῦσα ἀψευδῶς, τῷ ταύτης τόκῳ ὡς λέλυται, δεσμὰ τῆς στειρώσεως, δεῖω βουλήματι.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως, ἢ Θεὸν σαρκωθέντα κηύσα-
σα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς κλο-
νούμενόν με στερέωσον· οὐ γὰρ ἔστιν Ἄχραντε,
πλήν σου βοήθεια.

Ἔτερος. Τοὺς σους ὑμολόγους.

Ηχος τῆς ἐκ στείρας σου προσδοῦ, δεσμά
διαλύσας πατρικῆς, φωνῆς κηρύττει Ἐν-
δοξε, λαμπρῶς τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Χριστοῦ συγ-
καταβάσεως, τὰ θεῖα νῦν προμηνύματα.

Στείρας ἐξ ἀκαίρου ἐκβλαστήσας, ὁ τῆς
εὐκαρπίας μηνυτῆς, τῆς ἐν Χριστῷ ἐξέτε-
με, τὴν ἄγονον καὶ ἀκαίρον, ἀξίγη τοῦ κηρύγ-
ματος, ἀγνωμοσύνην Ἰουδαίων λαοῦ.

Χάριτος τῆς νέας αἰ ἀκτῖνες, ἐξέλαμψαν σῆ-
μερον φαιδρῶς, τῇ σῇ γεννήσει Προδρομε,
καὶ παλαιὰ αἰνίγματα, καὶ οἱ σκιώδεις γράμ-
ματος, μεταχωρεῖν τύποι ἀπῆρξαντο.

Θεοτοκίον.

Ελύσεν ὁ τόκος σου Παρθένη, δεσμά κατα-
δίκης τῶν βροτῶν, καὶ ἑαυτῷ συνεδῆσεν,
ἡμᾶς διὰ τῆς χάριτος, ἐπευλογήσας ἅπαντας,
τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

Καταβασία· Τοὺς σους ὑμολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ωσπερ ἥλιος φαιδρὸς τῆς Ἐλισάβετ ἐκ
γαστρὸς, ἐξανέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου
ὁ υἱός, καὶ τοῦ πατρὸς διαλύει τὴν ἀφωνίαν,
καὶ πᾶσι τοῖς λαοῖς ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, Εὐ-
δύνατε βοᾶ, τὰς τοῦ Κυρίου ὁδοὺς· καὶ γὰρ
αὐτὸς ἐλεύσεται, καὶ σώσει τοὺς πρὸς αὐτὸν
ἐπιστρέφοντας· ὃν προκηρύξας, ὦ Ἰωάννη, ἰ-
κέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ
χοροὶ, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυφορίας
τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι
μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχε-
ται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ Προαιώνιος, καὶ γα-
λουχεῖται, σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτω
χρηστότητι! καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα,
εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότη-
» τος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ
» ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε,
» τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνά-
» μει σου.

Μυστηρίων ἀπορρήτων, προοδεύει μυστήριον,
τῇ καινοτομίᾳ, τῆς θεσμοθεσίας τῆς φύ-

σεως· τῆς ἀρρώστιας ἢ λύσει προμηνύουσα,
τὴν διόρθωσιν, ταύτης Χριστέ καὶ τὴν δέωσιν.

Ο· Ἡσαΐας πατρόθεν, τῷ Υἱῷ προεφήτευ-
σε, σαρκωθησομένῳ, Ἄγγελον βροτόν τὸν
ἰσαγγέλον· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελλῶ πρὸ προσώ-
που σου, προκραυγάζοντα· Δόξα Χριστέ τῇ
δυνάμει σου.

Υπηρετῆσαι ὡς δοῦλος, τῷ Δεσπότη γεγέν-
νημαι· εἰς αὐτὸ γὰρ ἦκω, τούτου κα-
ταγγεῖλαι τὴν ἔλευσιν, ὡς τῆς Παρθένου τὸν
τόκον προπιστώσῃται, παραδόξως, σφειρεύουσα
γραῦς ἐκβλαστήσασα.

Θεοτοκίον.

Η· Ἁγία Θεοτόκος, ἣν οἰκῆσαι ηἰδόκησεν,
ὡς εὐώδη οἶκον· Λόγος τοῦ Πατρὸς ὁ
ὑπέρθεος, οὐ διεφθάρη τὴν μήτραν, οὐκ ὠδί-
νησε· καὶ γὰρ τέτοκεν, Ἐμμανουὴλ τὸν Θεάν-
θρωπον.

Ἔτερος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ρεῖθρα ἐτοιμάζουσιν οἱ ποταμοὶ, καὶ ὁ Ἰορ-
δάνης τὰ νάματα, προευτρεπίζει, τῷ Δε-
σπότη ἑαυτῷ τὸν Βαπτιστὴν θεώμενος, τούτου
νῦν ἐκ στείρας τικτόμενον.

Αἰ τῆς ἀγαθότητος τοῦ Ποιητοῦ, δωρεαὶ
προκύπτουσιν ἄνωθεν, τοῦ ἑωσφόρου, δια-
νίσχοντος ἐν γῆ, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίλαμψιν, καὶ
ἐπιδημίαν κηρύττοντος.

Σάλπιγξ μεγαλόφωνος ἐπὶ τῆς γῆς, σήμερον
ἐκ στείρας προέρχεται, ὁ Ἰωάννης, καὶ
μηνύει τοῖς βροτοῖς τὸν Βασιλέα Κύριον, ἐξ
ἀγνῆς ἀφράστως τικτόμενον.

Θεοτοκίον.

Ως οὖσαν ἐκπλήρωμα τῶν ἐν σκιᾷ, τύπων
καὶ συμβόλων Πανάχραντε, πάντες Προ-
φήται, σὲ ἀνύμνησαν φωναῖς, προμηνυσσας ἅ-
πασιν τὰ σὰ μεγαλεῖα καὶ θαύματα.

Καταβασία· Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ῦν ἀναστήσομαι, προφητικῶς ἔφη ὁ Θεός·
» νῦν ὑψωθήσομαι, νῦν δοξασθήσομαι, τὸν
» πεσόντα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ
» πρὸς φῶς τὸ θαυμαστόν, ἀνυψῶν τῆς ἐμῆς
» Θεότητος.

Γῆ ἐξανέτειλε, παναληθῆ κήρυκα φωνῆν, πᾶ-
σι κηρύττουσαν, γλώσση τοῦ Πνεύματος,
τῆς Παρθένου τὸν Υἱόν, δικαιοσύνην οὐρανόθεν
ἐφ' ἡμᾶς, διακύπτουσαν ὕλη σώματος.

Εθετο Κύριος, παναληθῆ λύχον σε Χρι-
στοῦ, πάντας φωτίζοντα· μόνους ἐνδύον-
τα, τοὺς ἐχθραίνοντας αὐτῷ ὡς διπλαῖδα, τὴν

αίσχυνην· ἀψευδῶς, Θεοῦ Λόγον Υἱὸν κηρύττοντα.

Γήθεται ἅπαντα, κτίσις τῷ σῶ τόκῳ θεικῶς· σὺ γὰρ ἐπίγειος, ἄγγελος Πρόδρομε, καὶ οὐράνιος βροτὸς ἀναδειχθήσῃ, τὸν οὐράνιον Θεόν, προμηνύων ἡμῖν σαρκούμενον.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὰ θαυμασία, προφητικαὶ ἔφησαν φωναί, ὄρος καλοῦντές σε, καὶ πύλιν ἀχραντε, καὶ λυχνίαν φαινήν, ἐξ ἧς τὸ φέγγος ἀληθῶς τὸ θαυμαστὸν φρυκτωρεῖ, Ἄγνη κόσμον ἅπαντα.

Ἔτερος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ρώννυται ἢ πρότερον, φύσις ἐξασθενήσασα, πρὸς τὴν τῶν καλῶν καρπογονίαν, ἐκ τῆς ἀκάρπου μήτρας τεχθέντος σου, καὶ βροτοῖς κηρύττεται ζωὴ, ἐν τῇ ἀποτέξει σου, παναοίδιμε Πρόδρομε.

Ολύχνος ὁ ἄσβεστος, ἐκ στείρας προερχόμενος, μηνύει τὸν ἥλιον τῆς δόξης, ἐκ τῆς Παρθένου ἐξανατέλλοντα, πάντα τὸς ἀνθρώπους τῷ φωτὶ, τῆς συγκαταβάσεως, καταυγάζοντα χάριτι.

Δεσμούνται πολύφθογγοι, γλῶσσαι τῆς ἀθεότητος, καὶ χεῖλη πλατύνονται εἰς δόξαν, τῆς παρουσίας τοῦ τῶν ἀπάντων Θεοῦ, τοῦ Προδρόμου ταύτην ἐν τῇ γῆ, σήμερον μηνύοντος, τρανῶς προκηρύττοντος.

Θεοτοκίον.

Ρήμασι τὴν δόξαν σου, ἢ Ἐλισάβετ Ἀχραντε, τοῖς προφητικοῖς δοξολογοῦσα, τὰ μεγαλεῖα τοῦ θείου τόκου σου, χαίρουσα ἐκήρυττε τρανῶς· σὺ ὑπάρχεις πάντων γὰρ, εὐφροσύνη καὶ καύχημα.

Καταβασία· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὁ Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόνητος.

Θεὸν Λόγον ἔγνωσ ὡς Προφήτης, ἐν μητρικῇ νηδυῖ, καὶ τῇ ταύτης χρησάμενος γλώττη, θεολογεῖς σκοτεινῷ θεώμενος, ἐν θαλάμῳ φῶς ἀπρόσιτον.

Ασιγήτως ὡς φωνὴ βοῶντος, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου Βαπτιστᾶ, ἱκετεύων μὴ παύσῃ, τὴν ψυχικὴν, διαλύσαι στείρωσιν, τῶν ὑμνούων σου τὴν γέννησιν. Θεοτοκίον.

Αστέκτου Θεότητος χωρίον, ἢ καθαρᾶ νηδύς σου, ἀναδέδεικται ὡς Θεοτόκε, ἢ ἀ-

θεῶς, οὐρανῶν τὰ ταίγματα, ἀτενίζειν οὐ δυνήνται.

Ἔτερος. Τὴν θείαν ταύτην.

Ρομφαίαν Πρόδρομε δίστομον, τὴν γέννησιν τὴν σὴν ὁ πολέμιος, ἐχθρὸς ἐδέξατο· σὺ γὰρ τὴν τούτου ἀναίρεσιν, καὶ τὴν ἀνθρώπων ζώωσιν ἀνεκήρυξας.

Οθεῖος πλοῦτος διέκυψεν, ἐξ ὑψους θεικῆ εἰς τὰ σύμπαντα, τῆς τῶν βροτῶν ἐμφανῶς, υἰοθεσίας καὶ χάριτος, τοῦ ταύτης τικτομένου σήμερον κήρυκος.

Μύρα εὐώδη ἢ ἔρημος, ἐκβλύζει νοητῶς τὰ μηνύματα, ἐν τῇ γεννήσει σου, τῇ ἐκ τῆς στείρας Πανεύφημε, τοῦ ἀκενώτου μύρου εἰσδεχομένη Χριστοῦ. Θεοτοκίον.

Γνωρίσας μόνην σε Δέσποινα, Μητέρα τοῦ Θεοῦ προσεκίρτησεν, ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐν τῇ μητρῷα νηδυῖ Ἄγνη, καὶ τὰ σὰ μεγαλεῖα προανεκήρυξεν.

Καταβασία· Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ηπρὶν στείρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον τίκει καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, πάσης τῆς προφητείας· ὃν περ γὰρ, προανεκήρυξαν οἱ Προφῆται, τοῦτον δὴ, ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφήτης Κήρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος. Ὁ Οἶκος.

Εὐφημήσωμεν νῦν τὸν τοῦ Κυρίου Πρόδρομον, ὃν περ τῷ ἱερεῖ ἢ Ἐλισάβετ ἔτεκεν, ἐκ μήτρας ἀκάρπου, ἀλλ' οὐχὶ ἀσπόρου. Χριστὸς γὰρ μόνος χώραν διώδευσεν ἀδιόδευτον, ἄσπορον· τὸν Ἰωάννην στείρα ἐγέννησεν, ἄνευ δὲ ἀνδρὸς τοῦτον οὐκ ἔτεκεν· τὸν δὲ Ἰησοῦν ἐπισκιάσει Πατὴρ καὶ Πνεῦμα τοῦ θείου, Παρθένος ἔτεκεν ἀγνή· ἀλλὰ τοῦ ἐκ παρθένου ἀνεδείχθη ὁ ἐκ στείρας, Προφήτης Κήρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὸ γενέθλιον ἐορτάζομεν τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Ζαχαρία, χόρευε σὺν τῇ συζύγῳ,

οὐ πολλὰ μὲν τίκοντες, ἐν δὲ καὶ μέγα.

Πρόδρομον ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα γείνατο μήτηρ.

Οὗτος ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μαρτυρεῖται ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ ἅπαντας, καὶ Προφήτου περισσώτερον· ἐπροσκιρτήσας ἀπὸ γαστρῆς, καὶ τοῖς ἐν γῆ τὴν τοῦ Σω-

τῆρος κηρύξας παρουσίαν, καὶ προδραμῶν ἐν τῷ Ἄδῃ τὴν ἀνάστασιν εὐαγγελίσασθαι. Οὗτος γέγονεν υἱὸς Ζαχαρίου Ἀρχιερέως, καὶ Ἐλισάβετ τῆς στείρας, τεχθεὶς ἐξ ἐπαγγελίας· ὅς τὴν τοῦ πατρὸς σιωπὴν ἐν τῷ γεννηθῆαι ἐπιλυσάμενος, πάντα τὸν κόσμον χαρᾶς ἐπλήρωσε. Διὸ καὶ Ἄγγελοι τοῖς ἀνθρώποις σήμερον συναγάλλονται, καὶ πᾶσα κτίσις χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης πεπλήρωται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτῷ εὐκτηρίῳ, τῷ ἔντι ἐν τοῖς Φωρακίῳ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικόν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ πυρὸς ἀνεθῶν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἦρχε τὸ πρὶν ἐσκοτισμένη, ἅπασα τῶν γηγενῶν, ἡ φύσις ὡς Πρόδρομε, ἀλλ' ὄρθρος βοῶν ἐνεφάνης· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοσοῦσαν ἰάσατο τὴν φύσιν, ἅπασαν ἡ ἐυκλεῆς ἐκ στείρας σου γέννησις, διδάξασα Πρόδρομε μέλπειν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γεγέννησαι Πρόδρομε ἐκ στείρας· ἦλθε γὰρ παναληθῶς, τοῦ νόμου στεριεύοντος, ἡ χάρις Χριστῷ μελωδοῦσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἀγνή εὐλογημένη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἰκετευόντων σε, εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν πάντες, καὶ σοὶ βοῶμεν· Δέσποινα μὴ παρίδῃς τοὺς δούλους σου.

Ἔτερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ὅποιῶν πάντα τῷ Πνεύματι ὡς Κύριος, καὶ Ποιητὴς τοῦ παντός, ἐκ στεριευούσης καρπὸν, παρήγαγε σήμερον, μητρὸς τὸν Πρόδρομον, προμηνύοντα, καρποφορεῖν τὸν ἄκαρπον, τῶν βροτῶν φύσιν τὰ θεῖα.

Νεκρωθεῖσαν τὴν μητρώαν ὡς ἐζώωσε, μήτραν τῷ τόκῳ σου, ὁ ζωοδότης Χριστὸς, διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ σοῦ ἀνέστησε, καὶ ἀνέβρωσε, νενεκρωμένας Πρόδρομε, τῶν βροτῶν τὰς προσδοκίας.

Ἦπὲρ ἥλιον ἡ ἔρημος φωστῆρά σε, θεῖον Πανεύφημε, εἰσδεχομένη τερπνῶς, διὰ σὲ φαιδρύνεται καὶ ὠραϊζεται, καὶ σὺν ἅπασαν, ὑμνολογεῖ τὸν Κύριον, καὶ Θεὸν εἰς τὴν αἰῶνα.

Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν ἄχραντε τὴν δόξαν σου οἱ Δίκαιοι, πάλαι ἐζήτησαν, ἣν καθορῶμεν ἡμεῖς, καὶ πιστῶς γεραίρομεν σὲ καὶ κραυγάζομεν· Ὑπερ-

ἐνδοξε, εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβασία· Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Εὐεργέτα Χριστέ παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβαῖς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον (*).

Νομοθέτης οἰκέτης ὑπῆρχε Μωσῆς· Ἰησοῦς δὲ Θεὸς Διαθήκης καινῆς· νῦν δὲ ἀμφοῖν ὁ Πρόδρομος, μελωδεῖ ὡς μεσίτης· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐξ ἐρήμου γαστρὸς τρυγῶν πάρεστιν, ἣν θεόφυτον νῦν ἄλσος ἠγάγε, τῇ Ἐκκλησίᾳ Πρόδρομος, τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπάδει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοφόρος λαὸς ἔθνος ἅγιον, τὴν τρυγὸνα Χριστοῦ ἐκμιμήσασθε, καὶ μελιρρύτως ἄσατε, σωφροσύνη συζῶντες· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγνήν καὶ παρθένον τιμήσωμεν, τὴν τὸν ἀναρχὸν Λόγον καὶ ἀκτιστὸν, ὑπερφυῶς κηύσασαν, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς καὶ βοῶμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἔτερος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Φίλος καὶ Ἀπόστολος τοῦ Κτίστου, καὶ κήρυξ καὶ Βαπτιστὴς καὶ θεῖος Πρόδρομος, μάρτυς καὶ διδάσκαλος, μεσίτης καὶ ἄγγελος, καὶ λειτουργὸς καὶ πρεσβευτὴς ἡμῶν πανεύφημε, ὑπάρχων, ἐκ τῆς στείρας προῆλθες, ταῦτα προμηνύων, ἐν λόγοις τε καὶ ἔργοις.

Ἡνοικταὶ ταμεῖα τῶν χαρίτων, τῆς νέας τε Διαθήκης Χριστοῦ Πρόδρομε, καὶ θυσιῶν ἔθιμα, ἐν τῇ ἀποτέξει σου, τῶν παλαιῶν ἐκλείσθησαν καὶ ἀπεσπάσθησαν· ὁ νέος δὲ λαὸς ἀναμέλπει, καὶ ὑπερυψοῖ τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἄνθη τερπνὰ τοῦ θεοῦ λόγου, συμπλέξαντες ἐγκωμίων σοὶ τὸν στέφανον, σήμερον προσάγομεν, Πρόδρομε πανεύφημε, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν τῷ στεφοδοτῇ Χριστῷ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁπρῶν δεσμὸς τῆς ἀφωνίας, ἐλύθη Παρθένε τῇ κηύσει σου, καὶ χεῖλη ἠνοιγήσαν,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει... εὐσεβοῦντάς σοι... ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν.

εἰς αἶνον τοῦ τόκου σου, αὐτίκα τῶν ποθούτων σε, καὶ ἐκβοώντων αὐτῷ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία· Παῖδας εὐαγεῖς.

ᾠδὴ 9'. Ὁ Εἰρμός.

» Λόγου Θεοῦ ἀφραστον ἐν σοὶ τελεῖται, ἐμφανῶς Μυστήριον, Παρθένε ἄχραντε· καὶ γὰρ Θεός, ἐκ σοῦ σεσωμάτωται δι' εὐσπλαγγνίαν διόσε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἰδού φωνὴ πρόδρομος ταῖς στειρευούσαις, καὶ ἔρημους παρέστι καρδίαις μέλπουσα· Ὁδὸν Χριστοῦ νυκὶ ἐτοιμάσατε, ὅτι ἐν δόξῃ ἔρχεται· ὧ πειθαρχοῦντες μεγαλύνομεν.

Ὡς πάλαι ἐν Πνεύματι τῷ παναγίῳ, ἐμφανῶς ἐκήρυξας τὸν Υἱὸν Πρόδρομε, ἀμνὸν Θεοῦ τοῦ κόσμου τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν, τῇ ποιμνῇ σου τῶν πταισμάτων λύσιν αἴτησαι.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάντων δεσπόζουσα τῶν ποιημάτων, τῷ λαῷ σου δώρησαι τὰ νίκης τρόπαια, τὰ δυσμενῆ τιθεῖσα ὑπόσπονδον τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἵνα σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Ἔτερος· Ἄπας γηγενής.

Πύλαι τοῦ φωτός, τοῦ θείου ἀνοίγεσθαι, σήμερον ἄρχονται, καὶ ἐναποκλείεσθαι, ταμεῖα σκότους προκαταγγέλλεται· ὁ κήρυξ γὰρ καὶ Πρόδρομος Χριστοῦ εἰς φῶς προελθὼν, τὸ σοῦ βίου, ταῦτα ἀνεκήρυξε, καὶ πατρῷα φωνῇ ἐβεβαίωσεν.

Ὁ μβρος νοητὸς, ἀνίκημος νεφέλης δὲ, βραγεῖς ὁ Πρόδρομος, ρεῖθρον τὸ οὐράνιον, τοῦ τῆς εἰρήνης πᾶσιν ἐκήρυξε, ποταμοῦ παραγίνεσθαι εἰς ἀνακαινίσιν, τῆς ἀνθρώπων, φύσεως ἐν Πνεύματι, τοὺς καρποὺς πληθυνούσης τῆς χάριτος.

Ὡς περ οὐρανὸς, ἀστροῖς καταυγάζεται καὶ ὠραῖζεται, τῷ Προδρόμῳ σήμερον, ἡ Ἐκκλησία ταῖς θείαις χάρισι, καὶ εὐφημεῖ τὴν γέννησιν αὐτοῦ δοξαζούσα, καὶ αἰνοῦσα, τὸν τῶν ὅλων Κύριον, δωρεῶν τῶν κρειττόνων ὡς πρόξενον.

Θεοτοκίον.

Ἰδὼρ τῆς ζωῆς, ἐκ σοῦ Θεοτύμφευτε βλύσαν ὁ Κύριος, ἐπλυνεν ἡγίασεν, ἡμᾶς τὴς πίστει εἰσδεξαμένους αὐτόν, καὶ κληρονόμους ἔδειξε τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἀνυμνῶντας, τὴν αὐτοῦ χρηστότητα, καὶ σὲ πόθῳ θερμῶς μεγαλύνοντας.

Καταβασία· Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον· Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ τοῦ Προδρόμου σήμερον, χαροποιὸν Γενέθλιον, τὸ σκυθρωπὸν διαλύει, τῆς τοῦ πατρὸς ἀφωνίας, καὶ τῆς τεκούσης στειρώσιν· μνηύει δὲ τὴν μέλλουσαν, χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν· διὸ καὶ πᾶσα ἡ κτίσις, αὐτὸ φαιδρῶς ἑορτάζει.

Θεοτοκίον.

Προφήται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, καὶ Μάρτυρες θροφόνως, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τρανῶς καθωμολόγησαν, Θεὸν τῶν ὅλων πάντα γενε· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, οἱ διὰ σοῦ λυτρωθέντες, τῆς παλαιᾶς καταδίκης.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'· ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐκ γηραλέας μητρός, Θεοῦ Λόγου προάγγελος, Ἰωάννης σήμερον, προελθεῖν κατεπέιγεται· τὴν δεσμευθεῖσαν γλώσσαν τρανότατα, διὰ τοῦ τόκου εὐλάλον δείκνυσιν. ᾠ τῆς ἀφάτου σου, προμηθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μόνος εὐσπλαγγνος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, μητρικῆς στειρώσεως, διαλύει τὸ ἔγκλημα, ὃ ἐν πνεύματι, καὶ δυνάμει ἐλθὼν Ἡλιοῦ, ὁδὸν Κυρίου ἐτοιμαζόμενος. ᾠ τῆς ἀφράστου σου, εὐσπλαγγνίας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγγνος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ προκηρύξας Χριστοῦ, πρὸς ἀνθρώπους τὴν κένωσιν, ὑπεράνω δείκνυται, πάντων αὐτῆ τῇ φωνῇ, καὶ τῇ τεκούσῃ λύει τὴν στειρώσιν, δυνάμει θείᾳ καὶ Ζαχαρίου φωνῇ. ᾠ τῶν μεγάλων σου, θαυμασίων Δέσποτα! δι' ὧν Χριστέ, σῶσον τοὺς τιμῶντάς σου, τὸν μέγαν Πρόδρομον.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος ὑπεράνω δείκνυται, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, καὶ παρουσίας Χριστοῦ προάγγελος, ὁ προσκιρτήσας ἐν τῇ νηδυῖ μητρός. ᾠ τῶν μεγίστων σου, δωρεῶν φιλόανθρωπε! δι' ὧν Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς παντοδύναμος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ανατολίου.

Ἀστὴρ ἀστέρων Πρόδρομος, στειρωτικῆς ἐκ νηδύος, ἐπὶ γῆς τίκεται σήμερον, Ἰωάννης ὁ θεοπόθητος, καὶ Χριστοῦ ἐπιφαίνει τὴν αὐγὴν, ἀνατολὴν τὴν ἐξ ὕψους, εἰς εὐθειᾶν πιστοῖς διάβασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.
 Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κα-
 νόνων τοῦ Ἁγίου, Ὡδὴ γ'. καὶ ζ'.
 Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν.
 Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Τῆ κε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Φεβρωνίας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ
 ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Εἴαν ἡ εἰκοστὴ πέμπτη τοῦ παρόντος Μηνός, τύχη ἐν
 Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στι-
 χολογίαν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε'. καὶ τοῦ
 Ἁγίου δ'. τὰ εἰς τὸν Μικρὸν Ἑσπερινόν. Δόξα, τοῦ Ἁ-
 γίου. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ
 Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν. Βλέπε τὴν Ἐ-
 λισάβετ. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, τῷ Ἁγίου.
 Καὶ νῦν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον· καὶ Ἀπολυ-
 σις. Καὶ οὕτω γίνεται ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἁ-
 γίου — Τὸ δὲ πρῶτ', ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος μόνη Ἀ-
 κολουθία, τῆς δὲ Ἁγίας Φεβρωνίας καταλιμπάνεται.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους δ'. καὶ
 ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Προδρόμου γ'.
 Ὡδὴ α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν, γεννηθεὶς ὁ
 Ἰωάννης· καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπρεπε τὸν πα-
 τέρα σιωπᾶν, προελθῆτης τῆς φωνῆς· ἀλλ' ὡς-
 περ ἀπιστηθεῖσα πρῶτη τὴν γλῶτταν ἔδησεν,
 οὕτω φανερωθεῖσαν, δοῦναι τῷ πατρὶ τὴν ἔλευ-
 θερίαν· ὧ καὶ εὐηγγελίσθη, καὶ ἐγεννήθη φωνὴ
 τοῦ Λόγου, καὶ φωτὸς Πρόδρομος, πρεσβεύων,
 ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, τὴν φωνὴν δι' ἀ-
 πιστίαν κρατουμένην, λύει τὴν πατρικὴν,
 δεσμὰ τῆς στειρώσεως λύονται μητρικὰ· ὁ λύ-
 χνος τοῦ φωτὸς προέρχεται· ἡ αὐγὴ τοῦ ἡλίου
 τῆς δικαιοσύνης, μνηύει τὴν ἔλευσιν, εἰς ἀνά-
 πλασιν πάντων, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀνατολίου. Ὁ αὐτός.

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος ἐκ Παρθένου τίκτε-
 σθαι, Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ᾠδίνων

προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καὶ
 Προφήτου περισσότερος· ἔδει γὰρ θείων πραγ-
 μάτων, παραδόξους εἶναι τὰς ἀρχάς· παρ' ἡ-
 λικίαν τὸ γόνιμον, καὶ ἄνευ σποράς συλληψίς.
 Ὁ ποιῶν θαύματα, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ τῆς Ἁγίας Προσόμοια γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ἄθλησιν ὑπέμεινας, τῇ σῆ παλαιστρα κα-
 τὰλληλον, Φεβρωνία πανεύφημε, ἰδρῶσιν
 ἀσκήσεως, μαρτυρίου αἷμα, συγκερασμένη·
 ὄθεν καὶ στέφανον διπλοῦν, ὁ εὐεργέτης σοι ἐ-
 χαρίσατο· πρὸς ὃν καὶ ἀνεληλύθας, πεποικιλ-
 μένη λαμπρότητι, ὡς Παρθένος πανάμωμος, καὶ
 ὡς Μάρτυς ἀήττητος.

Κάλλει τῷ τοῦ σώματος, ἡ ὠραιότης ἡ ἐν-
 θεος, τῆς ψυχῆς σου συνέδραμεν· ὡς κρι-
 νον γὰρ ἔλαμψας, ἐν μοναῖς ὁσίαις, ἐκλελευκα-
 σμένη, καὶ ταῖς τοῦ αἵματος ῥοαῖς πεφοινιγ-
 μένη Νύμφη πανάμωμε· διό σε καὶ οὐράνιος,
 τερπνὸς ἐδέξατο θαλάμος, καὶ παστὰς ἀκα-
 τάλυτος, ὡς Παρθένον καὶ Μάρτυρα.

Κύκλω παρενέβαλε, σοῦ Φεβρωνία πανεύ-
 φημε, ὁ ῥυόμενος Ἄγγελος· ἐκ βρέφους
 γὰρ Κύριον, φοβουμένη ὠφθης, καὶ ἀνακειμένη,
 ὡς περ ἀνάθημα τερπνόν, τετηρημένον τῷ παν-
 τοκράτορι· ἐντεῦθεν κατεπάτησας, τὴν τῆ Σε-
 λήνου παράνοϊαν, καὶ στεφθεῖσα ἀνέδραμες,
 πρὸς Χριστὸν τὸν νυμφίον σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς
 χάριτος ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς
 δόξης. Ἡσπάσαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ
 τὸ βρέφος ἐσκήρτησεν· ἐνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος
 ἦνει τὸν Δεσπότην. Θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ
 Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν· Πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα
 ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σώ-
 ση λαὸν ἀπεγνωσμένον. Ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος
 δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον
 Μαριάμ διαλεγομένην· Τί παραγέγονας
 πρὸς με, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ βασιλέα
 βαστάζεις, καὶ γὰρ στρατιώτην· σὺ τὸν νομοδό-
 την, καὶ γὰρ τὸν νομοθέτην· σὺ τὸν λόγον, καὶ γὰρ
 τὴν φωνὴν, τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν
 οὐρανῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, καὶ τῆς Ἁγίας
 Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Προδρόμου εἰς (*), καὶ τῆς Ἀγίας ὁ παρῶν, ἢ ἡ Ἀκροσυχίς.

Υῖμοις σε μέλπω προσφόρως Φεβρωνία.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγράν διοδεύσας.

Ἐπέριμαχε δόξης τῆς τοῦ Χριστοῦ, παράσχου μοι χάριν, Φεβρωνία καὶ φωτισμὸν, τὴν σὴν εὐφημῆσαι φωτοφόρον, καὶ σεβασμίαν πανήγυριν ἄσμασι.

Μελέτη θανάτου διηνεκεῖ, λαμπρύνασα Μάρτυς, Φεβρωνία σοῦ τὴν ψυχὴν, ἔδραμες πρὸς ὕψος μαρτυρίου, διὰ βασάνων πολλῶν προσαχθεῖσα Χριστῷ.

Νεώσασα πόνοις, ἀσκητικοῖς, τὴν ἄρουραν Μάρτυς, τῆς καρδίας σου τηλαυγῶς, Μαρτύρων ἐδρέψω τοὺς στεφάνους, ἀθλητικῶς τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄδουσα. Θεοτοκίον.

Ὁνεύματι πάντα δημιουργῶν, ἐκ σοῦ Θεομητορ, ἐσαρκιώθη ὃν εὐσεβῶς, ποθήσασα κόρη Φεβρωνία, μαρτυρικῶς ἐν αὐτῷ προσενήνεκται.

Ῥδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἰσχυσας τῷ Πνεύματι, καταβαλεῖν ὄφρυν ἐνδοξε, τυραννικὴν, καὶ πολυθειῶς, Φεβρωνία τὸ ἄθεον.

Σὺ νῦν ἐξερέωσας, τῇ κραταιᾷ χειρὶ Δέσποτα, μαρτυρικῶς, ἀγωνιζομένην, Φεβρωνίαν τὴν ἐνδοξον.

Σῶμά σου τεμνόμενον, ὑπὲρ Χριστοῦ Ἀγνή πάνσοφε, μαρτυρικῶς, σὺ τοῦ Παραδείσου, ἐγεώργεις ἀπόλαυσιν. Θεοτοκίον.

Ἐῦρέ σε βοήθειαν, τὴν Θεομήτορα Πάναγνε, ἢ εὐκλεῆς, Μάρτυς Φεβρωνία, καὶ τυράντους κατήσχυνε.

Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• Σοι Κύριε σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμα μου.

Κάθισμα τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁπάλαι ταῖς ῥοαῖς Ἰορδάνου βαπτίσας, τὴν κάθαρσιν παντός, Ἰωάννη τοῦ κόσμου, πολλοῖς με βυθιζόμενον, πλημμελήμασιν ἔλκυσον, καὶ ἀπόπλυνον, ἀπὸ παντοίας κηλίδος,

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει ἐνταῦθα ἕτερον Κανόνα εἰς τὸν Προδρόμον, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ αὐτὸν, γλαφυρωτάτον καὶ ἀρμονικώτατον, πρὸς τὸ Ὑγράν διοδεύσας.

τὸν Φιλάνθρωπον, διὰ παντός ἰκετεύων, ὡς πρέσβυς Εὐπρόσδεκτος. Δόξα. Τῆς Ἀγίας.

Ποθήσασα Χριστὸν, τὸν ὠραῖον ἐν κάλλει, ἐχώρησας τομῶς, πρὸς μεγίστους ἀγῶνας, δι' ὧν τὸν ἀρχέκακον, παντελῶς ἐθανάτωσας· οὐ με λύτρωσαι, τῶν πολυπλόκων παγίδων, ὀδηγοῦσά με, ταῖς σαῖς εὐχαῖς Φεβρωνία, πρὸς θείαν μετάνοιαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νηδυῖ μητρικῇ, Ἰωάννης σκιρτήσας, φερόμενον ἀγνή, τὸν Θεὸν ἐν γαστρί σου, ἐπέγνω θεία χάριτι, καὶ πιστῶς προσεκύνησεν· ἀλλὰ δέομαι, σὺν τῷ Προδρόμῳ Παρθένε, καθικέτευσον, ὃν ἐσωμάτωσας Λόγον, σωθῆναι τὸν δοῦλόν σου.

Ῥδὴ δ΄. Σὺ μου Χριστέ Κύριος.

Μῶμος ἐν σοί, ὅλως οὐκ ἔστι πανεύφημε, Φεβρωνία· σὺ γὰρ ἀμφοτέρωθεν, τῷ λυτρωτῇ σου καὶ ἐραστῇ, τῷ πεποθημένῳ, εὐαρεστησῆσαι ἐσπούδασας, ἀσκήσεως ἐν πόνοις, καὶ μαρτύρων ἐν ἄθλοις, κοσμουμένη θεόφρον πανόλβιε.

Ἐξ ἀπαλῶν, Μάρτυς ὀνύχων ἐπόθησας, τῆς ἀγάπης, πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν ἐφετὴν πᾶσι λογικοῖς· ἧς ὀρεγομένη, βασάνων πόρους ὑπέμεινας, πυρὶ φλογιζομένη, καὶ μελῶν στερουμένη, Φεβρωνία παρθένων τὸ καύχημα.

Λόγοις Θεοῦ ἐντεθραμμένη θεοφόρε, τοῖς ἀποθοῦσι, λόγον τὸν σωτήριον, τὰς ἱεραῖς, βίβλους ἱερῶς, ἐγχειριζομένη, ἐνθέως Μάρτυς ἐξήπλωσας, καὶ τῆς διδασκαλίας, τοὺς μισθοὺς ἐκομίσω, τῶν Μαρτύρων τὴν δόξαν πλετήσασα. Θεοτοκίον.

Πύλη φωτός, πᾶσιν ἐδείχθης Πανάμωμε, τοῖς ἐν σκοτει, φῶς τὸ ἀπερίγραπτον, περιγραπτῷ, σώματι Χριστὸν, τῆς δικαιοσύνης, τὸν ἥλιον ἀπαστράψασα· οὐ νῦν ταῖς φρυκτωρῖαις, Φεβρωνία ῥωσθεῖσα, τῶν Μαρτύρων τὸ κλέος ἐκτήσατο.

Ῥδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ὁραιώθης πορφύρα, Μάρτυς ἐξ αἱμάτων σου ἐξυφανθείση σοι· ἐγυμνώθης σῶμα, καὶ παθῶν τὸν χιτῶνα ἀπέρριψας, πρὸ βημάτων σταῖσα, δικαστικῶν ὡς Φεβρωνία, τοῦ Χριστοῦ μιμουμένη τὴν γύμνωσιν.

Πυρωθεῖσα τῷ πόθῳ, Μάρτυς τοῦ Νυμφίου σου τοῦ νοητοῦ τὴν ψυχὴν, καὶ θελχθεῖσα τούτου, καλλοναῖς ἀκηράτοις ὑπέμεινας, τεμνομένη χεῖρας, καὶ τῶν πληγῶν τὰς ἀλγηδόνας, Φεβρωνία Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Ροή τῶν σῶν αἱμάτων, τῆς πολυθείας τὴν φλόγα κατέσβεσεν, οἱ δὲ σοὶ ὀδόντες, ἐκρίζουμένοι πᾶσαν ἀνέσπασαν, τῶν εἰδῶλων πλάνην, καὶ τῆς τρυφῆς σοι Φεβρωνία, τὴν αἰώνιον τέρψιν εἰργάσαντο. Θεοτοκίον.

Οἱ σοὶ πόδες τμηθέντες, Δείων μαρτυρίων τὴν τρίβον διώδευσαν, καὶ πρὸς τὸν τεχθέντα, ἐκ Παρθένου ἁγίας μετέβησαν, ἐμπεριπατοῦντες, χαρμονικῶς ἐν Παραδείσῳ, Φεβρωνία παρθένε Δεόνυμφε.

Ῥοδὴ ε΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Σελήνου τοῦ δυσσεβοῦς ἡ ἄθεος, καὶ θρασεῖα κατεβλήθη ὠμότης, τῆς τοῦ Θεοῦ, περὶ πάντων προνοίας, ἐκζητησάσης τὸ αἷμά σου, Ἐνδοξε, καὶ σέσωσται διὰ τῆς σῆς, καρτερίας ὁ Δεῖος Λυσιμάχος.

Φωστῆρα Θεολαμπῆ σε ἔδειξεν, ἡ σοφὴ καὶ Θεοφόρος Βρυαῖνη, ταῖς διδαχαῖς, ἐκβιάσασα κόρη, καὶ τῆς ἐλπίδος οὐδόλως διήμαρτε· παρέστηκε γὰρ τῷ Χριστῷ, Φεβρωνία σε Νύμφην ἀμόλυντον. Θεοτοκίον.

Οἴψυχος τοῦ Δεσπότη Δάλαμος, ὁ λαμπραῖς τῆς παρθενίας ἀκτίσι, φωτοειδῶς, ὡς περ κρίνον ἐκλάμπων, τῆς ἀκανθώδους ἐν μέσῳ συγχύσεως, ἡ πάναγνος καὶ εὐπρεπῆς, Θεοτόκος ἀξίως δοξάζεται. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
 • ἀπαγγελῶ μου ταῖς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
 • ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
 • προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Συναξάριον.

Τῆς ΚΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὀσιομάρτυρος καὶ πολυάθλου Φεβρωνίας.

Στίχοι.

Προῖξ τῆ γυναικῶν καλλονῇ Φεβρωνία
 Τομὴ κεφαλῆς· ὡς καλὴ σοι προῖξ γύναι!

Δῶκε δὲ Φεβρονίη ξίφει αὐχένα εἰκάδι πέμπτη.

Αὕτη ἡ αἰοδιμος καὶ Ὀσία, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν χρηστόν τοῦ Κυρίου ζυγόν ἀραμένη, καὶ ὁσίως βιωσα ὑπὸ τὸν κανόνα τῆς κατ' αὐτὴν Μονῆς, ἐν τοῖς μεθωρίοις Περσῶν καὶ Ῥωμαίων διακειμένης, ἐν πόλει λεγομένη Νισίβει, ἧτις λέγεται Ἀντιόχεια τῆς Μογδοῦνας, πάσας τὰς σὺν αὐτῇ, μισθῶν ἦν, ὑπερήλασεν ἐν τῇ ἀσκήσει καὶ συνίστει, καὶ τῆ τῶν γραφῶν ἀναγνώσει. Ἐξῆρχε δὲ καὶ καθηγεῖτο πασῶν ἢ οὕτω καλυμένη Βρυαῖνη.

Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ, Σελήνου τοῦ Ἡγεμόνος διώκοντος τοὺς Χριστιανούς, αἱ μὲν λοιπαὶ τῶν μναζουσῶν τοῦ Μοναστηρίου ἐξῆλθον, ἐκφυγεῖν τὸν ἐπικείμενον θάνατον σπύδουσαι· ἡ δὲ μακαρία Φεβρωνία, νόσου τότε κατασχούσης αὐτὴν, μὴ δυναμένη τῷ σώματι

χρησασθαι, ἐπί τινος κατίκειτο βάθρου, παρακαθεζομένων αὐτῆ τῆς τε Βρυαῖνης, καὶ τῆς οὕτω καλουμένης συγλητικῆς Ἰερίας. Ἐπεὶ δὲ παρήσαν οἱ Σελήνου στρατιῶται, καὶ πελίκεσι τὰς θύρας καταρράξαντες εἰσῆλθον, εὐθὺς μὲν σπασάμενοι τὰς μαχαίρας, κατακόψαι ἐβούλοντο τὴν Βρυαῖνην. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ ἀνίκηστα παθεῖν αὐτὴν παρητήσατο Πρίμος ὁ τοῦ Λυσιμάχου ἀνεψιός, τοῖς Χριστιανοῖς αἰεὶ ἐπικεικῶς καὶ συμπαθῶς προσφερόμενος.

Τὴν οὖν Φεβρωνίαν ἀρπάσαντες, πρὸς τὸν ἡγεμόνα Σελήνον ἤγον, ἢ παρηκολούθουν Βρυαῖνη καὶ Ἰερία καὶ Θωμαῖς, ἐπιστηρίζουσα αὐτὴν τῇ πίστει, καὶ νοθεύουσα μὴ καταπλαγῆναι τὰς βασάνους, μηδὲ τὴν εἰς Χριστὸν προδοῦναι εὐσέβειαν, μνησθεῖσαν Λιβύης καὶ Λεωνίδος τῶν ἀδελφῶν, καὶ τῆς Εὐτροπίας· ὧν Λιβύη μὲν διὰ Χριστὸν ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν, ἡ Λιωνίς δὲ παρεδόδοτο πυρὶ, τὸ δὲ παιδίον Εὐτροπία, ἀκούσασα παρὰ τῆς μητρὸς· Μὴ φύγῃς τέκνον, τὰς χεῖρας αὐτῆς ὀπίσω ποιήσασα, τοῖς δημίοις τὸν αὐχένα ὑπέθηκε. Καὶ ἡ μὲν Βρυαῖνη, μετὰ τὸ ἰκανῶς νοθεύσασα αὐτὴν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ ὑπέστρεψεν, ἐκλελύσασα, καὶ θρηνοῦσα, καὶ τοῦ τέλους τὸ ἀθῆλον φοβουμένη, καὶ νίκην αὐτῇ κατὰ τοῦ διαβόλου παρὰ Θεοῦ ἐξαιτούσα. Ἡ δὲ Θωμαῖς καὶ Ἰερία, ἀνδρικὸν σχῆμα περιθιμένοι, συνηκολούθουν τῇ Ἁγίᾳ, μετὰ τῶν οικειῶν ἑαυτὰς ἐγκαταμίξασαι.

Ἐπεὶ δὲ ἤχθη, πρῶτον μὲν ἐπὶ Λυσιμάχου τοῦ ἀνεψιοῦ Σελήνου τότε ὄνομα, καὶ τὸ γένος καὶ τὴν θρησκίαν εἰπεῖν ἐρωτηθεῖσα, καὶ ἀντὶ πάντων Χριστιανῶν ἑαυτὴν ὀνομάσασα, ἔπειτα τὴν ἐξέτασιν κατέστη· ὅς αὐτὴν θωπείαις καὶ κολακείαις μεταθῆναι ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἐπιχειρήσας, καὶ μὴ δυνηθεῖς, ταθῆναι ἐκ τεσσάρων ἐκίλευσε, καὶ κάτωθεν μὲν πυρὶ ὑποκαίεσθαι, ἀνωθεν δὲ ὑπὸ στρατιωτῶν τυπτεσθαι. Ὑπὸ δὲ τῶν πληγῶν καὶ τῶ πυρός, ἐλαίῳ ἐριθεζομένη καὶ ἀναφλεγόμενη, διελύοντο καὶ κατέρρεον αἱ σάρκες αὐτῆς. Εἶτα κρεμασθῆναι ταύτην, καὶ σιδηροῖς ξείσθαι πλήκτροις, καὶ πυρὶ καταφλεχθῆναι προστάττει, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν γλώτταν τμηθῆναι, ἣν πρότεινεν εὐθαρῶς· καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκρίζωθῆναι· εἶτα ξίφει τοὺς δύο ἀφαιρεθῆναι μαστοὺς, καὶ κατὰ τῆς τομῆς πῦρ ἐπιχεθῆναι, καὶ ἐπὶ τούτοις τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκκοπῆναι, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν.

Συγκομισθῆν δὲ τὸ τῆς Ἁγίας λείψανον παρὰ τῶν πιθῶν, τοῦ Λυσιμάχου προστάξαντος, διὰ Φίρμου τοῦ Κόμητος ἀπήχθη ἐν τῇ Μονῇ στρατιωτῶν βασταζόντων αὐτὸ ἅμα τῷ Φίρμῳ· καὶ συνετίθη ἕκαστον ἐν τάξει τῶν μελῶν, τῶν ὀδόντων αὐτῆς ἐν τῷ ἑαυτῆς στήθει τιθέντων. Καὶ οὕτω, μετὰ ψαλμῶν καὶ ὕμνων, συνδραμόντων Ἐπισκόπων καὶ Κληρικῶν ἅμα καὶ πλήθος πολλῶν Χριστιανῶν, παννύχοις ὥδαῖς ἔτυχε τῆς ἐφειλομένης κηδείας.

Τῆς οὖν μνήμης αὐτῆς ἐτησίως τιλουμένης ἐν τῇ Μονῇ λέγεται· ἡ Μάρτυς καθορᾶσθαι, συμπαροῦσα καὶ συμφάλλουσα ταῖς παθούσῃς, καὶ τὸν ἑαυτῆς τόπον ἀναπληροῦσα μέχρι τῆς εὐχῆς· ἣν ἐπιχειρησάσης τῆς Βρυαῖνης ποτε κατασχῆν, εὐθὺς ἀφανῆ γενέσθαι, τὴν ἐπιβολὴν μὴ ἐπομείναςαν τῆς χειρὸς. Τὸν δὲ Λυσιμάχον, βαρεῖαν συμφορὰν ἡγήσαμενον τὸ συμβάν, διὰ τε τὸ ἐκ μητρὸς εἶναι Χριστιανῆς, καὶ διὰ τὸ ὡμῶς αὐτῇ καὶ θρησιωδῶς τὸν Σελήνον χρησασθαι, καὶ διαφθεῖραι τὸ τῆς παρθένου κάλλος, κρεῖττον ἢ κατὰ ἀνθρώπου ὄν, τότε μὲν ἀπόσιτον γενέσθαι, καὶ τὸν τῆς Μάρτυρος θάνατον κοφασθαι, καὶ θρηνηθῆναι πικρῶς· μικρὸν δὲ ὕστερον μετὰ Πρίμου προσελθεῖν τῷ Χριστῷ, καὶ τὸ θεῖον δέξασθαι Βάπτισμα. Τὸν δὲ Σελήνον, ἔξω γενομένου αὐτοῦ, ἀπεισῆσαι πρὸς τὸν ὕβρανόν, καὶ ὡς περ βούν μωκησάμενον μίγα, ἐνὶ τῶν κίωνων προσῆξει τὴν κεφαλὴν, καὶ οὕτω κακῶς τὴν ψυχὴν ἀπορρήξει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὀρέντιου, καὶ τῶν ἐξ γνησίων ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὧν τὰ ὀνόματα· Φαρνάκιος, Ἔρως, Φῆρμος, Φερμῖνος, Κυριακός, καὶ Λογγῖνος.

Στίχ. Ἐκδύς θαλάσσης ζῶν Ὀρέντιος βάρους,
Ἐν γῆ τελευτᾷ, καὶ πρὸς οὐρανὸν τρέχει.

Ἄρας ὁ Φαρνάκιος ἐκ γῆς πηλίνης,
Ἀνήλθεν εἰς ἔδαφος οἴκου Κυρίου.

Ἐρῶν ὑπῆρχεν οὐρανῶν κάλλους Ἔρως,
Πρὸς οὓς μετασταίς, ὡς περ ἦρα χαιρέτω.

Θρόνοι νοητοὶ Φερμῖνός τε καὶ Φῆρμος,
Οἷς ἐγκάθηται Βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων.

Κυριακὸν Λογγῖνον ὡς ἰσαγγέλους,
Θεὸς τίθησιν ἰσοτίμους Ἀγγέλοις.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἑπτὰ Μάρτυρες ἀδελφοὶ ὑπῆρχον, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων, ὁρμώμενοι τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, στρατευόμενοι τε μετὰ χιλίων διακασίων Ἰουδαίων (υἱοσυλλέκτων στρατιωτῶν) ὑπὸ Ῥόδωνα Κουβικουλάριον (κατακοιμιστὴν) ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ πέλει· οἱ καὶ ἦλθον ἐν ταῖς Θρακείοις μέρεσι, ταχθέντες εἰς λεγιῶνα, καλούμενον Λεγιὸν Ἄνδρον. Ἐπαμαρτάσεως δὲ κατὰ τοὺς τότε χρόνους γεγενημένης, τῶν Σκυθῶν διαβάτων τὸν Ἰστρον, καὶ τὴν Θράκην ληϊζομένων, ἄρτι μετὰ τὴν τελευτὴν Διοκλητιανοῦ, Μαξιμιανὸς τὴν βασιλείαν κατασχών, ἐν φροντίδι πολλῇ καὶ ἀμνηχανία γέγονε, μάλιστα διὰ τὸν Μαραθῶν τὸν ἐξάρχοντα τῶν Σκυθῶν, μεγέθει σώματος καὶ ῥώμῃ τῶν πολλῶν διαφέροντα, προσκαλεῖσθαι αὐτὸν, ἢ τινὰ τῶν μετ' αὐτοῦ διαγωνίσασθαι· καὶ παρ' οἷς ἂν τὸ κρεῖττον γίνηται, ταῦτοις παραχωρῆσαι τοὺς ἐτέρους τῆς νίκης.

Διὰ ταῦτα τοῖνον τοῦ βασιλέως ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ καὶ Σοτηκῶτος, ὡς μηδενὸς θάρρουντος ἀντεπεξίεναι καὶ συμπλακῆναι τῷ βαρβάρῳ, προστράπη ὁ Ἅγιος Ὀρέντιος ἐξελεῖν· πάρις γὰρ ψήφοις ἐκρίθη, ὡς εἶη ῥωμαίος, καὶ πολέμων ἔμπειρος, καὶ, δι' εὐστροφίαν σώματος καὶ ἀνδρίαν, δεινὸς ἐπιθίσθαι, καὶ τὸν ἐπεξιόντα καταβαλεῖν. Ὅς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν προβαλλόμενος, καὶ πρὸς τὸν πόλεμον ἐξελεῖν, καὶ τῷ Σκυθῆ παραταξάμενος, ἀκοντίῳ ταῦτον διέλασε· καὶ ξίφει αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν ἐκτεμῶν, τῷ βασιλεῖ προσεκόμισε, καὶ τὸ τρόπαιον ἔστησεν. Ἐφ' οἷς τοῦ βασιλέως ὑπερβαυμάσαντος καὶ ἀγαθέντος, καὶ διὰ τοῦτο ἐπινικίας ἀπονδίας τοῖς εἰδώλοις προσάγοντος, αὐτὸς τῇ τοῦ Χριστοῦ συμμαχίᾳ καὶ δυνάμει περιγενέσθαι τοῦ ἀλαζόνος, οὐ τῇ τῶν ψευδωνύμων θεῶν βοήθειᾳ, παρήρητα· καθεμολογεῖ.

Ἀλλὰ τότε μὲν καρποῦσθαι τὰς βασιλικὰς συνεχωρήθη τιμὰς, αἰδεσθέντος, οἶμαι, τοῦ βασιλέως τὸ τοῦ κατορθώματος μέγιστον, καὶ τὴν ζώνην αὐτῷ προπαρσχομένῃ τῷ καταβληθέντος βαρβάρου, πολυτελεῖ καὶ πολυτάλαντον οὐσαυ. Ὑστερον δὲ, ἐπὶ παραινῶν ἀποστῆναι τοῦ Χριστοῦ οὐκ ἔπειθεν, ἐκπέμπει αὐτὸν μετὰ τῶν ἐξ ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐν τῇ κατὰ Ἀρμενίαν πόλει τῶν Σατάλων, ἐπιστείλας τῷ ἐκεί· Δουκί, εἰ μὲν ἐξεταζόμενοι πεισθῶσι θῆσαι τοῖς θεοῖς, ἀναπέμψαι ταῦτους πρὸς αὐτόν· εἰδὲ οὐ πείθονται, ὑπερρῆους ἐν ταῖς κατὰ Ἀβασγίαν καὶ Ζηκχίαν χώραις ποιῆσαι.

Κατὰ οὖν τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα, ἀπαγομένων αὐτῶν, καὶ τὴν οὕτω λεγομένην Κοινὴν Παρεμβολὴν φθασάν-

των, Ἔρως, ὁ τῶν ἀδελφῶν πρῶτος, πρὸς Κύριον ἐξειδήμῃσε, μηνὶ Ἰουνίῳ εἰκοστῇ δευτέρᾳ. Ὁ δὲ Ἅγιος Ὀρέντιος, τὸ Ῥίχιον καταλαβὼν, λίθῳ τῷ τραχήλῳ περιτεθεῖς, ἐρρίφθη ἐν τῇ θαλάσῃ· περὶ αὐτοῦ γὰρ καὶ τοῦτο ἐδίδοκτο. Ἐκείθεν δὲ, δι' ἐπιστάσις Ἀγγέλου, ἀβλαβῆς ἐξῆλθε, κομίσαντος αὐτὸν, καὶ κατὰ τὴν ξηρὰν ἐπὶ τινος πέτρας στήσαντος, καὶ εὐξάμενος, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, καὶ ἐκεῖ ἐτάφη, μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰκοστῇ τετάρτῃ. Ὁ δὲ Ἅγιος Φαρνάκιος, γενόμενος ἐν Κορδύλῃ, πρὸς Κύριον μετετέθη, τῇ τρίτῃ τοῦ Ἰουλίου μηνός. Τῇ δὲ ἑβδόμῃ, Φῆρμος καὶ Φερμῖνος, καταλαβόντες τὴν Ἄψαρρον, τέλος εὐραντο τῆς προσκαίρου ζωῆς. Ὁ δὲ Ἅγιος Κυριακός, ἀπαχθεὶς εἰς τὴν τῶν Λαζῶν χώραν, ἐν τόπῳ λεγομένῳ Ζυγάνειω, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, τῇ τεσσαρισκαιδικατῇ τοῦ μηνός. Ὁ δὲ μακάριος Λογγῖνος ὑστερος πάντων· ὅς, ἐν τῷ παραπλίεν ἀπὸ τῆς Ζυγάνειω ἐπὶ τὴν Λιθυκὴν, τρικυμίας ἐν τῇ θαλάσῃ γενομένης, καὶ μεγάλου κλύδωνος εὐξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο, καὶ κατετίθη εἰς Πιτυῦντα, μεθ' ἡμέρας τέσσαρας ἐκεῖσε τῷ πλοίου ὁρμήσαντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀνάμνησις τῆς ὑπὲρ λόγον, καὶ πᾶσαν ἐλπίδα δοθείσης ἡμῖν βοηθείας παρὰ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ἀσπόρουσ αὐτὸν τεκούσης, κατὰ τῶν διὰ γῆς τε καὶ θαλάσσης, κυκλωσάντων τὴν καθ' ἡμᾶς Βασιλίδαν τῶν πόλεων, καὶ πανωλεθρία παραδοθέντων τελείῳ ἀφανισμῷ.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων σε τῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ρεῖθρα πηγάζεις ἰαμάτων, τοῖς προστρέχουσιν ἐν πίστει τῷ ναῶ σου, Φεβρωνία σεμνή, καὶ τῷ Χριστῷ βοῶσιν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω τῆς καλῆς σου πραγματείας! σαρκὸς αἵματος Θεόφρον ἀντηλλάξω, βασιλείαν Θεοῦ, πανεύφημε βοῶσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Στίφει παρθένων συγχορευεῖς, ἀξιάγαγε παρθένε Φεβρωνία, τῇ Παρθένω καὶ Θεομήτορι βοῶσα· Εὐλογημένος πάντα γενε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμνον.

Φωτοφανῶς ἡ μνήμη σου, Φεβρωνία τελεῖται νῦν, ταῖς φωτοειδέσιν, ἀστραπαῖς πυρσεύουσα· φωτὶ γὰρ ὠμίλησας, καὶ φωτοφόρος γέγονας. Τὸν φωταποιόν, καὶ φωτοδότην βοῶσα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εθαυμαστώθης πρότερον, ἐν ἀσκήσει πανεύφημε, καὶ μαρτυρικῶς, κατεκοσμήθης ὑστερον· ὀπίσω γὰρ ἔδραμες, τοῦ ἐραστῆ νεᾶνις φαίδρᾳ, καὶ σοῦ τοὺς μαστοῦς, τοὺς ἀγαθούς ὑπὲρ οἶνον, ἐτμήθης Φεβρωνία, ὑπὲρ τῆς

εὐσεβείας· ὁσμῇ δέ σου τῶν μύρων, πιστοὺς εὐωδιάζεις.

Βεβαρυμένος πταίσμασι, Φεβρωνία πανεύφημε, καὶ ταῖς τρακυμίαις, τῶν παθῶν κυκλούμενος, προσφεύγω τῇ σκέπῃ σου, τῶν ἀμφοτέρων λύσιν ζητῶν· ἀλλ' ὡς Θαυμαστή, καὶ ἐκλεκτῇ τῷ Δεσπότῃ, βωῶντα μὴ παρίδης, ἀλλά με σαῖς πρεσβείαις, ἐξάρπασον Θεόφρον, ἐκ βρόχων ψυχοφθόρων. Θεοτοκίον.

Ρήτορευόντων γλώσσαι σε, ἀνυμνήσαι ἢ σθένυσιν, ᾧ Θεογεννητορ, Μαριάμ Θεόνυμφε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος· ᾧ νῦν ἡ Φεβρωνία, μελωδοῦσα κραυγαίξει· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
• τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέ-
• καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
• τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
• ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
• τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὡδὴ 2'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ωθεῖα τοῦ Δεσπότου περιστέρα, περιηργυρωμένη λαμπρότητι, παρθενικῇ, σῶμα λαμπρυνθεῖσα ἀσκητικῶς, κεχρυσωμένη πτέρυγας, ταῖς χλωροειδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς σῆς ὁμολογίας, καὶ θείων σου αἱμάτων, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Νοὶ προσομιλοῦσα γυμνῶ τῷ νῶ, Φεβρωνία Θεόφρον κατέλαβες, τῶν ὀρεκτῶν, ἔσχατον καὶ τέλους μακαριστοῦ, ἐπιτυχεῖν ἤξιώσαι, νῦν συμβασιλεύουσα τῷ Χριστῷ, λαμπρῶς τῷ σῶ Νυμφίῳ, ἀφράσταις ἐν θαλάμοις, ἐν εὐφροσύνῃ διαμένουσα.

Γάσεις ἀναβρύεις ὡς ποταμός, ῥοιζηδὸν τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσι, σοῦ τῇ σεπτῇ, Σήκῃ Φεβρωνία θειοειδές, τῆς παρθενίας ἀγαλμα, ἄνθος τὸ τῆς φύσεως τὸ τερπνόν, θυγάτηρ Βασιλέως, ἡ ἔνδον κεκτημένη, τῆς θείας δόξης τὸ ἀγκυαῖσμα. Θεοτοκίον.

Ανώρθωσας Παρθένε τῶν γυναικῶν, τὸ ὀλίθημα Λόγον κηύσασα, τὸν ἀνορθοῦν, τοὺς κατερράγμένους ὡς ἀγαθόν, καὶ κραταιὸν δυνάμενον· ὃν ἡ Φεβρωνία ἡ εὐκλεῆς, ποθήσασα συντόνως, Ὁπίσω σου δραμοῦμαι, ἀγαλλομένη ἀνεβόησεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
• κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς ὤφθη
• ταῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ

• σου γέγονε, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό
• σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
• ξιαρχαὶ μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προφήτου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχῃς.

Δόξα. Τοῦ Προδρόμου. Ἦχος πλ. δ'.

Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ ἡ εὐωδία· πρέπει τῷ Βαπτιστῇ τῶν ἀσμάτων ἡ τερπνότης· οὗτος γὰρ ἐκήρυξε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὁ σκιρτῶν ἐν κοιλίᾳ, καὶ βωῶν ἐν ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε· τοῦ Βασιλέως ὁ στρατιώτης, ὁ Προδρόμος τῆς χάριτος, ὁ τὸν ἀμνὸν προμηνύων, καὶ τὸν Σωτῆρα πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Τῆ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαυὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Δαυὶδ παμμακάριστε, δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν, λαμπρυνόμενος ἄριστα, πρὸς τὸ πρῶτον αἶτιον, τῶν καλῶν ἀνεπτέρωσας, καὶ στῦλος ὠφθῆς, φωτοειδέστατος, φωτίζων πάντας, λόγοις καὶ θαύμασι, τοὺς προσιόντας σοι, διανοία πάντοτε θεοπρεπεῖ· ὅθεν σε γεραιόμεν, καὶ μακαρίζομεν.

Καθάπερ ὄρνις εὐκέλαδος, ἐν ἀναβάσει φυτοῦ, καλιὰν Πάτερ ἐπηξας, τῷ κρῦει πηγνύμενος, καὶ τῷ θέρει φλεγόμενος· χρυσᾶς ἐντεῦθεν, ἔλαβες πτέρυγας, τῆς ἀπαθείας, καὶ τελειότητος, καὶ πρὸς οὐράνιον, ὕψος κατεσκήνωσας ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Θεῖω ἀπαθείας ἀνθρακι, φλέξας σαρκὸς ἠδονὰς, ἀκατάφλεκτος ἔμεινας, ἐν χερσὶ τοῦς ἀνθρακας, πρὸ προσώπου θεόπνευστε, τῷ Βασιλέως κατέχων Ὅσιε, ἐκπληττομένου τὴν σὴν λαμπρότητα· ὅθεν παρέσχε σοι, τὰς αἰτήσεις μέγιστον πρὸς τὸν Θεόν, πρέσβυν σε μακάριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντοτε πράττων τὰ ἄτοπα, τὸν Ποιητὴν μὲ Θεὸν, παροργίζω ὁ ἄθλιος, καὶ πτοοῦμαι πάντα γνε, τὴν αἰώνιον κόλασιν, καὶ τῷ πυ-

ρός τὴν φλόγα τὴν ἄσβεστον, καὶ τῶν σκωλήκων τὴν ἀγριότητα· ὦν με ἐξάρπασον, Δέσποινα πανύμνητε, τὸν σὸν Υἱὸν, λόγοις τὸν φιλόνηρον, καθικετεύουσα. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ος ἐβλεψέ σε σταυρούμενον, ἐν τῷ Κρανίῳ Σωτήρ, ἠλλοιοῦτο ἡ σύμπασα, κτίσις καὶ συνείχετο, δονουμένη μὴ φέρουσα, ἀδίκως πάσχοντα ὑπεράγαθε· ἡ δὲ Παρθένο, ἀγνή καὶ Μήτηρ σου, Οἱ μοι! ἐφθέγγετο, τέκνον μου γλυκύτατον, τί τὸ καινόν, τοῦτο καὶ παράδοξον καὶ ξένον θεάμα;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Υμνῶ μάκαρ σε τὸν βίον θείοις λόγοις. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Υμνοῖς τὴν φωτοφόρον, καὶ θεῖαν μνήμη σου, συνελθόντες τιμῶμεν, Δαυῖδ μακαριώτατε, φωτὸς ἐγνωκότες σε, καὶ ἡμέρας Ὅσιε, κληρονόμον ἐν θεῖῳ Πνεύματι.

Μέλη νεκρώσας Πάτερ, ἐν γῆ τοῦ σώματος, τὴν ζωὴν ἐνοικοῦσαν, ἐν τῇ καρδίᾳ ἐσχηκας, Χριστὸν τὸν νεκρώσαντα, διαβόλη δύναμιν, τοῦ νεκρώσαντος τὸ ἀνθρώπινον.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότη, ὑπέικων Ὅσιε, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων, ἀνέλαβες τοῖς ἴχνεσι, τοῖς τούτου ἐπόμενος, καὶ καθεῖλες ἐπαρσιν, τοῦ ἀλάστορος ταπεινόμενος.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ὠραῖσμένη, τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, καὶ Χριστὸν τὸν ὠραῖον, Παρθένε ἀπέκυσας, βροτοὺς ὠραῖσαντα, τοῖς ὠραίοις κάλλεσι, τῆς Θεότητος ἀειπάρθενε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Μαρίνας δι' ἐγκρατείας κάλλος τοῦ σώματος, τὰς αὐγὰς ἐδέξω τοῦ θεοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς ἀπαθείας φωταυγεῖς, ἀπήστραψας ἀκτῖνας, καὶ ἰαμάτων τὰ χαρίσματα, Πάτερ τοῦ Προφήτου ὁμῶνυμε.

Αγίων ἰχνηλατῶν τῆς βίης μακάριε, ὅλος ἠγιασθη ταῖς θεαῖς πράξεσιν· ὅθεν ἀγιάζεις μυστικῶς, τοὺς πίστει τὴν ἀγίαν, ἐπιτελῶντάς σε πανήγυριν, Πάτερ θεοφόρε πανόλβιε.

Κομίσας τὰς ἠδονὰς τοῦ σώματος Ὅσιε, προσευχαῖς ἀγρύπνοις καὶ ἀγωνίσμασι, Πάτερ ἐν εἰρήνῃ, ἀληθῶς, ὑπνώσας ἐκοιμήθης· ὅθεν σε ἀγρυπνον κεκτήμεθα, φύλακα οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Θεοτοκίον.

Αγγέλων τιμιώτερα ὠφθης κηύσασα, τὸν αὐτοὺς Παρθένε δημιουργήσαντα· ὅθεν ἰκετεύω σε ἀγνή, ἀγίασον τὸν νοῦν μου, καὶ τὴν καρδίαν φωταγώγησον, νέφη τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα.

Ὁ Εἰρμός.

Οπῆξας ἐπ' οὐδενός, τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βριθούσαν, ἐπὶ τὴν ἀσαλεύτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθέ, καὶ φιλόνηροπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Εγκρατεία τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκός, τῇ ψυχῇ ὑποτάξας Πάτερ σοφέ, ὠραῖθης μακάριε, μετὰ σώματος Ἄγγελος· καλιαν δὲ πῆξας, ὡς ὄρνις εὐκέλαδος, ἐν φυτῷ εἰς ὕψος, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας· ὅθεν τῶν θαυμάτων, ἐνεργείας πλουτήσας, μετῆλθες πρὸς Κύριον, ὃν ἐκ βρέφους ἐπόθησας· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμη σου.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὦν ἐπραξά, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. Οἱ μοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἠνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ αἰμῶνς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι ἔν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Τὴν θεῖαν ἐννοήσας σου.

Ρημάτων ζωηρόντων τοῦ Πνεύματος, καθυπακούσας ἀλμυρὰν, τοῦ βίου θαλάσσαν ἔλιπε, καὶ τοῖς κρουνοῖς τῶν δακρῶν, παθῶν ἐναπεξήρανας ρεύματα.

Συνέσεως καὶ χάριτος ἔμπλεως, Πάτερ γενόμενος Δαυῖδ, ἐν ἡσυχίᾳ ἐζήτησας, τὸν

εὐεργέτην τῶν ὄλων, καὶ τούτου τῆς ἐλλάμψεως ἔτυχες.

Ο βίος σου τῆ βία τῆς φύσεως, περιφανῆς ἀναδειχθεὶς, καὶ συνεργεία τοῦ Πνεύματος, βιαιοτάτης κακίας, ἀνθρώπους ἐλύτρωσά το Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε πανύμνητε Δέσποινα, τὸν ὑπερύμνητον Θεόν, ἀνερμηνεύτως κηύσασαν, τὴν τοὺς χοροὺς τῶν Ἀγγέλων, τῷ κάλλει ἀσυγκρίτως νικήσασαν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Τείνας σου τὰ ὄμματα, καὶ τὰ νοήματα πρὸς τὸν ἐν ξύλῳ ἀναρτηθέντα, φυτῷ ἐνεκαρτέρησας, φλεγόμενος Πάτερ, καὶ νιφετοῖς πηγνύμενος.

Ολος ἀστραπόμορφος, ὠραίης Ὅσιε, τὸ πῦρ παλάμαις Δαυῖδ κατέχων, καὶ τὸν βασιλεύοντα, θυμιῶν συνθέτω, παμμακάρι θυμιάματι.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγματι οὐδὲ φαντάσματι, τὸ δεῖον κάλλος ὄρας Παμμακάρι, πρόσωπον δὲ Ὅσιε, πρὸς πρόσωπον μᾶλλον, λυθισῶν τῶν ἐμφάσεων.

Βότρυς ὠραιότατον, τῆς Δείας Ὅσιε Δαυῖδ ἀμπέλι, ἐφάνης βλύζων, οἶνον κατανύξων, τοῖς ἐκ μέθης Πάτερ, παθῶν παραφρονήσασι.

Θεοτοκίον.

Ιθυνον τὸν βίον μου, καὶ τὰ κινήματα, τῆς διανοίας ἀγνή Παρθένε, πρὸς τὸ δεῖον βούλημα, τῷ ἐκ σοῦ ἀρρήτως, ἡμῖν ἐπιδημήσαντος.

ᾠδὴ ε'. Μαινομένην κλύδωνι.

Οἶκος Δείου Πνεύματος, ἐγνωρίσθης Ὅσιε Δαυῖδ, ἐν μικρῷ οἰκίσκῳ συγκλειόμενος, καὶ τὴν στενὴν τῆς εὐρυχώρου ἐλόμενος.

Νόμοις καθυπέκλινας, τοῦ Δεσπότη Πάτερ τὴν ψυχὴν, καὶ φωτὸς ἀνάπλεως γεγένησαι, καὶ δεκτικὸς τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Θαύμασιν ὁ βίος σου, Θεοφόρε Πάτερ ἀληθῶς, καθωραϊζόμενος τοῖς πέρασι, διεδόθη ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Ε'ξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, ἐξυφάνθη σὰρξ ὑπερφυῶς, τῷ δημιουργήσαντι τὸν ἄνθρωπον, Θεοτόκε ὅθεν ἀξίως ὑμνοῦμέν σε.

Ὁ Εἰρμός.

- **Μ**αινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα
- **Χ**ριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν, κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαυῖδ, τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.

Στίχοι.

Δαυῖδ συνήφθης τῷ πάλαι Δαυῖδ νέε,
"Ἄλλον Γολιάθ σαρκικὰ κτείνας πάθη.

Εκτη ἐξεπέρησε πύλας βίου εἰκάδι Δαυῖδ. Ὁυτος ὁ μακάριος, ἐξ Ἐφᾶς ἰλκων τὸ γένος, ὡς ἀστὴρ πολὺφωτος τὴν Ἑσπέραν κατηύγασεν. Ἐξ ἀπαλῶν γὰρ ὀνύχων, ἐγκρατεία καὶ ἀγνεία τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ὑποτάξας, ὠραίη μετὰ σώματος ἄγγελος. Καλιὰν γὰρ πηξάμενος ἐν ἀμυγδαλῆς φυτῷ, ὡς ἔρνος εὐκέλαδος, πάντας μὲν τοῖς λόγοις κατηύφρανε, αὐτὸς δὲ τὸν νοῦν ἑαυτοῦ εἰς ὕψος ἐνθεοῦ ἀνεπτήρωσεν. Ὅθεν τῶν θαυμάτων πλουτήσας τὴν ἐνέργειαν, στύλος ὤφθη φωτοειδίστατος, πάντας καταφωτίζων τοῖς θαύμασι. Κρῦει γὰρ πηγνύμενος, καὶ τῷ θέρει φλεγόμενος, πρὸς ἀπάθειαν ἴλασε. Καὶ φλέξας σαρκὸς τὰς ἰδένας, ἐν χερσὶ τοὺς ἀνθρακας λαθὼν, πρὸ προσώπου τοῦ Βασιλέως στάς, καὶ τούτον θυμιάσας, ἀφλεκτός ἔμεινε. Διὸ πᾶσαν ἀνθρωπίνην φύσιν τῷ βίῳ καὶ τοῖς θαύμασι καταπλήξας, πρὸς Κύριον, ὃν ἐκ βρέφους ἐπόθησε μετετίθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἐπισκόπου Γοθθίας.

Ουτος ὠρμητο ἐκ τῆς τῶν Ταυροσκυθῶν χώρας, τῆς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν Γόθων τελευτήσας, Λέοντος καὶ Φωτεινῆς υἱὸς γεγονώς ἤκμασε δὲ ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, Κωνσταντίνου τε καὶ Εἰρήνης τῶν Βασιλέων. Ἀγιασθεὶς δὲ ἐκ βρέφους, ὡς Ἰεραμίας ὁ Περσφίτης, καὶ Σαμουὴλ ὁ μίγας, κατ' ἐπαγγελίαν γεννηθεὶς, εὐθίως τῷ Θεῷ ἀνετίθη. Ἐπεὶ δὲ εἰς μέτρον ἡλικίας ἔφθασε τῆς τε πνευματικῆς καὶ τῆς σωματικῆς, καὶ ἔδει αὐτὸν εἰς τὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης θρόνον ἀνελθεῖν, ὑπὸ τοῦ οἰκείου λαοῦ πρὸς τὸν καθολικὸν τῆς Ἰβηρίας ἐπέμφθη, καθεῖθεν τὴν χειροτονίαν ἰδέξατο. Ἐπικράτει γὰρ ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς μέρεσιν ἡ τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσις.

Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Λέοντος, παρεγένετο πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν πόλιν, καὶ πολλὰ περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως πρὸς τὴν βασιλίτισσαν Εἰρήνην διαλεχθεὶς, πάλιν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν ὑπέστρεψεν. Καὶ πολλοὺς κινδύνους ὑποστάς, κατὰ τὸ ἐκδοθῆναι ὑπὸ τοῦ ἰδίου λαοῦ τοὺς Λαζῶν ἄρχουσιν, ἐν Ἀμάστριδι τῆ κατὰ Πόντον φυγᾶς παραγενόμενος, τὸν βίον μετήλλαξε, καὶ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἀπηνέχθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον, πλοίῳ τεθῆν, ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ ἐν αὐτῇ κατετίθη, πολλῶν θαυμάτων πηγὰς ἐκ τῆς τιμίας αὐτοῦ σοροῦ τοῖς προσιοῦσι προχίον, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ δοξάζοντος αὐτὸν Θεοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ιστασο ἀκλόνητος, φυτοῦ κλόνοις Ὅσιε, ἀρδεύεις δακρύων σε, συχνῶς ποτιζόμενος, καὶ μέλπων ἀσιγήτως. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ολὴν σου τὴν ἔφειν, πρὸς Θεὸν ἀνέτεινας ὄλῃν σου τὴν καρδίαν σου, δοχεῖον ἐτέλεσας, τῶν Δείων χαρισμάτων, Θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

Ιθυνας τὸν βίον σου, πρὸς τὸ Δεῖον Δεῖλημα· ἔφθασας ὡς ἠλπισας, τὴν ἄνω μητρόπολιν, ἐν ἧ τὸ σὸν ἐκτίσω, πολίτευμα Θεόφρον.

Σέ φωτειδέστατον, Πάτερ χρηματίσαντα, ἄνθρακας κατέχοντα, παλάμαις ὡς ἔβλεψεν, ὁ ἀναξ κατεπλάγη, καὶ πεσὼν σοὶ προσεκύνη. Θεοτοκίον.

Λέλυται τῷ τόκῳ σου, ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, μόνη παντευλόγητε· διό σε δοξάζομεν, ὡς κεχαριτωμένην, Θεοτόκε εἰς αἰῶνας.

Ωδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ορθρος φαινὸς τοῖς ἐν τῷ σκότει ὠφθης, τοῦ βίου Μακάριε, φῶς ἐπιγνώσεως, πᾶσιν ἀυγάζων, τοῖς πόθῳ σε ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γέγονας εὐθύς καὶ ταπεινὸς καὶ πρᾶος, Δαυῖδ τὸν συνώνυμον, ἐξεικονίζων πιζῶς· ὅθεν σὺν τέτῳ, τὴν γῆν τὴν τῶν πραέων, Πάτερ ἐκκληρώσω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΟΨεοφεγγῆς τῶν μοναζόντων σύλος, Δαυῖδ ὁ μακάριος, Προφήτης ἐνθεος, ἄλλος ἐδείχθης, τὰ μέλλοντα προλέγων, Δεῖα ἐπιπνοία, τῷ Πνεύματος τοῦ Δεῖου.

Γεροπρεπῆς, ἱερωμένος ὅλως, ἡμερῶν τῷ πνεύματος πλήρης γενόμενος, Πάτερ ἐν γῆρα ὀσίως βαθυτάτῳ, ἔλιπες τὸν βίον, καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σέ τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ Παρθένε, Θεὸς ἦν ἠγάπησε, καὶ ἐξελέξατο, πάντες ὡς μόνην, αἰεὶ εὐλογημένην ἀνυμολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**οὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
• παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελλον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
• καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Γεράν πανήγυριν, συνελθόντες, σήμερον πιζῶς, τελέσωμεν ἱεροῦ, ἅπαντες Πατρός, ἀσκήσει ἐκλάμπαντος, καὶ ἑαυτὸν ὅλον τῷ Θεῷ, καθιερώσαντος, διὰ βίου τελειότητος.

Ωσπερ δένδρου τέθηλας, ἐφ' ὑδάτων Ὅσιε ῥοαῖς πνευματικῶν ἀρστῶν, φέρων τοὺς καρπούς, φυτῷ δὲ πηξάμενος, ὡς αἰετός, Πάτερ καλιάν, πρὸς τὰ οὐράνια, τὰς σὰς φρένας ἐξεπέτασας.

Σὲ προφητικώτατα, θεωρήσας Ὅσιε Δαυῖδ, τὴν ἐξοδὸν προφωνεῖς, ταύτην τοῖς λαοῖς, ἠνίκα σελλόμενος, τὴν κατ' αὐτῶν ἔσησας σοφέ, τοῦ βασιλεύοντος, σφοδρотаτὴν ἀγανάκτησιν.

Η ἀγία μνήμη σου, ἀγιάζει σήμερον ἡμᾶς, τελούντας ταύτην πιστῶς, Ὅσιε Δαυῖδ· ἀγίως γὰρ ἦνυσας, τὴν σεαυτῆ, Ἄγιε ζωνῆ, καὶ μετὰ κοίμησιν, τοῖς Ἄγίοις συναγάλλη αἰεὶ.

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον πύλην σε, προεώρα, Ἰεζεκιήλ, δι' ἧς διήλθε τὸ φῶς, τὸ ἀληθινόν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὃν ἐκτενώς, αἴτησαι Ἄγνη, τῆς μετανοίας μοι, διανοῖξαι πύλας δέομαι.

Ὁ Εἰρμός.

• **Η**σαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος, ἔσχεν ἐν γαστρὶ,
• καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεὸν τε
• καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολή, ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμφῶν τοῦ Ξενοδόχου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ πανεύφημε σαρκὸς, τὰς ὀρμαῖς ἀσκήσεως, καταμαράνας πυρσεύμασιν, ἔρημον ὠκῆσας, ὡς Ἡλίας παλαι, τὸν νοῦν καθαιρούμενος, ἀπαύσοις πρὸς τὸ Δεῖον συγγεῦσεσι· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόσοφε Σαμφῶν, Ἀσκηταῖς ἠρίθμησαι, τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, καὶ κατεσκῆνωσας, ἐν μοναῖς ὀσίαις, ἐνθα φῶς τὸ ἄδυτον, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ὅπου πέφυκε· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόπνευστε Σαμφῶν, φωστήρ ἐχρημάτισας, φωταγωγῶν τὴν ὑψηλίον, θαυμαμάτων λάμπησι, ψυχοφθόρων νόσων, ἀπελαύνων ζόφωσιν, δαιμόνων ἐκμειῶν ἀμαυρότητα· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ ἄμωμον καὶ νοῦν, πάντα ὑπερκεείμενον τῇ καθαρότητι ὄχημα, περικρατούμενον, πολλαῖς ἀμαρτίαις, καὶ στενοχωρούμενον, πρὸς πλάτος μετανοίας με ἴθυνον,

πανσθενεστάτη σου, προστασία· και γάρ δύνασαι, οἶα Μήτηρ, τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἢ ἀμνάς, και ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ, ὡς ἐώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἶμοι! θρηνηδοῦσα ἔλεγε· τὸ κάλλος ποῦ σου ἔδου γλυκύτατε; ποῦ ἢ εὐπρέπεια; ποῦ ἢ χάρις ἢ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, και οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, και τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Υμνῶ σε Σαμψῶν πίσεως θείοις λόγοις. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Δεῦτε λαοί.

Υμνοῖς τὴν σὴν, φαεινοτάτην πανήγυριν, ἀνευφημεῖν ὀρμήσαντι, φῶς μοι κατάπεμψον, παρεστῶς στεφηφόρος, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότητος Μακαριώτατε.

Μόνα ποθῶν, τὰ πρὸς ζῶν ὀδηγοῦντά σε, κόσμου τερπνὰ παρέδραμες, και ὑπερκόσμιον, κληρουχίαν ἐκτίσω· διό σε συνελθόντες Σαμψῶν γεραίρομεν.

Νόμῳ Θεῷ, ὑποκλιθεὶς Ἀξιάγασε, πρὸς ἀρετῆς ἀκρόρειαν, χαίρων ἀνέδραμες, ἐλεήμων ἐν πᾶσι, γενόμενος· διό σε νῦν μακαρίζομεν.

Ὠφθης πτωχῶν, συμπαθεστάτη βοήθεια, και ἀσθενούντων Ὅσιε, ἰατρὸς ἄριστος, και καταπονουμένων ἀντίληψις· διό σε Θεὸς ἐδόξασε.
Θεοτοκίον.

Σέ τοῦ Θεοῦ, τὴν ὑπὲρ λόγον λοχεύτριαν, ὡς κραταιὰν ἀντίληψιν, πάντων Πανάμωμε τῶν καταπονημένων, δοξάζομεν ἀπαύστως και μακαρίζομεν.

Ὡδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ελέω τοῦ Θεοῦ τὸ θεῖον ἔλεος, ἐκτίσω και τῆς φωνῆς ἐπακουῆσαι, ἠξιώθης τῆς καλούσης σε, πρὸς τὸν θεῖον νυμφῶνα Ἀξιάγαστε.

Σαμψῶν τὸν ἱερόν ἀνευφημήσωμεν· Θεοῦ γὰρ μιμούμενος εὐσπλαγγνίαν, συμπαθῆς νοσοῦσι γέγονε, γυμνουμένων τε πάντων περιβόλαιον.

Αγίως και σεπτῶς τὸν θεῖον βίον σε, ἀνύσας Ἁγίοις συνηριθμήθης, και μονὰς ὁσίων ἐφθασας, φωτισμοῦ ἀπορρήτου ἀξιούμενος.

Μακάριος εἶ σὺ, και εὐ σοι γέγονε, τῆς θείης τηρήσαντι Πάτερ νόμους τοῦ Κυρίου και Θεῷ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σώζεσθαι τὴν ποιήνην σε·

Θεοτοκίον.

Ψυχῆς μου και νοῦς Ἀγνή ἀπέλασον, τὸ σκότος και δίδου ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως πολιτεύεσθαι, τὰ σωτήρια πράττοντα προσταγήματα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, και τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Κτησάμενος ψυχὴν, ἐλεήμονα Πάτερ, ἐπήρκεσας πτωχοῖς, δαψιλεῖ χορηγία· και νῦν μεταθέβηκας, πρὸς τὰ ἄνω βασιλεία, τῶν καμάτων σε, τὰς ἀντιδόσεις λαμβάνων· δια τῆτό σε ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Σαμψῶν μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ημόνη τῶν πιστῶν, κραταιὰ προστασία, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε και λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ρύσασθαι, πάσης θλίψεως, και συμφορῶν και κινδύνων, Μητροπάρθενε, ἀμαρτωλῶν προστασία, τοῦ κόσμου βοήθεια.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν και ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, θρηνηῖσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύξουσα· Πῶς ἐνέγκω σου τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου συγκατάβασιν, και τὰ ἐκούσια πάθη, Θεῷ ὑπεράγαθε; Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὠς ἀστήρ φαεινότατος, πάντων ἡμῶν, φωτίζεις τὰς καρδίας, τῶν ἀξιοχρέως μακαριζόντων σε.

Νυσταγμὸν ἐν βλεφάρων σου, ἀπρβαλῶν, ἠγρύπνησας και πάσας, ἠδοναὶς ἐκοίμισας τὸς τοῦ σώματος.

Πενομένοις ἐπήρκεσας, δια Χριστὸν και εἴληφας τὴν ἄνω κληρουχίαν Ὅσιε ἀγαλλόμενος. Ἰερῶς πεπολίτευσαι, ἐπὶ τῆς γῆς, παμμάκαρ Θεοφόρε, και τῶν αἰώνιων τερπνῶν ἐπέτυχες.

Θεοτοκίον.

Σέ πανάμωμε Δέσποινα, τὸ φωτεινὸν παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀνυμνολογοῦμεν και μακαρίζομεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Τὸ καθαρῶτατον φῶς, ἀναπαυσάμενον ἐν σοὶ Ὅσιε, φωτοειδῆ, ἐτέλεσε Πάτερ, φωτίζοντα πιστοὺς, ταῖς τῶν ἀρετῶν σου, φαιδραῖς ἐπιλάμψεσι.

Εν συμπαθεία πολλῇ, τοῖς πενομένοις πλετισμὸς γέγονας, καὶ ἰατρὸς τοῖς ἐν ἀσθενείαις, ἐγείρας προφανῶς, τούτοις ἰατρεῖον, καθαῖρον νοσήματα.

Ωφθης ναὸς καθαρὸς τοῦ παναγίου καὶ σπυροῦ Πνεύματος, τῆς τῶν παθῶν ἰλύος, καθάραις σεαυτὸν ὡς ἀληθῶς, Πάτερ Θεοφόρε· διὸ εὐφημοῦμέν σε. Θεοτοκίον.

Σὲ παναγία Ἄγνη, τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ πίστεως, θείαις φωναῖς, ἀνυμνολογοῦμεν, κηύσασαν ἡμῖν, Θεὸν σαρκοφόρον, ὃν τρέμει τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ 5'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Θησαυροὺς οὐρανίους ἐπλούτησας, στέργων τὴν συμπαθειαν, Σαμψὼν αἰοῖδιμε, καὶ ὑπανοίγων πένησι, σοῦ τὰ σπλάγχνα τελείω φρονήματι.

Εδομήσω εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν, οἶκον ἱερώτατον, ἐν ᾧ προστρέχοντες, πολυειδῶν καθαίρονται νοσημάτων πιστοὶ Παμμακάριστε.

Γερῶς σου τὸν βίον διήνυσας, καὶ μετὰ Ὀσίων ὁσίως ἐσκήνωσας, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν πιστῶς σε τιμώντων Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸς ὑψηλὸς ἐξημέρισας, τοῦ παμβασιλέως Θεοῦ Παναμώμητε, καὶ καθαρὸν παλάτιον, καὶ παστὰς φωτεινὴ θεία χάριτι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὡς ἀπαρχαίς.

Ως ἰατρὸν πανάριστον, καὶ λειτουργὸν εὐπρόσδεκτον, οἱ τῇ σοφῷ σε τῇ θείᾳ προστρέχοντες, Σαμψὼν Θεόφρον Ὅσιε, συνελθόντες σε ὕμνοις, καὶ ψαλμοῖς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν δοξαζόντες, τὸν τοιαύτην σοὶ χάριν παρέχοντα τῶν ἰάσεων.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου.

Στίχοι.

Ἐξῆγεν ὁ πρὶν ἐκ γνάθου Σαμψὼν πόμα.

Ὁ νῦν δὲ Σαμψὼν μῦρον ἐκ τάφου βρῦει.

Εἰκάδιέβδομάτῃ Σαμψὼν θάναε, βλυσέ τε μῦρα.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχε Ῥωμαῖος τὸ γένος· ὃς διασκορπίσας τὸν καταλειφθέντα αὐτῷ πλοῦτον ὑπὸ τῶν ῥομίων τοῖς πένησι καὶ πτωχοῖς, τὴν βασιλεύσαντα κατέ-

λαβε, καὶ τοὺς εὐκτηρίους οἴκους καὶ σεβασμίους καταλαβὼν, καὶ ὁσίως αὐτῶν καταπολαύσας, ἰουχίαν λαβόμενος, ταῖς Θεοπνεύστοις γραφαῖς ἐνετῦφα, μόνῃ Θεῷ προσανίχων. Ὁθεν κατάδηλος γενόμενος τῷ σεβασμιωτάτῳ Πατριάρχῃ Μηνᾷ, χειροτονεῖται ὑπ' αὐτοῦ πρεσβύτερος, εἰς τῶν τοῦ κλήρου γενόμενος· καὶ ἦν σωτήριος λιμῆν τοῖς πενομένοις, καὶ χρηζοῦσι βοηθείας. Καὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ὧν ἐν πειρᾷ, αὐτὸς καὶ τὸν Βασιλεῖα Ἰουστιμιανὸν ἀνιάτῳ πάθει περιπεσόντα ἠλευθέρωσεν. Ἐκ τούτου ὁ βασιλεὺς, ὑπεραγασθεὶς τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρός, καὶ σέβας αὐτῷ ἀπονέμων, τὸν μέγιστον οἶκον καὶ περιδότητον δι' αὐτοῦ ἀνεγείρας, ξενῶνα κατεσκευάσει, καὶ Σκυοφυλακα τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας τὸν Ἅγιον τοῦτον κατέστησεν. Αὐτὸς δὲ καλῶς καὶ Θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ πολλοὺς πρόξενος σωτηρίας γενόμενος, καὶ πολλοὺς πρὸς ζῆλον καὶ μίμησιν τοῦ αὐτοῦ ἀκραιφνεῶς βίου διαναστήσας. ἐκεῖ μὲν ἀνεπαύσατο· κατετίθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον ἐν τῷ μεγίστῳ ναῷ τοῦ Ἁγίου Μωκίμου, καθ' ἐκάστην βρῦρον ἰαματοφόρα νάματα, εἰς δόξαν καὶ αἶνον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀνέκτου.

Στίχ. Οὐκ ἦν ἀνεκτὸν τῷ Ἀνέκτῳ μὴ στέγειν
Τὸν διὰ Χριστὸν θάνατον μέχρι τέλους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, καὶ Οὐρβανου ἡγεμόνος Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας. Διὰ οὖν τὸ τοὺς Χριστιανούς διδάσκειν καὶ παραινεῖν μὴ ἐκλύεσθαι δεινοῖς, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀντέχεσθαι, καὶ ὑπεραποθνήσκειν τῆς εὐσεβείας, διαβληθεὶς τῷ ἡγεμόνι, συλλαμβάνεται. Καὶ πρῶτον μὲν φρουρεῖται· ἐπειτα παραστὰς τῷ ἡγεμόνι, θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς εἰδωλοῖς ἀναγκάζεται· ὁ δὲ δι' εὐχῆς εἰς γῆν τὰ εἰδωλα κατέβαλε. Τείνεται οὐκ ἐκ τισσάρων, καὶ βάλκλοις ὑπὸ δέκα στρατιωτῶν τύπτεται· εἶτα κρεμάται ἐπὶ ξύλου, καὶ ξυρῶ τοὺς δακτύλους τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἀφαιρεῖται, καὶ σιδηροῖς ὄνυξιν ἅπαν τὸ σῶμα καταξάινεται. Ἐπιφανείᾳ δὲ θείου Ἀγγέλου ὑπεράνω τῶν βασάνων γενόμενος, ὑγιῆς ἀποκατίστη.

Ἄλλα καὶ αὐθις τοῦ ξύλου κατενεχθεὶς, τρυπᾶται τοὺς ἀστραγάλους περόναις σιδηραῖς· καὶ τῆγανον πυρωθὲν δίχεται κατὰ τοῦ στήθους, καὶ ἐν βάθρῳ σιδηρῷ, πυρωθέντι λίαν, καθισθῆναι κελεύεται· καὶ σούβλαις σιδηρᾶς πεπυρακτωμέναις τοὺς πόδας διατιτρώσκειται καὶ τῇ εἰρκτῇ ἀπορρίπτεται. Καὶ αὐθις, Ἄγγελος αὐτῷ ἐπιφανείας, τῶν δεσμῶν ἀπαλλάττει, καὶ ἀνακτάται. Διὸ καὶ πολλοὶ τῶν θεασαμένων αὐτὸν οὕτως ὑγιῆ, φοιτῶντες πρὸς αὐτὸν ἰδαπτίζοντο, καὶ νοσημάτων ὧν εἶχον ἀπηλάττοντο.

Μετὰ ταῦτα πάλιν ἐξαρτάται τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας λίθοις βαρυτάτοις, καὶ ξύλῳ ὀρθίῳ μετωρίζεται ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις. Εἰθ' οὕτω τὴν γαστέρα τύπτεται βάλκλοις, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ λίθῃτι καχλαζοῦντι ἐμβάλλεται, εἰς τὸ στόμα μολυβδὸν δίχεται, καὶ κασίθα (περικεφαλαίαν) πυρωθεῖσαν σφοδρῶς τῇ κεφαλῇ ἐπιτίθεται, καὶ εἰς κἀμινον πυρὸς ἐμβάλλεται. Ἀλώθητος δὲ ἐκ τούτων πάντων διαφυλαχθεὶς, πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπισπάσατο, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπειμῆθησαν. Ὁ δὲ Ἅγιος, δυοὶ λώροις ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἄχρι πτέρυγης ἀποδαρείς, ὧν τὸν ἕνα λαβὼν τῇ χειρὶ, τῇ τοῦ δικάζοντος ὄψει ἠκόντισε· διὸ καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπειμῆθη, γαλακτος ἀντὶ αἵματος τῆς τομῆς ἐξεληθόντος, καὶ ταῖς οἰκταῖς χερσὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπολαβόντος, καὶ ἐπὶ δύο σημείων περιπατήσαντος, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ ἀληθινοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυστῆς.

Ισχὺν τὸν Χριστὸν, κραταιὰν ἐν πειρασμοῖς ἔχων παμμάκαρ, βίον διεθῆς τὸ κλυδώνιον, ἀκαταπόντιστον Ὅσιε· καὶ πρὸς γαληνότατον ὄρμον, προσωρμίσθησ γηθόμενος, Εὐλογητὸς εἰ ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Σοφία πολλῇ, καὶ σοργῇ πνευματικῇ Πάτερ κινούμενος, οἶκον ἐδείμω μάκαρ μέγιστον· ἐν ᾧ προσφεύγοντες Ὅσιε, ἴασιν κομίζονται πάντες, οἱ βοῶντες καὶ λέγοντες· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπτήρ φαεινός, ἀρετῶν θείω φωτὶ λελαμπρυσμένος, Σαμφῶν ὠράθησ καὶ κατηύγασασ, τῆσ αἰκμημένησ τὰ πέρατα· ὅθεν συνελθόντες σε πίσει, μακαρίζοντες ψάλλομεν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Οπάκος ποτε, προεδήλου τὴν ἀγνήν Σεμνή γαστέρα σου, εἰσδεξαμένην τὴν οὐράνιον, ὄροσον τὴν πάντα δροσιζῆσαν, τοὺς κεκρατημένους τῇ δίψῃ, τῆσ ἀμαρτίας κραυγάζοντας· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κηύσασα.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνω τοῦ πυρός.

Γλώσσαν κινῶν χαρμονικῶσ, εἰς Θεοῦ Πάτερ Σαμφῶν ὕμνουσ, τὰ πάθη τῆσ σαρκὸσ ἐγκρατεία, κατεδουλώσω ψυχῇ, καὶ δοῦλοσ Χριστοῦ γνησιώτατοσ, ὠφθησ καὶ τῆσ ἄνω, πόλεωσ κληρονόμοσ.

Οκαθαρώτατόσ σου νοῦσ, φρυκτωρίασ θείω καὶσ ἠγλαῖσμένοσ, φωτεινότατοσ ὠφθη, καὶ δεκτικόσ καθαρῶν Παμμάκαρ θείω ἐπιλάμψεωσ· ὅθεν σε τιμῶμεν, ἐν ὕμνοισ θροφῶρε.

Ιερωτάτην ἐσχηκῶσ, τὴν ζωὴν πανευκλεῶσ Σαμφῶν παμμάκαρ, προφανῶσ ἐδοξάσθησ, πρὸσ τὸν Θεὸν μετελθῶν· ἰδοῦ γὰρ μένει τὸ μνημάσυνον, τὸ σὸν εἰσ αἰῶνασ, καὶ ἡ δικαιοσύνη.

Θεοτοκίον.

Στῆσον παθῶν μου τὸ δεινόν, νῦν κλυδώνιον ἀγνή εὐλογημένη, καὶ πολέμησον πάντα, τῆσ ἀφειδῶσ τῇ ἐμῇ, πτωχεία Κόρη ἐπεμβαίνοντασ, δυσμενεῖσ ἀσάρκεσ, ὅπωσ πιστῶσ ὕμνω σε.

Ὁ Εἰρμόσ.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνω τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• **Τ**οῖσ Παισι συγκαταβάντα, καὶ τὴν
• φλόγα εἰσ ὄροσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὕμνεῖτε
• τὰ ἔργα ὡσ Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰσ
• πάντα τοὺσ αἰῶνασ.

ᾠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ιδοῦ ἡ μνήμη σου Πάτερ, ὡσπερ ἠλιὸσ πᾶσιν, ἀνέτειλε φωτίζουσα φαίδρωσ, τοὺσ ἐν αὐτῇ σὲ δοξάζοντας, ὡσ θραύοντα θείον Χριστοῦ καὶ κληρονόμον τῆσ αὐτοῦ, βασιλείασ καὶ πάντων, Ὅσιων συναριθμοῦν.

Οσ φωταυγῆσ σου ὁ βίοσ, ὡσ μεγίστη ἡ δόξα, ὡσ ὀλβιοσ ὁ τάφοσ σου Σοφῆ, ἐνθα τὸ τίμιον σῶμά σου, κατακείμενον ῥῶσιν, πηγάζει τοῖσ προστρέχουσι πιστῶσ, καὶ τὴν σὴν ἐξαιτοῦσι, βοήθειαν ἐκάστοτε.

Σοῦ τὸ περιδοξὸν Πάτερ, ἰατρεῖον ὄν πόνοισ, ἐκθήσω, ἐπισκέπτεσθαι αἰεὶ, μὴ διαλίπησ δεόμεθα, ἐν πολλῇ συμπαθείᾳ, ἀπαύστωσ προϊστάμενοσ ἡμῶν, καὶ κουφίζων ὀδύνασ καὶ πόνοουσ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ηλιακάσ ἀπαστράπτων, τοῖσ τιμῶσι σε Πάτερ, ἀκτίνασ φωταγώγησον ἡμῶν, τὰ τῆσ ψυχῆσ αἰσθητήρια, καὶ λαμπρότητοσ θείασ, μετόχοουσ καταξίωσον ἡμᾶσ, ταῖσ πρεσβείαισ σου μάκαρ, γενέσθαι δυσωποῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Φαεινοτάτησ λαμπάσι, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντοσ, Παρθενέ Παναγία ὑπὲρ νοῦν, αἰ Θεοτόκον εἰδότεσ σε, φωτιζόμεθα πίστει, καὶ σκότοσ ἐκλυτρούμεθα παθῶν, καὶ κινδύνων παντοίων, καὶ βίου περιστάσεωσ. Ὁ Εἰρμόσ.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτωσ σαφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
• βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶσ, ἐξ Ἀγίασ Παρθένου, ἀφράστωσ σαρκωθέντα δι ἡμᾶσ,
• οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνωσ, ἐν ὕμνοισ μεγαλύνωμεν.
Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσισ.

Τῆ ΚΗ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆσ Ἀνακομιδῆσ τῶν Λειψάνων τῶν Ἀγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου, καὶ Ἰωάννου.

Εἰσ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰσ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχοσ δ'. Ὡσ γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν δυάδα τιμήσωμεν, τῶν Μαρτύρων ἐν ἄσμασι, τῆσ Τριάδοσ ἔχουσαν τὴν λαμπρότητα τοὺσ θεμελίουσ τῆσ πίστεωσ, τὰ ἄνητα πνεόντα, τὴν ὁσμὴν τὴν ἀληθῆ, τῆσ Θεοῦ ἐπιγνώσεωσ, Κύρον ἅπαντεσ, καὶ σὺν τούτῳ

τὸν μέγαν Ἰωάννην, ὡς πρεσβεύοντας ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλόανθρωπον.

Διὰ βίβ λαμπρότητος, καὶ ἀσκήσεως ἔλαμψας, καὶ ἀθλήσεις ὕστερον κατεκόσμησας, τὴν σὴν ψυχὴν Κύριε ἔνδοξε· στρατείαν δὲ ἔλιπες, σὴν ἐπίγειον σοφέ, Ἰωάννη καὶ εὐρηκας, τὴν οὐράνιον. Ἰκετεύσατε ἄμφω τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ τῶν ἐπιτελούντων, ὑμῶν τὴν μνήμην μακάριοι.

Ιατροὶ ἀνεδείχθητε, ἀσθενούντων μακάριοι, καὶ φωστῆρες ἄδυτοι θείας πίστεως ὁμολογίας συνήγοροι Μαρτύρων συμμετοχοί, τοὺς στεφάνους ἀληθῶς, ἐκ Θεοῦ ἀνεδήσασθε. Κύριε ἔνδοξε, καὶ σοφέ Ἰωάννης ἐν αἰνέσει, δυσωπεῖτε τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ τῶν πίσει ὑμνούντων ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τῆ Θεῆ, τὸν τῷ Πατρὶ συννοθήμενον, τὴν θείαν τε γέννησιν, ἀνασχόμενον ἐκ σοῦ, ἐν σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν· ὃν ἰκέτευε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τῆς ἐν πίσει Παναγία, εἰλικρινεῖ σε δοξάζοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα, ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μὴ με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνασηῆναι, συνακιστῶν τοὺς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α΄.

Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, βουλαῖς ἔθνῶν, διασκεδάσον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταιώσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ἁ παρῶν, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς·

Καλῶν δοτῆρες, τῶν κακῶν ρύσασθέ με.

Ἰωσήφ (*).

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Κράτος ἐχθροῦ, τῆ κραταιᾷ διαλύσαντες, τοῦ Παρακλητοῦ χάριτι, Θεομακάριστοι,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κινῶνα ἀναίνυμον εἰς Ἦχον ελ. δ. πρὸς Εἰρμόν. Ἐφ' ἐκτινάξαντι ἐν θαλάσσει.

κραταιώσατε πάντας, κατὰ τῶν τυραννούντων παθῶν δεόμεθα.

Αθλητικῶς, τὸν δυσμενῆ διωλέσατε, χάριν Σοφοὶ δεξάμενοι, πάθη ἀνίατα, θεραπεύειν· διό μου τὰ πάθη τῆς καρδίας νῦν ἰατρεύσατε.

Λόγοις ὑμᾶς, τοὺς ἐπὶ γῆς μακαρίζοντας, παθῶν ἀλόγων ρύσασθε, ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν, Κύριε καὶ Ἰωάννη, τοῦ προανάρχου Λόγου θεῖοι θεραπεύοντες.

Θεοτοκίον.

Ως τὰ ἡμῶν, ὑπερβολῆ ἀγαθότητος, αἰκουιουμένη Πάναγνε, θεοχαρίτωτε, ἀμαυρώσεως πάσης, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων πάντας διάσωσον.

ᾠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Νομίμως τῷ Χριστῷ ὡς στρατευσάμενα, ἀνόμους ἡσχύνετε Ἀθλοφόροι· ἀλλ' αἰτοῦμαι παμμακάριστοι, αἰωνίου αἰσχύνης με λυτρώσασθε.

Δοτῆρες ἀγαθῶν, σωτῆρες πάντοτε, τῶν πίσει πρὸς ὑμᾶς καταφευγόντων, τὴν ψυχὴν μου διασώσατε, καὶ τοῦ σώματος πάθη θεραπεύσατε.

Οδούς ταῖς πρὸς ζωὴν φερούσας Ἅγιοι, δεύειν σθενώσατέ με καὶ πάσης, τῶν ἐχθρῶν ἀποπλανήσεως, προσευχαῖς ὑμῶν θείαις ἐκλυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Τὰς νόσους τῶν βροτῶν τὸν ἀφαιρούμενον, τεκοῦσα πανύμνητε Παναγία, τῆς ψυχῆς μου τὰ συντρίμματα, καὶ σαρκὸς τὰ νοσήματα θεραπεύσον.

Ὁ Εἰρμός.

• Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰς χαμαιζήλης ἠδονὰς συμπατοῦντες, πρὸς μαρτυρίου ἀθληταὶ θεῖον ὕψος, περιφανῶς ἐπήρθητε ἐν χάριτι, Κύριε Ἰωάννη τε, οἰκουμένης φωστῆρες· ὅθεν ἰκετεύομεν, σκοτασμοῦ ἀμαρτίας καὶ νοσημάτων ρύσασθε ἡμᾶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἰκετεύοντες.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξείπειν δυνησεται Πανάμωμε; ταῖς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῆ σῆ πρεσβεία ἀγαθῆ, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσά σε Χριστέ, Οἴμοι! ποθεινότε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶ σε μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ'. Ὑμῶ σε· ἀκοῆ γὰρ Κύριε.

Ηλίου, νοσητοῦ λαμπρότησιν, ἀυγαζόμενοι Ἀθλοφόροι, τῆ σκοτίης τὸν ἄρχοντα ὠλέσατε, ἐξ οὗ τῆς βλάβης ἡμᾶς, δυσωποῦμεν ἐκλυτρώσασθε, φωταγωγοῦντες πάντων τὰ νοήματα.

Ρομφαῖαι, ἀσεβεῖς σαφῶς συγκόπτουσαι, ἐγνωρίσθητε Ἀθλοφόροι, συντρίψαντες χάριτι, τὰς τοῦ ἐχθροῦ δεινὰς ρομφαῖας· διὸ τῶν βελῶν ἀτρώτους ῥύσασθε, τῶν ἐναντίων πάντων προσευχαῖς ὑμῶν.

Εκ πλήθους, χαλεπῶν συμπτώσεων, νοσημάτων εἰς πλήθος ἦλθον, καὶ δέομαι Ἅγιοι, ὑμῶν τοῦ πλήθους τῆ ἐλέους τυχεῖν, διὰ τάχους τῆς ἰάσεως· διὸ τῆς προσευχῆς μὲ ἐπακῆσατε.

Θεοτοκίον.

Συνήθως, ἐφ' ἡμᾶς τὰ πλούσια, σοῦ ἐλέη Παρθένε ῥᾶνον, νοσήματα παύουσα, καὶ πάθη λύσσα ποικίλα ψυχῶν, τῶν ἐν πίσει προσιόντων σοι, τῆ τῶν καλῶν αἰτία πολυῦμνητε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ταῖς σπαραγμοῖς τῶν μελῶν, κατασπαράξαντες ἐχθρῶν ἀνοιαν, Θεοειδεῖς Μάρτυρες Κυρίου, τὴν σπαραττομένην ὑπὸ τῆς κακίας, ψυχὴν μου ἰάσασθε.

Ω μακαρία δυαῖς, ἱερονίκων Ἀθλητῶν αἰτησαι, ἀμαρτιῶν πολλῶν ἡμῖν λύσιν, καὶ τῶν ἀσθενειῶν, ἴασιν τελείαν, πιστῶς δυσωποῦμέν σε.

Νόσω συνέχομαι, ἀμαρτημάτων χαλεπῶν Ἅγιοι, καὶ τῆς σαρκὸς χειμαζομαι πόνοις, ἐξ ὧν ῥύσασθέ με, τὸν ἀγαθοδότην Χριστὸν ἱκετεύοντες.

Θεοτοκίον.

Κύματα πραῦνον, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς δέομαι, καὶ τῆς σαρκὸς παῦσον τὰς ὀδύνας, ἢ μόνη τεκοῦσα, ἀνευθεν ὠδίνων Θεὸν σωματούμενον.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Αρράγεις Ἐκκλησίας Θεμέλιοι, πάσαις μεθοδείαις ἐχθροῦ σαλευόμενον, τὸ τῆς ψυχῆς σου οἶκημα, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις στηρίξατε.

Καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων θεράποντες, θεῖοι χρηματίζοντες, Μάρτυρες ἔνδοξοι,

τὰς τῆς ψυχῆς καὶ σώματος, ἀσθενείας ἡμῶν θεραπεύσατε.

Ως λιμένι τῷ οἴκῳ προσέδραμον, Μάρτυρες ὑμῶν τῷ ἀγίῳ, καὶ δέομαι· Τρικυμιῶν με ῥύσασθε, ἀσθενείας καὶ θλίψεως Ἅγιοι.

Θεοτοκίον.

Νοερῶν ἀνωτέρα Δυναμέων, πάσης με κακίας τῆ πλάνου ἀνώτερον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ποιήσον, εὐχαρίστως αἰεὶ σε δοξαζόντα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Εκ τῆς θείας χάριτος τὴν δωρεὰν τῶν θαυματίων, εἰληφότες Ἅγιοι, θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ· ἅπαντα, ἡμῶν τὰ πάθη τῆ χειρουργία, τέμνετε, τῆ ἀοράτῳ Κύριε θεόφρον, σὺν τῷ θείῳ Ἰωάννῃ· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι, ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Ὁ Οἶκος.

Εαυτοὺς τῷ Θεῷ ἀναθέμενοι Ἅγιοι, πᾶσαν πείραν δεινῶν δι' αὐτὸν ὑπεμείνατε, θανόντες προθύμως Μάρτυρες γενναῖοι, καὶ μετὰ τέλος πᾶσι πηγάζετε τὰ θεῖα χάρισματά, τοῖς ἐν ποικίλαις νόσοις ὑπάρχουσι, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐταζομένοις κακῶν, ὧν εἰς καὶ πρῶτος εἰμί ὁ τάλας· τὸ σῶμα γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τραυματίων χαλεπῶν ὀδυνῶμαι, καὶ πίσει βῶ· Ἰάσασθέ με· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν τιμίων Λειψάνων τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Ὅστα φανέντα Μαρτύρων Ἀναργύρων,
Βλύζουσι κρουνοὺς θαυματίων ἀναργύρων.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Κύρος φάνη, ἠδ' ὁμόαθλος.

Οὗτοι οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες καὶ θαυματουργοὶ ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως· ὧν ὁ μὲν Κύρος ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείων πόλεως ἦν, ὁ δὲ Ἰωάννης ἐξ Ἐδέσσης τῆς πόλεως. Οὗτοι οὖν, ἐνωθέντες διὰ τὸ ἰμῆτροπον, περιήρχοντο ἰατροῦντες πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενοι· καὶ πολλοὺς ἐπαλείφοντες πρὸς τὸ μαρτύριον, δῆλοι τῷ κατὰ τὸν τοῖον Ἀρχοντι γεγενῆσιν. Ὅς τεύτους παραστησάμενος, βασάνους παντοίαις ὑπέβαλεν· εἴθ' οὕτω ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι ἐκίλευσε. Τα δὲ σώματα αὐτῶν, ὑπὸ τῶν πιστῶν ἐπιμελείας ἀξιώσιντα, καὶ κατακρυβέντα διὰ τῶν τότε ἀσέβειαν, ὕστερον

ἐπὶ τῆς βασιλείας μὲν Ἀρκαδίου, πατριάρχουτος δὲ τότε τῶν Ἀλεξανδρίων Θεοφίλου, εὐρίθησαν τὰ τίμια ταῦτα καὶ ἅγια λείψανα, ὧν τὴν πανήγυριν πνευματικῶς ἑορτάζομεν σήμερον.

Κατὰ γὰρ ταύτην τὴν ἡμέραν, ὅτε οἱ ἄσυλοι οὗτοι Ξησαυροὶ ἐκ τῆς γῆς ἀνήχθησαν, ἀναριθμητὰ πλήθη συνδραμόντα, πολλοὶ νοσήμασι κατεχόμενα, πάσης Θεραπείας καὶ ἰάσεως ἠξιώθησαν. Καὶ γὰρ δαιμονῶντες ἰώντο, νοσοῦντες ἐθεραπεύοντο, τυφλοὶς τὸ βλέπειν ἐδίδοτο, χωλοὶς τὸ περιπατεῖν, καὶ ἀπλῶς πᾶσαν ἴασιν καὶ Θεραπείαν ἀπασιν ἀνθρώποις παρεῖχον. Οὐ μόνον δὲ τῷ τότε καιρῷ ταῦτα διεπράττετο, ἀλλὰ μέχρι τῆς δεῦρο, οἱ πίστει προσερχόμενοι αὐτοῖς πᾶσαν Θεραπείαν Σάττου ἀπολαμβάνουσιν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ δοξάζσαντος αὐτοὺς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παππίου.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἀνωθεν ἐκ προγόνων τὸν Χριστὸν σεβόμενος καὶ κηρύσσων. Διαβληθεὶς οὖν, συλλαμβάνεται· καὶ παραστάς τῷ Ἀρχοντι, Σύνειν προτρέπεται. Μὴ εἴξας δὲ, ἀλλὰ μᾶλλον τὸν Ἡγεμόνα ἐξουθρίασας, εἰς ὄργην ἀνήψεν. Αὐτίκα οὖν αἵρεται ἐκ τεσσαρῶν καὶ τείνεται, καὶ νεύροις ὠμοῖς μαστίζεται ἐπὶ πολὺ. Ἐἶτα λίθῃτι μεγίστῳ, μεστῷ ἐλαίου καὶ στέατος, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐμβάλλεται, καὶ ἦν Σαῦμα καὶ ἐκπληξίς τὸ ὀρώμενον! ἀνθρωπος ὡς ἰμάτιον ἀναβαλλόμενος τὸ πῦρ, καὶ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας τῇ βασάνῳ ταύτῃ ἰγκαρτερῶν. Πολλοὺς οὖν τῶν ἀπίστων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐξεκαλίσαστο. Ἐκείθεν τε ἐκβληθεὶς αὐθὶς ἐπὶ τριβόλων σιδηρῶν γυμνὸς σύρεται, καὶ ἵπποις ἀγρίοις προσδεθείς, ἐπὶ τραχέσι καὶ δυσβάταις τοποῖς ἰλαύνεται. Ἐπειτα κρεμάται ἐν τῇ δοκῷ, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις, κατὰ κεφαλῆς, λίθου μεγίστου ἐξαρτηθέντος αὐτῷ τοῦ τραχήλου. Καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν, δρεπανῷ τοῦ σχοινίου διακοπέντος, ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Ἅγιος προσαρασσεταί. Αὐθὶς οὖν ἀνθρακίαν ἐπὶ πλείστην ἐκφορεῖται καθ' ὅλου τοῦ σώματος, καὶ λίθοις ἀνωθεν ἐπιχωννυται. Ἁγίου δὲ ἐπιστοσίᾳ ἀσπλαγῆς τῶν λίθων ἐκθίλλεται, καὶ ἕγιῆς ὄλος ἀποκαθίσταται, καὶ τοὺς δημίους πρὸς τὴν πίστιν ἐπισπάται, καὶ ὄχλον ἰκανόν, οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ἐἶτα ὁ Ἅγιος τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσοῦς.

Ρεόντων φορᾶν, παρωσάμενοι νοῦ τελειῶν Μάρτυρες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀπεδύσασθε, καὶ καθελόντες τὸν τύραννον, χάριν ἰαμάτων ἐξ ὕψους, ἀναβοῶντες ἐδέξασθε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υμῶν τῇ Σερμῇ, προστασίᾳ Ἀθληταὶ πολλοῖς πυρούμενος, νῦν καταφεύγω ἀρρώσθημασι· καὶ ἐν ὀδύνῃ καρδίας μου, δέομαι. Ταχεῖάν μοι δότε, μελωδοῦντι τὴν ἴασιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σαρκὸς βλαβεραῖς, ἀρρώστιάς ὀμιλῶν καὶ ψυχὴν ἔχων, σκοτιζομένην ἐνθυμήσεσι, καὶ ἀμαρτίαις καὶ πάθεσι, Κύρε ἀθλητῶν ὡ-

ραιότης, καὶ Ἰωάννη πανεύφημε, σπεύσατε τάχος δυσωπῶ, τοῦ ἐξελεῖσθαι με.

Θεοτοκίον.

Ανθρώπων δεινῶν, καὶ δαιμόνων πονηρῶν καὶ τῆς τοῦ βίου, κακοπραγίας καὶ συμπτώσεως, καὶ πάσης ἄλλης κακώσεως, ρῦσαί με Ἁγία Παρθένε, καὶ συντήρησάν ψάλλοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σὼν ἐπίδοσει πρεσβειῶν, παμμακάρισε δυὰς εὐλογημένη, ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν νόσον, καὶ μαλακίαν ψυχῆς, βοῶμεν καὶ σώματος διώξον, ὅπως σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θαυματουργοὶ καὶ ἰατροὶ, ἰατρεύσατε ἡμῶν τὰς ἀσθενείας, Κύρε καὶ Ἰωάννη· καὶ τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν, εἰς τρίβους ἐνθέους ἰθύνατε, ὅπως κατὰ χρέος, ὑμᾶς ἀνευφημῶμεν.

Εν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν δαπανῶν τὴν φοβερὰν ἐπτοῦμαι δίκην, ἐν ἣ λυτρώσασθέ με, τῆς κκαταδίκης, Σερμοὶ προστάται, μάρτυρες γενόμενοι, τῆς ἀμαυρωθείσης τοῖς πάθεσι ψυχῆς με.

Τριαδικόν.

Μονάδα φύσει σε ὑμῶν, καὶ Τριάδα προσκυνῶ τοῖς χαρακτῆρσι, Πάτερ Λόγε καὶ Πνεῦμα, τῶν Ἀθλητῶν ἡ χαρὰ, καὶ πάντων ἀνθρώπων κραταίωμα, τῶν ἀκαταπαύστοις, φωναῖς σε ἀνυμνοῦντων.

Θεοτοκίον.

Εν ὁμοιώματι σαρκὸς, ὁ ὑπέρθεος Ἀγνή ἐκ σοῦ ὠράθη· ὃν ἀπαύστως, δυσώπει, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς, κακίᾳ συζῶντας καὶ τρέμοντας, τὰς αἰωνιζούσας, Παρθένε τιμωρίας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
• φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε
• τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ιερωτάταις χορείαις, ἱερῶν Ἀθλοφόρων, συνόντες καὶ ταῖς θείαις καλλοναῖς, ὠραιζόμενοι Ἅγιοι, τὸν ὠραῖον ἐν κάλλει, αἰτεῖσθε Ἰησοῦν διαπαντός, ὠραιῶσαι καρδίας, ἡμῶν Μάρτυρες ἐνδοξοὶ.

Ως εὐωδέστατα κρίνα, νοητοῦ Παραδείσου, ὑπάρχοντες Κυρίου Ἀθληταί· πᾶσαν ψυχὴν κατοσφραίνετε, ἱεραῖς εὐωδίαις· διό μου τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, ἀπελάσατε ῥῶσιν, καὶ χάριν μοι δωρούμενοι.

Στήσατε Μάρτυρες θεῖοι, τῶν παθῶν με τὴν ῥῶσιν, ὡς παῖλαι τῶν αἱμάτων ὀχετοῖς πλά-

νης πλημύραν αλλόκοτον, και αίτήσασθε χύσιν, δοθῆναι μου δακρύων ψυχικῶν, δι' ἧς ῥύπου παντοίου ἀμαρτιῶν πλυθῆσομαι.

Ηλιακῶν λαμπηδόνων, ὁ ναὸς ὑμῶν πλεόν, ἰάσεων ἐκπέμπων τὰς αὐγὰς, σκότος παθῶν πονηρότατον, ἐκδιώκει· ἐν ᾧ με, φωτίσατε προστρέχοντα πιστῶς, Κύριε και Ἰωάννη, θαυματουργοὶ πανθαύμαστοι.

Θεοτοκίον.

Φωτοειδῆς ὡς νεφέλη, τὸν τῆς δικαιοσύνης, κατέχουσα ἀγκάλαις σε Ἄγνη, ἥλιον ἄδυτον πέφυκας· δια τοῦτο βοῶ σοι· Πολλοῖς ἐσκοτισμένον με κακοῖς, φωταγωγῆσον Κόρη, ἀπαύστως σε γεραίροντα. Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν ἐκ Θεῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, και Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐνδόξων και πανευφήμων Ἀποστόλων και Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου και Παύλου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΚΟΡΥΦΑΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Εάν τύχη ἡ παρούσα Ἑορτὴ, ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνῆθη Στιχολογίαν τοῦ Μακάριου ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε'. και τῶν Ἀποστόλων δ'. Δόξα, τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, τὸ α. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, και τὰ Ἀναγνώσματα — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ὁ ποιητῆς και λυτρωτῆς μου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀποστόλων, και Θεοτοκίον, και Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀποστόλων, τὸ Ἀξιόν ἵστι, κτλ. Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου και τὸν Πολυέλιον, Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα, και τῶν Ἀποστόλων τὸ τελευταῖον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ, και τὸ Προκείμενον τοῦ Ἦχου. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος και τῶν Ἀποστόλων. Ἀπὸ γ'. Ὁδῆς, Καθίσμα τῶν αὐτῶν. Ἀφ' ἑκτης, Κοντάκιον και Οἶκος τοῦ Ἦχου. Αἱ Καταβασαίαι. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν, κτλ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. και τῶν Ἀποστόλων δ'. Δόξα, τῶν αὐτῶν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη — Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων. Εὐαγ-

γέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'. και ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τὰ ἐξῆς τρία, δευτεροῦντες τὸ α.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Εδωκας καυχήματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ φιλάνθρωπε, τοὺς σεπτοὺς Ἀποσόλους σου, ἐν ἡ ὑπερλάμπουσι, νοητοὶ φωστῆρες, Πέτρος τε και Παῦλος, ὡς περ ἀστέρες λογικοὶ, τὴν οἰκθμένην περιαυγάζοντες, δι' ὧν ἐφωταγωγῆσας, τὴν δυτικὴν ἀμαυρότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εδωκας στηρίγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ σε Κύριε, τὴν τῆ Πέτρου στερρότητα, και Παύλου τὴν σύνεσιν, και λαμπρὰν σοφίαν, και τὴν ἐκατέρων, θεγορίαν ἀληθῆ, τῆς ἀθείας πλάνην διώκσαν· διὸ μυσταγωγούμενοι, παρ' ἀμφοτέρων ὑμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εδωκας ὑπόδειγμα, ἐπιστροφῆς ἀμαρτάνησι, τοὺς διττοὺς Ἀποστόλους σου, τὸν μὲν ἀρνησάμενον, ἐν καιρῷ τοῦ πάθους, και μετεγνωκότα· τὸν δὲ κηρύγματι τῷ σῶ, ἀντιταξάμενον και διώξαντα· και ἄμφω τοῦ συστήματος, πρωτοστατοῦντας τῶν φίλων σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Πέτρε, κορυφαῖε τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, και Παῦλε θεσπέσιε, τῶν Ἀγίων Ἐκκλησιῶν, ὁ ῥήτωρ και φωστῆρ, τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύσατε.

Και νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα με.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Απόστολοι Χριστοῦ Μαθηταί, και κήρυκες πανένδοξοι, οἱ τὸν δρόμον, τὸν καλὸν ἐπὶ τῆς γῆς, τελέσαντες πρεσβείαν, μὴ παύσητε ποιοῦντες, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων ὑμᾶς. Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τοῦ βίου ἐν τῷ κλύδωνι, ἀπαύστως χειμαζόμενοι, ἐκβῶμεν· Σῶσον πάντας Ἀγαθὲ, πρεσβείαις τῶν σοφῶν σου, και θείων Ἀποστόλων, τῶν Κορυφαίων ὑπεράγαθε.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Οἱ θεῖοι και σεπτοὶ Μαθηταί, και μύσται και διδάσκαλοι, Πέτρε Παῦλε, Ἀποστό-

λων ἢ κρηπίς, τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων, καὶ Κύριον τῆς δόξης, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε.

Δόξα, καὶ νῦν: Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεοτόκε ἀγνή, δυσώπησον τὸν Κύριον, ὅπως πᾶσι, ταῖς πρεσβείαις σου ἀγνή, συγχώρησιν πταισμάτων, δωρήσῃται καὶ σωσῇ, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόνηθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι.

Καὶ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ.

Στιχολογῶμεν τὴν α'. γάσιν τῆ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς γ'. Ἰδιόμελα Στιχηρά, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος β'. Αυτόμελον. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμματα, ἀνακδήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τοὺς διηρημένους τοῖς σώμασι, καὶ ἠνωμένους τῷ Πνεύματι, τοὺς θεοκηρύκων πρωτοστάτας· τὸν μὲν, ὡς τῶν Ἀποστόλων προεξάρχοντα, τὸν δὲ, ὡς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους κοπιήσαντα, τούτους γὰρ ὄντως ἀξίως, ἀθανάτου δόξης, διαδήμασι στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνωδιῶν κάλλεσιν, ἀνυμνήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τῆς θεογνωσίας τὰς πτέρυγας, τὰς διαπτάσας τὰ πέρατα, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνυψωθείσας· τὰς χεῖρας Εὐαγγελίου τοῦ τῆς χάριτος, τοὺς πόδας τῆς ἀληθείας τοῦ κηρύγματος, τοὺς ποταμούς τῆς σοφίας, τοῦ Σταυροῦ τὰ πέρατα· δι' ὧν δαιμόνων ὄφρυν, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις πνευματικοῖς ἄσμασιν, ἐπαινέσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τὰ τὴν ἀθεότητα σφάττοντα, καὶ μὴ ἀμβλυνόμενα στόματα, τῆς φοικτῆς τοῦ Πνεύματος μαχαίρας· τὰ ῥώμης περιφανῆ ἐγκαλλωπίσματα· τὰ πάσης τῆς οἰκουμένης ἐντροφήματα· τὰς τῆς καινῆς Διαθήκης, θεογράφους πλάκας, νοημένας ἄς ἐν Σιών, Χριστὸς ἐξεφώνησεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα: Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῷ τριτῷ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ, Πέτρε φιλεῖς με, τὸ τρίτον τῆς ἀρνήσεως, ὁ Χριστὸς διωρθώσατο· διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνώσῃν ὁ Σίμων· Κύριε, πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα ἐπίστασαι, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Ὁθεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτὴρ· Ποίμινε τὰ πρόβατά μου, ποίμινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμινε τὰ ἀρνία μου,

ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι περιποιησάμην εἰς σωτηρίαν. Αὐτὸν ἰκέτευε, θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδὲν δὲ Θεοπάτωρ προφήτης Δαυὶδ, μεγαλειῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τὰ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνεδείξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάση εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρῶν πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβῶν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι, καὶ σωσῇ Θεοτόκε, τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρὸν, Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. α'. 3.

Αδελφοί, εὐλογητὸς ὁ Θεός, καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτῆ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῆς, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν· εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτον, καὶ ἀμίαντον, καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρούμενους διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι (εἰ δέον ἐστὶ) λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς· ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως, πολὺ τιμιώτερον χρυσοῦ τῆ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένῃ, εὐρεθῆ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅν ἐκ εἰδότες ἀγαπάτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρώντες, πιστεύοντες δὲ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκκλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

Καθολικῆς α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. α'. 4.

Αγαπητοί, ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐπίστατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· ἀλλὰ, κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ Ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. Διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸ ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστη ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε, εἰδότες, ὅτι

οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαιίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου, Χριστοῦ.

Καθολικῆς ἀ.

Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
β'. 11.

Αγαπητοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς· τὴν ἀναστροφήν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλὴν ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλῶσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς; Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον· εἴτε Βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι, εἴτε Ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν· ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιούντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνδρώπων ἀγνωσίαν· ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δῶλοι Θεῶ. Πάντας τιμήσατε· τὴν ἀδελφότητα ἀγαπάτε· τὸν Θεὸν φοβεῖσθε· τὸν Βασιλέα τιμάτε. Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνειδήσιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας· πάσχων ἀδίκως. Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἀμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιούντες καὶ πᾶσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρά Θεῶ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε· ὅτι καὶ Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολοθησῆτε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. Ὅς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Ὅς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει· πάσχων οὐκ ἠπέιλει· παρεδίδω δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως. Ὅς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'. Ἀνδρῆς Ἱεροσολυμίτης.

Δεῦρο δὴ μοι σήμερον, τὸ τῶν πιστῶν εὐθύμως καλλιέρημα, χοροστατήσαντες ἅμα, τοὺς τῆς χάριτος ἐκλόγους ὑφάντας, Πέτρον καὶ Παῦλον, πρέπῃσιν ἐγκωμίοις στεφανώσωμεν· ὅτι ἀφθόνως πᾶσι τὸν λόγον κατασπείραντες, σὺν τέτοις καὶ τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος κατεπλήτησαν· καὶ τῆς ἀληθινῆς ἀμ-

πέλῃ ὑπάρχοντες κλήματα, βότρυον ἡμῖν πέπειρον ἐδομήσαντο, εὐφραίνοντα τὰς καρδίας ἡμῶν. Πρὸς οὓς βοήσωμεν, ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ, καὶ καθαρῷ συνειδέτι, λέγοντες· Χαίrete πορθμευταὶ τῶν ἀλόγων, καὶ ὑπεργοὶ τῶν ἐν λόγῳ. Χαίrete τῷ παντὸς ποιητῆ καὶ κηδεμόνος ἐκλόγια τερπνά. Χαίrete πρόξενοι τῶν ἀγαθῶν, καὶ διώκται τῶν δολερῶν. Οὓς ἵκετεύσωμεν πρεσβεῦειν ἀεὶ, εἰρήνην σταθραῖν τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Διδάσκαλον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄρσενίου. Ὁ αὐτός.

Τοὺς Μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεμελίους τῆς Ἐκκλησίας, τὴς ἀληθεῖς στύλης καὶ βᾶσεις, καὶ σάλπιγγας ἐνθέας, τῶν τοῦ Χριστοῦ δογμάτων καὶ παθημάτων, τοὺς κορυφαίους Πέτρον καὶ Παῦλον, ἅπας ὁ κόσμος ὡς προστάτας εὐφημήσωμεν. Οὗτοι γὰρ διαδραμόντες τὸ κλίτος ὅλον τῆς γῆς, ὡς περ ἀρότρω ἔσπειραν τὴν πίστιν, καὶ πᾶσι τὴν Θεογνωσίαν κατέβλυσαν, τῆς Τριάδος δεικνύντες λόγον. Ὡ Πέτρε, πέτρα καὶ κρηπίς, καὶ Παῦλε, σκεῦος ἐκλογῆς· οἱ καὶ ζευκτοὶ βόες τοῦ Χριστοῦ, πάντας εἴλκυσαν πρὸς τὴν Θεογνωσίαν, ἔθνη πόλεις τε καὶ νῆσους. Ἑβραῖοι δὲ παλιν πρὸς τὸν Χριστὸν ἐπανήγαγον, καὶ πρεσβεύσει τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γερμανοῦ. Ὁ αὐτός.

Πέτρε, Κορυφαῖε τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ Παῦλε Θεσπέσιε, τῶν Ἁγίων Ἐκκλησιῶν ὁ ῥήτωρ καὶ φωστήρ, τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύσατε.

Ὁ αὐτός.

Παῦλε, στόμα Κυρίου, ἡ κρηπίς τῶν δογμάτων, ὁ ποτέ μὲν διώκτης Ἰησοῦ τοῦ Σωτῆρος, νῦν δὲ καὶ πρωτόθρονος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος μακάριε· ὅθεν ἄρρητα εἶδες σοφέ, ἕως τρίτου οὐρανοῦ ἀναβάς, καὶ ἔκραζες. Δεῦτε σὺν ἐμοί, καὶ τῶν ἀγαθῶν μὴ ὑστερηθῶμεν.

Ἦχος γ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οἱ τῆς ἀνω Ἱερουσαλήμ πολῖται, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, ὁ ῥήτωρ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἡ τῆς Τριάδος δυάς, τοῦ κόσμου οἱ σαγηνευταί, καταλιπόντες σήμερον τὰ ἐπὶ γῆς, ἐπορευθήσαν ἐν ἀθλήσει πρὸς Θεόν, καὶ πρεσβεύσιν αὐτῷ ἐν παρρησίᾳ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Βυζαντίου.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναΐδιος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὐμορφα κλήματα, ὑμεῖς ἐστε πανεύφημοι Ἀπόστολοι οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ τερπνόν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες, ὃν οἱ Πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς εὐφρόσυνον. Πέτρε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ Παῦλε, καύχημα τῆς οἰκουμένης, στηρίζατε ποίμνην, ἣν ἐκτίσασθε διδασκαίς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξαζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς θλίψεις σου, τίς διηγῆσεται, ἔνδοξε Ἀπόστολε Παῦλε; ἢ τίς παραστήσει τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς κόπους σου, οὓς ἐκοπίασας ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πάντας κερδήσῃς, καὶ Χριστῷ προσαγάγῃς τὴν Ἐκκλησίαν; Ἀλλὰ ταύτην αἴτησαι, φυλάττειν τὴν καλὴν σου ὁμολογίαν, μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς, Παῦλε Ἀπόστολε καὶ διδάσκαλε τῶν Ἐκκλησιῶν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς θλίψεις σου τίς διηγῆσεται, ἔνδοξε Ἀπόστολε Παῦλε; τοὺς κόπους, τοὺς μόχθους, τὰς ἀγρυπνίας, τὰς ἐν λιμῷ καὶ δίψει κακοπαθείας, τὰς ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι, τὴν σαργάνην, τὴν ῥαβδισμὸν, τοὺς λιθασμοὺς, τὴν περίοδον, τὸν βυθόν, τὰ ναυάγια; Θεάτρον ἐγένου καὶ Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Πάντα οὖν ὑπέμεινας ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, ἵνα κόσμον κερδήσῃς, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ σου. Διὸ δυσωποῦμέν σε, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σε πιστῶς, ἀδιαλείπτως ἰκέτευσέ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας, Πέτρον καὶ Παῦλον εὐφημήσωμεν· ἕπερ ἥλιον γὰρ ἔλαμψαν, ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, καὶ τὰ ἔθνη ταῖς ἀκτίσι τοῦ κηρύγματος, ἐκ τῆς ἀγνοίας εἰς τὴν θείαν γνώσιν ἐπανήγαγον. Ὁ μὲν τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς, πρὸς οὐρανὸν τὴν πορείαν ἐποίησατο, ἔνθα τῆς βασιλείας, παρὰ Χριστοῦ τὰς κλεῖς

ἐγκεχείριστο· ὁ δὲ τῷ ξίφει ἀποτμηθεὶς, πρὸς τὸν Σωτῆρα ἐκδημήσας ἐπαξίως μακαρίζεται· καὶ ἀμφότεροι τὸν Ἰσραὴλ καταγγέλλουσιν· ὡς εἰς αὐτὸν τὸν Κύριον, χεῖρας ἀδίκως ἐκτείναντα. Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοὺς καθ' ἡμῶν κατάβαλε, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κράτυνον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἐφραίμ Καρίας.

Ε ὀρτὴ χαρμόσυνος, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασι σήμερον, ἡ πάνσεπτος μνήμη τῶν σοφωτάτων Ἀποστόλων, καὶ Κορυφαίων Πέτρον καὶ Παύλου· διὸ καὶ Ῥώμη συγχαίρει χορεύουσα. Ἐν ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις, ἐορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί, τὴν πανσεβάσιμον ταύτην ἡμέραν, βοῶντες πρὸς αὐτὴς. Χαῖρε, Πέτρε Ἀπόστολε, καὶ γνήσιε φίλε, τοῦ σου Διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε, Παῦλε παμφίλτατε, καὶ κήρυξ τῆς πίστεως, καὶ διδάσκαλε τῆς οἰκουμένης. Ὡς ἔχον παρρήσιαν, ζευγος ἀγιόλεκτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Τροπάριον, Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Πέτρον.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν βυθὸν τῆς αἰλείας καταλιπὼν, οὐρανόθεν ἐδέξω παρὰ Πατρὸς, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως· καὶ παρρησία πᾶσιν, ἐβόας τῷ Κτίστη σου· Τοῦ Θεοῦ σε γινώσκω, Υἱὸν ὁμοούσιον. Ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ κλειδοῦχος τῆς χάριτος. Πέτρε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ενθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, τὴν ἐξέτασιν φρίττω τὴν φοβεράν, τρέμω τὴν ἀ-

πόφασιν, καὶ πτοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ πυρός ὀδύνην, τὸ σκότος τὸν τάρταρον. Οἴμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται! Τότε Δέσποινα, βοήθειά μοι γενεῖ, καὶ προστάτις θερμότητος· σέ γὰρ ἔχων ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Παύλου.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανόθεν, τὴν κλησιν παρὰ Χριστοῦ, κομισάμενος ὠφθης κήρυξ φωτός, πᾶσι τοῖς τῆς χάριτος, καταλάμπας διδάγμασι· τὴν γὰρ τοῦ νόμου ξέσας, λατρείαν τῆ γραμμάτος, τοῖς πιστοῖς κατήστραψας, τὴν γνῶσιν τῆ Πνεύματος· ὅθεν καὶ εἰς τρίτον, οὐρανὸν ἐπαξίως ἐπήρθης μετάρσιος, καὶ Παραδείσον ἐφθασας. Παῦλε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσης, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεῖς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγαῶζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου Ἀχραντε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα ἀμφοτέρων.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κορυφαίους ὀφθέντας τῶν μαθητῶν, τοὺς μεγάλους φωστῆρας καὶ φαινοὺς, Πέτρον εὐφημήσωμεν, καὶ τὸν πάνσοφον Παῦλον· τῷ γὰρ πυρὶ τοῦ θείου, ἐκλάμπαντες Πνεύματος, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, κατέφλεξαν ἅπασαν· ὅθεν καὶ τῆς ἀνω, βασιλείας πολῖται, ἀξίως ἐδείχθησαν, καὶ τῆς χάριτος σύνθρονοι. Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Ἀπόστολοι Χριστοῦ τῆ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς ἐορτάζουσιν πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχεσ, τὸν πάντα συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντα ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι

πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι, καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν ια΄. Ὁ Ν΄.

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἰλέσόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β΄. Πέτρε Κορυφαῖε.

Ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν.

Οἱ Κανόνες, ἀμφοτέροι Ποίημα Ἰωάννη Μοναχῆ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε·
• ἐν χειρὶ γὰρ κραταιᾷ, ἐλυτρώσω τὸν λαόν, ὃν ἐκτίσω φιλάνθρωπε·

Τὸν κορυφαιότατον, τῶν Ἀποστόλων σήμερον, ὡς πρωτόκλητον Χριστοῦ, θεοπνεύστοις ἐν ὠδαῖς, ἐπαξίως ὑμνήσωμεν.

Σὲ ὁ προαιώνιος, προεγνωκῶς προώρισε, παμμακάριστε Πέτρε, ὡς προστάτην Ἐκκλησίας καὶ πρόεδρον.

Οὐ σὰρξ οὐδὲ αἷμά σοι, ἀλλ' ὁ Πατὴρ ἐνέπνευσε, τὸν Χριστὸν θεολογεῖν, Υἱὸν Θεῷ ἀληθινὸν τοῦ ὑψίστου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον, τὸ ὑπὲρ ἔννοιαν ὄχημα; τὴν Μητέρα τῆ Θεῷ, καὶ Παρθένον ἀληθῶς μετὰ τόκον ὑμνήσωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἡ κεκομμένη.

Οὡσπερ ὄντα καλῶν τὰ ἀνύπαρκτα, Χριστὸς τῇ θείᾳ γνώσει, Παῦλε παμμακάριστε, αὐτὸς ἐκ μητρικῆς γαστρὸς σε ἐξέλεξατο, βαστάσει ἐναντίον τῶν ἐθνῶν, αὐτοῦ τὸ θεῖον ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Τὴν ἐσομένην μηνύων σοι ἔλλαμψιν, τῆς εὐσεβείας Παῦλε, καὶ πλάνην τὴν καθαίρεισιν, Χριστὸς ἐπιφανεῖς, ἐν ὄρει ἀστραπόμορφος, τὸ ὄμμα μὲν σκοτίζει τῆς σαρκὸς, τὴν ψυχὴν συνετίζει δέ, τῆς Τριάδος τῇ γνώσει· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Περιτομὴν μὲν τελῶν ὀκταήμερον, καὶ ζηλωτῆς πατρῶν Παῦλε παραδόσεων, Ἐ-

βραίων ἐκ σποράς φυλῆς Βενιαμίτιδος, ἐν νόμῳ Φαρισαϊός τε δειχθεὶς, ἠγήσω πάντα σκύβαλα, καὶ Χριστὸν ἐκέρδησας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Α᾿χραντε Μήτηρ Θεοῦ παντοκράτορος, ἡ βασιλίδος φυλῆς, Δέσποινα βλαστήσασα, καὶ μόνη τὸν Θεόν, τὸν πάντων βασιλεύοντα, γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, κινδύνων με διάσωσον, τῷ υἱῷ σε ψάλλοντα· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι. Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τοῦ Πέτρου. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ
» **Ο**καυχώμεθα, ἀλλὰ ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· ἕ γὰρ ἐστὶν
» Ἅγιος, πλήν σου φιλόνητο.

Μακάριόν σε, τὸ γλυκύτατον στόμα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ταμίαν ἀσφαλῆ, τῆς βασιλείας ἀνέδειξε· διὸ ἀνυμνοῦμέν σε, Πέτρε Ἀπόστολε.

Επὶ τὴν πέτραν, τῆς σῆς Θεολογίας ἐπήξατο, ὁ Δεσπότης Ἰησοῦς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀκλόνητον· ἐν ἧ σε Ἀπόστολε, Πέτρε δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Ος ὑπέρτερος, τῶν Ἀγγέλων ὁ Πέτρος ἐν σώματι· ἐν γὰρ τῇ ἐπιφανεί, ἐλεύσει τῆτον Χριστὸς ὁ Θεός, κριτὴν τε καὶ σύναδρον, ἔσσεσθαι ἔφησεν.

Απειρογάμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον· ἕ γὰρ ἐστὶν Ἄχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Τοῦ Παύλου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σὺ λίθον θεμέλιον, ταῖς τῶν πιστῶν ψυχαῖς τέθεικας, πολυτελῆ, ἀκρογωνιαῖον, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Πάντοτε τὴν νέκρωσιν, τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι, εἰλικρινῶς, Παῦλε περιφέρων, ἠξιώθης τῆς ὄντως ζωῆς.

Παῦλε παμμακάριστε, τῷ θεμελίῳ σε πρέσβευε, τῶν ἀρετῶν ἐπικοδομεῖσθαι, εὐσεβῶν τὴν λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Σὲ νῦν μακαρίζουσιν, ὡς προεφήτευσας Πάντα, αἱ γενεαὶ, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, διὰ σοῦ νῦν σωζόμεναι.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον; ποία δὲ Ἐκκλησία οὐκ ἔχει σε ῥήτορα; Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε· εἶδε γὰρ σε

σκελισθέντα φωτί. Ῥώμη σου τὸ αἷμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει· ἀλλ' ἡ Ταρσὸς πλέον χαίρει, καὶ πόθῳ τιμᾶ σου τὰ σπάργανα. Ἄλλ' ὦ Παῦλε Ἀπόστολε, τὸ καύχημα τῆς οἰκουμένης, προφθάσας ἡμᾶς στήριξον.

Ἰστέον ὅτι, ὅτε λέγεται Ὑπακοή, Κάθισμα οὐ λέγεται.

Τοῦ Πέτρου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐκ Παρθένου σαρκω-
» **Ο**θεὶς, καὶ τὴν φύσιν θεώσας, ὃν ὑμνῶν-
» **Ο**τες βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βροτῶν ἀλιέα σε, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστὸς, ἀπειργάσατο θεῖον, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας, πρῶτῳ ἐγχειρίσας τοὺς οἴκους.

Πρὸς σοῦ δυσωπήμενος, ὁ ζωοδότης Ἰησοῦς, ὁ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, δεδωκώς σοι εὐθύνας, Πέτρε γεννητήτω μοι ἴλεως.

Χριστοῦ τὰ βασίλεια, ἀνεωχθῆναι ἐκτενῶς, καθικέτευσον Πέτρε, τοῖς τὴν θεῖαν σου μνήμην, πίστει ἀδιστακτικῶ γεραιούρουσι.

Θεοτοκίον.

Κυρία πανύμνητε Θεοκυῆτορ, τῆς ἐμοῦς λογισμοῦς, σαῖς πρεσβείαις ἐκκαθάρασα, δεῖξον εὐκαρπὸν με, Μήτηρ τῶ πάντων Θεῶ.

Τοῦ Παύλου. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Επέβη ὡς λέων, ἀγριωπῶς λυμαινόμενος, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ὁ Σαῦλος ποτέ· τιθασσευθεὶς δὲ θεῖα φωνῇ τοῦ ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ, ἦν ἐδίωκε ποιμνὴν, οἷα περ ποιμνὴν ἐγχειρίζεται.

Ομέλλων φωτίζειν, τὴν οἰκουμένην σκοτίζεται· Ἀνανίας δὲ τούτῳ ἀπέσταλται, τὸ τῆς ψυχῆς φέγγος διδῆς καὶ τοῦ σώματος, ἐκ θεῖας ἐμφανείας, σκευὸς ἐκλογῆς διδαχθεὶς αὐτόν.

Τῷ Παύλῳ ἀξίως, ἡ Δαμασκὸς ἐναβρύνεται· ἐκ γὰρ ταύτης, ὡς ἐκ Παραδείσου ποτέ, ναμάτων θεῶν, οὗτος προῆλθε μεγίστη πηγή, καὶ ἐμέθυσε πᾶσαν, τῇ θεογνωσίᾳ ἀφθόως τὴν γῆν.

Θεοτοκίον.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ τῶν θρόνων ὁ Κύριος, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ ὡς ἔφησε, τοὺς δὲ πεινῶντας, θεῶν ἀγαθῶν ἐνέπλησε, τοὺς πίστει μελωδῶντας· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξγκνίαστον.

Τοῦ Πέτρου. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**πτησάμενος ἡμᾶς, περιούσιον λαόν,
» **Ο**τῷ αἵματί σου, Κύριε, τὴν σὴν εἰρή-

» νην δὸς ἡμῖν, ἐν ὁμοιοῖα φυλάττων τὴν ποι-
» μνην σου.

Τὴν ἐκ πόθῃ εἰληφώς, παρρησίαν πρὸς Θεόν,
ἀξίως ἐθαυμάζετο, ὁ ἀλιεύς καὶ ἀγροῖκος,
τερατουργῶν παραδόξως τῇ χάριτι.

Οὐ χρυσίον δια' σέ, οὐκ ἀργύριον Χριστέ, ὁ
θεῖός σε Ἀπόστολος, ἀλλ' ἀρετὴν κτησά-
μενος, τὴν τῶν θαυμαμάτων ἐπλήτησε δύναμιν.

Κατηρτίζοντο σφυρά, καὶ αἱ βάσεις τῶν
χωλῶν, τῷ ἐνεργεῖ σου ῥήματι· διὰ γὰρ
θεῖο Πνεύματος, ἀπετελεῖτο παράδοξα πράγ-
ματα.

Θεοτοκίον.

Σεσωμάτῳ Θεός, καθ' ὑπόστασιν Ἀγνή,
ἐκ σοῦ σαρκὶ ἐνούμενος, μεμενηκώς οὐκ
ἔλαττον, κατὰ τὴν θεϊαν οὐσίαν ἀσώματος.

Τοῦ Παύλου. Φώτισον ἡμᾶς.

Σὺ τὸ ἀληθές, ἐξελέξω Παῦλε καύχημα, τὸν
σταυρὸν τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, αἰεὶ βα-
στάζων, ὡσπερ τρόπαιον Ἀπόστολε.

Σοὶ τὸ ζῆν Χριστός, τὸ θανεῖν δὲ κέδρος ἄ-
ριστον· τῷ γὰρ πόθῳ συνεσταύρωσαι, τῷ
σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, ὃ Παῦλε ἐνδοξε.

Χαίροις ἀληθῶς, ἐν Κυρίῳ Παῦλε τίμιε, ἐκδη-
μήσας ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημήσας,
πρὸς Χριστὸν τὸν ζωοδότην Θεόν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις ἀληθῶς, παρθενίας τὸ κειμήλιον, ἡ
τῆς προμήτορος ἀνάκλησις, καὶ τῆς κα-
τάρας, ἡ λύσις τοῦ προπάτορος.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τοῦ Πέτρου. Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν κῆτει Χριστέ τριμερεύσας, Ἰωναῖς
» προέγραψέ σε τὸν ἀθάνατον, ὡς νεκρὸν
» ἐκουσίως, ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς γῆς τριμερεῦ-
» σαντα.

Οὗς παλαι Χριστέ τῇ δεξιᾷ σου, ἐν ὑγρᾷ
πεζεύοντα Πέτρον διέσωσας, καὶ με βυθι-
ζόμενον, σάλῳ δεινῶν πειρασμῶν ὑπεξάγαγε.

Αφῆκας ὃ Πέτρε τὰ μὴ ὄντα, καὶ τὰ ὄν-
τα ἔφθασας, ὡσπερ τις ἔμπορος· καὶ σα-
φῶς ἠλίευσας, τὸν μαργαρίτην Χριστὸν τὸν πο-
λύτιμον.

Πειράζειν ἀφρόνως οἰηθέντας, Πνεῦμα τὸ παν-
άγιον, Πέτρε ἐνέκρωσας, ὃ ἔθεολόγησας
πρῶτος, τρανώσας Θεὸν παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάσης ἐπέκεινα οὐσίας, Λόγον Θεοῦ
τέτοκας, σεσαρκωμένον ἡμῖν· διὸ σε Θεο-
τόκον, χεῖλεσί τε καὶ ψυχῇ καταγγέλλομεν.

Τοῦ Παύλου. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Απάντων περιφρονήσας τῶν τερπνῶν, βε-
βλημένος τοῦ Δεσπότη τῷ φίλτρῳ, καὶ
τῆς κοινῆς, σωτηρίας τῆς πόθῳ, διαμαρτεῖν αὐ-
τοῦ αἰρετισάμενος, ὃ Παῦλε μακάριε καὶ νῦν,
ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης ἰκέτευε.

Αξίως σοι ἐδωρήσατο Χριστός, τὸ πολίτευ-
μα Ἀπόστολε Παῦλε, ἐν οὐρανοῖς· μέ-
νουσαν γὰρ ἐνταῦθα, οὐκ ἐπεπόθησας πόλιν
μακάριε, πιστὸς ὑπηρετῆς γεγονώς, οἰκονόμος
τε τῶν μυστηρίων αὐτοῦ.

Ως ἄριστος τοῦ Δεσπότη μιμητῆς, καὶ αὐ-
τὸν ἐνδεδυμένος ὁ Παῦλος, εἰλικρινῶς,
πᾶσι γέγονε πάντα, ἵνα τοὺς πάντας κερδήσῃ
καὶ σῶσῃ λαούς· καὶ ἔσωσεν ὡς ἀληθῶς, τῷ
Χριστῷ σαγηνεύσας, τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Επέβλεψεν ἐπὶ σοὶ ὁ Κύριος, τὴν ἐμὴν ἀνα-
καινίζων οὐσίαν, ὡς δυνατὸς, μεγαλεῖα
ποιήσας, Θεογεννητορ ὡς ἔφησ πανάμωμε· καὶ
ἔσωσέ με διὰ σοῦ, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ὡς
εὐσπλαγχνος.

Καταβασία. Τὴν θεϊαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αυτόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας,
τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε,
προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου
καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ
τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν,
ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος.

Τραίνωσόν με τὴν γλῶτταν Σωτήρ μου πλα-
τυνόν μου τὸ στόμα· καὶ πληρώσας αὐτὸ
κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκο-
λουθήσω, καὶ ἃ διδάσκω, ποιήσω πρῶτος· πᾶς
γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων, φησὶν, οὗτος μέγας
ἐστίν· εἰάν γὰρ λέγω μὴ πράττων, ὡς χαλκὸς
ἠχῶν λογισθήσομαι. Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα,
καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, ὁ μόνος γι-
νώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ Πρω-
τοκορυφαίων, Πέτρου καὶ Παύλου.

Στίχοι.

Σταύρωσις εἶλε κήρυκα Χριστοῦ Πέτρον,
τομῇ δὲ Παῦλον, τὸν τεμόντα τὴν πλάιην.
τῇ ἐνάτῃ Σταυρὸν Πέτρος εἰκάδ' ἄορ δέ
γε Παῦλος.

Τούτοις τίνα ἐγκωμίων ὑπόθεσι μείζονα ἂν τις ἐπινοήσῃ; παρὰ τὴν τοῦ Κυρίου μαρτυρίαν καὶ ἀνακήρυξιν; τὸν μὲν μακαρίσαντος, καὶ πέτραν καλέσαντος, ἐφ' ἧς ἰδρῦσαι τὴν Ἐκκλησίαν φησὶ· τὸν δὲ, σκευὸς ἐκλογῆς ἔσεσθαι προειπόντος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τυράννων καὶ βασιλέων.

Τὰ περὶ τοῦ Πέτρου.

Ἐπῆρχε δὲ ὁ μὲν Ἅγιος Πέτρος ἀδελφὸς τοῦ Πρωτοκλήτου Ἀνδρίου, ἐκ πόλεως ἀσήμε καὶ εὐτελοῦς, τῆς Βηθσαϊδά, υἱὸς Ἰωῆ, ἐκ φυλῆς Συμεῶν, ἐπὶ Ἰρκανοῦ Ἀρχιερέως, πενία συζῶν ἐσχάτη, καὶ ταῖς ἰδίαις χερσὶ τὸ ζῆν ποριζόμενος. Αὐτοῦ δὲ (Ἰωῆ δηλαδὴ τοῦ πατρὸς αὐτῶν) τελευτήσαντος, ὁ μὲν Σίμων ἑαυτὸν μισθωσάμενος, ἔγημε τὴν θυγατέρα Ἀριστοδοῦλου, ἀδελφοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου, καὶ παῖδας ἔτεκεν· ὁ δὲ Ἀνδρίας τῇ ἀγνείᾳ ἑαυτὸν ἐπέδωκε. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν, ὃν ἐφρουρεῖτο ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὴν λίμνην Γεννησαρέτ ἀφικόμενος, καὶ εὐρῶν Ἀνδρέαν καὶ Πέτρον καταρτίζοντας· τὰ δίκτυα αὐτῶν, αὐτοὺς ἐκάλεσε, καὶ εὐθὺς ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Καὶ λοιπὸν, κηρύξας ὁ Πέτρος τὸ Εὐαγγέλιον ἐν Ἰουδαίᾳ, καὶ Ἀντιοχείᾳ, καὶ ἐν Πόντῳ, καὶ Γαλατίᾳ, καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ τε καὶ Βιθυνίᾳ, κατῆλθε μέχρι, Ρώμης αὐτῆς· Καὶ διὰ τὸ παρευδοκιμῆσαι αὐτὸν ἐν τοῖς θαύμασι Σίμονα τὸν μάγον, αὐτοῦ Νίρωνος ὑπάρχοντος, σταυρωθεὶς κατὰ κεφαλῆς, ὡς αὐτὸς ἐζητήσατο, τὸ μακάριον τέλος ἐδίξαστο. Ἦν δὲ τὴν ἰδίαν λευκός, ὑπαῖχος, ἀναφάλας, οὐλος τὰς περιληρηθείσας τρίχας, ὑποφαίνων τοὺς ὀφθαλμοὺς· αἱματώδεις καὶ οἰνωπούς· τὴν κίραν καὶ τὸ γένειον πολὺς, τὴν ῥίνα ἔχων μακράν, ἀναπεπτακῶς τὰς ὀφρῦς, τὴν ἡλικίαν μέτριος, ἐπὶ τὸ ὀρθότερον ἠγμένος τὸ σχῆμα τοῦ σώματος· συνετός, ζήλω θείου ὀξείως κατὰ τῆς ἀδικίας κινούμενος, τοῖς μετανοοῦσι συγγνώμην καὶ εὐμετάβολος, καὶ ταχὺ τὰς προτέρας ψήρους μετακινῶν.

Τὰ περὶ τοῦ Παύλου.

Ὁ δὲ Ἅγιος Παῦλος, Ἑβραῖος μὲν ἦν τὸ γένος καὶ αὐτός, φυλῆς Βενιαμίν, τὴν αἵρεσιν Φαρισαῖος, μαθητευθεὶς ὑπὸ Γαμαλιήλ, καὶ ἄκρως τὸν Μωσαϊκὸν νόμον πεπαιδευμένος, τὴν Ταρσοῦ οἰκῶν· ὃς καὶ διάπυρος ἐραστὴς γενόμενος τοῦ νόμου, ἐπόρθει τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν. Τῇ αὐτοῦ εὐδοκίᾳ καὶ προθέσει ἀναιρεῖται Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς. Ἐπιγνωθεὶς δὲ παρὰ Θεοῦ μετουσίης ἡμέρας, καὶ πηρωθεὶς τὰς ὀψεις, φωνῆς αὐτῷ θείας ἐνεχθείσης ἄνωθεν, πέμπεται πρὸς Ἀνανίαν, ἀρχαῖον μαθητὴν οἰκοῦντα ἐν Δαμασκῷ, ὃς κατηγήσας, ἐβάπτισεν αὐτόν.

Ἐπεὶ δὲ σκευὸς ἐκλογῆς ἐγένετο, καθάπερ ὑπόπτερός τις, πᾶσαν διαδραμῶν τὴν οἰκουμένην, ἐσαγήνευσε· καὶ ἐν Ρώμῃ καταντήσας, καὶ διδάξας πολλοὺς, ἐκείσε τὸν βίον κατέλυσε, χρόνοις ὕστερον μετὰ Πέτρον, τὸν αὐξίνα τμηθεὶς· ἐκ δὲ τῆς πληγῆς ἀπορρέουσαι φασὶν αἷμα σὺν γάλακτι. Εἶδὲ καὶ ὕστερον ἐτελειώθη ὁ μακάριος Παῦλος τῷ χρόνῳ, ἀλλ' ἐν ἐνὶ τόπῳ ἐτίθη αὐτῶν τὰ λείψανα. Ἦν δὲ τὴν ἰδίαν ὁ μακάριος Ἀπόστολος Παῦλος, φαλακρός τὴν κεφαλὴν καὶ ψιλός, χαροποιούς ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς, κάτω νεύων τὰς ὀφρῦς, λευκὸς τὴν ὄψιν, προφερῆς (φαινόμενος νεώτερος, παρ' ὃ, τι ἐστίν), εὐ μάλα τὸ γένειον κεκαθικώς, εὐκαμπῆ καὶ εὐπέπουσαν ὄλω τῷ προσώπῳ τὴν ῥίνα ἔχων· ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος μελαίνας καὶ λευκαῖς θριξίν ἐγκοσμούμενος· ἀγκυλαῖος (κυρτός), εὐρωστος, τὸ τοῦ σώματος μέγεθος μικρὸς, συνεσταλμένος, φρόνιμος, χαρίτων πλήρης, σεμνοῖς ἄθεσι, καὶ λόγων ἐπαγωγαῖς, καὶ θεῶν θαυμάτων δυνάμει, τοὺς προϊόντας χειρούμενος.

Ἀμφότεροι δὲ οἱ Κορυφαῖοι πλήρεις ἦσαν Πνεύματος

Ἁγίου, καὶ θείας χάριτος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις, καὶ ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ, ἐν τῷ σептῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, τῷ συγκαίμενῳ τῇ Ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τόπον Ἀγίαις τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Πέτρου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἐν ἀρχῇ ἀναρχος Λόγον, σὺν Πατρὶ
» καὶ τῷ Πνεύματι, Υἱὸς μονογενῆς, εὐ-
» λογημένος εἶ καὶ ὑπερυψούμενος, ὁ Θεὸς ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ συμπαθὲς θεῖον προνοία, τοῦ Χριστοῦ παιδευόμενος, ἐκμμεῖσθαι συγχωρῆ, τὸ πρὸ τοῦ πάθους Πέτρε τῆς ἀρνήσεως, ὑποστῆναι κλυδώνιον.

Σοὶ ὁ Χριστὸς πρώτῳ κληθέντι, καὶ σφοδρῶς ἀγαπήσαντι, ὡς προέδρῳ εὐκλεῶς, τῶν Ἀποστόλων πρώτῳ ἐμφανίζεται, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος.

Σοῦ τὸ τρισσὸν τῆς πρὸ τοῦ πάθους, ἐξαλείφω ἀρνήσεως, ὁ Δεσπότης τῷ τρισσῷ τῆς θεοφθόγγης ἐρωτήσεως, βαβαιοῖ τὴν ἀγάπησιν.

Τῆς πρὸς Χριστὸν Πέτρε φιλίας, προετίθεσο μάρτυρα, τὸν τὰ πάντα ὡς Θεὸν εἰδότα Λόγον· ὅθεν καὶ τὸ φίλτατον, ἐγχειρίζει σοι ποιμνιον.

Θεοδοκίον.

Τὴν ἐν γαστρὶ τὸν πρὸ αἰῶνων, ἐκ Πατρὸς ἀνατείλαντα, Θεὸν Λόγον ἐν σαρκὶ συνειληφῦσαν, πάντες μακαρίσωμεν, ὡς Μητέρα τῶ πάντων Θεοῦ.

Τοῦ Παύλου. Ἐν πεδίῳ Δεσηρᾶ.

Εχρημάτισε Χριστέ, σφραγίς καὶ στέφανος τῶν Ἀποστόλων σου, ὁ ἐπ' ἐσχάτων κληθεὶς τῶν χρόνων, σπουδῆ πάντας ὑπερβάλλων δέ· μεθ' οὗ ὁ λαὸς τῆς Ἐκκλησίας ψάλλει σοι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Εὶ καὶ ἐδίωξε τὸ πρὶν, τὴν Ἐκκλησίαν σου Παῦλος ὁ δέσμιος, ἀλλ' ὑπερέβη τὴν πάλαι τόλμαν, τῷ σῷ ζήλῳ τῷ ἐπ' ἐσχάτων· συνήγαγε γὰρ Χριστέ, τὰ ἔθνη κρίζοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Σὺ ἐξ Ἱερουσαλήμ κηρύξας, ἅπασιν τὸ Εὐαγγέλιον, περιλαβὼν δὲ ἐν κύκλῳ πᾶσαν τὴν γῆν, μέχρι τερμάτων Παῦλε τοῦ Ἰλλυρικοῦ, διδάσκων ἀνεκράυγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Εν ἐκτάσει ἐπαρθεῖς, τὸν τρίτον ἐφθασας πόλον Πανόλβιε, καὶ ἐπακούσας ἀρρήτων λόγων βοᾶς· Δόξα τῷ ἀνωτάτῳ Πατρὶ,

καὶ τῷ Υἱῷ ἀπαυγάσματι συνθρόνω, τῷ ἐρευ-
νῶντι σαφῶς, Πνεύματι Θεοῦ τὰ βᾶθη.

Θεοτοκίον.

Ος ἐπὶ πόκον ὑετός, ἐν σοὶ κατέβη Παρθέ-
νε Χριστὸς ὁ Θεός· καὶ σαρκοφόρος ἐκ
σοῦ προῆλθεν, ἐνῶν τὰ πρὶν διεστηκότα, εἰρή-
νην ἐν γῆ, καὶ οὐρανῷ δωρούμενος, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογημένος.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τοῦ Πέτρου. ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** τὰ σύμπαντα φέρων, τῇ ἀπορρήτῳ σε
• δυνάμει Χριστέ, τοὺς ὁσίους σου Παί-
• δας, ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσισας κράζοντας· Εὐ-
• λογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εκτενοῦσι σου χεῖρας, καὶ σταυρῷ σε περι-
ζώσθιν, ὁ Δεσπότης προφητεύων, Πέτρε
προσταττεῖ ἐπεσθαι κράζοντα· Εὐλογεῖτε τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ τῆς χάριτος λόγῳ, τὸν μὲν Αἰνέαν πα-
ρειμένον δεινῶν, Ταθηθᾶν δὲ θανοῦσαν
τερατουργῶν ἀνέστησας κράζοντας· Εὐλογεῖτε
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ο τῷ Πέτρῳ τὰ ἔθνη, κεκαθαρμένα ἀπο-
φήνας Χριστέ, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ,
κάμοῦ τὰς φρένας καθαρὸν κράζοντος· Εὐλο-
γεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Εν μιᾷ σοὶ σκηθῶσα, τῶν ἑαυτῆς Ἀγίων ὑ-
ποστάσεων, ἡ Θεότης Παρθένε, ὅλη μοι
ὄλω ἦνωται· ὅθεν σε ὡς Μητέρα, τοῦ Θεοῦ ἡ-
μῶν μακαρίζομεν.

Τοῦ Παύλου. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ.

Συνεκράθη τῷ πόθῳ σου ὁ Παῦλος, τὴν κα-
λὴν δὲ ἀλλοίωσιν ἐξέστη· οὐκ ἑαυτῷ γὰρ
ἔζη ὁ ἀοίδιμος, εἶχε δὲ οἰκτίρμον, ζῶντα ἐν αὐ-
τῷ σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺ ἠρόμῳ ὡς νύμφην παραστῆσαι, τῷ νυμ-
φίῳ Χριστῷ τὴν Ἐκκλησίαν· νυμφαγωγὸς
γὰρ ταύτης ἀναδέδειξαι, Παῦλε θεοφόρε· ὅθεν
κατὰ χρέος, τὴν μνήμην σου γεραίρει.

Ηγωνίσω τὸν κάλλισον ἀγῶνα, καὶ τελέσας
τὸν δρόμον σου νομίμως, Χριστῷ προσῆλ-
θες χαίρων πανοίδιμε· ὅθεν τῶν στεφάνων,
Παῦλε ἠξιώθης, τῶν τῆς δικαιοσύνης.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε νύμ-
φη ἀνύμφευτε Παρθένε· Χαῖρε νεφέλη ἡ-
λιον ἐκλάμψασα, τῆς δικαιοσύνης· ὃν ὑπερυψῆ-
μεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τοῦ Πέτρου. ᾠδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὲ τὴν ὑπερένδοξον νύμφην, καὶ Παναγίαν
• Θεοτόκον, τὴν τὸν Κτίστην τεκοῦσαν,
• τῶν ὀρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν, ἐν ὕ-
• μνοις μεγαλύνομεν.

Σοῦ ἡ ὑπερβάλλουσα χάρις, δημοσιεύεται
ἀξίως, τῆς σκιάς σου τὰ πάθη τῶν ἀ-
σθενούντων, Πέτρε φυγαδεύουσης· διό σε μεγα-
λύνομεν.

Φάσμασι τὸν Σίμωνα μάγον, τὸν θεομάχον
ἐπαρθέντα, πρὸς αἰθέριον ὕψος, κατα-
βαλῶν ἀρρήτῳ θείᾳ δυνάμει, ὁ Πέτρος μακα-
ρίζεται.

Τῶν πλημμελημάτων τὴν λύσιν, ταῖς ἰκε-
σίαις σου παράσχου, φωτισμὸν τε καρ-
διάς, καὶ εὐφροσύνην πνεύματος τοῖς ὑμνοῦ-
σι, τὴν μνήμην σου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα Παρθένε, Κυριοτόκος ὀνο-
μάζη· κατ' ἀξίαν διό σε, οἱ πιστοὶ συμφῶ-
νως δοξολογοῦντες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τοῦ Παύλου. Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως.

Σοῦ προσκυνοῦμεν τὴν ἄλυσιν, ἣν ὑπὲρ Χρι-
στοῦ ὡς κακῆργος ἐφόρεσας, τὰ στίγμα-
τά τε Παῦλε περιπτυσσόμεθα, ἃ ἐν τῷ εὐκλεεῖ
σου, καὶ νικηφόρῳ φέρεις σῶματι.

Νῦν ἀναλύσας Ἀπόστολε, πρὸς τὸν ὑπὸ σῆ
ἀεννάων ποθέμενον, αὐτῷ τε ὡς θεράπῳ
συναυλιζόμενος, ἀπαύστοις ἰκεσίαις, τοὺς σοὺς
ἰκέτας πρὸς σέ ἔλκυσον.

Νῦν ἕδαμῶς ἐν αἰνίγματι, σὺδὲ ἐν ἐσόπτρῳ
Χριστὸς σοὶ ὀπτάνεται, πρὸς πρόσωπον
δὲ μᾶλλον ὀράται πρόσωπον, γελείαν σοὶ τῆ
γνώσιν, ἀποκαλύπτων τῆς Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄσαρκον, φύσιν τὴν ἐμὴν
ἀναπλάσαι βουλόμενον, καὶ τοῦτον σαρ-
κωθέντα Παρθένε τέτοκας· διό σε Θεοτόκε,
ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῶν Ἀποστόλων ἅπαντες, τὴν κορυφὴν ὑμνή-
σωμεν, Πέτρον καὶ Παῦλον τοὺς θείους,
τῆς οἰκτιμένης φωστῆρας, τῆς κήρυκας τῆς πί-
στεως, τὰς θεολόγους σάλπιγγας, δογμάτων
τοὺς ἐκφάντορας, τῆς Ἐκκλησίας τῆς στυλῆς,
καὶ καθαιρέτας τῆς πλάνης.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα καὶ παραδόξον, τοῦ τόκου σου μυ-
στήριον, θεοχαρίτωτε Κέρη, καὶ Θεομη-

τορ Παρθένη, Προφήται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὠμολόγησαν, Ἄγγελοι δὲ ἀνυμνοῦσι, καὶ ἄνθρωποι προσκυνῶσιν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Οὐρανόθεν τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν ἐρώτησιν πρὸς τὸν χορὸν ὁ Σωτὴρ, τὸν δωδεκάριθμον ἔφησε, τῶν Ἀποστόλων· Τίνα με λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; τότε δὲ ὁ πρόκριτος, Πέτρος Χριστῷ Μαθητῶν, Θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρανώς βοήσας· Σὺ εἶ Χριστὸς, τοῦ ζῶντος Θεοῦ Υἱός· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεται, ὡς ἐξ ὑψους λαβὼν ἀποκαλύψιν, καὶ δεσμεῖν τε καὶ λύειν τὰς εὐθύνas κομισάμενος.

Ο ἐξ ὑψίστου κληθεῖς, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, ὅτε τὸ ἐπίγειον σκότος ἠμαύρωσε, τῆς ὀφθαλμῆς σου τοῦ σώματος, τῆς ἀσεβείας, δημοσιεῖον τὴν σκυθρωπότητα, τότε τὸ ἐράνιον, φῶς περιήστραψε, σῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς εὐσεβείας, ἀνακαλύπτρον τὴν ὠραιότητα· ὅθεν ἐπέγνωσ τὸν ἐξαίγοντα, φῶς ἐκ σκότους Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (*).

Σὺ ἐπαξίως πέτρα προσηγορεύθης, ἐν ἣ τὴν ἀκράδαντον πίστιν ὁ Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτυνεν, ἀρχιποιμένα, τῶν λογικῶν προβάτων ποιήσας σε· ἐντεῦθεν κλειδοῦχόν σε, τῶν ἐράνιων πυλῶν, ὡς ἀγαθὸς ἐγκατέστηκεν, ἀνοίγειν πᾶσι, τοῖς μετὰ πίστεως προσεδρεύουσιν· ὅθεν ἀξίως κατηξίωσαι, σταυρωθῆναι καθὼς ὁ Δεσπότης σε· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο χριστοκήρυξ Σταυροῦ καύχημα φέρων, σὺ τὴν πολυέραστον θείαν ἀγάπην, ὡς τοὺς ἐρώντας συνδέουσαν, τῷ ποθουμένῳ, εἰλικρινῶς ἀπάντων προέκρινας· ἐντεῦθεν καὶ δέσμιος, προσηγορεύθης Χριστοῦ, τῶν πειρασμῶν τὴν δυσχέρειαν, ὡς γλυκυτέραν, τρυφῆς ἀπάσης αἰρετισάμενος, καὶ τῆς τιμίας ἀναλύσεως, ἠξιώθης συνὼν τῷ Δεσπότη σου· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. β'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Η πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, ἐπεδήμησεν ἑορτῇ, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, προξενου-

(*) Τὸ Τροπᾶριον τοῦτο ἐστὶ τὸ πρωτότυπον Αὐτόμειλον, καθ' ὃ ἐμελουρήθησαν πάντα τὰ λοιπὰ, ὅσα ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀκολουθίᾳ εὐρίσκονται ὑπὸ τὸν αὐτὸν ρυθμὸν πεποιημένα. Ἐπομένως δὲ ἔπρεπε φυσικῶς ἵνα τοῦτο τάττηται πρὸ τῶν λοιπῶν ὡς καὶ ἔχουσι τῶντι προτεταγμένον αὐτὸ δύο χειρόγραφα τῆς Χάλκης τοῦ Ἰουνίου μηνός, γεγραμμένα τὸ μὲν, τῷ 1514 ἔτει, τὸ δὲ τῷ 1555. Ἐστέρον ὁμοίως, ὡς φαίνεται, προέταξαν τὸ Ὁ οὐρανόθεν τὴν χάριν δεδεγμένος, κτλ. πάντως διὰ τὰ πρεσβεῖα τοῦ Πέτρου.

σα σωτηρίαν ἡμῖν· μυστικῶς οὖν κροτήσαντες τούτοις προσεῖπωμεν· Χαίrete φωστῆρες τῶν ἐν σκότει, τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες ὑπάρχοντες· Χαίrete Πέτρε καὶ Παῦλε, δογματῶν τῶν θείων θεμέλιοι ἀρράγαῖς, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκευὴ τίμια· Πάρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιοῦντες δωρεῶν αὐλῶν, τοὺς τὴν ὑμῶν ἑορτῆν, εὐφημοῦντας ἄσμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον· Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὠδὴ γ'· καὶ ε'.

Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Κοινωνικόν· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστόλων, ψαλλόμενα εἰς τὴν διαδοσιν τοῦ Ἁγίου Ἐλαίου.

Ἦχος δ'.

Χριστὸς ἡ πέτρα, τῶν Ἀποστόλων Πρόκριτε, διὰ σὲ ἐν ἑαυτῷ τὴν Ἐκκλησίαν ἐθεμελίωσε, καὶ πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύσουσιν, αἰρετικῶν γλωσσαλγίαι, οὐδ' ἐμὴ πορθήσουσι βαρβάρων φρυάγματα· Ταύτην οὖν ρύσαι πειρασμῶν καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις παμμακάριστε.

Ὁ αὐτός· Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Χριστὸς σὲ πρῶτον ἐν τῇ ἐκλογῇ, Πέτρε κρηπίδα τῆς πίστεως ἐστεφάνωσε· σοὶ ὁ τοῦ παντός Δεσπότης προέφησε· Μακάριος εἶ Σίμων βᾶρ Ἰωνᾶ, ὅτι ἐσὰρξ καὶ αἷμα, οὐθ' ἕτερον, ἱεροκήρυκά μοι σὲ πεποίηκεν, ἀλλ' ὁ ἐμὸς Πατὴρ ὁ ἐν οὐρανοῖς· Αὐτὸν ἰκέτευε θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. β'. Θεοφάνους.

Τοὺς τῆς εὐσεβείας ἀληθεῖς κήρυκας, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὑπερφυαῖς ἀστέρας, ὑμνοῖς ἐγκωμίων τιμήσωμεν, Πέτρον τὴν πέτραν τῆς πίστεως, καὶ Παῦλον τὸν ἀληθῆ διδάσκαλον, καὶ μύστην τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· οὗτοι γὰρ, τὸν τῆς ἀληθείας λόγον σπείραντες, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, πᾶσι καρποφορίαν διένειμαν, καὶ πρεσβεύουσι Χριστῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Υβριστῆς καὶ διώκτης τῆς Ἐκκλησίας γέγονας, Παῦλε παμμακάριστε· οὐρανόθεν δὲ κληθεῖς, ὑπερήσπισας ταύτης παραδόξως· ἦν ἰκέτευε ρύσθηναι ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τῶν Ἀγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν ΙΒ΄.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΙΒ΄ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Εἴαν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἰσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄. τῶν Κορυφαίων γ. καὶ τῶν Δώδεκα γ. Δόξα, Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, τὸ α΄ τοῦ Ἦχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, Ἑορτὴ χαρμέσουος. Καὶ νῦν, Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου. Ἀπολυτικία, τὸ Ἀναστάσιμον τῶν Κορυφαίων, τῶν Ιβ΄. καὶ τὸ Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ τελευταῖον τῶν Κορυφαίων, μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ — Εἰς τοὺς Αἶνους. Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῶν Ἀποστόλων τὰ δ΄. Δόξα, τῶν αὐτῶν. Καὶ νῦν, Ἐπερευλογημένη, κτλ. Ἀπόστολος τῶν Ιβ΄. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Κορυφαίων γ.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἐδωκας καυχήματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ φιλάνθρωπε, τοὺς σεπτοὺς Ἀποστόλους σου, ἐν ἧ ὑπερλάμπουσι, νοητοὶ φωστῆρες, Πέτρος τε καὶ Παῦλος, ὡς περ ἀστέρες λογικοί, τὴν οἰκουμένην περιουγάζοντες, δι' ὧν ἐφωταγώγησας, τὴν δυτικὴν ἀμαυρότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐδωκας στηρίγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου Κύριε, τὴν τοῦ Πέτρου στερότητα, καὶ Παύλου τὴν σύνεσιν, καὶ λαμπρὰν σοφίαν, καὶ τὴν ἐκατέρων, θεηγορίαν ἀληθῆ, τῆς ἀθείας πλάνην διώκουσαν· διὸ μυσταγωγούμενοι, παρ' ἀμφοτέρων ὑμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐδωκας ὑπόδειγμα, ἐπιστροφῆς ἀμαρτάνουσι, τοὺς διπτοὺς Ἀποστόλους σου, τὸν μὲν ἀρνησάμενον, ἐν καιρῷ τοῦ πάθους, καὶ μετεγνωκότα· τὸν δὲ κηρύγματι τῷ σῶ, ἀντιταξάμενον καὶ διώξαντα· καὶ ἄμφω τοῦ συ-

στήματος, πρωτοστατούντας τῶν φίλων σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ἡ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τῶν Ιβ΄. τὰ παρόντα γ.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς αὐτόπται καὶ μάρτυρες, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, Μαθηταὶ πανόλθιοι μακαρίζεσθε· ὡς ἀστραπαὶ γὰρ ἐκλάμποντες, τῷ κόσμῳ ἐφάνατε· καὶ ὡς ὄρη νοητὰ, γλυκασμὸν ἐσταλάξατε· ὡς ἀέννοι, ποταμοὶ Παραδείσου μερισθέντες, τῶν ἐθνῶν τὰς Ἐκκλησίας, θείοις ποτίζετε νάμασιν.

Ὡς βολίδες ἀστράπτουσαι, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα διεπέμφθητε, τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν, ἀφθόκως παρέχοντες, λειτουργοὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ, μυστηρίων γινόμενοι, καὶ θεόγραφοι, θείας χάριτος πλάκες γεγραμμένοι, θεοδίδακτον τὸν νόμον, ἱερομύσται πανόλθιοι.

Ἀλιέων ὁ κάλαμος, φιλοσόφων τὸ φρύαγμα, καὶ ῥητόρων ῥεύματα διετάραξε, θεοσοφίας διδάγματα, χαραττων καὶ δόγματα, καὶ μυρίων ἀγαθῶν, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, εὐαγγέλιον, καὶ τρυφῆς αἰδίδι μετῆσιαν, καὶ Ἀγγέλων ἀπολαύσεις, καὶ διαμένουσιν εὐκλειαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Κόσμῳ Μοναχοῦ.

Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, ἐπεδήμησεν ἑορτῇ, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, προξενούσα σωτηρίαν ἡμῖν· μυστικῶς σὺν κροτήσαντες, τούτοις προσεῖπωμεν· Χαίrete φωστῆρες τῶν ἐν σκότει, τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες ὑπάρχοντες. Χαίrete Πέτρε καὶ Παῦλε, δογματῶν τῶν θείων θεμέλια ἀρράγεις, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκευὴ τίμια· Πάρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιοῦντες δωρεῶν αὐτῶν, τοὺς τὴν ὑμῶν ἑορτὴν, εὐφημοῦντας ἄσμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἐκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ὁ οὐρανόθεν τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν ἐρώτησιν πρὸς τὸν χορὸν ὁ Σωτὴρ, τὴν

δωδεκάριθμον ἔφησε, τῶν Ἀστοστόλων· Τίνα με λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; τότε δὴ ὁ πρόκριτος, Πέτρος Χριστοῦ Μαθητῶν, θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρανῶς βοήσας· Σὺ εἶ Χριστὸς, τοῦ ζῶντος Θεοῦ Υἱός· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεται, ὡς ἐξ ὑψους λαβὼν ἀποκάλυψιν, καὶ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς εὐθύνas κομισάμενος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ο ὅτε τὸ ἐπίγειον σκότος ἠμαύρωσε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σοῦ τοῦ σώματος, τῆς ἀσεβείας, δημοσιεῖον τὴν σκυθρωπότητα, τότε τὸ οὐράνιον, φῶς περιήσραψε, σῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς εὐσεβείας, ἀνακαλύπτον τὴν ὠραιότητα· ὅθεν ἐπέγνωσ τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκοτούς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Σὺ ἐπαξίως πέτρα προσηγορεύθης, ἐν ἣ τὴν ἀκράδαντον πίστιν ὁ Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτυνεν, ἀρχιποιμένα, τῶν λογικῶν προβάτων ποιήσας σε· ἐντεῦθεν κλειδοῦχόν σε, τῶν οὐρανίων πυλῶν, ὡς ἀγαθὸς ἐγκατέστησεν, ἀνοίγειν πᾶσι, τοῖς μετὰ πίστεως προσεδρεύουσιν· ὅθεν ἀξίως καταξίωσαι, σταυρωθῆναι καθὼς ὁ Δεσπότης σου· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Ἐφραὶμ Καρίας.

Εορτὴ χαρμόσυτος, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασι σήμερον, ἡ πάνσεπτος μνήμη τῶν σφωτάτων Ἀποστόλων, καὶ κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου· διὸ καὶ Ῥώμη συγχαίρει χορεύουσα. Ἐν ὧδαῖς καὶ ὕμνοις εὐορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί, τὴν πανσεβάσμιον ταύτην ἡμέραν, βοῶντες πρὸς αὐτὴς· Χαῖρε, Πέτρε Ἀπόστολε, καὶ γνήσιε φίλε, τοῦ σοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε, Παῦλε παμφίλτατε, καὶ κήρυξ τῆς πίστεως, καὶ διδάσκαλε τῆς οἰκουμένης· ὡς ἔχον παρρησίαν, ζευγὸς ἀγιόλεκτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι.

Δόξα, Ἦχος γ΄. Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τῶν Κορυφαίων κατὰ σειράν, καὶ ζήτη αὐτὰ ἐνεῖ. Ὁ Ν΄. καὶ οἱ Κανόνες τῶν Κορυφαίων, καὶ τῶν ΙΒ΄.

Ὁ Κανὼν τῶν Κορυφαίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Πέτρον γεραίρω, Παῦλον ὕμνῳ προφρόνως.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Παράσχου μοι Κύριε, τῆ παναγίῃ σου Πνεύματος, σταγόνα χάριματος, λόγον τὸν εὐσημον, καὶ τερφθήσομαι, πιστῶς ἐγκωμιάζων, τῶν πρωταποστόλων σου τὰ κατορθώματα.

Ελίπες πανεύφημε, Πέτρε προθύμως τὰ πρόσκαιρα, καὶ Χριστοῦ τοῖς ἔχγεσιν ἐπηκολούθησας. Τὴν δυσπείθειαν, ἀπέλιπες δὲ Παῦλε, καὶ τῷ σὲ καλέσαντι, προσεκολλήθησ Χριστῷ.

Τὴν χάριν Ἀπόστολοι, οὐσιῶδῶς ἐνδημήσασαν, ὑμῖν εἰσδεξάμενοι, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, διενείμασθε, τῆς γῆς ἀπάσης Πέτρε, καὶ Πυλὲ διδάσκοντες, πάντα τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Ρητόρων πολύφθογγοι, καὶ μουσικῶν λίαν εὐήχοι, γλῶσσαί σε οὐ σθένουσι, τιμᾶν, ἢ μέλπειν Ἀγνή· ὑπὲρ ἄνθρωπον, καὶ γὰρ τὸ πεπραγμένον, ἐν σοὶ μόνῃ πέφυκε, Θεῖον μυσῆριον.

Ὁ Κανὼν τῶν ΙΒ΄. οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Χριστοῦ γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Χορείαν τῶν Ἀποστόλων μέλπειν μοι, προθυμμένῳ Χριστέ, ταῖς ἰκεσίαις τούτων ὡς Θεός, τὴν ἀκτίνα τῆ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου δώρησαι, καὶ τὴν λαμπάδα τῆς σοφίας σου.

Ρῶσθέντες Ῥώμῃ τῇ σῇ καὶ χάριτι, Χριστέ· τὴν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἔθραυσαν ἔχθρων, οἱ σεπτοί σου Ἀπόστολοι, θεοειδεῖς γενόμενοι, ταῖς ἀνευδότοις πρὸς σὲ νεύσεσιν.

Ιάσεις ἐπιτελοῦντες Δέσποτα, τῷ σῷ ὀνόματι, τὰ τῶν ἐθνῶν συστήματα τῇ σῇ, ἐπιγνώσει ἐζώγησαν, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, καὶ τῷ φωτί σου κατελάμπρυναν.

Σοφία μαθητευθέντες ἐνδοξοί, Χριστοῦ Ἀπόστολοι, τῇ οὐρανίῳ, πᾶσαν προφανῶς, τῶν σοφῶν ἐμωράνατε, πολυλογίαν ἄχρηστον, τῇ συντονίᾳ τοῦ κηρύγματος.

Θεοτοκίον.

Τριάδος τῆς ὑπερθέου παναγνε, τὸν ἕνα τέτοικας, ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς,

εὐδοκία τοῦ φύσαντος, καὶ συνεργείᾳ Πνεύματος, τοῦ παναγίου Μητροπάργε.

Καταβασία· Ανοίξω τὸ στόμα μου.

Τῶν Κορυφαίων· Ὡδὴ γ'. Τοὺς σὺς ὑμνολόγους.

Ο σὺγγονος Πέτρε σοὶ Ἀνδρέας, προφαίνει Μεσσίαν τὸν Χριστὸν, ὃ πιστεὶ προσεπέλασας. Καὶ σὺ Παῦλε Δεσπέσιε, τῷ Θεουργῷ Βαπτίσματι, δι' Ἀνανίου πεφώτισαι.

Νωθρῶς τοὺς τῷ γράμματι τοῦ Νόμου, προσπαιόντας γόνους Ἰσραὴλ, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, ὁ Πέτρος προσενήνοχε. Ταῖς τῶν ἔθνῶν ἀγέλας δέ, ὁ Παῦλος πλάνης ἐρρύσατο.

Γυμνοὺς καὶ ἀόπλους εἰς τὰ ἔθνη, ἀπέστειλας σοῦ τοὺς Μαθηταίς, ἀνθ' ὄπλων σοῦ τὸ ὄνομα, βαστάζοντας τὸ ἅγιον· καὶ τὸν τῆς πλάνης πόλεμον, Χριστὲ τῇ πιστεὶ διέλυσαν.
Θεοτοκίον.

Ε πλήσθη Ἀπόστολοι τῆ γνώσει, τὸν Κύριον σύμπασα ἡ γῆ, τὸν ἐκ Παρθένου λάμπσαντα, καὶ κόσμον καταυγάσαντα, Δεῖω ὑμῶν κηρύγματι, Πέτρε καὶ Παῦλε πανεύφημοι.

Τῶν ΙΒ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ο ὑράνια καὶ σεπτά, Δεηγορῶντες ἐπὶ γῆς δόγματα, γλώσσαις πυρὸς φθεγγόμενοι, κήρυκες Χριστοῦ παρεδώκατε.

Υπέδειξας οὐρανοὺς, τοὺς Μαθηταίς σου λογικούς Δέσποτα, δόξαν τὴν σὴν ἅπασιν, ἐκδιηγουμένους τοῖς πέρασι.

Γραφέντες ἐν οὐρανοῖς, καὶ δεδειγμένοι τοῦ Χριστοῦ σύσκηνοι, τοὺς νῦν ἡμᾶς Πάνσοφα, σέβοντας προθύμως φρονησατε.
Θεοτοκίον.

Ε σκηνώσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Πάναγε· ἄνευ σποράς σάρκα γὰρ, ἐκ σοῦ πρόσλαβὼν πέφανέρωται.

Καταβασία· Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα, Ὡδὴ δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Κατοικισθέντες ἐν φωτὶ ἀπροσίτω, ὡς οἰκητήρια φωτὸς πεφυκότες, οἶκον ὑμῶν τὸν ἀχρὸν φωτίζετε αἰεὶ, Δεῖαις προσφοιτήσεσιν· ὁ δὲν πίσει βωῶμεν· Σκότους ἡμᾶς ρύσασθε, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ χαλεπῶν ἔθνῶν ἐπιδρομῆς, ἐκδυσωποῦντες τὸν Κτίστην Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Ο ὑσιωπήσομεν ποτε Θεοτάκε, ταῖς δυναστείαις σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺν προΐεσσό πρεσβευσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποσῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Τῶν Κορυφαίων· Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίασον.

Ρώμαλεωτάτοις μὲν οἱ ἀσθενοῖς, ῥητορικωτάτοις δὲ μέροψιν, οἱ ἰδιῶται, συμπλεκέντες εὐσεβῶς, Πέτρος καὶ Παῦλος ἤραντο, νίκος τοῦ Χριστοῦ οἱ Ἀπόστολοι.

Α πθεστάτην Σίμωνα μάγον δεινόν, ὡς φιλαχρυσότατον ἤλεγξεν, ὁ Δεῖος Πέτρος. Ὁ δὲ Παῦλος ὁ σοφός, τὸν τρίβους διαστρέφοντα, τοῦ Χριστοῦ Ἐλύμαν ἐπήρωσεν.

Ιδιωτικώτατον ὁ ἄλιεὺς, καὶ ὁ σκηνοουργὸς λόγον ἔχοντες, ἀλλ' ἠρτυμένον, Δεῖω ἄλατι ψυχᾶς, τῶν φιλοσόφων ἡδυναν, καὶ Χριστοῦ τῇ πιστεὶ προσήγαγον.
Θεοτοκίον.

Ρῆσει Θεοπνεύστῳ λαλῶν Ἀββακούμ, ὅρος σε δασὺ καὶ κατάσκιον, ὁ Δεῖος ἔφη, τὸν ἐλθόντα ἐκ Θαιμᾶν, καὶ βροτῶθέντα Δέσποινα, διὰ σοῦ μηνύων σαφέστατα.

Τῶν ΙΒ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ρημάτων Δείων ὁ φθόγγος τῶν Ἀποστόλων, πυρσοφανῶς διήλθε, τὴν οἰκωμένην πᾶσαν, πλάνης μὲν τὴν ὕλην ἐμπιπρῶν, φωτίζων δὲ χάριτι, τὰ τῶν εὐσεβούντων συστήματα.

Α μαυρωθέντα τῷ ζόφῳ τῆς ἀσεβείας Θεοφεγγεῖς φωστῆρες, οἱ Μαθηταὶ φανέντες, κόσμον κατέλάμπρυναν, ἀκτίσι τῆς χάριτος, καὶ μαρμαρυγαῖς τοῦ κηρύγματος.

Γερωτάταις λαμπάσιν ἠγλαϊσμένοι, τοῦ νοσητῆ ἠλίου, ὡς ἀστέρες τὸν κόσμον, λάμπετε Πανόλβιοι, φωτὶ τῆς Θεότητος, πλάνης τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκοντες.

Ράβδον δυνάμεως ἔχοντες τὸν Σταυρόν σου, τὴν ἀλμυρὰν τοῦ βίου, οἱ αὐτόπταισαν Λόγε, θάλασσαν διέτεμον, ὡς ἵπποι ταρασσόντες, τῆς πολυθείας τὰ κύματα.
Θεοτοκίον.

Ω ραϊσμένος ποικίλῃ φωτοχυσίᾳ, ὁ οὐρανὸς ὁ ἔμφυχος, σοῦ τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων Χριστὸν, Παρθένος ἡ ἄχραντος, νῦν ὡς Θεοτόκος δοξάζεται.

Καταβασία· Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τῶν Κορυφαίων· Ὡδὴ ε'. Ἐξέση τὰ σύμπαντα.

Ως ὄντα σερρότατον, Χριστὸς σε πέτραν κεληκε, Πέτρε, καὶ ἐν σοὶ τὴν Ἐκκλησίαν, ἧς Ἄδου πύλαι οὐ κατισχύσουσι. Σέ δὲ Παῦλε σκεῦος ἐκλογῆς, ἔφη τούτου φέρειν σε, ἔθνῶν ἔμπροσθεν τοῦνομα.

Πέτρος ἀρνησάμενος, ἐκ τρίτου τὸν Διδάσκαλον, τρίτῃ τοῦ φιλεῖν συγκαταθεσεί, προσωκειώθη. Παῦλος δ' ὁ πρὶν βλασφημῶν, σοβαρῶς τε θλίβων τοὺς πιστοὺς, ὑστερον ἐκέρυττεν, ὃν ἐδίωκε πρότερον.

Ακήρατον εὐκλειαν, καὶ δόξαν τὴν αἰδίου, Πέτρε πρὸς Χριστὸν σὺν Παύλῳ εὖρες, τὰς κλεῖς αὐτὸς μὲν τῶν οὐρανῶν πιστευθεῖς· ὁ δὲ εἰς Πηγάδαιον ἀχθεῖς, ῥήματα τε ἀρρήτα, μυθεῖς ὑπὲρ ἄνθρωπον, Θεοτοκίον.

Υπὸ Δείου πνεύματος, ὁ Ἡσαΐας ἔμπλεως, τόκον τὸν ἀπάτορα προεῖπε, σὲ ἐκ Παρθένου τεχθέντος Ἐμμανουὴλ, ὅς ἐστι Θεὸς ὁ μεθ' ἡμῶν· ὃν Ἀγνή ἐκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν.

Τῶν IB'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τοὺς Δείους σου Χριστέ, καὶ πανσόφους Δεραίποντας, φῶς ἔδειξας ἐν τῷ κόσμῳ, σὲ τὸ ἄδυτον φέγγος, τοῖς πᾶσι καταγγέλλοντας.

Οὐ πᾶσαν ἀρετὴν, προφανῶς ἐξασκήσαντες, Ἀπόστολοι τῆς ποικίλης, τῶν δαιμόνων κακίας, τοὺς βρόχους διελύσατε.

Υπέφηναν ἡμῖν, τῆς Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, Θεότητος ἐν μονάδι, οἱ πυρίναις ἐν γλώσσαις, φθεγγόμενοι Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κειμήμεθα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῶν Κορυφαίων. Ὡδὴ 5'. Τὴν Δεῖαν ταύτην.

Αμπερά τοῦ Πέτρου τὰ θαύματα· σепта δὲ καὶ τοῦ Παύλου τὰ τέρατα· τὰ γὰρ σουδάρια, σκιαί τε τέτων νοσήματα, τῶν ἀσθενῶν ἰῶνται προσεπεγγίζοντα.

Ο Πέτρος ὄντως ὁ ἔνδοξος, καὶ Παῦλος ἀληθῶς ὁ Δεσπέσιος, δυὰς ἡ ἔνθεος, καὶ τῆς σεπτῆς καταγωγῆς, ζωαρχικῆς Τριάδος, ἀπάντων μνήσθητε.

Νοσοῦντων ψυχὰς καὶ σώματα, ὡς Δεῖος ἰατρός καὶ πανάριστος, Πέτρος ἴασατο. Παῦλος δὲ ἔθνη κατηύγασε, καὶ τῷ φωτὶ Κυρίου ἐσημειώσατο. Θεοτοκίον.

Υμνεῖν σε χρέος ὀφείλομεν, ἀλλ' ὁμῶς κατ' ἀξίαν οὐ σθένομεν· διὰ ὑμνοῦντές σε, σιγῇ τιμῶμεν τὸ ἄφραστον, τὸ ἐπὶ σοὶ Παρθένε πραχθέν μυστήριον.

Τῶν IB'. Θυσώ σοι, μετὰ φωνῆς.

Στηρίζας, τοὺς μαθητὰς σοφία καὶ χάριτι, δυνατωτέρους εἰργάσω, τῆς Ἑλλήνων Σωτὸρος ἐρεσχειλίας, καὶ τὰ τούτων, ἀπατηλὰ κατήρησας δάγματα.

Ο Δεῖαι, παταμοὶ τῆς σοφίας ἐπλήρωσαν, τῶν σωτηρίων ναμάτων, τὰς κοιλάδας πάσας τῆς Ἐκκλησίας, σωτηρίων, ἐκ τῶν πηγῶν τὰ ρεῖθρα πλουτήσαντες.

Φανέντες, ζωτικοί, ὡς ἀζέρες Πανόλθιοι, διεσκεδάσατε πᾶσαν, τὴν ζοφώδη πλάνην ταῖς φωτοβόλοις, λαμπηδόσι, Θεογνωσίας φέγγος ἀστράπτοντες. Θεοτοκίον.

Ο ἴλην σε, τὴν πλησίον καλὴν τε καὶ ἄμωμον, καὶ καθαρὸν εὐρὼν κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὡς Θεομήτορ, ὁ νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσηκνήωσεν.

Καταβασία. Τὴν Δεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ Θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σε Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκαρδία.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν σε τὴν γλωτταν Σωτήρη μου· πλάτυνόν μου τὸ στόμα· καὶ πληρώσας αὐτὰ, κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω, καὶ ἅ διδάσκω, ποιῶσω πρῶτος· πᾶς γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων, φησὶν, οὗτος μέγας ἐστίν· ἐὰν γὰρ λέγω, καὶ μὴ πράττω, ὡς χαλκὸς ἠχῶν λογισθήσομαι. Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα, καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκαρδία.

Συναξάριον.

Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Συναξίς τῶν Ἀγίων ἔνδοξων καὶ πανευφημῶν Ἀποστόλων τῶν IB'. Καὶ δηλώσεις, ὅπως, καὶ ποῦ ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξε καὶ ἐτελειώθη.

Στίχοι.

Τιμῶ Θεόπτας δώδεκα Χριστοῦ φίλους,
Ἦρωας ἄνδρας, καὶ Θεοῦς τολμῶ λέγειν.

Δώδεκα εὐκλέεσς τριακοστὴ ἀγείρει μύσας.

Πέτρος.

Πέτρος ὁ Ἀπόστολος, καὶ πρῶτος τῶν Μαθητῶν, πρότερον τὸ εὐαγγελίου κηρύξας ἐν Ἀντιόχειᾳ, ἔπειτα ἐν Πόντῳ καὶ Γαλατικῇ καὶ Καπποδοκίᾳ Ἀσίᾳ τε καὶ Βιθυνίᾳ, κατήλθε μέχρι Ρώμης αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ παρεῖναι κηρῆσαι αὐτὸν ἐν τῆς θαύματι τὸν Σίμωνα μάγον, ὑπὸ Νέρωνος σταυρωθεὶς κατακεφαλῆς, τελειώθη.

Παῦλος.

Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, καὶ κορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων τῷ ζῆλῳ καὶ τῆ εἰς Χριστὸν πίστι· πάντας τοὺς Ἀποστόλους ὑπερβαλὼν, ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικῆ καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν, καὶ καταλαβὼν τὴν Ῥωμαίων πόλιν, ὑπὸ Νέρωνος τὴν κεφαλὴν ἀπετεμήθη.

Ἀνδρέας.

Ανδρέας ὁ Ἀπόστολος, ὁ πρωτόκλητος, καὶ ἀδελφὸς Πέτρου, εἰς πᾶσαν τὴν βασιλίαν Βιθυνίας τε καὶ Πόν-

του και Ἀρμενίας τὸν Χριστὸν κηρύξας, καὶ ὑποστρίψας διὰ τοῦ Πόντου καὶ Βυζαντιδος, κατήλθε μέχρι τῆς Ἑλλάδος· καὶ ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαΐας ὑπὸ Αἰγιάτου σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Ἰακώβος.

Ἰακώβος ὁ Ἀπόστολος, ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ Ἀγρίππα, διὰ τὸ εὐπαρόρρηστον αὐτοῦ, μαχαίρᾳ ἀναιρεῖται.

Ἰωάννης.

Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής, καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου, ὁ ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ Χριστοῦ ἀναπεσὼν, ἐν Ἀσίᾳ καὶ ἐν Πάτρῃ ὑπὸ Δομετιανοῦ ἐξορισθεὶς, καὶ πολλὰ πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, ὑποστρίψας ἐν Ἐφέσῳ, ἐν εἰρήρῃ ἀνεπαύσατο, πλήρης ἡμερῶν ὑπάρχων.

Φίλιππος.

Φίλιππος ὁ ἀπὸ Βηθσαιᾶ τῆς Γαλιλαίας, συμπολίτης Ἀνδρίου καὶ Πέτρου, καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Ἱεραπόλει, σὺν Μαρίας τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ καὶ Βαρθολομαίῳ, τὸν Χριστὸν κηρύξας, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Θωμᾶς.

Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος, Πάρθοις καὶ Μήδοις, Πέρσαις καὶ Ἰνδοῖς, τοῖς καλουμένοις Εὐδαίμοσι, κηρύξας τὸ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον, καὶ ὑπὸ αὐτῶν λόγχαις διατρωθεὶς, τελειοῦται.

Βαρθολομαῖος.

Βαρθολομαῖος ὁ Ἀπόστολος, Ἰνδοῖς τοῖς καλουμένοις Εὐδαίμοσι κηρύξας τὸ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον, σταυρῷ προσηλωθεὶς ἐν Ἀλβανοπόλει, ἐν αὐτῇ τελειοῦται· τὸ δὲ ἄγιον αὐτοῦ Λεῖψανον, ἐν λάρνακι σιδηρᾷ ἐμβληθὲν, τῇ Σαλασσῇ ἐναπορρίπτεται.

Ματθαῖος.

Ματθαῖος ὁ καὶ Λευὶ, καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου, ὁ Τελώνης καὶ Εὐαγγελιστής, ὁ καὶ ποιήσας δοχὴν μεγάλην τῷ Ἰησοῦ, ἐκοιμήθη ἐν Ἱεραπόλει τῆς Συρίας, διὰ πυρὸς τελειοῦται.

Ἰακώβος Ἀλφαίου.

Ἰακώβος Ἀλφαίου, ὁ καὶ ἀδελφὸς Ματθαίου (ἀμφότεροι γὰρ τὸν Ἀλφαῖον ἔσχον Πατέρα) ὑπὸ τῶν ἀπίστων σταυρῷ ἀναρτηθεὶς, τελειοῦται.

Σίμων.

Σίμων ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὁ καὶ Ναθαναὴλ ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιῳ ὀνομαζόμενος, πᾶσαν τὴν Μαυριτανίαν, καὶ τὴν τῶν Ἀφρῶν χώραν διελθὼν, καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν, σταυρωθεὶς ὑπὸ αὐτῶν, τελειοῦται.

Θαδδαῖος.

Ἰσίδας Ἰακώβου, ὁ παρὰ μὲν τῷ Λευκᾷ, ἐν τῷ Εὐαγγέλιῳ καὶ ταῖς Πράξεσιν, Ἰσίδας ὀνομαζόμενος, παρὰ δὲ Ματθαίῳ καὶ Μάρκῳ Θαδδαῖος καὶ Λεβθαῖος καλούμενος, ἀδελφὸς κατὰ σάρκα χρηματίζων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν Μεσοποταμίᾳ κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον, ὄψιμον ἐκοιμήθη ἐν Ἀραρατ τῇ πόλει, ὑπὸ ἀπίστων ἀκαρτηθεὶς καὶ τοξυθεὶς.

Ματθίας.

Ματθίας, ὁ ἀντὶ τοῦ προδότου σγκαταριθμηθεὶς ταῖς Ἀποστόλοις, ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ κηρύξας τὸν Χριστὸν, καὶ πᾶσις τιμωρίαις ὑπὸ αὐτῶν αἰκισθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Ἰακώβος ὁ Ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου.

Ἰακώβος ὁ ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου, καὶ υἱὸς Ἰωσήφ τοῦ μνηστόρου, πρῶτος Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων γενόμενος, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ κρημνισθεὶς, καὶ ξύλῳ τῶν κναφίων τὴν κάραν κρουσθεὶς, τελειοῦται.

Σιμεὼν.

Σίμων, ὁ καὶ Σιμωνὶ καὶ Κλιόπας, ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, δεῦτερος Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων. Οὗτος ἔζησεν ἔτη ρκ'. καὶ ὡς συγγενὴς τοῦ Κυρίου, καὶ τῆς Ἰούδα φυλῆς, κατακρηθὲν, καὶ ἰσθλῶν Σηρίων καὶ ὄφρων καὶ ἑτέρων φαλαγγίων ἐκπιεσθίντων, τὸ ἐκβληθὲν ἐκείθεν ὑγρὸν ὑπὸ Δομετιανοῦ βασιλέως Ῥωμαίων ἀναγκασθεὶς πιεῖν, πέπονθεν οὐδὲν βλαβερὸν. Ὑστερον δὲ ὑπὸ Τραϊανοῦ βασιλέως Σταυρῷ παραδεδεῖς, τελειοῦται.

Βαρνάβας.

Βαρνάβας, ὁ καὶ Ἰωσῆς ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν Ἀποστόλων ἐμφερόμενος, τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον οἰκιοχειρῶς γράψας, ἐν τῇ Κύπρῳ νήσῳ, λιθοβοληθεὶς, τελειοῦται.

Μάρκος.

Μάρκος ὁ Εὐαγγελιστής, ὁ χρηματίσας υἱὸς κατὰ πνεῦμα τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, καὶ ἐκ προτροπῆς αὐτοῦ τὸ Εὐαγγέλιον συγγραψάμενος, Ἀλεξανδρεῦσι καὶ τῇ ταύτης περιχώρῳ, ἕως Πενταπόλεως, ἐκήρυξεν αὐτό. Ἐν Ἀλεξανδρίᾳ δὲ τῇ κατ' Αἴγυπτον συρεῖς, καὶ τεφρωθεὶς, ἐμαρτύρησε καὶ ἐτάφη ἐν αὐτῇ.

Λουκᾶς.

Λουκᾶς ὁ Εὐαγγελιστής, καὶ Ἰατρός, ὁ καὶ συνέκδημος Παύλου, τὸ ἴδιον εὐαγγέλιον συγγραψάμενος, ὑπαγερέντος αὐτῷ τοῦ μακαρίου Παύλου, ἔτι δὲ καὶ τὸς πράξεις τῶν Ἀποστόλων· μετὰ δὲ τὸ αὐτὸν ὑπαναχωρῆσαι ἀπὸ Ῥώμης, ἐγκαταλειφθὲν ἐκίσει τοῦ Παύλου, πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα διδάξας, ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας, ὡς φασιν, ὄγδοηκοντα ἔτων γενόμενος, ἐν εἰρήρῃ τελειοῦται. Φασὶ δὲ αὐτὸν πρῶτον, τὴν εἰκόνα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς αὐτὸν τεκούσης, καὶ τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων διὰ ζωγραφικῆς τέχνης ζωγραφῆσαι, κακῆσθαι εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐξενεχθῆναι τὸ εὐσεβὲς τοῦτο καὶ πάντιμον ἔργον.

Φίλιππος.

Φίλιππος, ὁ ἐν ταῖς Πράξεσιν ἐμφερόμενος, ὁ ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ὁ καὶ γάμῳ προσομιλήσας, καὶ τέσσαρας ἔχων θυγατέρας προφητευούσας, Διακρῶς κατασταθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὸν Σίμωνα ὑποκρηθίντα βαπτίσας, ἀλλὰ καὶ τὸν Αἰθιοπα εὐνοῦχον φωτίσας ὁμοίως, οὗτος ἐν Τράλλει τῆς Ἀσίας κηρύξας σὺν τοῖς αὐτοῦ θυγατέρεσσι, ἐκίσε τὸν βίον μετήλλαξεν.

Ἀνανίας.

Ανανίας ὁ Ἀπόστολος, καὶ Ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ, δευτερός καὶ Παῦλον ἐβάπτισεν ὅτι ἀποκαλύψεως, οὗτος, τειλῶν πολλὰς ἰάσεις ἐν Δαμασκῷ καὶ ἐν Ἐλευθερουπόλει, ὑπὸ Λουκιανοῦ ἠγεμόνος τύπτεται βενευθεὶς, καὶ τὰς πλευρὰς ξίεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ ἔξω τῆς πόλεως λιθοβολεῖται.

Ἰουστos.

Ἰουστos, ὁ καὶ Ἰουστos καὶ Βαρσαβᾶς, ὁ καὶ σύμφητος γενόμενος Ματθίου, τῶν ἐβδομήκοντα Μαθητῶν ὑπάρχων, εἰς, ἐν εἰρήρῃ τελειοῦται.

Στέφανος.

Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς, εἰς τῶν ἑπτὰ Διακόνων, καὶ τῶν ἐβδομήκοντα Μαθητῶν, ὃς καὶ ἐν ταῖς ἱεραῖς

τῶν Ἀποστόλων Πράξις ἐμφέρεται, ὑπὸ Ἰουδαίων λιθοβοληθεὶς, ἀναιρεῖται, συνευδοκούντος τοῦ Παύλου τῇ αὐτοῦ ἀναιρίσει. Εἶτα ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἀνακομίζεται τὸ λείψανον αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἀποτίθεται ἐν Κωνσταντιναῖς (*).

Πρόχορος.

Πρόχορος, καὶ αὐτὸς τῶν ἐπτὰ Διακόνων, καὶ τῶν ἐβδομήκοντα Ἀποστόλων εἷς, Ἐπίσκοπος Νικομηδείας τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Νικάνωρ.

Νικάνωρ, εἷς τῶν ἐπτὰ Διακόνων, καὶ τῶν ἐβδομήκοντα Μαθητῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Παρμενᾶς.

Παρμενᾶς, εἷς τῶν ἐπτὰ Διακόνων, καὶ τῶν ἐβδομήκοντα Μαθητῶν, ἐπ' ὄψις τῶν Ἀποστόλων ἐν εἰρήνῃ τελειώθη ἐν τῇ διακονίᾳ αὐτοῦ.

Νικόλαος.

Νικόλαος, καὶ αὐτὸς τῶν ἐπτὰ Διακόνων, καὶ τῶν ἐβδομήκοντα ἢν Μαθητῶν. Οὗτος ἑτεροδοξήσας, ἀπεβλήθη τῆς τῶν Ἀποστόλων χορείας· ἐξ οὗ καὶ ἡ τῶν Νικολαϊτῶν αἵρεσις συνίστη.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι οἱ πανεύφημοι Ἀπόστολοι, καὶ οἱ Δώδεκα, καὶ οἱ ὑπ' αὐτοὺς Ἐβδομήκοντα, οὓς ὁ Κύριος Ἀποστόλους ἀνέδειξε, σὺν ταῖς πισταῖς γυναῖξιν, οὐκ ἐτελείσθησαν τῷ θείῳ Βαπτίσματι, διὰ τὸ αὐτὸν ἰκτείνον τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὑποσχέσθαι αὐτοῖς οὕτω μετὰ τὴν θείαν ἀνάστασιν, καὶ εἰπεῖν· Ὅτε Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ἐν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Καὶ ὅτι, μετὰ τὸ ὑποστρίψαι αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος Ὅρους, καὶ καθίσαι ἐν τῷ ὑπερώῳ, σὺν πᾶσι τοῖς πιστοῖς ἀδελφοῖς τοῦ Κυρίου, καὶ τῇ παναχραντῷ αὐτοῦ Μητρὶ, ὡς εἶναι πάντας ἰκατὸν εἰκοσι τὸν ἀριθμὸν, κατῆλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ' αὐτούς· καὶ ἐμπλησθέντες ὑπ' αὐτοῦ, καθὼς καὶ Ἰωὴλ ὁ Προφήτης φησὶν, καὶ ἐδεήθησαν ἔτερου Βαπτίσματος.

Ταῖς τῶν Ἁγίων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Κορυφαίων. Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Μεμακάρισται, ὁ Πέτρος παρὰ τοῦ Χριστοῦ, ὡς τῆτον φάμενος, Υἱὸν τοῦ ζῶντος Θεοῦ· Παῦλος δὲ τετίμηται, ὡς σκευὸς εὐχρηστον· καὶ ἀμφοτέροι, συμμελωδοῦντες ἔψαλλον· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νομολάτραις μὲν, ὁ Πέτρος ἐσυνέτιζεν, ὡς προσετέτακτο· ὁ Παῦλος δὲ ἐθνικούς· τούτους τε τῇ χάριτι, Χριστοῦ προσέφερον, ἀνακραζόντες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁς πανάριστος, ὁ Πέτρος τοῦ Χριστοῦ ποιμὴν, τὴν ποιμνὴν εἴληφε· τῆς δ' Ἐκκλησίας αὐτοῦ, ὁ Παῦλος διδάσκαλος, ἐνθεὸς γέγονεν, ἀμφω κρίζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

(*). Περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ἔρα ἐν τῷ μεγάλῳ Ὁρολογίῳ, Αὐγούστου 2.

Θεοτοκίον.

Παναμώμητε, Παρθένε καὶ ἀσύγκριτε τῇ ἀγιότητι, ἡ τὸν Θεὸν ἐν σαρκὶ ἀφράστως κηύσασα, καὶ γαλουχήσασα, αὐτῷ πρέσβευε, παντοίων ἡμᾶς ῥύεσθαι πειρασμῶν τε καὶ σκανδάλων.

Τῶν ΙΒ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Υιοθετήσας, τοὺς μαθηταίς σου πρὶν ὁ φύσει Υἱός, θέσει κληρονόμους ἔδειξας πατρικῆς, κληρουχίας ὑπεράγαθε, καὶ συνεδρεῦεν σοι, τῷ Θεῷ καὶ Δεσπότη εὐδόκησας.

Σοφίας χῦμα, καρδίας πλάτος, γλώσσαν εὐλαλον, Λόγε παρασχὼν τοῖς θείοις σου Μαθηταῖς, ἐξαπέσειλας κηρύττοντας, τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς βασιλείας πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Αναφανέντες, ὡσπερ νεφέλαι πλήρεις θείου φωτός, πᾶσιν ἐπομβρίζουσιν ὕδωρ ζωοποιόν, οἱ Ἀπόστολοι κραυγάζοντες· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη, τῇ θείᾳ δόξῃ ὠφθης ἄχραντε, μόνη ἐξ αἰῶνος Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, δεξαμένη Μητροπάρθενε· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Καταβασία· Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τῶν Κορυφαίων. Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ρώμη κρατυνθείς ὁ Πέτρος θεία, θανοῦσαν τὴν Ταθηθάν εὐχῇ ἀνέστησε· Παῦλος δὲ τὸν Εὐτυχον, ὕψους ὀλισθήσαντα, καὶ νεκρωθέντα ἠγειρεν, ἀμφω κραυγάζοντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁράσει φρικτῇ καὶ θαυμασίᾳ, ὁ Πέτρος καταφωτίζει τὸν Κορνηλίον· Παῦλος δὲ τὸν Γαῖον, Κρίσπον καὶ Πανέστιον, τὸν Στεφανᾶν ἐβάπτισεν, ἀμφω κραυγάζοντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φρουρούμενον Πέτρον δεδεμένον, Ἀγγέλου ἐπιστασίας Χριστὸς ἔλυσε· Παῦλον σὺν τῷ Σίλα δὲ, αὐθις προσευχόμενον, καλαστηρίῳ πόδας τε, δεινῶς τεινόμενον, ἀνήκε, τὴν φρουραῖν διασεύσας· ὅθεν γεγηθότες αὐτὸν ἐδοξολόγουν.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι τῶν παθῶν τῶν ὀλεθρίων, σειρὰς τε ἁμαρτιῶν ἡμῶν διάρρήξον, αἷς ἕκαστος σφίγγεται· πάντες γὰρ ἠμάρτομεν, καὶ ἱλασμόν αἰτούμεθα, ὄντες ὑπεύθυνοι· ὃν δίδει Θεὸς τόκε λιταῖς σου, τοῖς ὑπερυψοῦσι Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν ΙΒ΄. Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ο΄ Δεῖος καὶ πάνσοφος χορὸς, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, πυρὶ τοῦ Πνεύματος, ὡς ὕλην εὐπρηστον ἔφλεξε, τῶν δαιμόνων τὰ σεβασμάτα, καὶ τὰς καρδίας τῶν Πιστῶν ἐφωταγώγησε, τῶν βωόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Συμφώνως τοὺς Δεῖους μαθηταῖς, καὶ Ἀποστόλους Χριστοῦ, τοὺς τὰ οὐράνια, ἡμῖν βροντήσαντας δόγματα, τῆς λειμῶνας τοὺς τῆς πίστεως, τοὺς εὐεργέτας τοὺς κοινούς τῆς ἀνθρωπότητος, τοῦ Σωτῆρος, τοὺς ὑπηρετάς ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τὰ πάνσεπτα καὶ χωρητικά, δοχεῖα τοῦ φωτός, τὰς τῶν βροτῶν ἀπαρχάς, τὰς τῆ κηρύγματος σάλπιγγας, τοὺς χειμάρρους τῆς εὐφθάρτου ζωῆς, τὰς θεοφόρους ἀστραπάς, τὰς ἰαμάτων πηγάς, τοὺς νοερούς πόδας τῆ Εὐαγγελίου δοξάσωμεν. Θεοτοκίον.

Ο πλήρης κενθται δι' ἡμᾶς, ἵνα πληρώσεως, αὐτῆ μετὰσχῶμεν· τὴν γὰρ πανάχραντον μήτραν σε, ὑποδύς ὁ ἀπερίληπτος, τῶν πατρικῶν οὐκ ἀποστάς κολπων σεσάρκωται· ὅθεν πάντες, σέ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Καταβασία· Παῖδας εὐαγεῖς.

Τῶν Κορυφαίων. Ὡδὴ Δ΄. Ἄπας γηγενής.

Ο΄ λον πανταχῶ, τὸν κόσμον διήλθετε, ὡσπερ ὑπόπτεροι· καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, φυλαῖς ἀπάσαις γλώσσαις καὶ ἔθνεσι, τὸ τοῦ Χριστοῦ κηρύξαντες, πάντες εἰλκύσατε, πρὸς τὴν πίσιν, Πέτρε παμμακαρίστε, καὶ δεσπέσιε Παῦλε Ἀπόστολε.

Νεύσας εἰς βαθύ, τὸ γῆρας καὶ φύσεως, τὸ χρέος Πέτρε πληρῶν, τῆ τοῦ διδασκάλου σε, Χριστοῦ μιμήσει σταυρὸν ὑπέμεινας· σὺ δὲ τμηθεῖς τὴν κάραν σου, Παῦλε, ὦ θαῦμα φρικτόν! ἀντὶ λύθρου, γάλακτος ἀνέβλυσας, ὄχετός καὶ ἀπίστους ἐπέστρεψας.

Ο΄ Δεῖα δυάς, κόσμῳ τὸ σωτήριο, ἢ πιστευθεῖσα παντός, καὶ πρὸς θεοσέβειαν, ἐξ εὐσεβείας μεταρρύθμισασα, καὶ μετὰ πότμον σώξασα, ἔτι πιστῶν τὰς ψυχάς, καὶ ἡμῶν νῦν μνηστήτε καὶ πρόστητε, τοῦ Χριστοῦ Κορυφαῖοι Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Σῶτερ ἀγαθὲ, ὁ φύσει φιλόανθρωπος καὶ πολυεύσπλαγχνος, ταῖς τῆς πανυμνήτου σου, Μητρὸς Παρθένου Δεῖαις ἐντεύξεις, Πέτρε πρεσβείαις Παύλου τε, τῶν Ἀποστόλων τῶν σῶν, τὰ ἐλέη, σοῦ καὶ τὴν βοήθειαν, οὐρανόθεν ἡμῖν ἐξαπόστειλον.

Τῶν ΙΒ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λύειν τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τὴν ἐξουσίαν εἰληφότες, παρὰ τοῦ Δεσπότη Θεοπαθῶς ἐξαλείψατε, καὶ σωτηρίας ἀξιώσατε.

Ο΄ λην τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην, οὐσιωδῶς ὑμῖν φανεῖσαν, πάντες ὑπεδέξασθε Σοφοί, ἐν ὑπερώῳ μυσταγωγῆμενοι, τὰ ὑψηλά διδάγματα· καὶ νῦν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Υμῖν ὁ Χριστὸς νῦν τοῖς φίλοις, ἀναπαυσάμενοις βραβεύει, τοὺς ἀμαραντίνης στεφάνου, καὶ θεωρίας Δείας ἐμπίπλησιν, ὃν περ νῦν δυσωπήσατε, τὰς Ἐκκλησίας διασώσασθαι.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπίδημησον θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἀγιωτέραν πάντων εὐράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Θεονύμφευτε.

Καταβασία· Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστολείριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῶν Μαθητῶν τὴν πάντιμον δωδεκάδα, χαρμονικῶς συνδράμωμεν εὐφημῆσαι. Χαίρετε τὴν σύμπασαν κυκλώσαντες, καὶ τῶν ἐθνῶν ζωγήσαντες, τὰς κακοπίστους ἀγέλας, μαθητευθέντων τὰ θεῖα.

Θεοτοκίον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν. Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'· Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ἡ κορυφαία κρηπίς τῶν Ἀποστόλων, τὰ πάντα κατέλιπε καὶ ἠκολούθησας, τῷ Διδασκάλῳ βῶν αὐτῷ· Σὺν σοὶ θανοῦμαι, ἵνα καὶ ζήσω τὴν μακαρίαν ζωὴν. Τῆς Ῥώμης δὲ γέγονας σὺ πρωτεπίσκοπος, τῆς παμμεγίστου τῶν πόλεων, δόξα καὶ κλέος, καὶ Ἐκκλησίας, Πέτρε ἑδραῖωμα, καὶ πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύσουσιν, ὄντως ταύτης Χριστὸς ὡς προέφησεν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο΄ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀφωρισμένος, ὑλώδους ἐμφάσεως, βάρους ἀπάσης φυγῶν, ἀνεπτερωθῆς τῷ ἔρωτι, ὄντως τῆς Δείας, Παῦλε ἀγάπης πρὸς ὕψος ἐνθεον· ἐνθα τὸν ὑπέρφωτον, γνόφον τοῦ Δεῖου φωτῆς, ὑπεισελθὼν ὡς τις ἄσκαρος, τὴν τῶν ἀρρήτων, κατεπλουτίσθης ῥημάτων μύησιν, καὶ ἀπεστάλης τοῖς ἐν σκότει,

τὸ φῶς μηνύων Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέ-
τενε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο φῶς ὑπάρχων πρὸ πάντων τῶν αἰώνων,
ὅτε κατηξίωσας πρὸς με τὸν ἄνθρωπον,
ἐπιδημῆσαι δι' ἄφατον, φιλανθρωπίαν, καὶ σὰρξ
γενέσθαι δι' ἀγαθότητα, τότε φῶτα δεύτερα τῆς
σῆς λαμπρότητος, καὶ ἀστραπῆς ἀποστίλβοντα,
τοὺς Ἀποστόλους, καὶ μαθητάς σου Σῶτερ ἀ-
νεδειξας· οἱ καὶ πεμφθέντες, κτίσιν ἅπασαν,
τῷ φωτί σου τῷ θείῳ κατηύγασαν, δυσωποῦν-
τές τε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρε καὶ Παῦλε τοῦ Λόγου ἀροτῆρες, Ἀν-
δρέα Ἰάκωβε, καὶ Ἰωάννη σοφέ, Βαρθο-
λομαῖε καὶ Φίλιππε, Θωμᾶ Ματθαῖε, Σίμων
Γούδα, θεῖε Ἰάκωβε, παγκόσμιε πάντιμε, τῶν
Μαθητῶν δωδεκάς, οἱ ἐν τῷ κόσμῳ κηρύξαν-
τες Ἐκκλησίας οἱ ἀλάξευτοι, ὄντως πύργοι καὶ

στύλοι ἀσάλευτοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων, ἰκε-
τεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Η ἂν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τοῦ Σω-
τῆρος Μαθηταί, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων,
ὡς ὕλην καταφλέξαντες τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν,
τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν
γνώσιν, σαγηνεύσαντες ἐσώσατε· καὶ νῦν πρεσ-
βεύσατε Χριστῷ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κα-
νόνο τῶν Κορυφαίων, Ὠδὴ γ'. καὶ ἐκ τοῦ τῶν
Δώδεκα, Ὠδὴ ε'.

Ο' Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν·
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τ Ε Λ Ο Σ .

